KARYE SOSYALİZMİ

Derviş KESKİN

ÖNSÖZ

‘Dini dosdoğru tutun ve onda ayrılığa düşerek onu bölmeyin!’ diye Nuh’a emrettiğini, sana vahyettiğini, İbrahim’e, Musa’ya ve İsa’ya emrettiğini size de yol kıldı. Fakat senin kendilerini çağırdığın şey, Allah’a ortak koşan ekâbir sınıfa ağır geldi. Allah, ona dilediğini seçer. İçtenlikle kendine yönelenleri de ona ulaştırır (42/13).

Dinlerini parça parça bölüp bölük bölük fırkalara ayrılanlarla hiçbir ilgin olamaz ve şüphe yok ki onların bu hareketlerini Allah soracaktır ve sonra onlara işledikleri işleri haber verecektir (6/159)

Ayetlerde bildirildiği üzere dinde esas olan, dini bölmeden dosdoğru ikame etmektir ki peygamberlerin ıslahatı hep bu yönde olmuştur. Ancak her peygamberden sonra egemen sınıf aksi istikamette hareketle kendileri lehinde o gerçek dini değiştirmiş ve egemenliğini sürdürme gereği halkı ve onun dinini bölmüştür, yerine bölünmüş halk ve ona uyumlu sahte dinciliği/*batıl*ı getirmiştir. Ayette yer alan “dinlerini parça parça bölüp bölük bölük fırkalara ayrılanlar” ifadesinden anlaşıldığı üzere, dini parçalama, ana hatlarıyla dini aslından koparark, toplumunu bölerek, dini idealinden saptırarak, bilim medeniyet ve sosyalizm iddialarıyla başka mecralara çekmek suretiyle dört çeşit tağyire tabi tuttular Kabilciler sınıfı.

İlk olarak vahiyle gelen ideolojik münzel hak dini, Âdem geleneği olan dinin fıtri aslı olan ilk sınıfsız toplumdan/komünden ayırdılar. Haliyle mebdesinden koparılmış hak dini çözülmez bir muammaya dönüştürüldü. İkincisi tek olan İbrahim dinini, Hıristiyan, Yahudi, Müslüman gibi birden çok din haline getirdi ve şu mezhep bu mezhep diye ilaveten bir sürü tarikat icat etmek suretiyle tek toplumu bölüp dinde farklı gruplar yaratarak hak dini içten böldü hâkim sınıf. Böylece insanlığın kurtuluşu ve huzur-barış çaresi olan gerçek din, sömürü, aldatma ve zulüm-zorbalık aracı oluverdi. Dolayısıyla beşeriyeti ifsat eden batıl dine dönüştürüldü. Üçüncüsü, feodal örf âdetle ve mistizmin bunak ahlakıyla halkları aldattılar. Hakeza kapitalizm, modernite ve ona bağlı laikçi maslahat benzeri çağdaş büyü düzenleriyle dini beşeri hayattan çekip çıkardılar. Sonuçta dini nihai sınırsız, sınıfsız cennet toplumu gerçekleştirme idealinin ideolojisi olmaktan da koparıp çıkardılar. Dördüncüsü, sosyal emperyalizmin ideolojik mücadele yönteminden ibaret olan Marxsız Marxsızim ile ilk sınıfsız toplumun devamı ve nihai sınıfsız toplumu gerçekleştirme idealine sahip olan insanlık dinini/komün (karye) sosyalizmini fıtri kökeninden ayırarak bambaşka mecraya sevk ettikleridir. Komün (Karye) Sosyalizmi’nin tarihsel toplumsal örneği Bedreddin ile Dede Sultan’ın Ortaklar Köyü olup serçeşmesi Devrisaadet’te isâr, yani ötekisini kendine tercih etme ahlakına sahip Medine mümin kardeşler komünüdür.

Bilinmesi gerekli önemli bir husus da şudur: Karl Marx’ın proletarya hareketi ideolojisi bilimsel sosyalizm ile Marxsız Marksizm (Bolşevik Tanrıtanımaz Krallığı) bir değildir. Kanımca, Karl Marx’ın akıbeti tıpkı Hz. İsa’nın akıbeti gibi olmuştur; ölümünden sonra ona güya yoldaş olanlar vasıtası ve hâkim sınıfın tarih boyunca yaptığı hile yorumlarla öğretisi değiştirilmiştir. Aslında Marx, ruh ile maddeyi mutlak surette birbirinden ayırıp ruhu yok sayan mutlak derecede kaba maddeci ve tanrıtanımaz biri değildi, bilakis o madde ile ruhun bir bütün olarak varlığı

oluşturduklarını gören Şeyh Bedreddin gibi düşündü. Ancak egemen sınıfın ruh ile maddeyi birbirinden ayırarak asaleti ruha veren ruhçu anlayışını ve ona bağlı dışrak ruhu külli olan tanrı ve onun yeryüzünde tezahürü sayılan devletçiliği reddetti. Bu ateizm değildir, ruha karşı tamamıyla değerden düşürülmüş maddeye vurgu yaparak ruh ile maddeyi dengede tutmak suretiyle varlık birliğine dikkat çekmektir. Bu düşünceden hareketle Hegel'in katı ruhçu, devletçi diyalektiğini tersyüz etmiştir O. Tarihsel materyalizminde açık görünen tarih-toplum diyalektiğine çalıştı.

Marx'ın bilimsel sosyalizmi, din fıtratına ters düşmez, komün (karye) sosyalizminin genel sınıf mücadelesi dâhilinde ilmi ve de ciddi bir mevziyi teşkil ettiğini, Latin Amerika'da Kurtuluş Teolojisi Hareketi'nin, Ulusal Kurtuluş Ordusu'nun (ELN) önderlerinden ve Birleşik Halk Cephesi'nin (FUP) kurucusu, din adamı, sosyolog, gerilla Camilo Torres Restrepo ve arkadaşlarının ve daha birçok dindarın, Müslüman aydınların (Ali Şeraiti gibiler) zulme karşı mücadele örneklerinden görüyoruz. Sosyal Faşist Marxsız Marksistler, komün (karye) yaşam biçimini yaratılış inanç ve felsefesinden koparttılar. Vera/takva sahiplerinin, mesela Şuayb peygamberin, İsa peygamberin manastırı ve İsmail Peygamberin Kabe/Mescit-el Haram mülkte iştirak içinde yaşama uygulamaları açıkken ve Sanayi Devrimi sonrası kapitalizmin büyük haksızlıkları karşısında insanların eşit sınıfsız kardeş toplumunu (ümmeti vasatayı) ve İsa peygamberin manastırlarını hatırlayıp felsefesini dinden alan Karye Sosyalizmi türünü kurmak üzere iken, İnkârcı Marksistler, sosyalizmi, inançsız materyalizm üzerine kurarak dine dayanan komünün kurulmasını engellediler; tabii ki onlara bu zemini hazırlayanlar dinde mülkiyette iştirak kurumunu dışlayan kapitalist sahte dindarlar ile sosyalizmi ideolojik boyutundan ayırıp salt bir ekonomi sistemi sayan sahte sosyalistlerdir.

İşbu teşhis ve tespitten sonra: Gayemiz, ona bağlı hedefimiz, sözün başında mevcut bulunan ayetlerin hükmü doğrultusunda gücümüz yettiği oranda dini doğrultma, ayakta tutma konusunu işleyerek, dini kendi fıtrat aslı olan ilk sınıfsız toplumdan nihai sınıfsız cennet toplumu ve onun üstün insanını gerçekleştirme ideolojisi olma şeklinde bütünsel bünyesine kavuşturmak suretiyle gerçek din projesini çizmektir. Bu hedefe varmak içindir ki Kur'an-ı Kerim esas alınarak, tarih-toplum diyalektiği ile işlenen yorumla ve ciddi bir sistematiğe bağlı kalınarak, kendi sahasında bir ilk olan Komün (Karye) Sosyalizmi ideolojisi kitabı yazıldı.

Bu satırlara son verirken her konuda bize yardımcı olan bilişim uzmanı güzel insan ilahiyatci değerli hocam Hüseyin KORKMAZ bey efendiye saygıyla teşekür ederim. Ayrıca İdeolojilerde bilincli Tarih konusunda bilgilli ve kamusal yüksek tahsilni görmüş, değerli kardeşim sayın Bayram KESKİN bey efendiye de maddi-manevi desteklerinden dolayı saygıyla-sevgiyle teşekür ederim.

Elbette eksiklerimiz çoktur; ama bize düşen ipuçlarını göstermektir, dostlara düşen ise o ipleri çekmektir.

Derviş KESKİN
(dervis_hoca@hotmail.com)

BÖLÜM I

Hakikat Piri Bedreddin

Ben neyleyim kime neyi söyleyim
Pir garip garip yalnız benim gibi
Bu başıma kızıl sancak bağlayım
Pir garip garip yalnız benim gibi/...

Benim gibi benim gibi varmı dır benim gibi

Pir Bedreddinin gülleri kızıldır
Misk gibi kukar türbesi güzeldir
Kerbelanin örneği Serezildir
Pir garip garip yalnız benim gibi/ ...

Aşık der. Ne yırım nede yar kaldı
Ne gidilir namuslu diyar kaldı
Çemberli taşta bir tek mezar kaldı
Pir garip garip yalnız benim gibi/ ...

Benim gibi benim gibi varmı dır benim gibi

KARYE SOSYALİZMİ

Muhakkak bu sizinki sınıfsız toplum sınıfıdır ve Ben de sizin rabbinizim. O halde gereği gibi ibadet edin (21/92).

Ortaksız tanrıcı sınıfsız toplumcuların dini/ideolojisi kendine ait olan Allah'a ihlâsla (katışıksız), şirke bulaşmadan kulluk etmek/O'nun düzenine girmek, namazı doğrultmak/insanlığın birleştirme duasını kılmak ve hakkıyla zekâtı vermektir (infak ve sadakayla malını yoksul olanlarla bölüştürmek) ki dosdoğru din/gerçek ideoloji budur. İşte ancak bununla emrolunmuşlardı (98/5).

> İşte böyle! Biz sana Arapça bir Kur'an vahyettik ki ülke ve medeniyetlerin anasını (Mekke'yi/Mezopotamya'yı) ve çevresindekileri uyarasın. Ve toplama günü konusunda da uyarıda bulunasın. Hiç kuşku yok o günde. Bir sınıf cennettedir, bir sınıf ateşte (42/7).

Karye Sosyalizmi, geliştirilmiş Kurtuluş Teolojisi/Kurtuluş İdeolojisi'nin bir üst aşaması, onun aşılması ve Furkan'a (yani, Kurtuluş Teolojisi'nden Tevhit dünya görüşüne, Kurtuluş İdeolojisi'nden Komün Karye Sosyalizmine dönüştürülmesidir. Karye Sosyalizmi, karye vasfını ayette geçen " köylerin atası/ülke ve medeniyetlerin anası" Mekke/Mezopotamya'dan alıyor; sosyalizm vasfı ise yukarıdaki ilk ayette geçen sınıfsız toplum sınıfı deyiminin çağdaş-evrensel ifade edilişidir. Bu, Ku'ran'ı doğru anlamadan ibaret olan Devrisaadet mantığının gerektirdiği tek toplumculuk kavrayışıdır. Diğer bir ifade ile ravi-rivayetten arı bir şekilde ve tarzda, yalnız gerçek İslam'ın tek kaynak kitabı Ku'ran'ı batınan bilmek/tanımaktır ve Kur'an'a göre infakı (malını muhtaç olanla bölüştürmeyi) kabul etmeyenle mucadele gereğini duyan ve niyazla zekâtı ikiz bilen Ku'ran daki *Muhammed, Ali İslam'ın* yorumudur.

Binaenaleyh Ali-Abuzer'in *Al-Şia /kızıl taraftar* hareketi ve bu yolda güzel örneklik olan Hüseyni cesaretin kararlılığı ve Abdullah İbni Zübeyr'in duruşudur. Tabii Ehlibeyt ocağı Hz. fatıma nın Ocak hareketin uzantıları olan Aba muslüm Horasani, Babek Hurremi, Karmat Hamadani, Hasan Sabah, Zenc babası Muhammed bini Ali, Mamrut Guwreş ve baba Resül İshak, Haca bektaşi veli ın öteki tarihin batini-ihtilalci cizginin son halkası sayılan vede nebevî tezkiyesiyle tekâmül bulmuş Devri saadet sınıfsız tek toplum neslinin varislerinden Mürşüdi âlem Şeyh Bedreddin ve halifeleri "Yârin yanağından gayrı her şeyimiz ortaktır" diyen Dede Sultan, Hubdin Baba'nın kendi dostlarıyla birlikte kurdukları "Ortaklar Köyü" düzeni ve şah hatayı, Abdal pir sultan ve daha sonrasında da piri sani Şeyh süleyman ve kardeşi seyyit veyis Kangal/mescid köyünde kurdukları *"Hakikat komün"* düzenin devamı vede sınıflar diyalektiğinin tarihsel yansıması olan Ümmü'l Karye (Ana yerleşi) tek toplumculuğu, denenmiş adalet ve rahmete dayalı biricik insancıl kültür geleneğidir.

İşte, bu gerçek ideolojinin hayat yorumunun/pratiğinin teşvik edilmesi, herkesin ve dünya mazlumlarının zincirden kurtulması için tek ve kesin sonuç verecek çaredir.Tarih, sınıfsal mücadelenin iç yüzünün, dolayısıyla tarih-toplum diyalektiğinin bilinmediği durumlarda, kuru inatla direnenlerin feci akıbetleri ile dolu izler taşımaktadır.

Komün/Karye Sosyalizmi'nin sosyolojik anlayışına göre toplumsal yaratılış felsefesi, bir ideoloji içinde ele alınıp mütalaa edilen sorumlu, muvahhit türünden toplum felsefesidir. İşbu ideolojik toplum felsefesinin asıl konuları, ilk sınıfsız toplum, sınıflı toplum (çeşitleri kölecilik, feodalizm, kapitalizm, emperyalizm dâhil), orta sınıfsız toplum ve nihai sınıfsız toplum üstinsan olup sınıfsız toplumun gerçek toplum, sınıflı toplumun ise boş kümeden ibaret sahte toplum olduğunu anlatır ve sınıfsız toplumu savunur.

Karye Sosyalizmi ideolojisinin sembolü, yeşil renkte orak ile başaktan müteşekkil pale (tarımda çalışan emekçilerin simgesidir) işareti taşıyan kızıl sancaktır, kızıl renk Habil'in intikamı dolayısıyla halkın hakkını istemektir. Pale işareti ise, Arapça yazısıyla Allah, soldan okunuşla Hizbullah demek olup tek tanrı-tek toplum

anlamına gelir ki tevhidi ifade eder. Mahiyeti itibarıyla Furkan risaletinden tebliğ sayılan Karye Sosyalizmi'nin açık anlamı ve ideolojik çerçevesi, özet olarak ilerde sınıfsız toplumculuk başlığı altında ele alınacaktır. Komün-Karye Sosyalizmi ideolojisinin tefsir usulü diyalektik yöntemle işlenen bilimsel konulu yorumdur.

BİLİMSEL KONULU YORUM

Bilimsel konulu yorumun yöntemi tarih-toplum diyalektiğidir.

Toplumsal Yaratılış Felsefesi burayakadar

> Eğer Rabb'in dileseydi insanları sınıfsız tek toplum kılardı. Zaten onun için insanları yarattı, ne yazık ki Rabb'in rahmet ettikleri hariç insanlar sınıfçılıktan/kastlar düzeninden bir türlü vazgeçemiyorlar. İşte bundan dolayıdır ki Rabb'in şu sözü/hükmü gerçekleşmiştir: 'And olsun, cehennemi cinlerden ve insanlardan dolduracağım' (11/118–119).

Toplumsal yaratılış felsefesinin toplumsal diyalektik anlayışına göre, toplumla tarih ikiz oldukları için, birlikte diyalektiğin asıl konusunu oluştururlar.

> Biz Allah'tanız ve O'na döndürüleceğiz (2/156).

Doğal Diyalektik Mantık

Diyalektik mantık, düşünce diyalektiği anlamında çelişki ve bağıntılılık kavramlarının işaret ettiği ilişkilenme biçimlerine göre işleyen bir mantık biçimidir. Diyalektik mantıkta biçimsel mantığın temel kavram ve kategorileri bir tarafa atılmaz, aksine aynı kavram ve kategoriler çelişki ve bağıntılılık ilkeleri açısından mantıksal olarak yeniden içeriklendirilirler.

Diyalektiğin iç çalışma düzeni endüksiyon/tümdengelim ve dedüksiyon/tümevarım tarafından oluşturulur. Diyalektik tümdengelim (bütünden parçaya, genelden özele, soyuttan somuta) ve tümevarım (parçadan bütüne, özelden genele, somuttan soyuta) süreçlerini bütünsel bir inceleme, muhakeme ve sonuçlandırma sürecinin bileşenleri olarak kullanır. Tümdengelim sürecinde bütünden parçalar ayrıştırılır, bir başka deyişle genelden, bütünden bazı özel yönler çekilip çıkartılır. Böylece incelenen varlık ya da olgu analiz edilir, parçalar hakkında ayrıntılı bilgi toplanır. Bu sayede bütünün parçaları hakkında, önceki evreye oranla çok daha fazla bilgi elde edilir. Fakat bir sonraki aşamada parçalara ilişkin bu bilgileri bir araya getirmemiz, yani bütünleştirmemiz gerekir. Bu tümevarım sürecidir ve düşüncemiz bu kez somuttan soyuta ilerler. Bilimsel inceleme ve bilimsel sonuçlara varma sürecindeki bütün bu faaliyetlerin anlamı, analizin

sentezle, tümdengelim yönteminin tümevarım yöntemiyle birlikte kullanılmasıdır ve zaten diyalektik yöntemin özü de budur. Bilinmesi gerekli olan şu ki diyalektik, tümevarımla tümdengelimi bilgi sürecinin birbirlerini belirleyen ve kopmaz bir bağımlılık içinde bulunan yanları olarak görür; bunları tek başlarına yeterli bulmaz ve bunlardan birinin saltıklaştırılmasına karşıdır. Tümevarımla tümdengelimin bağımlılığı, kuramla kılgının bağımlılığı gibidir. Deneysel verilerden kuramsal sonuçlar çıkarılırken (tümevarım) o kuramsal sonuçları deneyleyerek (tümdengelim) doğrulamak gerekir. Toplum ve din arasındaki diyalektik ilişki bu mantık üzere açıklanmaya çalışılacaktır.

Tarihselci Anlambilim

> Hani Allah, kendilerine kitap verilen okuryazarlardan 'Bu kitabı halka mutlaka apaçık olduğu gibi açıklayacaksınız, onu asla saklamayacaksınız/onda herhangi bir değişiklik yapmayacaksınız' diye söz almıştı. Fakat onlar bu sözlerine sırt çevirerek o kitabı az bir değere değiştiler (mahcur duruma getirdiler). Satın aldıkları şey ne kötüdür (3/187).

Tarihselcilik, tarih içinde yaşanan gelişmeleri değerlendirerek daha iyiye daha mükemmele ulaşmayı hedeflemenin kavramıdır. Anlambilim anlamları konu alır, özellikle dini metinleri inceleme yoludur. Tarihselci anlambilim diyalektik mantıkla Fıtrat geleneğini tanımak, bu tanımayla semavi kitabı (kültürü) incelemek, doğru ve bilimsel şekilde yorumlamayı amaçlar. Tarihselci anlambilim, dinin/ideolojinin ser çeşmesi olan ilk sınıfsız toplumun oluşumunu ve tarihin mebdesi olan onun yıkılışını hareket noktası kabul eder. Asıl olan ilk sınıfsız toplumdur, o aslın uzantısı ise orta sınıfsız toplum/ümmet-i vasatadır. Tarihselci anlambilim tümdengelim (kökten dala) ve tümevarım (daldan köke) araştırma ve analiz yöntemiyle *mebde*nin/ilk tek toplumsal yaratılıştan maaşın/sınıflı toplumun orta sınıfsız toplumuna/ümmet-i vasataya doğru yukarıdan aşağıya, toplum ve tarih felsefeleri dâhilinde yapılan bu araştırmanın, incelemenin, aynı zaman orta tek sınıfsız toplumdan ilk sınıfsız topluma doğru/parçadan bütüne doğru, aşağıdan yukarıya da işlenmesini gerektirir. Böylece mebde ilk sınıfsız toplumu net bir şekilde keşfedilmiş olur.

> O, (Kur'an/gök kültüründen büyük okunuş) evvelkilerin/ilk sınıfsız tek toplumun kültüründe vardır (26/196).

Kesintiye uğramamış gök kültürü, yedi kısımdan (semavi kitaplarla, suhuflardan) ibarettir. Yukarıya alınan ayet, gök kültürün başından itibaren kesintiye uğramadığını ve ilk sınıfsız tek toplum kültürünün bir uzantısı olduğuna işaret etmektedir. Bu çerçevede bir diğer önemli husus da peygamberlerin yalnız Allah'tan gelen vahiyle sırf Allah ile insan arasında haberciler olmayıp sözlü nakil vasıtasıyla kavimlerin ilk insanlık kültürünün kendi kavimlerine nakledilmesini peygamberliğin bir özelliği olarak muhafaza etmeleridir ki asıl nübüvvet/habercilik budur. Sosyolojik yöntemle bilim adamlarının yaptıkları üzere, bakir/ümmi halk

aşiretlerini incelemek suretiyle ilk sınıfsız topluma vararak ilk geleneği tanımak, bu risaletin/peygamberler naklinin (kendi kavimlerin sözlü ve urfi vasıtasıyla ilk insan âdem geleneği / din aslı'nın) gerçeğidir.

Söz konusu kültürel kesintisizliği, yolu ile bilimsel faaliyetin bağımsızlığına halel getirmeden, delilleri karartmadan, semavi kitapların temel hükümlerini *mebde*nin geleneğine teşmil etmek suretiyle ("Biz O'nda onların üzerine yazdık/vacip kıldık cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş ve bütün yaralara karşılık da kısas vardır, ama kim bunu sadaka olarak bağışlarsa o kendisi için bir kefarettir, kim ki Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse işte onlar zalim olanlardır."[5/45] ayetinin hükmü ile örneklendiği gibi), asliyesi itibarıyla ilk komün geleneğinin uzantısı hükümler ihtiva eden ayetler doğrultusunda ilk komünü detay bakımından zenginleştirmek, donatmak, bezeyip şekillendirmek amacıyla ilk sınıfsız toplumun çerçevesinin çizilişinde diyalektik yöntem bağlamında kültürel analizde kolaylık sağlayan destekleyici, yedek ama olmazsa olmaz ve de ayette geçen "Allah'ın yaratılışında değişiklik olmaz" (30/30) mantığını kullanır bu prensip. Böylece, bilim adamlarının bilimsel araştırmalar sonucunda elde etmiş olduğu ilk komünün/iskelet toplumun yerine canlı ve mükemmel cennet toplumu olan ilk sınıfsız tek toplum bütün güzellikleriyle keşfedilmiş olur. "İnsanlığın miadı/en son hayatı, mebdesi/ilk yaratılıştaki gibi olacaktır" (7/29) ayetinin hükmüne istinaden, bu keşifle, miat, ona bağlı nihai sınıfsız toplum anlaşılmış olacaktır.

İlk yaratılış diyalektiğine göre mebde tez, maaş anti-tez ve miat sentez olmuş oluyor. Bundan ötürü de toplum felsefesinde *mebde*/ilk sınıfsız toplum tez, maaş/sınıflı toplum antitez -burada orta sınıfsız toplum/ümmeti vasata sınıflı toplumun kendi içinde taşıdığı iç çelişkidir- ve miad/nihai sınıfsız toplum ise sentezdir. Hakeza tarih felsefesinin diyalektiğine göre ise tarih öncesi tez, biisetle/elçilerin gönderilmesiyle, başlatılmış tarih antitez ve ikinci oluşum olan kıyamette tarih sonrası ahiret zamanı sentez olmuş oluyor.

Diyalektik mantığın gereği, din geleneği, membasında incelenerek tarih öncesi ilk sınıfsız toplum üzerinde odaklanılarak ilk toplumun düşürülmesiyle onun yerine sınıfların, sınıflı toplumun ikame edilmesiyle Biisetle başlatılmış tarih sürecine girildiği tespit edilir. İşte genelden özele gidilerek yapılan yorum, mebdeden başlayarak toplum felsefesi ve tarih felsefesi dâhilinde maaşın orta sınıfsız toplumuna oradan ideoloji dâhilinde miada geçilmesini öngören bütünsel bir araştırma plan sunar bizlere. İlk sınıfsız toplumdan orta sınıfsız topluma, bütünden parçaya ve sınıflı dünyanın/maaşın orta sınıfsız toplumundan ilk sınıfsız topluma, yani parçadan bütüne hareketle dinin yol haritası çizilir ve araştırma temaları belirlenmiş olur. Dolaysıyla mevcut sistematiğe göre vahyin mevzuatı ve her mevzuya ait ayetler sıralanır, yerlerine koyulmuş olur. Bilimsel konulu yorumun ifadesi olan bu sistematiğin içinde dinin yol haritasının ve her sürece ait temanın ilgili sürece bağlı mütalaa edilmesi, dolayısıyla tema ile ilgili semavi kültür tema ve ayetlerinin dizilmesiyle, hem konuların doğru tertibi yapılmış olur hem de vahiy temaları, söz konusu temalara ait ayetler yerlerini bulmuş olurlar ki böylece semavi kitaplarda murad-ı ilâhi olan gerçek manaya, yoruma kavuşulur ve doğru bir ideolojik/dini proje tesis etme kabiliyeti hâsıl olmuş olur ki gerçek yorum ancak bu olabilir.

Kısaca ilk pratik adım, Kur'an-ı Azim ve onun doğrudan sistematiğini mevcut temalarla alakalı ayetler çerçevesinde nazar-ı itibara almaktır. Kolaylık olsun diye semavi kitapların hepsinin yerine yalnız Kur'an'ı yorumlamak, Kur'an'ın bütün ayetlerini değil yalnız doğrudan asıl olarak ilgilenilen temalarla alakalı ayetleri kaydetmek, doğrudan temalarla alakası olmayan ayetleri gerektiğinde vahyin getirdiği münzel din/ideoloji ışığında yoruma tabi tutmak ve detaylarda işlemek üzere yedekte bırakmak tutulan yoldur. İdeolojinin çerçevesi çizildikten sonra ise Kur'an'ı kelime kelime, ayet ayet yorumlama yerine ideolojinin hükümlerine bağlı kalınarak ayet bildirmeden fıkhî hükümler benzeri düşünsel açılımlar yapılır. Bilimsel konulu yorumun en şahane örneği, risaletten tebliğ Furkan'ın ilk varidatı sayılan, Karye(Komün) Sosyalizmi ideolojisidir ki şu ayetlere istinat etmektedir:

> Ben ancak Allah'tan ve risaletinden bir tebliğ yapabilirim (72/23)
>
> Ey iman edenler, Allah'tan korkup sakınırsanız, o, size Furkan'ı nasip eder, kötülüklerinizi de örter ve sizi bağışlar. Çünkü Allah büyük fazl sahibidir (8/29).
>
> (Ey Kabil sınıfı) Allah, inananları bulunduğunuz hal üzere bırakacak değildir. Sonunda murdarı/kastlar düzenini temizden/kıst/sınıfsız toplum düzeninden ayıracaktır. Allah, sizlere gaybı bildirecek değildir; fakat Allah ona elçilerinden dilediğini mehdi seçer. Ey halk sınıfı, Allah'a ve elçilerine inanın; eğer iman eder ve sakınırsanız sizin için büyük bir ecir vardır (3/179).
>
> Ve ilâhınız, bir tek ilâhtır. O Rahman ve rahîm olan Allah'tan başka bir tanrı yoktur (2/163)

İLK SINIFSIZ TOPLUM

> İlk toplumsal yaratılışta halk/insanlar sınıfsız tek toplum idi (2/213).

Kal-û Bela Sosyal Kontratı

> İlk insan zürriyeti toplumsal oluşuma geçtiği sırada Allah onlara nefisleri üstüne şahit tutarak 'ben Rabbiniz değil miyim' dediği vakit onlar, elbette Rabbimizsiniz, dediler. İşte ezelde yapılmış bu 'Kal-û Bela' sözleşmesi, kıyamet gününde sözleşmeyi/insanlık kontratını bozanların 'insanlığın başlangıcının muvahhit komünal olduğundan da habersizdik yahut ancak önceden atalarımız şirk koştular biz ise onlardan sonra gelen bir zürriyet idik şimdi o batılı tesis

edenlerin yaptıklarıyla bizi helak mi edeceksin' diyeceklerini boşa çıkarmak içindir (7/172–173).

Bu ayetlerden anlaşıldığı gibi Mebde zamanında yapılmış insanlık sosyal kontratı iki temel maddeyi içermektedir: Tek tanrının egemenlik (Rububiyet) hakkını tanımak ve sınıfsız tek toplum düzenine bağlı kalma sorumluluğunu taşımaktır ki bu, nas/halk olmanın hakkıdır. Hak dinin kaynağı olan ilk yaratılış geleneğinde, herkes doğrudan tanrıdan yaşardı ve mana edinirdi; insanlar eşit, özgür yaşayan kardeşlerdi. İlk oluşumda Allah ile yapılmış bu kontratla başlatılmış sosyal oluşum, sınıfsız tek toplum/ilk komün şeklinde tekâmül bulmuş hakikattir.

Rabbim Kıst'ı emretmiştir de (7/29).

Yorum. "Her şeyin birlikte olacağına ve ortak olarak mülk edinileceğine inanmalısınız; tüm varlıklarınızı ve mülklerinizi satın, herkesin onlara muhtaç olduğunu düşünerek onları tüm insanlar arasında paylaştırın. Örneğin: "İnananların topluluğu yürekte ve düşüncede birdi. Hiç kimse sahip olduğu herhangi bir şey için «bu benimdir» demiyor, her şeylerini ortak kabul ediyorlardı ve herkese ihtiyacına göre dağıtılırdı." (Elçilerin İşleri)

İlk sınıfsız toplumda şu özellikler bulunurdu:

i) Güzel Ahlak ve Kardeşlik. Bu sınıfsız yüksek toplumun faziletli toplumdaşlarında benlik ruhu yoktu. Biz ruhu hâkimdi, her birey topluma karşı pek dürüst ve fedakârdı. İnsan sevgisi yüksek derecede mevcut olup bütün insanlar kardeş, ruy-i zemin vatan idi, büyüklere karşı saygı, küçüklere karşı sevgi en yüksek seviyede idi. Doğrusu insanın değeri her şeyden üstün olup bireyle toplum, azınlıkla çoğunluk eşit olup aralarında fark yoktu ve kardeşlik hukuku esastı. İlk komün, iyi bireylerden müteşekkil temiz toplum idi.

ii) Eşitlik ve Adalet. İlk sınıfsız toplumda herkes (kadın, erkek, çocuk, ihtiyar, siyah, beyaz hangi kabileden olursa olsun fark etmez) eşitti. Her şey de herkesindi. Hakeza sorumluluk da her bireye ait idi. Sınıfsız tek toplumda eşitlik düşüncesi gereği hukuk prensipleri de adaletle işlendiği için kısas şeklindeydi. Çünkü her birey diğer bireylerle eşit değerdedir. Kabileler arasında da aynı prensipler geçerliydi, herkes için geçerli adil prensipler idi eşit hukuk. Hemen hemen hiçbir suçun işlenmediği ilk insan (Âdem) toplumunda hukuk inancı ve hukuk üstünlüğü vardı.

iii) Başsız Cumhuriyet. Bu özgür irade düzeninde, hiçbir kimse diğer bir kimsenin emrinde, güdümünde değildi ve başı, başkanı da yoktu. Herkes yüce Rabb'e bağlı olup yalnız O'ndan yardım diler ve yalnız O'na kulluk ederdi. Cumhuriyetle yönetilirlerdi. Yani topluca müşavere edilir ve topluca kararlar alınırdı, ancak ihtiyaç olduğu vakit geçici bir baş edinirlerdi, ihtiyaç bitince baş da kendiliğinden giderdi. İhtiyarlar yasa yapar, adalet heyeti denetleme yapardı. Kadın da eğitimi yönetirdi, aynı zamanda soy kadınla yürürdü.

iv) Bol Bereket. Gökten bereket yağardı, yerden süt-bal kaynardı, Allah'ın rahman sıfatıyla tecelli ederek verdiği bol rahmet ve Allah'ın izniyle cömertçe davranan tabiatın her şeyi fazlasıyla vermesinin yanı sıra komünal düzende/kıst düzeninde yaşayan ilk insan toplumunda, herkes gücü nispetinde çalışır ve üretilenden ihtiyacı nispetinde alırdı. İşte iyi insanlardan oluşmuş sınıfsız tek toplumda, "Bu benim, bu senin" kabilinden kişilikçi mülkiyet (gizli şirk) bilinmediği için bu kardeş insanlık cumhuriyetinde insanlar huzur ve barış içinde yaşadılar.

> Muhakkak ki biz insanları fıtratta iyi düzene bağlı en güzel durumda yarattık (95/4).

> Ey Âdem eşinle birlikte (kadınlar ve erkekler hepiniz) cennetin içinde istediğiniz yerde gezin, bol bol verilmiş nimetten istediğiniz kadar yiyin, için (2/35).

İlk İnsanın Adın Yurdu Cenneti. Âdem/ilk insan, temiz ahlaka sahip olduğu gibi 'Kıst' düzenine de sahip idi. İnsanlığın altın çağını (din gününü) yaşayan başsız (hür) insanlık cumhuriyetinin toplumdaşları, kutsal ilmin mucize teknolojisi ile üstün harikalar yaratarak güneş ülkesinin süt, bal (sembolü zeytin ve incir) akan diyarı Mezopotamya'da/*bereketli hilal*da, Adın bahçelerinde hakiki hayat olan cennet hayatını yaşadılar.

Doğal Düşünüş, Canlı Evren ve Mana. İlk sınıfsız toplumun insanı, aklı ve gönlü birleştirici doğal düşünüş yöntemiyle (Fıtri doğal mantıkla) düşünürdü. Ve bu doğal düşünüş gereği evreni canlı görürdü. Onlara göre evrenin iki boyutu vardı: maddi olan ve ruhsal olan veya bilinen dünya ve bilinmeyen dünya.

Mana. Anlamı Hesti-i Sade, Vücud-u Mutlak, çalılık ruhu/ağaçlıkta Hz. Musa'ya konuşan en üstün ruh, elihimedir. İlk insanın canlı evren dünya görüşüne göre madde ve ruhtan farklı üçüncü bir varlık olan Mana öyle bir yaratıcı ruhtur ki yedi günde yedi kat (yol) göğü ve onlar kadar da yer ve ikisi arasında olanları, suyu, havayı, dolayısıyla bütün canlıyı yarattı; dağılış tecellisiyle de onları yaşatıyor ve idare edip evreni genişletiyor. Evrenin içinde olduğu halde madde ve ruh dışında olan salt varlık, yaratıcı kudret Tanrı'dır, işte bu tek Tanrı insanı kendine yardımcı, dost diye yarattı. Sözleşmeyi yapıp toplumu oluşturdu. Hem yarar ve hem de zarar verebilen bu zat-ı Mana'dan yararlanarak Mana edinmekle ondan yaşamak ve sözleşmeyle halk/toplum olma şerefine erdikleri için bu nimete şükretmek için ilk sınıfsız toplum insanı, sabah akşam, şiir, müzik ve sema üçlüsüyle zikir ederek Tanrı'ya ibadet ederlerdi/ Tanrı'yı tanır ve gerçek geleneğini sürdürürlerdi.

İlk Sınıfsız Toplumun İhtilafa Düşmesi Ve Sınıfların Meydana Çıkması

> Muhakkak halk/insanlar ilk toplumsal yaratılışta sınıfsız toplumdan başkası değildi, ancak daha sonra sınıflara bölündüler (10/19).

> Her sınıf tuttuğu yoldan memnun olarak birbirinden ayrıldı ve ilk sınıfsız tek toplumun hür cumhuriyet idaresini bozdular (23/53).
>
> İşte Âdem/ilk insan türü Rabbine asi oldu da şaşkın düştü. Daha sonra Rabbi onu tasfiye etti süzüp seçti/iyileri, kötülerden seçip ayırdı da seçilmişin tövbesini kabul etti ve yol gösterdi. Buyurdu ki: 'İniniz iki kısmınızla hepiniz, hem de birbirinize düşman kesilecek iki sınıf olarak, sonra benden bir hidayet gelir de her kim hidayetime uyarsa işte o, dalalete düşmez ve bedbaht olmaz. Her kim de öğüdümden yüz çevirirse ona, huzursuz hayat vardır ve onu kıyamet günü kör olarak haşr ederiz' (20/121–124).

Âdem, gerçekte, daha sonra temiz, iyi insanların sembolü olacak, ilk iyi insan türünün ismidir. Binaenaleyh, ilk başta o temiz insanların muvahhit tek toplum şeklinde cennet hayatını yaşadıkları, ancak daha sonradan türemiş Hannas'ın (iblis ruhunu almış insan türü şeytan) verdiği vesvese ve yarattığı ihtilaf ile tek toplum birlik düzeninin bozulduğu ve insanların birbirine düşman kesilerek iki sınıf/kesim halinde cennet yaşantısından kovuldukları bu ayet metinlerinden anlaşılmaktadır.

İhtilafın Sebebi Şirkin Getirisi Haksızlık

> Ey Âdem sen ve eşin cennette istediğiniz yerde kalın ve istediğiniz kadar bol bol yiyin, için ama şu ağaca yaklaşmayın yoksa zulme uğrayanlardan olursunuz (2/35).

Ayette geçen ağaç kelimesi "şecere" kelimesinin karşılığı olarak kullanılmıştır ve yeşerme anlamına gelir. Kur'an-ı Kerim ıstılahında 4/65. ayette bildirildiği üzere "çekiştikleri şeyler" anlamında kullanılmıştır.

> Şu bir gerçektir ki, Zakkum ağacı günahkârların yemeğidir (44/43–44).
>
> O, odur ki sizi bir tek canlıdan yarattı eşini de ondan vücuda getirdi ki gönlü ısınsın, eşini sarıp kucaklayınca o, hafif bir yük yüklendi de bir süre onu gezdirdi, ağırlaştığında, ikisi birden Rablerine şöyle dua ettiler: Bize sağlıklı bir çocuk verirsen yemin ederiz şükredenlerden olacağız. Allah onlara sağlıklı bir çocuk verince kendilerine verilmiş nimette ikisi birden Allah'a ortak koşmaya başladılar (Oğullarına mülkiyet tahsis ederek, kişicil mülkiyeti icat etmek suretiyle mülkiyette Allah'a ortak koştular ki, bu gizli şirktir). Allah onların ortak koştuğu şeyden beridir (7/189–190).

2/35. ayette yeşerme kelimesiyle ifade edilen ağaç, şeytan ilk insana ebedilik tılsımını bitmez tükenmez mülkiyet olarak bildirerek onu kandırdı. Sembolik ifadeyle, 44/43–44. ayetlerde geçen Zakkum ağacı benzetmesiyle, 7/189–190. ayetlerde ise açıkça ifade edilen iblisin payına düşen kimselere aşıladığı bencillik ruhunun yarattığı kötü nefsin dışa vurumu ve mahsulü olan kişicil mülkiyet edinmek, Tanrı'ya ortak koşmak anlamına gelen gizli şirktir. Küfür dünya görüşünün, onun ideolojisinin/batılın (hatta felsefi düşünceleri de dâhil) açık şirkin

kaynağı bu gizli şirktir, yani açık şirk bu gizli şirkin üstyapısı biçimindeki yansımasıdır.

İlk yaratılış devrinden sonra ikinci devirde kişicil mülkiyetin tesis edilişi, bir toplumsal altyapı olarak toplumsal üstyapıya tesir ederek ihtilafı/sınıflaşmayı yarattı. Açıkçası ilk sınıfsız tek toplumu yıkarak yerle bir eden onun yerine sınıfları ikame eden şey, ikinci zürriyet döneminde türemiş insi şeytanların icat ettikleri kişicil mülkiyet edinme bidatidir. Bundan dolayı "ortak koşmak en büyük günah/zulüm sayılır" (31/13). Ayrıca bilinmelidir, sembolik dille ifade edilmiş 7/22. ayetin işaret ettiği üzere, Âdem'in cennet hayatından atılmasına vesile olan temiz ahlakın bozulup açıktan fuhşun yaygın hal almasının da asıl sebebi, ilahi mülkiyete ortak koşmaktan ibaret olan özel mülkiyet düzeni gizli şirktir. Ayet metninde geçen "Vaktaki o ağacın meyvesinden tattılar, ikisinin de çirkin yerleri açılıp görünüverdi." cümlesinin sembolik ifadesinin açık biçiminin yaygın hal almış açıktan fuhuş olduğunu 7/22. ayetinden anlıyoruz tabi; hakeza, yasak ağacın da kişisel özel mülkiyeti sembolize ettiğini aşağıdaki ayette geçen hükümranlık mülkiyeti kelimesinden anlıyoruz:

> Derken, şeytan ona şöyle dedi: 'Ey Âdem! Sana kılavuzluk edeyim mi, ebedilik ağacının (yaşamın) sırrını dolayısıyla hükümranlığın serbest ve tükenmez mülkiyetini?' (20/120).

Hükümranlığın Tükenmez Serbest Mülkiyeti

(sahıs zamiriyle sınıfların tanımı ve özel mülkiyetin şirk olması).

> Onlara iki adam örneğini anlat (egemen sınıf sembolü Kabilci olan adam ve mahrum halk sınıfının sembolü Habilci olan adam). Her türlü üzümden ona iki bahçe (iki cennet) vermiştik, her ikisini hurmalarla donatmıştık, ikisinin arasına da bir ekinlik yapmıştık. İki bahçenin ikisi de ürünlerini vermiş, hiçbir şeyi noksan bırakmamış ve ikisinin ortasından bir de nehir akıtmıştık. Başka geliri de vardı bu adamın. Bu yüzden arkadaşıyla konuşurken 'Ben senden malca daha zenginim, çevrem daha güçlü' diyordu/böbürleniyordu. İşte böyle kendine yazık eden bu adam, bir gün 'Buraların yok olacağını hiç sanmıyorum' diyerek bahçeye girdi. Bir taraftan da 'Kıyametin kopacağını da zannetmiyorum. Şayet Rabbime döndürülürsem, bundan daha fazlasını alırım; bundan hiç şüphem yok' diyordu. Arkadaşı da ona şöyle karşılık vermişti: 'Seni topraktan, sonra bir damla sudan yaratan, sonra da insan şekline koyan Rabbini inkâr mı ediyorsun? Bak o Allah benim Rabbim ve ben Rabbime kimseyi/hiç bir şeyi ortak koşmam. Bahçene girdiğin zaman 'Maşallah, Allah'ın yardımından başka hiçbir kuvvet yoktur' deseydin olmaz mıydı? Gerçi sen beni kendinden yoksul görüyorsun. Ama bakarsın Rabbim bana senin bahçenden daha hayırlısını verir; seninkinin de üstüne gökten bir afet indiriverir de yerle bir olur. Yahut suyu çekiliverir de yerinde yeller eser.' Nitekim ürünün telef olup bahçesinin yerinde yeller estiğini görünce yaptığı masraflara için ellerini döverek 'Ah, keşke Rabbime kimseyi ortak koşmamış olsaydım/özel mülkiyet edinmeseydim ve mal-mülkün gücüne güvenmeseydim' dedi. Çünkü Allah'ın yerine hiç kimse/hiçbir güç onun yardımına koşmadı. Kendi başının çaresine bile bakamadı. İşte o durumda velilik (mülkün sahibi, koruyuculuk ve hükümranlık) yalnız hak olan Allah'a mahsustur. O'nun vereceği sevap daha iyidir, sonuç da daha hayırlıdır (18/32–44).

Hâkim Sınıf Kabil ve Mahkûm Sınıf Habil

> Onlara Âdem'in iki oğlunun (ilk insan zürriyetinden iki kabilenin) gerçek olan haberini oku; onlar Allah'a yaklaştıracak birer kurban sunmuşlardı, onlardan birininki kabul edilmiş, diğerininki kabul edilmemişti. Kurbanı kabul edilmeyen demişti ki: 'Seni mutlaka öldüreceğim', öbürü de 'Allah ancak korkup sakınanlardan kabul eder. Eğer beni öldürmek için elini bana uzatacak olursan, ben seni öldürmek için elimi sana uzatacak değilim, şüphesiz kendi günahını ve benim günahımı yüklenmeni ve böylelikle ateşin halkından olmanı isterim. Zulmedenlerin cezası budur' dedi. Sonunda nefsi ona kardeşini öldürmeyi tahrik edip zevkli göstererek kolaylaştırdı, böylece onu öldürdü. Bu yüzden hüsrana uğrayanlardan oldu, derken Allah, ona yeri eşeleyerek kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini gösteren bir karga gönderdi. 'Bana yazıklar olsun' dedi, 'şu karga kadar olup da kardeşimin cesedini gömmekten aciz miyim?' Artık o pişman olmuştu (5/27–32).

Yorum. a) Sembolik dille ifade edilen bu olay, tarihin Mebdesi sayılacak sınıfsal mücadelenin ilk adımı olması itibariyle elbette gayet önemlidir. Ayet metninde geçen "Âdem'in iki oğlundan" maksat, atalarından beri gelen Kabil lakabı ile kötüler kabilesi, Habil lakabı ile iyiler kabilesidir. Daha sonra kötüler kabilesi hâkim sınıf/zalim millet, Âdem özünü korumuş iyiler kabilesi ise mahkûm sınıf/mazlum millet olup Kabil hâkim sınıfın, Habil ise mahkûm sınıfın sembol ismi olacaktır. b) "Allah'a yaklaştırıcı kurban" ise kişicil/özel mülkiyet biçiminin henüz başlamış olduğunu ve muvahhit komünal geleneğin (tek tanrı ve tek toplum, Kıst düzeni) görünüşte de olsa kısmi varlığını sürdürdüğünü, açık şirkin, küfrün henüz oluşmadığının ifade edilişidir. c)

"Kendi günahını ve benim günahımı yüklenmeni isterim" ifadesinde birinci tekil şâhıs zamiri kullanılmış ise de "sakınanların" ve "zulmedenlerin" ifadelerinde çoğul zamirlerin kullanılması kast edilenin Kabil ve Habil birer şahısları olmadığı, belki kullanılan çoğul isimlerle daha sonradan oluşacak belirgin birer sınıf ve ondan ötürü birer millet olacak kabile/taife isimlerinin kast edildiği anlaşılmaktadır. İşledikleri günaha gelince: İnsi şeytanların uzantısı olması itibariyle Kabil'inki batılı tesis etmiş olması, Habil'inki ise karşı koymada pasif davranarak kötülere meydan vermesidir. Çünkü 31/13., 20/115. ve 11/113. ayetlerde bildirildiği üzere zulmü kabul etmek de zulüm yapmak gibi suçtur. Burada Habil'inki ise karşı koymada pasif davranarak kötülere meydan vermesidir. Cumlenin asıl gayesi daha sonra Halkın zalime dolayısile zülme karşı pasif durmayıp aydın devrimciler şeklinde zalimin zülüm kalelerni yikmeleridir. Bir diğer hususda egemen sınıf bilginleri, bu sembolik hikayeyi biri cesürçe ölümü göze alarak efendilik için savaşan diğeri ise ölümü göze almayan köleliğe rıza gösteren iki kardeşten bahs ederek sınıfların meydana gelmesini bu köle-efendi aslına dayandırırlar bu bağlamda efendiyi cesür-kahraman köleyide korkarın biri şeklinde tesvir ederek geçeği saptırırlar.Doğrusu, şer insanlık âlemine insanoğlu katil Kabil'in günahıyla girmiştir. İnsan iki kuvvet ile çekişir. Birincisi Âdem'in kardeşini öldüren oğlu Kabil ile başlayan bencillik duygusu ki

Hudperesttir; ikincisi ise Allah'a kurban sunan maktül oğlunun Allah sevgisi ki ***Hudaperesttir.*** Bu tavrın evrene medeniyet olarak yansımaları Allah'ın *Gök medeniyeti* ile O'nun karşıtı olan ve alçaklıktan ibaret Yer medeniyeti olarak gerçekleşti. Habil ve Kabil, bu medeniyetlerin ilk temsilcileridir.

Böylece, sınıfsız ve sınıflı olmak üzere dünya iki topluma bölünmüş oldu; biri kapkara siyah, biri kızıla boyanmış benbeyaz iki bayrak dikildi ezelde.

d) "Sonunda nefsinin tahriki ile onu öldürdü." Nasıl ki ilk günahın müsebbibi, iblis payı olmuş insi şeytan zürriyeti ise, ezelde işlenmiş ikinci günahın müsebbibi de nefis/kötü bencillik ruhudur. Diğer bir anlamda, Kabil'in, Habil'i öldürmesi, kötülerin yeryüzünde egemen olup hâkim sınıfa/"Ekâbir"e dönüşmesiyle, iyilerin ise genelde sözü geçersiz (badiyerrey), mahrum edilmiş, mahkûm halk sınıfına/"Erazil"e düşmesiyle ilk komünün dağılıp yerle bir olmuş, onun yerine sınıfçılığın yaratacağı hüsran azabı çağı gelmiştir ki bu, ayette geçen "Kardeşinin cesedini gömmesinin" ifadesiyle sembolize edilmiştir. Ayette geçen karga kelimesi ile insanların aşağıların aşağısı durumuna düşmesi ifade edilmektedir. En düşük hayvanlık halini sembolize eden kargayla, Âdemi özün mesh olmasına işaret edilmektedir ki bununla insanlıktan tamamıyla çıkılması, en zayıf hayvandan da aşağı bir varlık olunması (*esfelüsafilin*e düşmesi) kast edilmektedir. e) "Artık o pişman olmuştu." Artık fıtrat binası çatlamış insanlık yara almıştır, Tanrı tarafından kendilerine verilmiş fıtrata uygun olan doğru yoldan sapmışlardır; kendi yolunu kaybeden insanın zararda olduğunun ifadesidir bu ayet.

Ayrıca şu yorumdan şu önemli ibreti almaktayız: Önce kişicil/özel mülkiyeti icat eden, ona müteakip zorbalık yapan daha sonra da hakikat düzenini/dini kötüye kullanarak nankörlüğe dayalı Batıl din düzenini icat eden, ona bağlı sömürü, zorbalık ve aldatma usulüyle sahte kümeyi/sınıflı toplumu kuran müstekbir hâkim sınıf, insan ruhunda tarifi mümkün olmayan tahribatı yaparak insan ahlakını büyük değişime uğrattı. Söz konusu ahlaka bağlı tüm toplumsal üstyapıyı altüst edip ortakçı toplumsal altyapıyı değiştirmekle (ki gizli şirki icat etmektir) hâkim sınıfın yapmış olduğu müthiş bozgunculuğun ne kadar büyük çapta ifsat ve fitne yarattığı aşağıya alınan ayetten anlaşılmaktadır:

> İnsan elinin işlediğiyle yeryüzü fitneyle fesatla doldu taştı (30/41).

TARİHİN BAŞLANGICI

> Sana tarihin başlangıcından itibaren, elçilerin haberlerinden –kalbini sağlamlaştıracak- doğru haberler aktarıyoruz. Bunda sana hak (gerçek ideoloji)

ve müminlere bir öğüt ve uyarı gelmiştir. İman etmeyenlere de ki 'Yapabileceğinizi yapın, elbette biz de yapacağız' (11/120–121).

Tarihin başlangıcı, tarih felsefesi anlayışına göre, hak ile batıl mücadelesinin sınıfsal bazda başlatılmasıdır. Söz konusu muvahhit sorumlu tarih felsefesi anlayışının konusu tarihi vakaları sebep-sonuç ilişkisi içinde kavrayarak bunlardan ibret dersleri almaktır. Bu tarih felsefesinin kavrayışına göre tarihin başlangıcı, ilk sınıfsız toplumun düşmesi ve sınıflı toplumun meydana çıkmasının (Kabil'in, Habil'i öldürme hadisesi) akabinde peygamberlerin gönderilmesiyle sınıfsal mücadelenin başlatılmasıdır. Tarih elçiler eliyle başlatılmış, sınıfsal mücadeleyle yürüyor, hak ile batılın sürekli mücadelesiyle sürüp gelmiş ve sürüp gidecektir. Mücadele, zayıf düşürülmüş dünya halklarının hükümranlığıyla sakınırlığın, haklılığın galibiyeti ve haksızlığın, hile düzeninin mağlubiyetiyle sonuçlanacaktır. İkinci yaradılışta tarih sona erecek dolayısıyla din/ideoloji, insanlık dinine, aslına dönüşecektir. Ancak bir ideoloji içinde ele alınabilecek, az ama öz, dolayısıyla tarafgir bu tarih felsefesi, peygamberlerin hikâyeleri, İslâm tarih felsefesi ve bekleyişin / üstinsanin gelişi tarih felsefesi kısımlarından oluşur.

Peygamberlerin Gönderilmesi ve Sınıfların Mücadelesi

İnsanlar fıtratta sınıfsız tek toplumdu. Allah, müjdeciler ve uyarıcılar olarak elçiler gönderdi ve beraberinde insanların ihtilafa düşüp, sınıflara ayrıldıkları konuda aralarında hüküm vermek üzere gerçek ideolojisini (hakkı) taşıyan kültürü (Kitabı) indirdi. Oysa kendilerine bol nimet verilmiş iken yalnız sırf hegemonya kurma düşüncesiyle, haksız yere insanlar üstünde egemenlik sağlamak için birlik, beraberlik düzenini bozdular, hem de uyarıldıkları halde; nihayet Allah inanan iyi kullarını ayrılığa düştükleri şey konusunda, kendi izniyle, fıtrat geleneğinin bilincine erdirdi. Allah kimi dilerse onu doğru yola yöneltir (2/213).

Şunlar sürekli savaşan, barışmaz iki düşman kesimdir; (Biri Tanrı'ya ortak koşarak inkârcı, dolayısıyla sınıflı toplum taraftarı egemen sınıf, diğeri Tanrı'yı birleyerek sınıfsız toplum taraftarı olan mahkûm sınıf) inkârcılar için ateşten elbiseleri biçilmiştir. Başlarının üstünden kaynar su dökülecektir. Bununla karınlarının içindekiler ve derileri eritilir. Ayrıca bunlara demirden kamçılar da vardır. Ne zaman oradan, o sarsıcı üzüntü zahmetinden çıkmak isterlerse, oraya geri çevrilirler ve kendilerine 'Yakıcı azabı tadın' denir. Allah, iman edip (insanlığın hayrına doğayı, hayvanı koruyan) ve de dünya barışına yönelik işler yapanları, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. Orada, altından bilezikler ve inciyle süsleneceklerdir. Ve orada giysileri de ipektir. Hem sözün güzeli olan risaletten tebliğe ulaştırılmışlar, hem de övülmeye layık gerçek ideoloji düzenine eriştirilmişlerdir. Şüphesiz inkâr edenlere, Allah'ın yolundan, yerli ve yabancı bütün halklar için eşit kılınan Mescid-i Haram'dan alıkoyanlara ve orada zulümle gerçek düzenden saptırmak isteyenlere can yakıcı bir azap tattırırız (22/19–25).

> Bir sınıf hidayete erdi ve doğru yolu buldu. Bir sınıf da sapıklığı hak etti, çünkü bunlar Allah'ı bırakıp şeytanları dost edinmişlerdi ve onlar doğru yolda olduklarını sanmaktadırlar (7/30).

Yorum

22/19. ayette sürekli mücadele halinde barışmaz iki sınıfın belirgin çelişkisinin Rableri hakkında olduğu anlaşılmaktadır, dolaysıyla bu hüküm tarih felsefesinin sınıf anlayışının ve tektanrıcılık gerçeğinin ifadesidir. Tarihin sonunun da tarih öncesi gibi sınıfsız toplum olacağını savunan bu tarih felsefesine göre, kök sınıflar, zalim Kabil ile mazlum Habil'in temsil ettiği sınıflar olup bunların dışındaki sınıflar asıl itibarıyla sınıf olmayıp ağacın dalları misali bu kök sınıfların katlarıdırlar. Köle-efendi, köylü-ağa ve işçi-patron gibi farklı görünüşler, ister aşamadan bir üst aşamaya geçmek şeklinde olsun, ister tümüyle veya kısmen bir arada bulunsunlar (tümünün bir arada olması durumu ülkemizde görüp yaşadığımız üzere mümkündür) aynı kök sınıfların çağa uyumlu yansımalarıdır. Yine bu tarih felsefesi anlayışına göre, gerçek devrim dünyanın fethi sonucu dünyanın tümünde sınıfsız sınırsız toplumun kurulmasıdır. Şimdiye dek gerçekleşen toplumsal inkılâplar bu köklü devrime yönelik atılmış ilerici adımlardır. Niçin işin içinde Tanrı vardır, neden tektanrıcılık? Bu soruların cevabı ise şu ayetlerde mevcuttur:

> İnsanları, Allah yolundan (sınıfsız tek toplum/huzur-barış düzeninden) saptırmak için, ona ortaklar koştular. De ki istediğiniz gibi yaşayın çünkü dönüşünüz ateşedir (14/30).

> Bu sizinki sınıfsız toplum geleneğinin sınıfçılığıdır ve Rabbiniz (başınız, efendiniz) de benim, artık hep bana korunun/yalnız beni tanıyın (23/52).

Anlaşılan şu ki müstekbir egemen sınıf (Kabil) gizli şirk sayılan kişicil mülkiyet icadından sonra sınıflı toplum düzenin gereği olan aleni şirki, dolayısıyla bâtılı inşa etmiştir. İlk sınıfsız toplumda dinin/gerçek ideolojinin aslı olan hakikat fıtridir, dolayısıyla Tanrı fikri ilk yaratılışta insana verilmiştir. Çok tanrıcılığın altında sınıflı toplumculuk, tektanrıcılığın altında ise sınıfsız toplumculuk yatar. Bundan ötürü peygamberlerin ısrarla üzerinde durdukları konu Allah'ın varlığı yerine Allah'ın birliğidir. Peygamberlerin Tanrı konusuna bu ideolojik yaklaşımları en isabetli olan yaklaşımdır. Bu ideolojik yaklaşım açısından tektanrıcılık son derece gereklidir, aksi halda ister istemez sömürücü, köleci tanrılara kul olunur.

> Gerçek şu ki, onlar hileli-düzenler kurdular. Oysa onların düzenleri, dağları yerlerinden oynatacak da olsa, Allah katında onlara hazırlanmış düzen (kötü bir karşılık) vardır. Allah'ı, sakın peygamberlerine verdiği sözden dönen sanma. Gerçekten Allah azizdir, intikam sahibidir. Yerin başka bir yere, göklerin de başka göklere dönüştürüldüğü gün, onlar tek olan, kahhar olan Allah'ın huzuruna çıkarılacaklardır. O gün günahkârların zincirlerle birbirlerine bağlandıklarını görürsün. Elbiseleri katrandan olacak ve yüzlerini ateş saracaktır. Amaç, Allah'ın herkese işlediğinin karşılığını vermesidir. Hiç kuşkusuz Allah'ın hesap görmesi pek çabuktur. İşte bu, onunla uyarılsınlar,

Allah'tan başka ilah olmadığını bilsinler, gönül aklı işleyenler de ibret alsınlar diye, halklara yöneltilmiş bir tebliğdir (14/46–52).

Peygamberler ve Toplulukların Hikâyeleri

Andolsun onların/peygamberlerin ve toplulukların hikâyelerinde akıl sahipleri için pek çok ibretler vardır. (Bu Kur'an) uydurulabilecek bir söz değildir. Fakat o, kendinden önceki kitapları tasdik eden, her şeyi açıklayan (bir kitaptır), iman eden toplum için bir rahmet ve bir hidayettir (12/111).

İbret alın ey gerçek görüş sahibi aydınlar (59/2).

Peygamberler ve toplulukların hikâyelerinden ilk örnekler:

11/Hud Suresi.
24- Bu iki sınıfın durumu, kör ve sağır ile gören ve işiten gibidir. Bunların durumu hiç eşit olur mu? Yine de öğüt alıp düşünmeyecek misiniz?
25- And olsun, biz Nuh'u kavmine gönderdik, onlara 'Ben sizin için ancak apaçık bir uyarıp korkutucuyum.
26- Allah'tan başkasına kulluk etmeyin. Ben size gelecek olan acı bir günün azabından korkarım' dedi.
27- Kavminden ileri gelen inkârcılar: 'Biz seni yalnızca bizim gibi bir beşerden başkası olarak görmüyoruz. Sana, sığ görüşlü olan en aşağılıklarımızdan başkasının uyduğunu görmüyoruz. Aksine, sizi yalancılar sanıyoruz' dediler.
28- Nuh dedi ki: 'Ey kavmim, görüşünüz nedir söyleyiniz? Eğer ben Rabbimden bir beyyine üzerinde isem ve Rabbim bana kendi katından bir rahmet vermiş de size onu görecek göz verilmemiş ise, biz size onu istemediğiniz halde zorla mı kabul ettireceğiz?
29- Ey kavmim, ben sizden buna karşılık bir mal istemiyorum. Benim ecrim, yalnızca Allah'a aittir. Ben iman edenleri kovacak değilim. Onlar gerçekten Rablerine kavuşacaklar. Ancak ben sizi, cahillik etmekte olan bir kavim olarak görüyorum.
30- Ey kavmim, ben onları kovarsam Allah'tan gelecek azaba karşı, bana kim yardım edecek? Hiç düşünmez misiniz?
31- Ben size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum, gaybı da bilmiyorum. Melek olduğumu söylemiyorum ve gözlerinizin aşağılık gördükleri kimselere Allah, bir hayır vermez de demiyorum. Nefislerinde olanı, Allah daha iyi bilir. Bu durumda bunun aksini yaparsam şüphesiz zalimlerden olmuş olurum.
32- (Kavmin egemen sınıfı/ileri gelenleri) 'Ey Nuh' dediler 'bizimle çekişip durdun ve de çok ileri gittin, eğer doğru söylüyorsan haydi bizi tehdit edip durduğun azabı getir de görelim.
33- Nuh dedi ki: O'nu ancak Allah getirir, eğer O dilerse siz aciz bırakacak değilsiniz.
34- Eğer Allah sizi azdırmayı dilemişse, ben size öğüt vermek istesem de öğüdümün size yararı olmaz. O sizin Rabbinizdir ve O'na döndürüleceksiniz elbette.
35- 'Bunu kendisi uydurdu mu? diyorlar. De ki eğer onu ben uydurduysam günahım bana aittir. Ama ben, sizlerin suç işlemekte olduklarınızdan uzağım.

36- Nuh'a vahyedildi: Gerçekten iman edenlerin dışında hiçbiri iman etmeyecek, öyleyse onların yaptıklarından dolayı üzülme.

37- Gözetimimiz altında ve vahyimizle gemiyi imal et. Zulmedenler konusunda bana hitapta bulunma. Çünkü onlar suda boğulacaklardır.
38- Nuh gemiyi yapıyordu, kavmin varsıl kodaman sınıfından olanları kendisine her uğradığında onunla alay ediyordu. O: 'Eğer bizimle siz şimdi eğleniyorsanız, yakında biz de sizinle, sizin eğlendiğiniz gibi eğleneceğiz' dedi.
39- Artık ileride bileceksiniz, aşağılatıcı azap kime gelecek ve sürekli azap kimin üstüne çökecek.
40- Sonunda emrimiz geldiğinde ve geminin fırını suyu kaynattığı zaman dedi ki: 'Her birinden ikişer çift hayvan ile aleyhinde hüküm verilmiş olanlar dışında, aileni ve iman edenleri gemiye yükle.' Zaten onunla birlikte çok azından başkası iman etmemişti.
41- Dedi ki: 'Ona binin onun yüzmesi de demir atması/durması da Allah'ın adıyladır. Bilin ki Rabbim bağışlayandır, esirgeyendir.'
42- Gemi onlarla dağlar gibi dalgalar içinde yüzüyorken Nuh, bir kenara çekilmiş olan oğluna seslendi: 'Ey oğlum, bizimle birlikte bin ve kâfirlerle birlikte olma.'
43- Oğlu dedi ki: 'Ben bir dağa sığınacağım, o beni sudan korur', Nuh dedi ki: 'Bugün Allah'ın rahmet ettiği dışında, kimse Allah'ın azabından korunacak değil.' Derken dalga aralarına giriverdi, o da boğulanlardan oldu.
44- Denildi ki: 'Ey yer, suyunu yut ve ey gök sen de tut.' Su çekildi, iş bitiriliverdi, gemi de Cudi Dağı üstünde durdu ve 'Zalimler sınıfından/topluluğundan uzak olsunlar' denildi.
45- Nuh, Rabbine seslendi, dedi ki: 'Rabbim şüphesiz benim oğlum ailemdendir ve senin vaadin de doğrusu haktır. Sen hâkimlerin hâkimisin elbette.'
46- (Allah) dedi ki: 'Ey Nuh, kesinlikle o (oğlun) senin ehlinden değildir. Çünkü o salih olmayan amel işlemiştir. Öyleyse hakkında bilgin olmayan şeyi benden isteme. Gerçekten cahillerden olmayasın diye sana öğüt veriyorum.'
47- (Nuh) dedi ki: 'Rabbim bilgim olmayan şeyi senden istemekten sana sığınırım ve eğer beni bağışlamaz ve beni esirgemezsen, hüsrana uğrayanlardan olurum.'
48- 'Ey Nuh' denildi 'sana ve seninle birlikte olan ümmetler üzerine bizden selam ve bereketlerle in, sizden müteakiben türeyecek ekâbir ümmetleri de yararlandıracağız, sonra onlara bizden acı bir azap dokunacaktır.'
49- (Ey Muhammed/Makam-ı Mahmut da olan kimse,) işte bunlar gayb haberlerinden ibarettir ki sana vahiy ile bildiriyoruz. Bunları sen ve kavmin, bundan önce bilmiyordun. Şu halde Nuh gibi sabret şüphesiz güzel sonuç takva sahiplerinindir.'

Devamla surenin 69. ayetine kadar aktarılan Hud Peygamber'in Ad kavmi ile Salih Peygamber'in Semûd kavminin de bahsi geçen ilk *tarih*sel gelişmeye/Nuh kavminde gerçekleşene dâhil olduğu, aynı minval ve gidişatı arz ettiği addedilerek ayrı izahatına gidilmemiştir. Bu tarihsel oluşumun devamı niteliğinde olan Hz. İbrahim'den Hz. Musa'ya kadar (20 / 51–52; 28 / 43. ayetlere istinaden) ilk zaman nesilleridir. Firavunun helakinden sonra Hz. Musa'dan Hz. Muhammed'in hicretine kadar orta zaman nesilleridir. Devrisaadetten (6 / 90. ayetin bildirdiği) hidayet

kavmine (üstinsan Mehdiye) kadar ise ahir zaman nesilleridir ki, bu tarihsel anlayışa göre ilk insan türü olan Âdem tarih öncesi, süzülüp – seçilmiş Habil türü insan (yani tasfiye edilmiş Âdem) den elçilerin biiseti/gönderilmesi ise tarihin başlangıcı olmuş oluyor.

> Gerçek şu ki, Allah, Âdem'i, Nuh'u, İbrahim ehlini ve İmran ehlini (ibni mesut mushafında Muhammed ehlini) âlemler üzerine seçti; birbirinden gelen halk zürriyeti olarak (3/33- 34).

Bu tarihî felsefe düşüncesiyle (bireyci tarih yerine toplulukçu tarih, parçacı tarih yerine bütünsel tarih) bağlantılı olarak, yukarıya alınan ayetlerin belirttiği tarihi rota tasarımı doğrultusunda (süzülüp seçilmiş/tasfiye edilmiş) halk zürriyetini esas almak suretiyle, tarihi ilk oluşum zemininde ele almak ve onu doğal mecrası/ mezopotamya da sürdürerek bütünselliğini temel alan bir yöntem ile kavramak bu "tarihin başlangıcı felsefesi" düşüncesinin temel gereğidir. Bu itibarla iki nehir arası medeniyetten/Mezopotamya'dan hareketle, tarih mühendisliğinin omurgasını oluşturan yukarıya alınan ayetin verdiği insanlık tarihi şeceresi doğrultusunda yürümek, sınıfsal tarihi doğru şekilde kavramak için tutulması gereken yoldur. Âdem kısmında, tarih öncesi ilk insanın oluşturduğu ilk sınıfsız toplum ve bu toplumun sınıflaşarak düşmesiyle oluşan Habil ile Kabil'in/tarih öncesinin ilk sınıflarının tarihinin ele alınması gerekir. Nuh peygamber kısmında, Mezopotamya halkları özelikle zerdüş nebileri/ bereketli hilal medeniyet tarihinin incelenmesi gereklidir. Al-i İbrahim kısmında, Sümer rahiplerinden hareketle Mezopotamya Nemrutları'nın tarihi, Hindistan, Doğu ve Mısır firavunlarının ve oradan da Roma uygarlığının incelenmesi lazım gelir. Al-i İmran kısmında ise Helenizm, Antik Yunan düşüncesi ve uygarlığı ele alınmalıdır (ali Muhammed kısmında ötekilerin tarihini incelemellidir). Bu inceleme çerçevesi, muvahhit ve sorumlu tarih felsefesinin tarihsel rotasını vermektedir.

RİSALET PROGRAMI

> Andolsun biz, elçilerimizi hakikatin açıklamalarıyla/beyyinatla gönderdik, kitabı (kültürü) ve mizanı (ideolojiyi) beraberinde indirdik ki halkı kıst/özgür-eşit hakikat düzeni ile kalkındırsınlar diye. Bir de demiri (cihadı) indirdik ki onda hem çetin bir azap hem de halklar için birçok faydalar vardır. Çünkü Allah kendisine ve peygamberlerine gıyabında yardım edenleri (ensarullah-ı/yardımcı topluluğu) belli edecektir. Şüphesiz Allah çok güçlüdür, üstündür (57/25).

Gönderilen yol gösterici elçiler, insanlığı düşmüş olduğu aşağılık cehenneminden kurtarmaya yönelik dopdolu bir kurtarma programıyla geldiler. "Kıst ile insanları kalkındırmak" ilahi maksadına binaen hakikat açıklamalarıyla/beyyinatla, (kültür ve ideolojiyi kullanarak yardımcı topluluğun eliyle demir simgeli cihat ile geldiler.) Kıst düzeni ile kalkındırma projesinin yükümlüsü seviyeli Allah taraftarı/sınıfsız orta toplum, insanlığa örnek teşkil eden adil orta toplum, kendine mensup halk barış cephesi ile birlikte sürdürmekte olduğu hak ve batıl mücadelesinde "insanlık dinin"

menasikini ve hac ibadetini yaygınlaştırmak, İbrahim örneği önderlikle halkları bilinçlendirip, kanalize etmekle şer imparator sol/kötüler kutbuna karşı uğurlu sağ/ nas/halk kutbuna dönüşmeyi başarmak zorundadır. Uğurlu sağcılar, sağ-sol iyiler, kötüler mücadelesinin içinde açlığı ve köleliği kaldırmak suretiyle zor geçit olan sırat köprüsünü geçmekle ancak Deccala(ehrimen e) karşı sürdürülmekte olan Mehdi/üstinsan savaşını kazanıp zaferi elde edebilirler. Dünya halklarının ayaklanması sonucu, dünya müstazaflarının hükümranlığına müteakip en son hedef olan ve olgun gelişmiş üst insandan müteşekkil nihai sınıfsız yüksek toplumu kurmak, dolayısıyla evrensel devrim olan dünya fethini gerçekleştirmek şeklinde olacaktır hakikat davası. Vahyin getirdiği risalet programının kıst ile kalkındırma projesi, hakikatin açıklamaları, kültür ve ideoloji ve ideolojik düzen ve onun idealize edilmesi şeklindedir. İşte bundan böyle bütün çabamız, bu risalet programının genişçe bir açıklamasını yapmak olacaktır.

Hakikat Geleneğinden Açıklamalar

Fıtri ilk sınıfsız toplum, insan varlığının başlangıç tezidir. İnsanlık, ilk kez fıtrat üzere toplumla birlikte toplumsal bir varlık olarak ortaya çıkabildi. Ondan öncesi hayvansı yaşamdır. Sonrası ise ona karşıt bir şekilde gelişen sınıflı toplum düzenidir. İlk sınıfsız toplum, insana en yakın canlıdan kopuşla başlayan çok uzun süreli bir toplumsal sistemdir. Sınıflı toplumun çıkışıyla birlikte fıtri olan ilk toplum başat rol olmaktan çıkar. Sınıflı-devletçi toplum fıtrat toplumu olan ilk sınıfsız toplumu inkâr etmiş, tarihi kendisinden başlatmışlardır.

Tanrısal açılımın bir tecellisi olan yol gösterici elçiler, *Mebde* hayatının habercileri olarak müjdeleyici ve korkutucu bir biçimde hakikatin açıklamasını yaparak insanlık dininin hükümlerini bildirdiler. Elçiler, ilk toplumsal yaratılışta Allah tarafından insanlara verilmiş ilk toplumun muvahhit komünal kıst geleneğinin gerçek doğru yol/asıl dosdoğru gelenek olduğunu, ihtilafın sonucu meydana gelmiş kastlar düzenin/batılın ise şeytanların bir saptırması, dalalet olduğunu ve doğru yolda gidenlerin Allah'ın rızasını kazanıp kurtulacaklarını, doğru yoldan sapanların ise, ilahi gazaba uğrayarak azabı hak edeceklerini bildirdiler. Bunun üzerine, *ekâbir sınıf/Kabilciler* böbürlenerek nefislerinin güzel gösterdiği karanlık yola sapmak suretiyle şeytanları dost edinip kavm-i zalim oldular. *Erazil sınıf/mazlum Habilciler* ise tövbe ettiler ve Allah'a kul oldular. Haliyle Âdem geleneğinin (insanlık dinin) takipçileri olup doğru yola erdiler. Sonuç olarak birbirine tamamıyla zıt iki kültür, ona bağlı iki zıt ideoloji (Hak ve Bâtıl) oluştu ve yeryüzüne biri kötülerin kapkara bayrağı, öbürü iyilerin kızıla boyanmış bembeyaz, tertemiz bayrağı olmak üzere iki bayrak dikildi ezelde!

> Allah'ın kendilerinden örnekler getirmesi, inkârcıların bâtıla, inananların ise hakka uyduklarını bildirmek içindir (47/3).

DİN BİLİM

Haberciliğin Nakil ile Bildirdiği Yaratılıştan Verilmiş İnsanlık Dini/Geleneği

> O halde yüzünü dine bir hanif olarak tut, o Allah fıtratına, ki halkı/insanları onun üzerine yaratmıştır, Allah'ın yaratışı için hiçbir değiştirme yoktur ve doğru sabit din odur. Fakat halkın çoğu, bunun dosdoğru bir din olduğunu bilmez (30/30).

Açıklama.
Ayet metninde geçen "Fetere nase aley ha" ifadesinde kullanılan nas kelimesi halk kelimesinin çoğuludur, "fıtrat" (yaratılış) ise insanın bireysel yaratılışı olmayıp belki insanın, insan olma sıçraması ve (7/172–173; 2/213) ayetlerde bildirilen ilk toplumsal yaratılış olan ilk sınıfsız toplumun oluşumu, ilk sınıfsız toplum düzeni demektir. Allah'ın insanları üzerinde yarattığı o sabit değişmez din olan "Fıtratellah" (Allah'ın yaratılışı), bütün dünyada insanların eşit, özgür ve kardeş olduğu ilk insan geleneği (sünnetül evvelin)/insanlık dini anlamına gelir. "O halde yüzünü dine bir hanif olarak tut, doğru sabit din odur" umumi ifadesinde bildirilen bu ilk fıtrat insanlık dinidir ki,münzel hak dinin hem aslı ve hem de sürekli münzel hak dinin ona doğru istikamet alacağı, onunla sonuçlanacak olan nihai gayesidir. İşte bu gayeye yöneliktir ki "Her biriniz için gerçek ideolojide(vahiyle gelmiş hak dininde) bir yol/farklı çizgi ve idare programında/şeriatta farklı bir yöntem kıldık."(5/48) ayetinden anlaşıldığı üzere, bulunduğu yere, zamana göre ve şartların elverdiği nispette bu sabit dine erişmek için ideolojik farklılıklara dahi cevaz verilmiştir. "Fakat halkın çoğu, bunun dosdoğru bir din olduğunu bilmez." ayetiyle işaret edilen ise kendileri için kitap gönderilmiş halk sınıfı olan nası, bu dosdoğru dinden engelleyen halk düşmanı hannastır (ins-cin şeytanları). Dolayısıyla halk/insanlar bilmedikleri için ondan yüz çeviriyorlar ve bu halk/insanlık dinini bilmiyorlar. İlk ayette din olarak bildirilmiş ilk toplumsal yaratılış kıst düzenin tanımında dinden maksat ilk hakikat geleneği anlamında *sünnetül evvelin*dir.

Hanif. "Hanef" mastarından bir sıfattır. Hanef kelimesinin sözlük anlamı ise sapıklıktan istikamete, çarpıklıktan doğruluğa meyildir. Nitekim doğruluktan eğriliğe, haktan haksızlığa meyletmeye "cim" ile cenef denir. Şu halde hanifin asıl anlamı, eğriliği bırakıp doğrusuna giden demektir. Kelime bu mana ile örfte İbrahim milletine isim olmuştur ki, başka dinlerden, batıl mabudlardan çekilip yalnız tek ilâh ve tek topluma eğilen ortaksız Tanrı dünya görüşünün müminleri demektir: 'Şirk koşmaksızın tek Allah'a inananlardır' (22/31). Demek ki buradaki "hanîfen" ötedeki şirkin, ilimsiz olarak hevaya tabi olmanın tam zıddı olan hakka meyli, doğruluğu, hakperest zerdüşlüğü ifade etmektedir.

Ve mânâ şu olur: Sen yüzünü dine öyle tut, öyle tam yönel ki o eğriliklerden, o bozuk hevalardan, batıl meyillerden sakınıp yalnız hakka meylederek dosdoğru

Allah fıtratına, -dine, takvaya veya hanifliğe, yani fıtrat olan (yaratılışa uygun düşen) Allah'ın dinine- Allah'ın o fıtratına, o yaratışına sarıl ki insanları onun üzerine yaratmıştır. Hepsi yaratılış sözleşmesinde 'Ben sizin Rabbiniz değil miyim?' (7/172) hitabına 'Bela' (evet Rabbimizsin) demiştir. İnsan olarak yaratılmayı kabul etmekle yaratanın Rabliğine şahit olmaya söz vermiştir. Yaratılışın yaratanına delaleti tabiî olduğu için her insanın yaratılışında, kendisine dair bilincinin aslında, vicdanının derinliğinde bir hak duygusu, Allah'ı tanıma gizlidir.

Fıtrat. Arapça dilbilgisinde fıtrat, kelimesi "mastar olup bina-i nevidir" ilk yaratılış , yani yaratılışın ilk tarz ve şeklini ifade eder. Burada "insanları onun üzerine..." kaydından da anlaşıldığı üzere, maksat her ferdin kendine mahsus olan cüz'î yaratılışı değil, bütün insanların insan olmaları bakımından yaratılışlarında esas olan ve hepsinde ortak bulunan genel yaratılıştır. Dış etken, kazanma ve âdet gibi ikinci derecede bulunan sebeplerinden sarfı nazarla düşünülmesi gereken ilk toplumsal yaratılış ve aslî yaratılışta 'İlk toplumsal yaratılışta halk/insanlar sınıfsız toplum idi' (2/213) ayetinin de ifade ettiği üzere asıl olan fıtrattır. İnsanın 'halk oluşu yönünden tabiatı' budur.

Din-i Kayyım. Halkın hakkıyla bilmediği ve tanıyamadığı asıl din demektir. Yani sabit, payidar kalacak ve yaratılışta Allah tarafından insanlara verilmiş olan takva geleneği/insanlık dinidir. Vahiyle gelen hak din ise tekrar bu asıl din olan takva gerçeğine kavuşmanın aracı ve ideolojisidir: 'Takva donuna bürünmek en iyisidir' (7/26).

Habil Geleneği. Kurbanı kabul edilmeyen (Kabil) demişti ki 'Seni mutlaka öldüreceğim', öbürü (Habil) de 'Allah ancak muttaki/takva donuna bürünenlerden kabul eder. Eğer beni öldürmek için elini bana uzatacak olursan, ben seni öldürmek için elimi sana uzatacak değilim, şüphesiz kendi günahını ve benim günahımı yüklenmeni ve böylelikle ateşin halkından olmanı isterim. Zulmedenlerin cezası budur' (5/27–29) demiştir. 'Biz de: Kiminiz kiminize düşman olarak inin, sizin için yeryüzünde belli bir vakte kadar bir yerleşim ve meta vardır, dedik'. 'Derken Âdem (Âdem'in varisi Habil), Rabbinden (birtakım) kelimeler aldı. Bunun üzerine (Allah da) tövbesini kabul etti. Şüphesiz O, tövbeleri kabul edendir, esirgeyendir.' (2/36-37) ayetlerindeki tövbesi kabul olmuş Âdem Habil'dir, ata Âdem'in fıtrat geleneğini sürdürmesi ve onun varisi olması itibarıyla Âdem olarak bildirilmiş ikinci âdem tasviridir. Kabil ise, 'Allah onlara sağlıklı bir çocuk verince kendilerine verilmiş nimette ikisi (karısı ile beraber) birden Allah'a ortak koşmaya başladılar' (7/190) ayetinin bildirdiği Âdemî gelenekten sapma tasviridir, dolayısıyla Âdem olarak sayılmamıştır.

Takva. 'Ve sonuç takvanındır' (20/132). Sözcük olarak korunma, korunmuşluk ve sakınırlık anlamlarına gelen takvanın asıl anlamı yaratılışta verilmiş insanlık geleneğini/dini sınıflı toplum döneminde sürdüregelen Habil geleneğidir ki vahiyle gelmiş hak dinini de kapsar. Asli manası itibarıyla takva Kur'an'da bazen iman, bazen tövbe, bazen taat, bazen günahı terk ve bazen de ihlâsla davranmak anlamlarıyla yer almıştır. İman anlamında Cenabı Allah 'Allah onlara takva

kelimesini yani tevhidi, gerekli kıldı' (48/26), 'İşte onlar, Allah'ın, kalplerini takva için imtihan ettiği kimselerdir' (49/3), 'Firavunun kavmine (gel): Onlar ittîkâ etmezler mi?' (26/11) yani 'iman etmezler mi?' buyurmuştur. Tövbe anlamında ise, Hakk Teâlâ 'Şayet beldeler halkı iman edip ittikâ etselerdi...' (7/96) yani 'tövbe etselerdi' buyurmuştur. Taat anlamında da Hak Teâlâ Nahl Suresi'nde "Benden başka ilâh olmadığını duyurasınız. Öyleyse beni sayıp itaat ediniz" (16/2) ve yine aynı surede "Allah'tan başkasından mı ittikâ edersiniz?" (16/52) buyurmuştur. Takvanın sınıfsız tek toplum düzeni anlamında geldiğini bildiren Müminun Suresi'nde "Ve işte sizin bu toplumunuz sınıfsız tek toplum sınıfıdır, ben de sizin Rabbinizim, öyleyse, Beni sayıp itaat ediniz" (23/52) buyurmuştur. Takva ihlas manasına da gelir. Cenâb-ı Allah Hac Sûres'inde "Bu, kalplerin takvasındandır" (22/32), yani kalplerin ihlâsındandır ve aynı manada "Ben'den ittikâ edin, (yani bana karşı ihlâslı olunuz)" (2/41) buyurmuştur.

***Mutakki*.** Arapça "O, onu korudu, o da korundu" sözünden alınmış bir ism-i faildir. Mastarı olan "vikaye", son derece korunmak (sakınmak) manasındadır. Kur'anda "Cenâb-ı Allah katında en şerefliniz, en müttakî olanınızdır" (49/13) buyrulmuştur. Takva sahiplerine Allah furkan (hak ile bâtılı, haklı ile haksızı ayırt edecek bir fikriyat) verir ve onu ummadığı yerden rızıklandırır:

> Ey iman edenler, Allah'tan ittika ederseniz (kötülükten sakınırsanız), O size iyi ile kötüyü ayırt edecek bir anlayış(Furkan) verir, kötülüklerinizi örter ve sizi bağışlar. Allah büyük lütuf sahibidir (8/29).
>
> Kim Allah'tan ittika ederse (Allah için sakınırsa), (Allah) ona bir çıkış (ideolojik yol) yaratır. Ve onu ummadığı yerden rızıklandırır. Kim Allah'a güvenirse, O, ona yeter (65/2-3).
>
> Ey iman edenler, Allah'tan ittika edin (korkup sakının) ve doğru söyleyin. (Böyle davranırsanız) Allah amellerinizi ıslah eder, işlerinizi düzeltir ve günahlarınızı bağışlar. Kim Allah'a ve Resul'üne itaat ederse büyük bir kurtuluşa ermiş olur (33/70–71).

***Takva ve Muttaki Hakkında*.**

> Elif Lâm Mim. Bu, kendisinde şüphe olmayan, müttakîler için hidayet kaynağı ve kılavuz olan bir kitaptır. O müttakîler ki gayba inanırlar, namazı/toplumsal dayanışmayı doğrulturlar, kendilerine verdiğimiz mallardan infak (parsa) ederler. Yine onlar, sana indirilene ve senden önce indirilen kitap ve peygamberlere ve ahiret gününe iman ederler. Onlar Rablerinden bir hidayet üzeredirler ve felaha/kurtuluşa erenler ancak onlardır (2/1-5).
>
> Yüzlerinizi doğu ve batı tarafına çevirmeniz gerçek iyilik (birr, takva ve itaat) değildir. Asıl iyilik, o kimsenin yaptığıdır ki Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitaba ve peygamberlere iman eder, ona olan sevgisine rağmen malı yakınlara, yetimlere, yoksullara, yol oğluna (yolda kalmışa), isteyip dilenenlere ve boyunduruk altında bulunan köle ve esirlere sevdiği maldan harcar, namaz kılar, zekât verir. Antlaşma yaptığı zaman sözlerini yerine getirir. Sıkıntı,

hastalık ve savaş zamanlarında sabreder. İşte doğru olanlar, bu vasıfları taşıyanlardır. Muttakiler ancak onlardır (2/177).

De ki, size bunlardan daha hayırlısını bildireyim mi? Takva sahipleri için Rableri yanında, içinden ırmaklar akan ebediyyen kalacakları cennetler, tertemiz eşler ve (hepsinin üstünde) Allah'ın rızası, hoşnutluğu vardır. Allah kullarını hakkıyla görendir. Ki onlar 'Ey Rabbimiz! İman ettik, artık bizim günahlarımızı bağışla, bizi ateş azabından koru' derler. Sabrederler, doğru dürüst olurlar, huzurda boyun bükerler, infak ederler (hayırda harcarlar) ve seher vaktinde Allah'tan bağışlanma dilerler/ sabah duasını yaparlar (3/15–17).

Rabbinizin mağfiretine (bağışına) ve takva sahipleri için hazırlanmış olan, genişliği gökler ve yer kadar olan cennete kavuşmak için yarışın, koşun. O takva sahipleri ki bollukta da darlıkta da Allah için infak edip harcarlar; öfkelerini yenerler ve insanları affederler. Allah da muhsinleri, güzel davranışta bulunanları, iyilik yapanları sever. Yine onlar, bir kötülük yaptıklarında ya da kendilerine zulmettiklerinde Allah'ı hatırlayıp hemen günahlarından dolayı tevbe istiğfar eder, bağışlanma isterler. Zaten günahları Allah'tan başka kim bağışlayabilir ki? Yine onlar, işledikleri kötülüklerde bile bile ısrar etmezler. İşte bunların mükâfatı, Rablerinin mağfireti ve içinde ebedi kalacakları altından ırmaklar akan cennetlerdir. Böyle amel edenlerin mükâfatı ne güzeldir (3/133–136)!

Andolsun biz, Musa ve Harun'a, takva sahipleri için bir aydınlık ve bir zikir (öğüt) olarak, hak ile bâtılı birbirinden ayıran Furkan'ı verdik. (O takva sahipleri ki) onlar, Rablerine karşı O'nu görmedikleri halde bir haşyet içinde O'na saygı gösterirler. Onlar, kıyametten içleri titreyip korkan kimselerdir (21/48–49).

Doğruyu getiren ve tasdik edip doğrulayanlar, işte onlar müttakîlerdir (39/33).

Şüphesiz müttakî olanlar, Rablerinin kendilerine verdiğini alarak cennetlerde ve pınar başlarında olacaklar. Çünkü onlar, bundan önce dünyada ihsanda bulunup güzel davrananlardı. Gece boyunca da pek az uyurlardı (Kalan saatlerde de namaz kılar, ibadet ederlerdi). Onlar seher vakitlerinde istiğfar ederlerdi. Onların mallarında dilenip isteyen ve (iffetinden dolayı istemeyip de) yoksul olan için bir hak olduğunu kabul ederlerdi (51/15–19).

Hiç şüphesiz ki Allah, ittikâ edenlerle ve muhsinlerle beraberdir (16/128)

Ve sonuç muttakilerindir (28/83).

İnsanlık Dininin Akidesi, İbadeti ve Halkevi

***Akide*.**

Şüphesiz, iman edenlerle Yahudiler, Hıristiyanlar ve Sabiiler'den kim Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve salih amellerde bulunursa, artık onların Allah

katında ecirleri vardır. Onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır (2/62).

İbadet.

Hani İbrahim ile İsmail, Kâbe'nin duvarlarını yükseltirlerken şöyle dua etmişlerdi: 'Ey Rabbimiz, yaptığımızı kabul et, hiç şüphesiz sen her şeyi işiten ve bilensin. Ey Rabbimiz, ikimizi de sana teslim olanlardan eyle, soyumuzdan da sana teslim olan bir ümmet çıkar, bize ibadet yollarımızı göster, tövbemizi kabul buyur. Hiç şüphesiz sen tövbelerin kabul edensin ve çok merhametlisin' (2/127–128).

Şüphesiz Safa ile Merve Allah'ın sembollerindendir. Böylece kim evi/Kabe'yi hacceder veya Umre yaparsa, artık bu ikisini tavaf etmesinde kendisi için bir sakınca yoktur. Kim de gönülden bir hayır yaparsa karşılığını alır. Şüphesiz Allah şükrün karşılığını verendir, bilendir (2/158).

Sana hilalleri/doğuş halindeki ayları sorarlar: De ki o insanlar/halklar ve hac için belirlenmiş vakitlerdir (2/189).

(Hac) sembolik ibadetlerinizi bitirdiğinizde, artık atalarınızı andığınız gibi hatta ondanda kuvvetli bir anma ile Allah'ı anın (2/200).

İşte sayılı günlerde Allah'ı anın, iki günde elini çabuk tutana günah yoktur. Geri kalana da günah yoktur sakınan için. Allah'tan korkup sakının ve gerçekten bilin ki siz ona döndürülüp toplanacaksınız (2/203).

Halkevi.

Gerçek şu ki halklar için yeryüzünde kurulan ilk ev Mekke'de ki o kutlu ve dünya halkları için hidayet olandır (3/96).

Çünkü Allah beyt-i haram olan Kâbe'yi halklar için diriliş(malortaklığı yeri diyerek kalkınma) yeri kıldı (5/97).

Elçilere Vahiyle Gelmiş Hak Dini/Gerçek İdeoloji

Hak dini, 2/213. 57/25 ve 47/3. ayetlerde hak ve mizan kelimelerinin bildirdikleriyle aynı şey olup mahiyet itibarıyla ideoloji olan münzel dindir. Sözlük anlamıyla din, ideoloji, hak dini ise hakikat ideoloji demektir. Hak dini tefsirimiz bağlamında sınıfsız toplum ideolojisi olarak içeriklendirilmektedir. Bu münzel dinin vasıf isimlerinin tablosu şöyledir: Sünnet-el Evvelî'nin uzanımı olarak Hakk ve Sırat-el Müstakim, Din-i Hunefâ, Din-i Kayyım, Hakk Dini, Zikir, Din-i Halis, Din-i Vasıb, İlim, Besair-Tebsire, Sırat-as Sevi, Seva-a Sebil, Tarik-i Hakk, Sebil-e Rüşt, Sebil-es Selam, Subul-es Selam, Dinullah, Sebilullah, Sebil-el Mümin'in, Beyyine ve Furkan şeklindedir. Bu farklı ifade edilişler kök ideoloji sayılıp sınıfsal bilinç anlamına gelen

Furkan'dan kaynaklı, aynı ideolojinin zaman içindeki farklı yansımalarıdır. Gerçek ideoloji (hak din), hakikat geleneğinin (Fıtratallah'ın) ideolojiye dönüştürülmesidir. Gerçek ideoloji/hak dini düzeni insanlığın huzuru-barışı anlamına gelen İslamiyet'tir. Kısacası, insanların ortaya koyduğu sistemler hak din değil, batıl dindir. Her yaşayış biçimi bir din/düzendir. Her din/ideoloji bir dünya görüşünü ve yaşayış biçimini koşullar.

> O (Allah), müşrikler hoşlanmasalar da (kendi ideolojisini) dinini, sahte ideolojilerin/(batıl) dinlerin tümüne üstün kılmak için Resul'ünü hidayet ve hak din/gerçek ideoloji ile gönderendir (9/33).

Vahyin Marifeti

Vahiy, *Mana*'nın konmayla tecellisi ve temas etmesidir. Bu açıdan Cebrail de üstün akıl ve irfan ilmidir ki Allah onu peygamberlere indirmiştir. Vahyin anlamı, Cenab-ı Hakk'a, lafza aktarılışı ise peygamberlere aittir. Vahiy yanlıştan beri olması ciheti ile tamamen Allah'ın kelamıdır; ancak Peygamberlerin kalbine (zihin anlamında kullanılmaktadır) ve buradan onların içinde yetiştikleri toplum'un kültürel etki de dahil diline intikal etmesi açısından onların şahsiyeti ile derinden ilgilidir.

Kur'anın bildirdiği 'ulemanın ilmi'nden maksat ideolojik irfan bilincidir, yani ilahi maksadını algılayıp kavramak derecesinde vahyi tanıma anlamına gelir. Çünkü vahiy ancak tanınabilir, yoksa akıl/ilim ona denk tutulmaz, zira vahiy aklı külli, beşer aklı ise aklı cüzidir. Maddi alem hakikatiyle insanın özünün hakikati birbirinden farklıdır, öyleyse, akli yahut ilmi olsun, metodoloji vahyi tanımak ve olduğu gibi kavramak olmalıdır.

Ancak maddi bilimlerin yer yer vahye ters düşmesi hakikatte vahyin yanlışlığı anlamına gelmez. Belki bu durum insanın *geist*ının (Âdem'e üfürülmüş tanrısal ruh) doğası ile maddi âlem doğasının birbirlerine zıt olmasından kaynaklanmaktadır. Çünkü maddi bilimler tamamıyla maddenin rengine boyanmış, insani hakikati göremez olmuştur. Manevi ilimlerin hiç gelişmemesine karşılık maddi ilimlerin zirveye doğru yol kat etmesi insanlığın bir şansızlığıdır. İnsani hakikatle maddi doğa hakikati bir değildir. İnsan için iyilik-kötülük, güzellik-çirkinlik ve doğruluk-yanlışlık ölçüsü yine insan fıtratıdır. Madde, dolayısıyla doğa, bu gerçekten habersizdir. İnsanın yaratılış yükümlülüğü, maddi âlemi/doğayı tanıyıp onu değiştirmektir, yoksa doğaya uyup ona boyun eğmek değildir.

Vahyin getirdiği kitaba/gök kültürüne bütünsel bir bakışla yaklaşılmalı ve bu kültür yığınında ilk geleneği, onun dünya görüşünü/ideolojisini arayıp bulmalı, yani bu yaklaşım ve yöntemle vahiy tanınmaya çalışılmalıdır. Bu anlayış gereği şu mutedil ve basit prensiplerle hareket etmelidir: i) ilim/akıl ile yaklaşım, ii) vahiy kültürünün (semavi kitabın) orijin dilini ve tenzil zamanını göz önünde bulundurmak, iii) vahyi vahiyle (semavi kitapları birbirinden koparmadan ve hepsine bir kitap anlayışıyla yaklaşıp getirdikleri hakikat geleneği öğretisini mebdeden miada bir bütün olarak algılamak), ayeti ayetle yorumlamak, iv) vahyin/gök kültürünün en büyük okunuşunu (Kur'an-ı Azim'i) ölçü almak ve v) Kur'an'ı tanıma kurallarını bilmek; bu meyanda Kur'an'ın sahasını ve

kararlaştırılmış zamanını iyi kestirip bilmek gibi Kur'an'ın onayına dayalı basit kurallar. Vahiy konusu ile ilgili açıklanması gerekli ve müşküllük arz eden konular ise *Mana*'nın tecellisi ve teması/Tanrısal açılım ile Kur'an'ı tanıma tarzıdır (ki bu son zorluk Kur'an-ı Azim'i doğru tanımak mevzuu dâhilinde ele alınacaktır). Yanlış anlaşılmış veya bilerek yanlış anlatılmış *Mana*'nın konması mevzuu hakkında doğrudan doğruya Kur'an'ın izahatına başvurulacaktır.

*Fenomenoloji / Mana*nın Konması Tanrısal Açılım

> Yıldız parlayıp havalandığı ana andolsun ki arkadaşınız ne sapıtmıştı ne de azmışlığı vardı. O havadan da konuşmuyor, O (kendisine bildirilenlerden) vahy edilenden başkası değildir. Çünkü ona güçlü olan üstün varlık (Mana) öğretti. Öyle ki en yüksek ufukta iken asaletli bir şekilde doğruldu, sonra sarkıp yaklaştı, derken daha da yaklaştı, o kadar ki iki yay arası kadar hatta daha da yakın kondu. Açılımla, O kuluna vereceğini verdi. (Gözleriyle) gördüğünü, kulun kalbi yalanlamadı, O'nun gördükleri hakkında şimdi kendisiyle tartışacak mısınız? Andolsun onu yaratıklar âleminin son sınırında (sidre-tül münteha) tenezzül ederek inişini daha önceden bir defa daha görmüştü. Cennet-ül Me'va da onun yanındaydı. En son sınırında Sidre' yi kaplayan kaplamıştı. Göz ne şaştı ne de aştı. And olsun O, Rabbin hem de en büyük alametlerinden (*Mana*'nın tecellisini) olanı gördü. . . Ve göklerde nice melekler vardır ki onların şefaatleri, dilediği ve hoşnut olduğu kimse için Allah'ın izin vermesi dışında bir işe yaramaz. Doğrusu o şir'anın (parlayan, parlak yıldız) Rabbidir elbette (53/1-18, 26 ve 49).

Gerçek anlamıyla "şir'a" bir parlak yıldıza mahsus isim olmayıp parlayarak havalanan yıldızlara işaret edebileceği bu surenin ilk ayetinden anlaşılmaktadır; ayrıca melek, melaikeden ayrı, farklı bir varlıktır. Aslında bir çeşit ruh olan melek, yaygın anlaşılan manasıyla uzaylıdır ki birçok çeşidi vardır: Harut, Marut, Burak, Rafraf, Hurtum, Direk veya Miraç kelimelerinde ifade bulduğu üzere kadim kültürde geniş bilgisi vardır. Gök kültürü/semavi kitapların hepsi bu kadim kültürden haber vermektedirler. Kur'an da bulunan Hz. Süleyman kısası buna delildir. Ayrıca Salih peygamberin devesi ve Ashab-ul Kehf' in köpeği gibi Hz. Musa'nın sandukası da uzaylılarla ilişkilidir. Tanrısal açılım, Mana'nın dağılışı ve ona bağlı tecellisidir (Zat-ı Samed/ vucudu mutlakın tenezzülü/ilahi tecelliyat). Bu surede anlatılan minval üzere tıpkı melekler (uzaylılar) gibi parlayan yıldız görünümünde tenezzül ve tecelli ettiği içindir ki "Rabb-u şir'a" vasfını alıyor. Cebrail, bir çeşit tanrısal açılım sonucu peygamberlere verilmiş üstün akıl ruhudur, bu durum net örneğini Hz. İbrahim'de bulur. *Tanrısal açılım, genellikle kalbe ilham şeklinde veya Cenab-ı Hakkı görmeksizin perde arkasından konuşma ya da bir elçi (melek ve ayet benzeri)aracılığı ile gerçekleşir.*

> Allah bir insanla ancak vahiy yoluyla veya perde arkasından konuşur yahut bir elçi gönderip izniyle ona dilediğini vahy eder. O, yücedir, hüküm ve hikmet sahibidir.İşte böylece sana emrimizin (yönetim, yürütme) ruhunu vahy ettik. Sen kitap nedir, iman nedir bilmezdin, fakat biz onu kullarımızdan dilediğimizi

kendisiyle doğru yola eriştirdiğimiz bir nur kıldık. Şüphesiz ki sen, doğru bir yolu göstermektesin. O yol göklerin ve yerin sahibi olan Allah'ın yoludur, dikkat edin bütün işler sonunda Allah'a döner (42/51–53)!

Tanrısal Açılımın Farklı Görünümleri.

(Meryem,) onlarla kendi arasında bir perde çekmişti, derken biz ona ruhumuzu gönderdik, derken o, kendisine tastamam bir insan şeklinde göründü (19/17).

Musa, süreyi bitirip ailesiyle yola çıkınca Tûr'un (sağ) yanında bir ateş gördü. Âilesine dedi ki: 'Siz durun, ben bir ateş gördüm, belki ondan size bir haber getiririm, yahut bir ateş koru getiririm de ısınırsınız. Oraya gelince, o mübarek yerdeki vadinin sağ kıyısında bulunan çalılıkta ağaç tarafından kendisine şöyle seslenildi: Ey Musa bil ki benim, ben Allah Rabb-ul Alemin (28/29-30).

İşte bu ayette bildirildiği üzere *Mana* ateş olarak görünmüştür ve Zat-ı Samed'i perdeleyen ağaçtır. Daha farklı durumları ise şöyledir:

(Gelecek üstinsan zamanında) Onlar ille de buluttan gölgeler içinde Allah ve melekleri geliversin de iş bitiriliversin mi diye gözetleyip bekliyorlar (2/210).
Melekler saf saf dizildiği halde Rabbin geldiği zaman (89/22).

Onlar ancak şunu gözetleyip bekliyorlar ki kendilerine melekler geliversin veya Rabbin geliversin ya da Rabbinin bazı alametlerinin geldiği gün, evvelce iman etmemiş veya imanından bir hayır kazanmamış bir nefse, o günkü imanı hiçbir fayda vermez. De ki 'Gözetleyip bekleyin, çünkü biz şüphesiz gözetleyip bekliyoruz' (6/158).

Önemli Bir Husus.

Bu son ayette dikkat çekici mesele, amelin asaletidir. İman şarttır ama velâkin, iyi amel amaçtır. "evvelce iman etmemiş veya imanından bir hayır kazanmamış bir nefse, o günkü imanı hiçbir fayda vermez" ibaresinden anlaşılacağı üzere amelin öne çıkarılması lüzumunu öngören vahiy zihniyeti, "amel, iman cüzünden değil" diyen bedevi zihniyetinin anlayış ve kavrayışını reddetmektedir:

İman edip, zulüm etmeyenlerin ancak emniyeti vardır ve gerçeğe erenler de onlardır (6/82).

Tanrısal açılımdan *Mana*'nın temas etmesi anlaşılmalıdır. Yani o Zat-ı Samed tenezzül ederek her şekle girebilir, ama hiçbir şekilde kalmaz ve tecelliyeti sürekli hareket halindedir, tecelli ettiği (konduğu) şey etkin ve de kutsal olur. Dolaysıyla eşyanın kutsal olan ve olmayan şeklinde bölünmesi *Mana*'nın o eşyaya konmasıyladır (ilahî tecellisiyle). O, konduğu şeyden göçünce o şey eskisi gibi kalır. Eşya göçüp gider, o (*Mana*) aynı kalır. O, yarar da zarar da verecek kudrete sahip yaratıcı varlıktır.

Hülasa, tanrısal açılım ile *Mana*'nın temas ettiği yer ya da şahısların nasıl "etkin kutsal" oldukları elçilere bahşedilmiş mucizelerden bilinmektedir. İşte çoban Musa'nın seçilmesi ve değneğinin bir ejderhaya, elinin ise bir ışık kaynağına

dönüşmesi, ona bağlı çalılığın derede mukaddes Tuva'ya çevrilmesi, hakeza kimsesiz İsa'nın daha beşikte iken konuşup daha sonra ölüleri diriltmesi, Amine'nin yetimi Muhammed ile "Kur'an-ı Azim" mucizesinin meydana gelmesi, bunların hepsi *Mana*'nın konmasıyla oldu.

> Yıldızların mevkilerine yemin olsun ki bu büyük yemindir; o, gök medeniyet, kültür aslından çok değerli ve faydalı bir hitabedir (56/75–78).

BÖLÜM II.

KÜLTÜR VE İDEOLOJİ

> Bu Kur'an bir düzmece sözler dizisi değildir. Tersine O, kendisinden önceki kutsal kitapları onaylayan, her şeyi ayrıntılı biçimde anlatan, mü'min / halk sınıfı için doğru yol kılavuzu ve rahmet olan gerçek bir ilahi kitaptır (12/111).

Bu ayetin hükmüne göre şu iki görüş mahkûm edilmiştir: ister açıktan ister bedevilerin düşündükleri gibi dolaylı yoldan olsun Kur'an'ın yetersiz olduğu anlayışı ve bölücülerin mukaddes kitapların (Tevrat-Zebur, İncil ve de suhuflar) mansuh olduğu görüşü.

Kültürün Tanımı.

Bilinen anlamıyla kültür kavramının tanımı şu şekildedir: Tarihsel, toplumsal gelişme süreci içinde yaratılan bütün maddi ve manevi değerler ile bunları yaratmada, sonraki nesillere iletmede kullanılan, insanın doğal ve toplumsal çevresine egemenliğinin ölçüsünü gösteren araçların bütünüdür. Ancak bilimsel konulu yorumun kültür tarifi semavi kitabı (gök kültürünü) işaret etmektedir. Gök kültürü vahyin bildirdiği tarih felsefesi ve toplum felsefesinin toplamından oluşan kültür türüdür. gök kültürü içeriğini teşkil eden ideolojiyi ve o ideolojiyi doğuran dünya görüşü Varlıkbirliğini kapsar. iyilerin yüksek kültürü/gök kültürü ve kötülerin alçak kültürü/yer kültürü olmak üzere iki köklü kültür vardır.

İdeolojinin Tanımı.

İdeoloji fikir, görüş ve inançların tümünün ilmi anlamına gelip (ilm-i tebsire) din demektir. İdeolojinin, fikirlerin, inançların nasıl, ne zaman ortaya çıktığını ilmî olarak araştırmak ve bunların nasıl olması gerektiğini belirlemek gibi marifet/tanıma ilmi boyutu ve belli amaç ve hedeflere varmak sorumluluğunu taşıyan mektep, yol, ekol, tarikata işaret eden fiiliyat ilmi boyutu vardır ki ideoloji en fazla bu ikinci boyutuyla bilinir. İdeolojinin, toplum ve tarih felsefelerinin oluşturduğu kültür ve bu kültürün taşıyıp getirdiği ideolojinin çıkış kaynağını teşkil eden dünya görüşü olmak üzere iki aşaması vardır. İdeolojinin düşün yapısı şöyledir: Belli bir dünya görüşüne dayanan insan felsefesi, toplum felsefesi ve tarih felsefesinden teşekkül etmiş üçlü altyapı ve bu yapının üstünde bünye bulmuş ideal toplumla ideal insan amaçları bulunan büyük gövde sayılan üst yapı. İdeoloji binası bu üç temel kategoriden oluşur. Bilim felsefesinde ideoloji, bütün bilimleri kapsamına alan insan bilimidir. Gerçek ideoloji (hak din) anlayışında bilimlerin genel tasnifi, doğa yasalarına bağlı deneysel, müspet bilim ve insan özüne üfürülmüş

tanrısal ruhun dışa vuruşundan ibaret vicdanî (gönül aklı, bir tür ilm-i ledünî anlamında) insan bilimi şeklindedir ki insanda mevcut geist/tanrısal öz, doğa yasalarına boyun eğmez, aksine doğaya boyun eğdirir.

***Kültür ve İdeoloji İlişkisi*.**

Kültür, tertibatı/sistematiği olmayan parça halinde yığın iken, ideoloji, tam aksine, aynı kanla beslenen sinir sistemi gibi yekvücuttur ki bir sistematik dâhilinde makasid ve mevasile (gayeler, hedefler ve bu gaye ve hedeflere götürecek yollar, araçlar demektir) sahip, sürekli fiiliyat halinde, iyiyi kötüden fark eden sorumluluk bilincidir. Diğer bir anlatımla kültür, bir binanın yapımındaki demir, beton ve tuğla benzeri yığın halinde bulunan inşaat malzemesi gibi iken, ideoloji, binanın plan ve projesi gereği mevcut malzemeyi yerli yerinde kullanma düzenidir, ceset içinde can gibidir. Bu farklılıklara rağmen yukarıda görüldüğü gibi kültür ve ideoloji birbirine sıkı sıkıya bağlıdır. İdeoloji, derya ise nehirleri kültürdür. Bir de ideolojiyle ilgili önemli bir husus, ideolojilerin olmazsa olmaz kuralı, her ideolojinin bir karşıt ideolojisinin olmasıdır, bu gereklidir de. Dolayısıyla mensubu bulunduğu kültürde kendine uyum göstermekle kültürler de çeşitlenirler. İşte bu minval üzere kötülük kültürü ve onun zakkum meyvesi (negatif ideoloji anlayışı) sahte ideoloji batıl (sınıflı toplumculuk) ile iyilik kültürü ve onun tatlı mahsulü (pozitif ideoloji anlayışı olan) Hak dini/gerçek ideoloji anlamında sınıfsız toplumculuk birbirine zıt, dolayısıyla sürekli mücadele halinde iki çeşit ideolojidir ve bu ideolojilere uyarlı iki kültür vardır. Bu asıl ideolojiler dışındaki diğer bütün ideolojiler bu iki ideolojinin yansımalarından kaynaklanan dallarıdır.

İdeolojinin Düzeni Medeniyet

Köklü ideolojiler, ideal toplumdan ayrı, acilen bir ara düzene şiddetle ihtiyaç duyarlar. Gerçek ütopyasını bilimsel kılmak açısından, acil programını uygulamak, ideolojinin bu vazgeçilmezi, medeniyettir. Medeniyet ait olduğu kültürün içinde barındırdığı ideoloji, dünya görüşü ve ideolojik düzeninin hepsinin adıdır; ayrıca medeniyet din anlamına gelir. Çünkü din hem ideoloji ve hem ideolojik düzen hem de medeniyet anlamına gelir.Medeniyet ait olduğu kültür ve ideolojiye sıkı sıkıya bağlıdır. Asıl medeniyetler alçak/yer medeniyeti ve yüksek/gök medeniyeti olmak üzere iki tanedir.

> Hak'tan sonra olsa olsa dalalet/sapkın batıl vardır. O halde nasıl (sapıklığa) döndürülüyorsunuz? (10/32)

***Yer Medeniyeti ve Gök Medeniyeti*.**

> Onlara o herifin (Kabil'in) kıssasını da oku ki; ona ayetlerimizi sunmuştuk da o, onlardan sıyrıldı çıktı, derken şeytan arkasına taktı da sapkınlardan oldu. Eğer dileseydik biz onu, o ayetlerle yükseltirdik ve lakin o yere/alçaklığa saplandı ve hevesinin ardına düştü. Artık onun örneği, o köpeğin örneğine benzer; üzerine varsan dilini sarkıtarak solur, bıraksan yine dilini sarkıtarak solur. Bu işte ayetlerimizi yalanlayan o kavmin/ekâbir egemen sınıfın örneğidir. Kıssayı

kendilerine nakleyle, gerekir ki bir düşünsünler. Ayetlerimizi yalanlayan ve kendilerine zulmetmiş olan kavmin/müstekbir milletin durumu ne kötüdür (7/175–177).

İzahat.

Doğrusu, şer bu âleme insanoğlu katil Kabil'in günahıyla girmiştir. İnsan iki kuvvet ile çekişir. Birincisi Âdem'in kardeşini öldüren oğlu Kabil ile başlayan bencillik duygusu ki ***Hudperesttir***; ikincisi ise Allah'a kurban sunan maktul oğlunun Allah sevgisi ki ***Hudaperesttir.*** Bu tavrın evrene medeniyet olarak yansımaları Allah'ın *Gök medeniyeti* ile O'nun karşıtı olan ve alçaklıktan ibaret *Yer medeniyeti* olarak gerçekleşti. Habil ve Kabil, bu medeniyetlerin ilk temsilcileridir. Böylece, sınıfsız ve sınıflı olmak üzere dünya iki topluma bölünmüş oldu; gözle görülmeyen Tanrı şehrinin velayet cennetinde yaşayan iyilerle, günah içinde yaşayan, alçak ruhlu kötüler ki ahir zamanın son kısmında aralarında süregelen çekişme, kavga kızışacaktır, sonuçta sapık dünya toplumu, tanrı şehrinin (medine ı Hakikat) korunmuşluk gerçeğinin içinde eriyerek, 39/74. ayette bildirildiği üzere tümden dünya cennete hazır hale getirilmiş olacaktır. Gök medeniyeti ebediyen kalıcı olacaktır ki onda ebedi sükûn, huzur-barış, mutluluk, temiz ahlak ve muvahit komünal kıst düzeni vardır. Doğrusu gönderilen elçilerin amacı, bu tür yaşam/cennet hayatıdır. Bizim halk olarak görevimiz, bu anlayışa uygun halk organizasyonu (sınıfsız tek toplumu) kurmak için çalışmaktır. Gök kültüründen oluşan gök medeniyetine zıt *Hâkim sınıf*ın sınıflı toplumunun devlet teşkilatlı yer medeniyetinin medeni yaşayışı, israf ve sömürü düzenidir ki, gaddar, işkenceci, kavgacı ve entrikacı vasıfları haizdir:

Ve israfçıların düzenine asla uymayın, onlar ki yeryüzünde bozgunculuk çıkarıyor ve dirlik düzenliği korumuyorlar/ıslahat yapmıyorlar (26/151 – 152). Belki inkârdan dönerler diye ayetleri böyle ayrıntılı bir şekilde açıklıyoruz (7/174).

Alçak Yer Medeniyetinin Kötüler Kültürü.

Bu batılın tesisi için (ikinci zürriyetinden) evvelkilerin icat ettikleri bidat kültürüdür (26/137).

83/Mutafiffin Suresi.

1- Ölçü ve tartıda haksızlık/sömürü yapanların vay haline.
2- Onlar insanlardan kendilerine bir şey aldıkları zaman tam ölçerler.
3- Kendileri başkalarına bir şey ölçtükleri veya tarttıkları zaman eksik ölçer ve tartarlar.
4- Onlar tekrar diriltileceklerini zannetmiyorlar mı?
5- Dünya devriminin gerçekleşeceği büyük gün için
6- Öyle bir gün ki dünya halkı o gün Rableri için kıyam edecektir.
7- Hayır hayır, kötülerin kültürü Siccin'dedir (en büyük kara deliklerde).
8- Bildin mi sen, Siccin nedir?
9- Alçaklık olan damgalı kayıttır (o uğurlu sağcıların eliyle bandı ebediyen silinmeye mahkûm kültürdür).

10- Vay haline yalanlayanların o gün!
11- Onlar gerçek düzen çağını yalanlayanlardır.
12- Tabiî ki onu azgın, günahkârdan başkası yalanlamaz.
13- Ona ayetlerimiz okunduğu zaman 'eskilerin masalları' der.
14- Hayır, aksine kazandıkları, kalplerini karartmıştı.
15- Hayır hayır, doğrusu onlar o gün Rablerini görmekten mahrumdurlar.
16- Sonra onlar, şüphesiz cehenneme sürükleneceklerdir.
17- Sonra da onlara 'İşte bu, yalanlayıp durduğunuz şeydir' denilecek.

İzahat.
Doğrusu, insanlığın hüsrana düşmüşlüğünün tek sebebi kötüler kültürü ve onun sahte, boş ideolojisi, sınıflı toplumculuktur. Kabil'den beri hâkim ideoloji/din ve hâkim kültür oldukları halde, risalet programında açıkça yer almayıp dolaylı anlamda yer almaları, bu ideoloji ve kültürün ehemmiyetsiz olduğuna delalet etmez, belki bu, ideolojik karşı duruşun/tavır alışın icabıdır, zira evvelkilerin, *batıl*ı tesis bidatı olsun, *Cibt/zulüm siyaseti* ve *Tağut/Devlet-imparator* organizasyonu olsun, ne kadar ehemmiyet arz ettikleri Kur'an'da görülmektedir.

> Bizim ayetlerimizi yalanlayan ve onlara inanmaya tenezzül etmeyen ekâbir (sömürücü zengin) sınıf var ya, işte onlara göğün kapıları açılmayacak ve deve iğne deliğinden geçinceye kadar onlar cennete giremeyeceklerdir. İşte suçluları böyle cezalandırırız (7/40).

Hakkın Marifet Kabiliyeti

> (O gönül aklına sahip olanlar bilir) Çünkü ondaki hakikatini tanırlar (5/83).

Hakkın marifeti kuralına göre birbirine tesir eden farklı toplumsal yapılar, sosyal psikolojinin farklı biçimlerde evrene yansımasının altyapısıdır. Yani, toplumsal altyapı toplumsal üstyapının, toplumsal psikoloji ise *gayb-ul guyub*, *Mana*nın salt varlık (Hestî-i Sade, Zat-ı Samed' in) kavrayış biçimini tayin etme sebebidir. Üstyapı oluştuktan sonra altyapıya, hakeza *Mana*sal kavrayış/tanrısal anlayış (vahdet/birlik görünümünde olsun veya kesret çokluk görünümünde olsun) da toplumsal yapıya tesir eder. İşte bu marifete bağlı ilk komünal toplumla, nihai sınıfsız tek toplum ve bunların türevi orta toplum gibi gerçek anlamda toplum, muvahhit ve uyumlu yapısından dolayı barışık olduğu için huzur ve barış kaynağıdır. *Mana*sal/Hestî-i Sade kavrayışında ve toplumsal alt ve üstyapılarında şimdiki sınıflı toplumda olduğu gibi müşrik (çok tanrıcı, ona bağlı çok sınıflı) olan toplum ise kaçınılmaz çatışma ve ona bağlı huzursuzluğun, yoksulluğun ana kaynağıdır. Şu halde, huzur, barış yeri olan tek tanrı, tek toplum esasına dayalı tevhit toplumu ve bunun aksine huzursuzluğun, çatışmanın yeri olan putperest, sınıflı toplum temeline dayalı şirk toplumu olmak üzere iki çeşit toplum olabilir ancak. Dolayısıyla yer medeniyetinin kültürü, tek tanrıyı ve sınıfsız tek toplumu (ümmet-i vahideyi) reddeden ve yukarıya alınan 26/137. ayetin işaret ettiği gibi, batılın tesisi için Âdem'in ikinci zürriyetinden evvelkilerin icat ettikleri gizli şirk bidatinden zuhur etmiş ve o şeytanlara uymuş günahkâr ataların miras bıraktıkları putperestlik kültürüdür:

Ne zaman onlara 'Allah'ın indirdiklerine uyun' denilse, onlar: 'Hayır, biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz kültür geleneğine uyarız' derler. (Peki) ya atalarının aklı bir şeye ermez ve doğru yolu da bulmamış idiyseler? (2/170)

SINIFLI TOPLUM

Hâkim sınıfın servetle şımarmış kodamanlarının sözü hep şu şekilde oldu: 'Biz atalarımızı bir toplum tarzı üzerinde bulduk, onların eserlerine uyarak yol alacağız' (43/23).

Bu toplumdan maksat sınıflı toplumdur, tanınması için kendine toplum deniyorsa da gerçek anlamda toplum olmayıp belki kastlardan müteşekkil karışık (muhtelife) sahte bir kümeden ibarettir, haliyle bu kitlede birbirine zıt belirgin iki sınıf vardır. Bu belirgin sınıfların hakkında Kur'an'ın anlayışını aşağıdaki ayetlerden anliyoruz.

***Ekâbir Sınıf ve Erazil Sınıf*.**

Ve işte böylece her ülkenin egemen/***Ekâbir*** sınıfını, hile ve entrika peşinde koşan suçlu günahkârlar durumuna sokarız (6/123).

Sana düşük seviyeli mahrum sınıftan/***Erazil*** sınıftan/paryalar sınıfından başkasının uyduğunu görmüyoruz (11/27).

Onlar şöyle cevap verdiler: Sana düşük seviyeli mahrum, mahkumlar/***Erazil*** sınıfı tâbi olup dururken, biz sana iman eder miyiz hiç! De ki: 'Onların yapmakta oldukları hakkında benim bilgim yoktur. Onların hesabı yalnızca Rabbime aittir, eğer şuurundaysanız (anlarsanız). Ve ben mümin olanları kovacak değilim. Ben, yalnızca apaçık bir uyarıcı-korkutucuyum.' Dediler ki: Eğer (bu söylediklerine) bir son vermeyecek olursan, gerçekten taşa tutulanlardan olacaksın. De ki: 'Rabbim, şüphesiz kavmim beni yalanladı. Bundan böyle, benimle onların arasını açık bir hükümle ayır ve beni ve benimle birlikte olan müminleri kurtar' (26/111–118).

Sınıfların Sınıfsal Karakterinin Tahlili

Kavminden, ileri gelen inkârcılar: 'Biz seni yalnızca bizim gibi bir beşerden başkası görmüyoruz; sana, sığ görüşlü olan en aşağılıklarımızdan/erazillerimizden başkasının uyduğunu görmüyoruz ve sizin bize bir üstünlüğünüzü de görmüyoruz. Aksine biz sizi yalancılar sanıyoruz' dediler.(Nuh)Dedi ki: 'Ey Kavmim, görüşünüz nedir, söyleyin? Eğer ben Rabbimden apaçık bir belge üzerinde isem ve Rabbim bana kendi katından bir rahmet vermiş de (bu), sizin gözlerinizden saklı tutulmuşsa, siz bunu istemiyorken biz sizi buna zorlayacak mıyız? Ey kavmim, ben sizden buna karşılık bir mal istemiyorum. Benim ecrim, yalnızca Allah'a aittir. Ben iman edenleri kovacak değilim. Onlar gerçekten Rablerine kavuşacaklar. Ancak ben

sizi, cahillik etmekte olan bir kavim olarak görüyorum. Ey kavmim, ben onları kovarsam, Allah'tan (gelecek azaba karşı) bana kim yardım edecek? Hiç düşünmez misiniz? Ben size, Allah'ın hazineleri yanımdadır, demiyorum, gaybı da bilmiyorum. Melek olduğumu söylemiyorum ve gözlerinizin aşağılık gördüklerine, Allah kesin olarak onlara bir hayır vermez de demiyorum. Nefislerinde olanı Allah daha iyi bilir. Bu durumda (bunun aksini yaparsam) gerçekten o zaman zalimlerdenim dir (demektir)'.Dediler ki: 'Ey Nuh, bizimle çekişip durdun, bu çekişmede ileri de gittin. Eğer doğru söylüyorsan bize vaat ettiğini getir görelim.' Dedi ki: 'Eğer dilerse, onu size Allah getirir ve siz (O'nu) aciz bırakacak değilsiniz. Eğer Allah sizi azdırmayı dilemişse, ben size öğüt vermek istesem de öğüdümün size yararı olmaz. O sizin Rabbinizdir ve O'na döndürüleceksiniz' (11/27–34).

Kavminin önde gelenlerinden büyüklük taslayanlar (müstekbirler), içlerinden iman edip de onlarca zayıf bırakılanlara (müstazaflara) dediler ki: 'Salih'in gerçekten Rabbi tarafından gönderildiğini biliyor musunuz?' Onlar: 'Biz, gerçekten onunla gönderilene inananlarız' dediler. Büyüklük taslayanlar (müstekbirler de şöyle) dedi: 'Biz de, gerçekten sizin inandığınızı tanımayanlarız.Böylelikle dişi deveyi öldürdüler [Hayvan haklarının ihlaline dalalettir] ve Rablerinin emrine karşı çıkıp (Salih'e de şöyle) dediler: 'Ey Salih, eğer gerçekten gönderilenlerden (bir peygamber) isen, vaat ettiğin şeyi getir, bakalım.' Bunun üzerine onları dayanılmaz bir sarsıntı tuttu da kendi yurtlarında diz üstü çökekaldılar. O da onlardan yüz çevirdi ve (şöyle) dedi: 'Ey kavmim, andolsun, size Rabbimin risaletini tebliğ ettim ve size öğüt verdim. Ama siz, öğüt verenleri sevmiyorsunuz. Hani Lut da kavmine şöyle demişti: 'Sizden önce âlemlerden hiç kimsenin yapmadığı hayâsız çirkinliği mi yapıyorsunuz? Gerçekten siz kadınları bırakıp şehvetle erkeklere yaklaşıyorsunuz. Doğrusu siz, ölçüyü aşan (azgın) bir kavimsiniz.' Kavminin cevabı 'Yurdunuzdan sürüp çıkarın bunları, çünkü bunlar çokça temizlenen insanlarmış!' demekten başkası olmadı. Bunun üzerine biz, karısı dışında onu ve ailesini kurtardık; o (karısı) ise (helake uğrayanlar arasında) geride kalanlardandı. Ve onların üzerine bir (azap) sağanağı yağdırdık. Suçlu-günahkârların uğradıkları sona bir bak işte. Medyen (toplumuna da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik). Şuayb onlara dedi ki: 'Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir. Ölçüyü ve tartıyı tam tutun, insanların (hakları olan mallarını) eşyasını değerinden düşürüp eksiltmeyin ve düzene (ıslaha) konulmasından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın. Bu sizin için daha hayırlıdır, eğer inanıyorsanız. O'na iman edenleri tehdit ederek, Allah'ın yolundan alıkoymak ve onda çarpıklık arayarak (böyle) her yolun (başını) kesip oturmayın. Hatırlayın ki siz azınlıkta (ve güçsüz) iken O, sizi çoğalttı. Bozgunculuk çıkaranların nasıl bir sona uğradıklarına bir bakın. İçinizden bir grup, kendisiyle gönderildiğim şeye inanmışken diğer bir grup inanmadığına göre, artık Allah, aramızda hüküm verenlerin en hayırlısıdır. Kavminin önde gelenlerinden büyüklük taslayanlar (müstekbirler), dediler ki 'Ey Şuayb, seni ve seninle birlikte iman edenleri ya ülkemizden sürüp çıkaracağız veya mutlaka bizim dinimize geri döneceksiniz.' (Şuayb:) 'Biz istemesek de mi?' dedi, 'Allah bizi ondan kurtardıktan sonra, bizim tekrar sizin dininize dönmemiz Allah'a karşı yalan yere iftira düzmemiz olur. Rabbimiz olan Allah'ın dilemesi dışında, ona geri dönmemiz bizim için olacak iş değildir. Rabbimiz, ilim bakımından her

şeyi kuşatmıştır. Biz Allah'a tevekkül ettik. Rabbimiz, bizimle kavmimiz arasında Sen hak ile hüküm ver, Sen hüküm verenlerin en hayırlısısın.Kavminin önde gelenlerinden küfre sapanlar dediler ki: 'Andolsun, Şuayb'a uyacak olursanız, kuşkusuz kayba uğrayanlardan olursunuz. Bunun üzerine onları dayanılmaz bir sarsıntı tuttu da, kendi yurtlarında diz üstü çökmüş olarak sabahladılar. Şuayb'ı yalanlamakta olanlar, sanki orda hiç refah içinde yaşamamışlar gibi oldular; Şuayb'ı yalanlamakta olanlar, asıl büyük hüsrana uğrayanlar oldular. O da onlardan yüz çevirdi ve (şöyle) dedi: 'Ey kavmim andolsun, size Rabbimin risaletini tebliğ ettim ve size öğüt verdim. Şimdi ben, küfre sapan bir topluluğa karşı nasıl üzülebilirim? Biz hangi memlekete bir peygamber gönderdiysek onun halkı yalvarıp yakarsınlar diye, mutlaka onları dayanılmaz bir zorluk (yoksulluk) ve sıkıntıyla yakalayıvermişiz. Sonra kötülüğün yerini iyilikle değiştirdik, öyle ki onlar, çoğaldılar ve 'Atalarımıza da (bazen) şiddetli sıkıntılar (bazen de) refah ve genişlikler dokunmuştu' dediler. Bunun üzerine, biz de onları kendileri hiç şuurunda değilken apansız kıskıvrak yakalayıverdik (7/75–95).

Hani Rabb'in meleklere 'Adem'e secde ediniz' dedi. Onlar da secde ettiler. Yalnız İblis secde etmedi. O cin kökenli idi ve Rabb'inin buyruğu dışına çıktı. Şimdi siz beni bırakıp onu ve soyunu dost mu ediniyorsunuz? Oysa onlar sizin düşmanlarınızdır. Zalimlerin yaptığı bu dost değişimi ne kötü tercihtir! (18/50)

İşte böyle, biz senden önce hiçbir memlekete bir uyarıcı göndermedik ki oranın şımarık zenginleri, 'Şüphe yok ki biz babalarımızı bir din üzerinde bulduk. Biz de elbette onların izlerinden gitmekteyiz' demiş olmasınlar (43/23).

***Açıklama*.**

Ekâbir, Kabilci hâkim sınıf demektir. Erazil, Habilci mahkûm sınıf demektir. Birbiriyle mütemadiyen mücadele eden barışmaz bu iki sınıfın ayetler açısından incelenmesi şöyledir: 11/27-34. ayetlere göre hâkim sınıf olan Ekâbir, varlıklı nüfuz sahibi, inkârcı egemen azınlık kesimidir. Mahkûm sınıf olan Erazil ise yoksul, sözü geçersiz, zayıf bırakılmış halk kesimidir. 7/75-95. ayetlerin beyanına göre, Ekâbir, böbürlenen, zorba, sömürücü, şehvetperest, ahlaksız, yıkıcı, yalancı, putperest, arsız, hak yolu bozucu, inatçı ve cahildir, dolayısıyla Ekâbir'in sapık atalarının yolunu güden, batılda kararlı, zalim, egemen kesimi olduğu, Erazil'in, yani mahkûm sınıfın ise, yapıcı, ahlaklı ve ezilen çoğunluk olduğu anlaşılıyor. 6/123. ayetin hükmüne göre, her zaman ve her yerde bütün kötülüklerin kaynağı Ekâbir isimli egemen sınıftır. 18/50. ayetin beyanına göre ise egemen/hâkim sınıf, yani ekâbirler, insanlık düşmanı olan, şeytan payı olmuş bir zürriyettir. 43/23., 26/111-118. ayetlerden anlaşıldığı üzere mümin ve Müslüman kesimin sınıfsal ismi Erazil'dir. Tağut'un kulları olan şeytan partililerin ve şeytan soyluların sınıfsal ismi ise Ekâbir'dir. İşte bu iki sınıfın şu ayetler bazında tahliline gelince: 104/2-3., 89/11-12., 38/55., 40/24., 29/39., 25/43., 21/9., 16/22-23., 44/18-23., 22/78. ayetlerin hükmüne göre hâkim sınıf üç kattan oluşur ki bu kesim, hem kapitalist hem emperyalist, yeri cehennem olan zararlı yıkıcılardır. Böbürlenen, debdebe hayat süren, israfçı, kodaman ve ahirete inanmayan, mücrim, dolayısıyla Allah'ın sevmediği ve azabı hak

etmişlerin teşkil ettiği kesimdir. Bunların aksine, hâkim sınıfın Erazil dediği mahrum halk kesiminin ise Allah'ın sevgili kulları olduğu, daha sonra Hz. İbrahim milleti sayıldığı, dolayısıyla Müslümanlık isminin, kendilerine Hz. İbrahim tarafından verildiği anlaşılmaktadır.

Hülasa, sınıf kavramı hakkında en doğru tanım ayetlerin verdiği tanımdır. Yoksa felsefecilerin yalnız düşünsel sınıf tanımı ve iktisatçıların yalnız ekonomik sınıf tanımı kâfi tanımlar değildir. Doğrusu sınıfsal yapıyı toplumsal altyapı ve üstyapı belirler. Dolayısıyla sınıflar, farklı iktisadi düzenlere, farklı hukuk, ahlak ve yönetim tarzlarına sahip, dinleri/ideolojileri de farklı ayrı milletler demektir. Salt ekonomik açıdan varsıllık-yoksulluk bazında yapılmış sınıf tanımı eksiktir, çünkü hâkim sınıf soyunun devam ettiricisi ve çoğaltıcısı olan zalim müztazaflar grubu (sınıfsal statüsü yoksul iken ruhsal olarak ve karakter yapısı bakımından zulme meyyal tağut kullarından ibaret kimselerdir) ki zalimin mezaliminin el-ayakları mesabesindedirler. Buna karşılık sınıfsal konumu egemenlerden olduğu halde gönlü hak, adalet aşkıyla dopdolu temiz akıl sahiplerinin varlığı ve elverişli şartlarda hakka, hukuka, huzur ve barışa yönelik faaliyetleri herkesçe malumdur. Sınıfları ekonomi/salt altyapı bazında tahlil etmek yerine, altyapı ve üstyapıyı birlikte dikkate alarak mütalaa etmek isabetli olur. İşte bu açıdan Kur'an bakışıyla iki din ve ondan ötürü de iki toplumsal millet/fırka, sınıf vardır en doğrusu.

> İşte bu iki sınıfın örneği kör sağır olanla, gören işiten gibidir. Düşünmez misiniz, bunlar bir olur mu? (11/24)

***Peygamberler Halk Sınıfındandır*.**

Ve ayrıca mahkûm sınıfın Allah'a kavuşacağını ve peygamberlerin de bu sınıftan oldukları ayetlerden anlaşılmaktadır:

> Nuh dedi ki: 'Ben iman edenleri (sizin gözlerinizin hor gördüğü kimseleri, Erazil dediğiniz, sözü geçersiz sınıfı/zayıf edilmiş kesimi) kovacak değilim, çünkü onlar Rablerine kavuşacaklardır. Fakat ben sizi cahil cühela topluluğu olarak görüyorum. Ey kavmim, şayet ben onları kovarsam o zaman beni Allah'tan kim korur düşünmüyor musunuz?' (11/29–30).

> Öyle ki, siz halkın nefsinden/sınıfınızdan biri olarak, size ayetlerimizi okuyan, sizi temizleyen, size Kitabı/kültürü, hikmeti/felsefeyi ve bilmediklerinizi/ideolojiyi, ideolojik bilinci öğreten bir elçi gönderdik. Öyle ise beni anın ki ben de sizi anayım; bana şükredin, sakın nankörlük etmeyin (2/151–152).

> Ey iman edenler, râ-îna (dalalete götüren "bizi güt" siyaseti anlamında) demeyin. Unzurna (Hakka kılavuzlayan "bizi gözet" siyasası anlamında) deyin ve dinleyin. Kâfirler için acı bir azap vardır (2/104).

Hâkim Sınıfın Katları Devlet ile Siyaset

> Biz, Musa'yı mesajlarımızla/ilk hakikat açıklamasıyla ve (Bizden aldığı) açık bir yetki ile göndermiştik Firavun'a, Haman'a ve Karun'a onlar şöyle demişlerdi: 'Tam yalancı bir sihirbazdır bu.' (40/24)

Firavun gütme siyasilerin, Haman gerici ruhbanların ve Karun sömürücü sermayedarların simgesidir ki ataları Kâbil, nesilleri iblislerdir, dolaysıyla piri Nemrut olan Müslâ Tarikatı'nın mensuplarıdırlar. Firavun istibdat/zorbalık, Haman istihmar/eşekleştirme ve Karun istismar/sömürü yapar. Hâkim sınıfın güç kaynakları ise zer/mal,para, zor/ zorbalık ve tezvir/hileden ibarettir. Firavunların kast /sınıflı düzeni, sömürü, zorbalık ve eşekleştirme düzeninden ibarettir.

> Onun içindir ki, firavun yönetimi doğru bir idare değildi (11/97).

> Şunları görmüyor musun? Kendilerinin sana indirilene ve senden önce indirilene inandıklarını ileri sürüyorlar da tağuta inanmamaları kendilerine emrolunduğu halde, tağut mahkemesinde muhakemeleşmektedirler. Şeytan da onları bir daha dönemeyecekleri şekilde iyice sapıklığa düşürmektedir (4/60).

Devlete ve Siyasete Gelince.

> Görmediniz mi, şu kendilerine Kitaptan (kültür) pay verilmiş olanları? Cibte/siyasete ve Tağuta/devlete inanıyorlar, küfre batmışlar için 'Bunlar inananlardan daha doğru yoldadır' diyorlar; işte bunlardır Allah'ın lanetlediği. Allah'ın lanetlediği kişi için bir yardımcı asla bulunamaz. Yoksa onların mülkten bir nasipleri mi vardır ki halka bir çekirdek filizi kadar dahi vermezler. Yoksa halkı, Allah'ın lütfünden kendilerine verdiği nimet yüzünden kıskanıyorlar mı? (4/51-54)

Ayetlerden anlaşıldığı gibi hâkim sınıfın, mahkûm sınıfı üzerinde bir baskı aracı olan devlet, Tağut demektir. Ve halkın gönlüne hükmeden aldatma aracı olan siyaset ise Cibt demektir. Siyasetin mahiyetini açıklayan ayetler şöyledirler:

> Ve büyük hile düzeni kurmaya giriştiler (71/22).

> Onlar hep hile/fena hile siyaset düzeni kuruyorlar (86/15).

> Hâlbuki fena hile düzeni/siyaset düzeni ancak sahibinin başına geçer (35/43).

> Melik'in dinine (batılın siyasi düzenine) göre kardeşini alabilmesi içindir ki Yusuf'a böyle bir tedbir (siyasa[meşru siyaset]) yaptık (12/76).

> Firavun dedi ki: 'Bırakın şu Musa'yı öldüreyim, o istediği kadar Rabbine yalvarsın, çünkü ben onun dininizi (batılın sınıflı toplum düzenini) değiştirmesinden ve yahut yeryüzünde fesat (halk ayaklanması) çıkarmasından korkuyorum doğrusu' (40/26).

Yani, Ekâbir'in asıl egemen katlarının asıl dini batıla dayalı siyasettir ki mahiyeti itibarıyla Hile demektir ve Nuh peygamberden itibaren başlayıp gelmektedir ki; Kabilciler'in batılı inşa hareketi olan kişicil mülkiyetin icadından sonra,

hegemonyasını sürdürmek, dolayısıyla halkı baskı altında tutmak için kurulmuş, devlet aracının icabı gereği üçüncü bidatidir. Islah edilmiş medeni siyaset (meşru siyaset ve yahut siyasa) hariç, siyaset, Hannas'ın vesvesesidir, yani iki yüzlü put demek olan Cibt'tir.

> Ve böylece çoğunu şaşırttılar; öyleyse Rabbim sen de zalimleri arttırma, ancak şaşkınca/hidayete ermez kavim olarak arttır (71/24).

Mel'un Müsla Tarikatı.

> Kabilden kalma geleneksel yaşama tarzınız olan örnek tutturduğunuz yolunuzu ortadan kaldırmak istiyorlar bu Habilci öncüler (20/63).

İzahat.

Müsla Tarikatı'nın tarifi, Kabil'den itibaren bu geleneksel yaşam tarzının yolu/ideolojisi sınıflı toplumculuk olan batıldır. Nemrut tarafından geliştirilmiş bu Kabilci geleneğin yaşam tarzı, Firavun'un elinde zirvesine kavuşup Tağuta dönüştürüldü. Demek ki Müsla tarikatının pir-i evveli katil Kabil, pir-i sanisi Nemrut'tur (Bu lakaplar birer kişinin ismi olmayıp belki egemenliğin sembol isimleridirler), uygulayıcı bilgesi (batılın imamı) ise Firavun'dur.

Devlet Kimliğinin Açık Örneği Firavunluk.

> Gerçek şu; Firavun o yerde egemenlik kurmuş ve ora halkını sınıflara ayırmıştı, onlardan bir kesimini horlayıp eziyordu: Bu sınıfın erkek çocuklarını doğruyor, kadınlarını hayata salıyordu. O gerçekten fesadı yaygınlaştırdı (28/4).

> (Musa) katımızdan gerçek ideolojiyi getirince şöyle dediler: 'Onlarla beraber iman edenlerin erkek çocuklarını öldürün kadınlarını sağ bırakın.' Ama inkârcıların tuzağı/kirli siyaseti hep boşa çıkmıştır (40/25).

Hülasa, müstekbir hâkim sınıfın, ister açık, ister liberal demokrasilerde olduğu gibi gizli ve dolaylı olsun, hakeza, monarşi ve oligarşilerde olduğu gibi tek kişilik veya azınlık/soyluluk şeklinde olsun, dolayısıyla hangi egemen katı olursa olsun, halktan müteşekkil organizasyon olan ümmete mensup demokratik halk cumhuriyetinden gayrisi merduddur. Çünkü tuğyandır.

> Firavun haddi aşanlardan, büyüklük taslayanlardan ve hegemonya kurmuş biriydi, yemin olsun biz onları bir ilim sayesinde âlemlere üstün kılmıştık elbette (44/31–32).

Sınıflı Toplum İdeolojisi/Batıl

> Ve dediler ki: Rahman dileseydi biz onlara tapmazdık, onların bu hususta bir bilgisi yoktur. Onlar sadece yalan söylüyorlar. Yoksa bundan önce onlara bir kitap (ilk gelenek kültürü) verdik ona mı tutunuyorlar. Hayır, öyle değil belki müşrik ataların, ihdas etmiş oldukları bidatin uzantısından ibaret batıla tutunuyorlar. Şöyle dediler: 'Hayır! Biz atalarımızı bir tür toplum üzerine

bulduk, bizler ancak atalarımızın o sınıflı toplumculuğunda gider murada ereriz.' Senden önce de hangi memlekete uyarıcı göndermişsek mutlaka oranın zengin kesimi 'Babalarımızı bir toplum düzeni üzerinde bulduk, bizde onların o sınıflı düzeni üzerinde gider onlara uyarız' derlerdi, 'peki ben size babalarınızı üzerinde bulduğunuz ideolojiden daha doğrusunu getirmişsem, yine mi bana uymazsınız?' deyince, dediler ki: 'Doğrusu biz sizinle gönderilen Hakk'ı (gerçek ideoloji/sınıfsız toplumculuğu) inkâr ediyoruz, asla tek toplum yaşamını kabul etmeyiz (43/20–24).

***Sınıflı Toplumculuğun Tanımı*.**

Batıla inanıp Allah'ı inkâr edenler var ya, işte onlardır zararda olanlar (29/52).

(De ki: Ey inkârcılar) sizin dininiz sizin içindir, bizim dinimiz de bizim içindir (109/6).

***Batıl-dalalet*.**

Sahte, boş veya içi bomboş anlamına gelen batıl ve karanlık, sapıklık anlamına gelen dalalet ile aynı şey olup mühtelifeden ibaret sınıflı toplumculuktur ve Kur'an'da Ğay'a/cehenneme giden yol, sapık yol, karanlık, israfçıların idaresi ve Tağut'un yolu gibi vasıflarla isimlendirilmiştir; sınıflı toplumculuk yaygın olarak sahte, boş anlamına gelen "Batıl" lafzıyla telaffuz edilir, dolayısıyla dinsel karakter taşıdığı ve bu nedenle ideoloji sayıldığı ayetlerden anlaşılmaktadır. Hâkim sınıfın sahte ideolojisi olan batıl, mahiyet itibarıyla da Cibt'i Tağuttur. Kısaca, deccal ve deccaliyet idealine sahip sınıflı toplumculuk olan Batıl, Üstinsan Mehdi (a.s.) zuhuriyle hâkimiyetini kaybederek düşecektir, onun yerine Hak (sınıfsız toplumculuk) hüküm sürecektir. Müstazafların hükümranlığıyla insanlığın kızıl şafağı sökecek "Yevmi din" (altın çağ) daha güçlü biçimde geri gelecektir.

Allah'ın emri gelince de hak yerine gelecektir ve batıl ehli hüsrana girer (40/78).

***Şeytan Taraftarları Partisi*.**

Muhakkak şeytanın partisi/taraftarları hüsrana uğrayacaktır (58/19).

Sahte ideoloji, batılın ideolojik aracı ve sınıflı toplum düzenini sevk ve idare etmek sorumluluğuna haizdir. Şeytan partisi (Tağutî devlet taraftarları) şeytanın karineleri ve kardeşleri olan hâkim sınıfın katlarında bünyesini bulur ki teşkilat biçimi şöyledir:

Onları ateşe çağıran önderler kıldık (28/41).

O küfür önderlerini öldürün (9/12).

Ve bütün iblisin ordularını (26/95).

De ki: 'Allah katında bunlardan daha şiddetli bir cezayı hak edenleri size söyleyeyim mi? Onlar Allah'ın gazabına, lanetine uğramış, maymun ve domuz

ruhunu almış, dolayısıyla halk olmak varlığını yitirmiş olup Tağuta kul-köle olmuş kimselerdir' (5/60).

Halktan zalim müstazaflarla oluşmuş, halktan cephesi bulunan, yanı sıra da Askeri kanat ordulara sahip bulunan Şeytanlar/Satanist partisinin, yönetici önder kadrosu ve yönetilen çoğunluk, Tağut kulları olmak üzere iki kesimden oluştuğu bu ayetlerden anlaşılmaktadır. (Buyurduğun üzere) "Kovulmuş şeytanın şer güçlerinden sana sığınırım Allah'ım"(16/98). Binaenaleyh her devlette mevcut olan belirgin özellikler olan Ruhbanizm, Emperyalizm ve Faşizm'in açıklaması şöyledir:

Ruhbanizm.

Allah'tan başka, bir kısmımız bir kısmımızı, Rab edinmeyelim (3/64).

Yaratanların en iyisi olan sizinde rabbiniz, sizden önce gelen atalarınızın da rabbi olan Allah'ı bırakıp da "Ba'l"e" mi taparsınız (37/125).

Nasıl ki Haman ve Bel' am bini Baure sahte dindarların şahıs simgesi olmuşsa Bel'e de ruhbanlığın üssü sayılan sahte din kurumunun (yobaz-gerici olan diyanet, kilise ve tekke benzerinin) simgesi ve ona bağlı istihmar eğitimin (kültürel emperyalizmin) altın putudur ki aynı zaman devlet cüssesinin de ruhudur. Ruhbanizmin bir üst aşaması, nefesat olan Süfyan'dır, yani Deccal'ın emrinde bulunan gerici dincilerdir.

Emperyalizm.

(Ey ekâbirler) Gerçek şu ki, Emperyalist milletsiniz (37/30).

Uluslararası düzeye taşınmış sömürü düzeni anlamında emperyalizm, Karun istismarının, devlet bazında yansımasıdır (kapitalizmin gelişmiş bir üst aşaması) ki olmazsa devlet olmaz; egemenliğin temeli, Tağut'un gıdasıdır elbette. Emperyalizmin üst aşaması, ğasikin kuyu dalalet olan Deccal/halk düşmanı düzenbazlar'dır.

Ve Faşizm.

Kahrolsun faşistler (85/4).

Faşizmin üst aşaması, Hasidin/halka karşı kindar gladyo demektir ki bu şer odaklarının insanlığa edeceği fitneyi, dolaysıyla doğayı ifsat edeceği (113) surede bildirilmektedir.

Hegemonya peşinde devlet kimliğinin örneği Firavunlukta görüldüğü gibi, baskıcı, işkenceci olması firavun istibdadının vazgeçilmez karakteridir. Zaten devlet binasının temeli fasıklık harcıyla atılmıştır, haliyle devletliler yoldan sapmış fasıklar demektir ki tarifi şöyledir:

Elest bezminde, Allah divanında bağlanmış insanlık sosyal kontratını bozan ve bundan ötürü halk olmak şerefini yitirmiş ve Tağut'a kul köle olmuş kimseler zarardadırlar ve onlardır, yeryüzünde bozgunculuk yapmakla insanlık ailesini bozup ayırırlar (2/27).

Dinde/ideolojide zorlama yoktur, artık doğrulukla eğrilik birbirinden ayrılmıştır, o halde kim Tağut'a (zorba devleti/İstikbar İmparatoru) reddedip Allah'a inanırsa kopmayan sağlam tutamağa yapışmıştır (2/256).

109/Kafirun Suresi.
1- De ki: Ey kâfirler
2- Sizin taptıklarınıza ben tapmam.
3- Siz de benim taptığıma tapıcılar değilsiniz.
4- Ben sınıfım gereği asla sizin taptıklarınıza tapacak değilim.
5- Siz de sınıfınız gereği benim taptığıma tapacak değilsiniz.
6-Sizin dininiz/ideolojiniz size, benim dinim/ideolojim banadır.

İNKÂRCILIK

Şurası muhakkak ki imanı verip küfrü/inkârcılığı satın alanlar, Allah'a hiçbir zarar veremezler. Onlar için elim bir azap vardır (3/177).

Batıla inanıp Allah'ı inkâr edenler var ya, işte onlardır zararda olanlar (29/52).

İnkârcılar dediler ki: 'Doğrusu biz sizinle gönderileni (ortaksız tanrı, sınıfsız toplum akidesini) inkâr ediyoruz' (43/24).

Onlar batıla inanıp da Allah'ın nimetini mi inkâr ediyorlar? (29/67).

Ve her kim ki imanı inkâr ederse işte onun ameli boşa gider ve o, ahirette zarar edenlerden olmuş olur (5/5).

Kim Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, elçilerini ve âhiret gününü inkâr ederse o, uzak bir sapıklığa düşmüştür (4/136).

İdeolojik Bakışla İnkârcılığın Tanımı

Yukarıdaki ayetlerden anlaşıldığı gibi inkârcılık/küfür, iman esaslarını inkâr etmek, dolayısıyla hakkı reddetmek temeline müstenit bir dünya görüşüdür. Ancak küfür dünya görüşünün yeterli bir tarifi, ideolojik yaklaşımla, küfrün düşünüş yöntemi olan nefsi ve küfrün evren kavrayış felsefesi olan şirkin ruhçu ve maddeci çeşitleri incelendikten sonra ve yine küfrün insana bakışı olan hayvan-ı natıka insan felsefesinin incelenmesi sonucu elde edilebilir. Küfrün, imanın, her ikisinin de öncelikli meselesi Tanrı'dır. Tanrı konusunda bilimsel görüş henüz Tanrı'nın varlığı ve yokluğu hakkında bilimsel tespit yapma kudretine haiz değildir, her ne kadar büyük patlama (big bang) bilimsel teorisi tek Tanrı'nın varlığı yönündeyse de.

Bilimsel ilerleme yalnız maddi cephede gerçekleşmiş, ruhsal cephede ve *Mana*'ya ait kutsal bilimde geri kalmıştır.

Dolaysıyla bu konuda bilimsel gelişme daha çok mesafe kat etmelidir. Felsefi görüş ise, Tanrı varlığını kabul eder, fakat Tanrı'nın keyfiyeti konusunda aciz kalır, çünkü felsefenin asıl kaynağı olan akılla Tanrı'nın varlığı bilinir, ama Tanrı'nın keyfiyeti bilinmez. Ancak, fıtratta insana verilmiş tanrısal özü diri gönül yolu ile Tanrı'nın keyfiyetine vakıf olunur ki bu da ideoloji irfanı görüşünün sahasıdır. Bu temel görüşlerin ayetlerdeki ifade edilişi şöyledir: *Bilimsel görüş (53/30. ayette ilmî meblağ)*, *felsefi görüş (4/113. ayette hikmet) ve ideolojik görüş (50/8. ayette tebsire)*; tıpkı ceset, can ve gönül gibi yekvücudu temsil ederler hakikat öğretisinde. Şu da bilinmelidir ki ideolojik görüşten/tebsireden kast, gerçek ideoloji/sınıfsız toplumculuktur (Furkan, mizan/Hak) ki mahiyeti itibarıyla 29/49. ayette ifade edilmiş olan "ilm-i sudur"dur. Yani, gönül marifeti bilgisidir. Bu mistizmin anladığı nazari türden marifet olmayıp belki tezkiye (nefsi arıtma) yapmakla sınıfsal bilinç ve uyanıklık veren ve temiz yüreklerde parlayan vicdan (akl-ı ameli) ışığından ibarettir.

Sanıldığı gibi bu temel görüşler birbiriyle çatışmıyor, deneysel/müspet doğa bilimi ve ölçüsü insan fıtratından ibaret "takva" (sakınırlık, korunmuşluk) ile gelen insan bilimi şeklinde bir tasnif anlayışına sahip olan tevhit/iman dünya görüşü içinde kendi mevkilerinde olduğu gibi bir bütünlüğü ifade ederler. Bilinenden bilinmeyene hareket yöntemiyle, bilimin sahası fizik, felsefeninki metafizik olup felsefe, bilimden oluşmuş bir üstyapı olmuş oluyor ki birbirlerine yardım ederler, en son gaye ise insandır. Tabi ki o da ideolojik görüşün/marifetin konusudur.

Yol Gösterici Aydınlık.

> Böylece sana emrimizden bir ruh vahyettik. Sen, kitap nedir, iman nedir bilmiyordun. Ancak Biz onu bir nur kıldık; onunla kullarımızdan dilediklerimizi hidayete erdiririz. Şüphesiz sen, dosdoğru olan bir yola yöneltip iletiyorsun (42/52).

Ayetin bildirdiği Furkan ruhunun yol gösterici aydınlığıdır. İşte kirli yürekli mücrim, gönlü kör münkirin dünya görüşü küfür, bu yol gösterici aydınlıktan mahrumdur. Dolayısıyla da Tanrı'nın keyfiyeti meselesi her ne kadar Batıl'ın da sahası ve konusu ise de Âdemî özden (üfürülmüş tanrısal ruhtan) yoksun ve gönül körlüğüne mahkûm olması nedeniyle zatı *Mana*'da Tevhit makamına erişmeyip belki kesret/çokluk perdesinde kalmaya mahkûm olmuştur. Nasıl ki insanla hayvan arasındaki fark akıldır, hakeza iyi insanla kötü insan arasındaki fark da takvadan kaynaklanan akl-i amelidir (vicdan). Bu, ölü ile diri arasındaki fark gibi önemlidir.

> Ancak, diri olanları (vicdanını yitirmemiş olanları) uyandırmak için, nankörlere de azap hak olsun diye ona (açık öğüt Kur'an'ı) öğrettik (36/70).
>
> Onlar (Mana'da) körlüğü, (Mana'da) görüye tercih ettiler (41/17).
>
> Bu dünyada kör olan kimse, Ahirette de kördür ve kap karanlık yoldadır o/ahiret hayatini bilemez (17/72).

> Rabbinden sana indirilenin hak olduğunu bilen kimse, kör/inkârcı kimse gibi olur mu hiç, fakat bunu ancak sakınır aydın olanlar anlar (13/19).
>
> Kör ile gören, karanlıkla aydınlık, gölge ile sıcak bir olmaz. Dirilerle (irfan sahibi, gönlü diri olan kimse) ölüler (irfanı olmayan, âdemî ruhu ölmüş ve gönül basireti/uyanıklığı gitmiş kimse) de bir olmaz. Allah dilediğine ses işittirir. Fakat sen mezarlıktakilere (halk olmaktan çıkmışlara) sesini işittiremezsin (35/19 -22).

***Nefs Havası Düşünüşü*.**

> Kötü duygularını kendine tanrı edinen kimseyi gördün mü? Sen ona koruyucu olabilir misin? Yoksa sen, onların çoğunun gerçekten işitirler veya mantıklı düşünürler mi zannediyorsun? Hayır, onlar sırf hayvan gibidir, hatta onlar yolca daha sapıktırlar (25/43-44).

***Şems Suresi*.**

> Güneşe ve kuşluk vaktindeki aydınlığa, güneşi takip ettiğinde aya, onu açığa çıkarttığında gündüze, onu örttüğünde geceye, gökyüzüne ve onu bina edene, yere ve onu yapıp döşeyene, nefse ve ona bir takım kabiliyetler verip de iyilik ve kötülüklerini ilham edene yemin olsun ki nefsini kötülüklerden arındıran kurtuluşa ermiş, onu kötülüklere gömen de ziyan etmiştir (91/1–10).

Bu ayetlerden anlaşılacağı üzere, kötü duygularını kendine ilâh eden inkârcı kimse, gerçek söz duyacak, doğru düşünecek kabiliyetten yoksun, şeklen insan, fakat ruhen hayvan olup hatta yolca hayvanlardan da aşağıdır; ayrıca mahiyeti itibariyle nefis, kötü değildir. Belki yapılan kötülükler sonucu özü bozulur, ona bağlı olarak vicdanı yitirmekle körleşir, haliyle kötü nefse dönüşür. Tersi durumda, yani kötülüklerden arındırılmakla da kendi fıtratı üzerinde gelişerek diri kalır ki bu, iyi nefis olma halidir; dolayısıyla basiretlidir. İnkârcılığın nefs havası düşünüş yöntemi, ilim dışı, gerici bir mantık biçimidir.

> Zulmedenler hiçbir ilme (nakli ve müspet olsun, akli ve felsefi olsun) dayanmaksızın sırf kötü arzularına uymuşlardır (30/29).

Kısacası ilk insanın, fıtri tertemiz biz ruhunu kaybedip yerine kendilerinin atası olan o kardeş katili Kabil'in, şeytan payı olmuş benlik ruhunu almış olan nankörler, yalnız kötülük emreden nefsin arzularına göre hareket ettikleriniden, bu nedenle de insanî ruhu mesh olup hayvani ruha dönüşmekle şeklen insan, ruhen hayvan oluvermiş olup ettikleri zulüm gereği azabı hak etmişlerdir. Gayrı ne hakikati anlayabilir ne de gerçek sözü anlayabilirler, ölü sayılır onlar.

> Artık anlamalarına engel olmak için kalplerinin üstüne perdeler, kulaklarına da ağırlık verdik (6/25).
>
> Bil ki sen ölülere işittiremezsin, arkalarını dönüp giderlerken sağırlara da daveti duyuramazsın. Sen körleri sapıklıklarından çevirip doğru yola getiremezsin gayrı (27/80–81).

> Doğrusu şirk/ortak koşmak büyük bir zulümdür (31/13).

Şirkin Sosyolojisi ve Felsefi Düşüncesi

> Kim Allah'a ortak koşarsa, sanki o, gökten düşüp parçalanmış da kendisini kuşlar kapmış, yahut rüzgâr onu uzak bir yere sürüklemiş bir nesne gibidir (22/31).

> Kitap ehlinden ve müşriklerden/ortak koşanlardan inkâr edenler, sürekli olarak cehennem ateşindedirler. Onlar insanların en şerlileridir (98/6).

> Cinleri Allah'a ortak koştular, oysaki onları da Allah yaratmıştı. Bilgisizce, O'na oğullar ve kızlar yakıştırdılar. Hâşâ, O, onlardan uzak ve o vasıflardan yücedir (6/100).

Mahiyeti itibariyle şirk/ortak koşmak, dehşet verici çapta büyük zulüm olup küfür bünyesi içinde sayılır. Müşrik/ortak koşanın ise paramparça olmuş bir ölüden de beter, bir hiç olduğu bu ayetlerden anlaşılıyor. Şirk'in sosyolojisi olduğu gibi felsefi boyuta da sahiptir; altyapı, üstyapı bağlamında küfür binasının büyük gövdesini oluştururlar. Bununla birlikte 71/21-23. ayetler, yukarıdaki ayetlerle birlikte mütalaa edildiğinde, şirkin mebdesindeki önemli gelişmeleri tanıma açısından gayet önemlidir. Aynı ayetlerden anlaşıldığı üzere, ilk önce mülkiyette, sonra hükümde ve daha sonra da dinde yapılmıştır şirk. Egemen sınıf katlarına tekabül eden Rububiyetle ilgili gizli şirk (mülkiyeti Allah'a ortak koşmak) şirk sosyolojisini meydana getirdi. Müşrik toplumun/sınıflı toplumun sosyal psikolojisinin bir yansımasıyla oluşmuş ulûhiyetle alakalı aleni şirk de şirkin felsefesini oluşturdu. Şirkin oluşturulmasında temel gaye ise aşağıdaki ayetin açıkça ifadesinden anlaşılan 'İnsanları, Allah yolundan saptırmak için, O'na ortaklar koştular' beyanıdır:

> Allah'ın nimetine nankörlükle karşılık veren ve sonunda kavimlerini, helak yurduna sürükleyenleri görmedin mi? Onlar cehenneme girecekler. O ne kötü karargâhtır. İnsanları, Allah yolundan saptırmak için, O'na ortaklar koştular. Deki; istediğiniz gibi yaşayın çünkü dönüşünüz ateşedir (14/28–30).

İlk Putperestlik.

> İlahlarınızdan asla ayrılmayın, hele Vedd'den ve Suva'dan, ayrıca da Yeğus'tan, Yeuk'tan ve Nasra'dan vazgeçilmez, dediler (71/23).

Vedd, Âdemoğlu'ndan, kendisine tapılan ilk puttur ki onu Habilciler'in Âdem'in anısına diktikleri 52/4. ayette bildirilmiştir. Beyt-i Mamur denilen o Beyt-i Atik (özgürlük ocağı) temeli olan anıta karşılık Kabilciler'in Kabil namına diktikleri egemenlik simgesidir. Suva ise sözü geçersiz yönetilenleri sembolize eder. Yeğus, zorbalık gücü Yeuk mülkiyetin, Nasra ise siyaset sanatının gücüdür ki zor, zer ve tezvirin simgeleridirler. Yani Ekâbir'in egemen katlarını ifade ederler. Putperestliğin başlangıcı olan bu beşli dizi karışık bir görünüm arz eden putçuluğun tanınması

açısından önemlidir. Mahkûm halk sınıfını mahrum, miskin ve düşkün/parya gibi kesimlere ayırma sonucu sınıfların sayısının sekize çıkarılması bu beşli dizinin asaletine ve önemine halel getiremez. Ayrıca Arap kabileciliğinde görüldüğü gibi, her kabilenin ayrı bir puta tabi olması şeklinde kabile putçuluğu ve onun bir çeşit uzantısı mahiyetindeki ırkçılık, sembolleri kastlar düzeninden ibaret sınıfçılığın bir çeşit yansımalarıdır.

Nihayet, Allah'ın nimeti sınıfsız toplumculuğun eşit, özgür ve kardeşlik yaşamını, sırf haksız yere halkın üstünde hükümranlık kurmak için sömürü, zorbalık ve aldatmadan ibaret sınıflı toplumculukla/Batılla değiştirmek suretiyle sınıfları simgeleyen putları devreye koymalarıyla müşrik Kabilciler, çoğu insanı Allah yolu olan insanlık çığırından saptırdılar. İşte inkârcılar azabı hak etmişlerdir bundan böyle.

> Böylece onlar gerçekten birçoklarını saptırdılar. Rabbim, sen de bu zalimlerin ancak şaşkınlıklarını arttır, bunlar günahları yüzünden suda boğuldular, ardından da ateşe sokuldular ve o zaman Allah'a karşı yardımcı da bulamadılar. Nuh, 'Rabbim' dedi, 'yeryüzünde kâfirlerden hiç kimseyi bırakma. . . Rabbim, beni, anamı-babamı, iman etmiş olarak evime (özgürlük ocağı halk 44evine) girenleri, iman eden erkekleri ve iman eden kadınları bağışla, zalimlerinse ancak helakini arttır' (71/24–26, 28).
>
> Allah, kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz (4/116).

Felsefe Düşüncesine Gelince.

> Nefsinin havasını Tanrı edinen ve Allah'ın bir bilgiye göre saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürlediği, gözünün üstüne de perde çektiği kimseyi gördün mü? (45/23)
>
> Onlar öyle fasıklardır ki kesinleşmiş ezeli sözleşmeyi/ilahi sosyal kontratı bozarak Allah'ın emrettiği tek toplum, insanlık, birlik düzenini bölüp yerine kastlar düzenini getirmekle yeryüzünde bozgunculuk yarattılar. İşte onlar, gerçekten zarara uğrayanlardır (2/27).
>
> Çünkü onlar körlüğü, görüye tercih ettiler (41/17).

Yukarıda 45/23. ayette geçen ilimden kasıt şirkin büyü felsefesidir ki düşünüş yönteminin, akıl dışı nefs-i emmarenin arzuları olduğu aynı ayette bildirilmektedir. Dinin başlangıcı tek ilah ve tek toplum şeklindeki mutlak tevhit/Hanif öğretisidir; şirk daha sonra Batılın inşası için Kabilciler tarafından oluşturuldu ve ayrıca "Kâl-u Belâ" sözleşmesini bozmak suretiyle Allah'ın emrettiği kardeş insanlık geleneğini, birlik beraberlik düzenini bölüp parçaladılar. Yeryüzünde bozgunculuk kaynağı oldukları, dolayısıyla hak ettikleri için kulaklarına ve kalplerine mühür vurulup gözlerine de perde çekildiği 2/27. ayetten anlaşılmaktadır, 41/17. ayet ilave edilerek birlikte incelendiğinde "Zat-ı *Mana*" açısından bir körlük meydana geldiği sarahaten anlaşılmaktadır. İlk insanın canlı evren görüşünde mevcut olan madde, ruh ve *Mana* üçlüsü, körlük yüzünden üçüncü varlık olan Zat-ı Barı/*Mana* gayb

olmuş oluyor; yalnız madde ve ruh asalet almış oluyor. Birbirlerinden ayrı düşünüldükleri için kimi maddeye asalet verir kimi ruha. Bu farklı görüşlerden hareketle ruhçuluk ve maddecilik adı altında iki fikir akımı meydana gelmiştir ki bu durum aşağıdaki ayetlerden anlaşılmaktadır.

Ruhçuluk ve Maddecilik

> Cinleri Allah'a ortak koştular, oysaki onları da Allah yaratmıştı. Bilgisizce, O'na oğullar ve kızlar yakıştırdılar. Hâşâ, O, onların ileri sürdüğü vasıflardan uzak ve yücedir. O, göklerin ve yerin eşsiz yaratıcısıdır. O'nun eşi olmadığı halde nasıl çocuğu olabilir. Her şeyi O yaratmıştır ve her şeyi hakkıyla bilen O'dur. İşte rabbiniz Allah O'dur. Ondan başka tanrı yoktur. O, her şeyin/şümülü ihata etmesi itibarıyla yaratıcısıdır. Öyleyse ona kulluk edin. O, her şeye vekildir. Gözler O'nu görmez hâlbuki O, gözleri görür. O, latiftir her şeyden haberdardır (6/100-103).
>
> O'nun benzeri hiçbir şey yoktur. O işitendir, görendir (42/11).
>
> Dediler ki hayat ancak bu dünyada yaşadığımızdır. Ölürüz ve yaşarız, bizi ancak zaman (tabiat kanunu) helak eder. Bu hususta onların hiçbir bilgisi de yoktur. Onlar sadece zanna göre hüküm veriyorlar (45/24).

İlk komün, canlı evren dünya görüşünde madde ile ruh birbirinden kesin bir biçimde ayrılmaz iken, iyi ruhlar (melek ve melekler), kötü ruhlar (şeytan ve cinler) şeklinde bir ayrım yapılırdı; asla *Mana (zatısırf)* ile de karıştırılmazlardı. *Mana*'nın konuşu (tecelliyat-ı ilahi) bilinir ama konduğu şey asla putlaştırılmaz iken, ihtilaftan/sınıflaştıktan sonra müşrikler sınıfsal hegemonyanın bir gereği olarak, insanları doğru yoldan saptırmak için *Mana*'nın konduğu yer ve eşyada güya Mana varmış anlayışıyla halkı kandırdılar ve o eşyayı putlaştırdılar böylece putperestliği kendi elleriyle icat ettikleri halde daha sonra putlara inanmaya başladılar; yani sosyolojide siyasi aracı olan put, felsefede mabut oluverdi. İşte, gerçek insanlık özü (*geist*ı) mesh olmuş, basireti gitmiş, haliyle akl-ı ameli/vicdanı silinmiş müşrik-inkârcılar, kesret (çokluk) perdesini aşamayıp tevhit makamına (zatısırf hestisade) yükselmeyi beceremediler ve kıt kavrayışları yüzünden *Mana*'yı ruhla karıştırdılar. Buna bağlı olarak *Mana*'nın açığa vurduğu/konduğu eşyayı da putlaştırdılar. Özet olarak, evrenin ruhu, atanın ruhu ve eşyanın ruhu olmak üzere üç çeşit ruha bağlandılar. Haliyle evrenin ruhunu da iki biçimde gördüler: *Ruh-u Azam (Tanrı)* ve ikinci derecede diğer ruhlar. Sonra birçok gelişmeler sonucu Ruh-u Azam dışrak (metafizik evren oluşum düşüncesi) oldu ve gelişerek akl-ı külli oldu ve idealist nazari düşünüş yöntemiyle, idealizm denen felsefi akımı doğurdu. Keza, eşyanın ruhu ise gelişmeler sonucu öz cevher şeklinde içrek (tabiat kanunu) oluverdi ve dar deneyci düşünüş yöntemiyle, materyalizm denen (maddiyon/dehriyon felsefi düşüncesi) felsefe akımını doğurdu. Ata ruhu da birçok evrimler geçirdi ve en son Aşk denen düşünüş yöntemiyle mistizmden pirperestliği meydana getirerek Ruhbanizm'i taç edip, din ocağına kuud etti/oturuverdi. İşte alenî şirkin bir üst aşaması olan gelişmiş şirkin çağdaş putperestliği her ne kadar akla ve ilme meyyal görünse de katil Kabil'in o yamyam dev ruhunu taşıdığı gibi yüz bin rengi taşısa da uygarlığı/medeniyeti slogan etmiş olsa da hâkim olan rengi ruhperest, maddeperest

ve insanperest biçimidir. Her ne kadar usta filozoflar, arifler uğraştılarsa da bu genel karakteri değişmedi, zira dünyaya egemen olan şeytan zürriyetinin sınıfçılığıdır.

İşte ayette geçen cin ve meleklere atfeden kızlar, evrenî ruhun bir uzantısıdır. "Allah'a ortak koştular" ifadesinden de anlaşıldığı gibi müşriklerin, mutlak biçimde Allah'ı inkâr etmeyip belki onu yaratıcı bir Ruh-ul Azam (en büyük ruh) ve kutb-ul aktab/kutupların kutbu insani kâmil ruhu veyahut öz cevher/tabiat kanunu şeklinde tasvir edip Ruh ile Tabiat kanunu şeklinde tasarladıkları madde ve ruh üzerine yoğunlaştılar. Haliyle o gayb-ul guyub üçüncü varlığı, sırf tevhid *Mana*'yı göremez oldular, sonra Allah'a yakınlaştırsın diye aracı (tanrılar) koydular. Doğru olan şudur ki ne madde âlemi ne de ruh âlemi O'na (*Mana*'ya, o gayb-ul guyub alemine) benzemez. Yukarıdaki "O'na oğullar edindiler" ifadesi ile oğulların atanın ruhunun uzantısı olduğu, materyalizme vurgu yapan "Bizi ise ancak zaman helak eder" ifadesi ile ise zaman ve ona bağlı tabiat kanununun eşyanın ruhunun uzantısı olduğu bildirilmektedir. Ayette geçen "Latif habirdir/her şeyden haberdar, gözle görülmezdir" lafzının anlamına gelince; bu lafız aşağıdan yukarıya doğru bir yöntemle, üçüncü varlık olan *Mana*'nın ne tenzih (evren dışı düşüncesi) ne de teşbihle (maddi evren, evren kanunu, panteizm düşüncesi) tarifidir, belki Tevhidi sırf durumunda Mana'nın bir tarifidir; yani bilinen âlemi de bilinmeyen âlemi de bilen, kendi görülmeyip gören Samet Allah demektir.

> Allah'ı bırakıp kendilerine bir takım dostlar edinenler, onlara 'bizi sadece Allah'a yaklaştırsınlar diye kulluk ediyoruz' dediler (39/3).

Yorum.

Putun maddi bedeni, putun taşıdığı ruh ve ruh ile bedenin oluşturduğu putun tüm varlığı olmak üzere tamamıyla putun tahlilinden neşet eden putperestlik düşüncesinden kaynaklanan, ancak güçlü beyinler maharetiyle sanatkarane düşünceler makyajıyla şekillenmiş felsefi düşünce ekolleri ***İdealizm, Materyalizm*** ve diyalektiksiz ***Varlık Birliği***'dir.

Putun maddi bedenini esas alan, bundan ötürü maddenin asaletine inanan temel düşünceden Materyalizm, putun ruhunu esas alan ve ruhun asaletine inanan temel düşünceden İdealizm ve madde ile ruhtan ibaret olan putun bütünselliğini esas alan ve varlığın birliğinin asaletine inanan temel düşünceden de Varlık Birliği felsefi akımı neşet etmiştir. Bu ekollerin, esas itibarıyla, hiçbiri "Zat-ı Samed ***Mana***"yı esas almamıştır ve mebdeleri itibarıyla bilimsel olmadıkları artık bilinmektedir. Hakikat şu ki klasik teorilerle ortaya konan doğa yasaları, aslında doğanın içyapısını hiç yansıtmıyor, sadece bize doğayı dıştan ve kaba geometrisiyle göstermekten öteye gitmiyor. Doğanın gerçek dili kuantum mekaniği teorileriyle doğru bir ifadeye kavuşuyor. Kuantum mekaniği, "ya o ya da bu" mantığına karşı "hem o hem de bu" olgusal gerçekliğine işaret ediyor. Örneğin, "ışık ya parçacık ya da dalgadır" mantığını yıkarak ışığın aslında her ikisi olduğunu, yani "hem parçacıktır hem de dalga" olduğunu iddia ediyor. Kuantum mekaniğinde olguların hepsi derece meselesidir. Olgular her zaman bir ölçüde saçaklı veya muğlaktır, asla kesin değildir. Yine "Bohr"dan örnek verirsek; "basit bir doğrunun tersi yanlıştır; örneğin iki kere ikinin dört ettiği doğru; beş ettiği yanlıştır. Buna karşı derin bir doğrunun terside derin bir anlamda doğru olabilir." Kuantum teorisinin ortaya koyduğu bu doğa

gerçekliğinin anlaşılması ve yorumlanması "pozitifçilik" ve "materyalist determinist felsefeyle" artık mümkün olmuyor.

Tekvin Kavrayışı

> Onlar, önceki müşrik ataların dedikleri gibi dediler: 'Sahi biz, ölüp de bir toprak ve kemik yığını haline gelmişken, mutlaka yeniden dirileceğiz öyle mi? Hakikaten gerek bize gerekse daha önce atalarımıza böyle bir vaatte bulunuldu; fakat bu geçmiştekilerin masallarından başka bir şey değildir.' De ki: Eğer biliyorsanız söyleyin bakalım, bu dünya ve onda bulunanlar kime aittir? 'Allah'a aittir' diyecekler. Öyle ise siz hiç düşünmez misiniz, de! Yedi kat göklerin Rabbi, azametli arşın Rabbi kimdir, diye sor; 'bunlar da Allah'ındır' diyecekler. Şu halde siz Allah'tan korkmaz mısınız, de! Eğer biliyorsanız söyleyin, her şeyin melekutü (mülkiyeti ve yönetimi) kendisinin elinde olan, kendisi her şeyi koruyup kollayan, fakat kendisi buna muhtaç olmayan kimdir, diye sor; 'bunların hepsi Allah'ındır' diyecekler. Öyle ise nasıl olup da (egemenlerin) büyü düzenine kapılıyorsunuz, de! (23/81–89).

Açıkça anlaşıldığı üzere, şirkin (putperestliğin) doğa felsefesi, tekvin anlayışı, Tevhit dünya görüşündekinin aynısıdır. Yani evrenin yaratılışı ve idare edilişi Allah'a aittir. Bir yaratıcı kudretin varlığının aklen zorunluluğu, müşrikleri Allah'ın varlığına mecbur etmiştir elbette. Tabi ki bu dinin başlangıcının mutlak tevhit olduğuna delildir. Buna rağmen müşriklerin 23/117. ayette bildirildiği gibi, hiçbir delil olmadan evrenin idaresinde tanrılara da pay çıkartmaları, dolayısıyla onlardan şefaat beklemeleri şeklinde Allah'a ortak koşmaları ve yine 36/79. ayette anlatıldığı gibi kâinatı ilk oluşumda yaratmış yüce yaratıcı kudret dilerse ikinci oluşumu (Ahiret hayatını) gerçekleştirecek güce sahip iken ve acizliğine dair hiçbir delil yok iken müşriklerin ısrarla ahireti inkâr etmeleri, onların sınıfsal çıkarının bir gereği olarak görülebilir. Netice itibarıyla, şirkin kaynaklık ettiği düzen, şeytanın saptırması sonucu oluşan büyü düzenidir ki bu, 23/89. ayette açıkça belirtilmektedir.

> De ki Rabbim, şeytanların kışkırtmalarından ve onların yanımda bulunmalarından da sana sığınırım. Rabbim beni zalimler topluluğunun içinde bulundurma (23/97–98 ve 94).

> Şüphesiz, Allah'a inanmayan bir kavmin ideolojisinden uzaklaştım, onlar ahireti inkâr edenlerin kendileridir (12/37).
> Doğrusu, insan çok zalim ve çok nankördür (14/34).

İnsan Anlayışı

> Allah'ın lanetlediği o (İblis), 'Yemin olsun ki kullarından belli bir pay edineceğim' demiştir, 'onları mutlaka saptıracağım, mutlaka onları boş kuruntular düzenine boğacağım, kesinlikle onları yönetimime alacağım da hayvanların kulaklarını yaracaklar (putlar için nişan olsun diye). Şüphesiz onları öyle yöneteceğim ki Allah'ın yarattığını değiştirecekler' (4/118–119).

Eğer “İnsan çok zalim, çok nankördür” (14/34) ayeti, “Muhakkak ki biz âdemoğluna çok üstünlükler verip onu kerametli kılmışızdır” (17/70) ayeti ile birlikte yoruma tabi tutulursa, insan lafzının iyi ve kötü olmak üzere iki anlamda kullanıldığı anlaşılacaktır. İşte “insan”a dair ilk ayetin kötü anlamda insanı ele aldığı ve ayetten bir kesim insanın, şeytan payı olduğu, dolayısıyla gerçek insan olmaktan çıktığı anlaşılmaktadır. Yani Maaş (sınıflı dünya süreci) döneminde insanın genel karakteri ve hâkim rengi küfür ve zulümdür.

İnsan Yaratılışında Üç Karanlık Dönem

> Allah öyle bir yaratıcıdır ki sizi (insanları) üç karanlık hilkatten/yaratılıştan (cemadat, nebatat ve hayvanat süreçleri geçirildikten) sonra annelerin karınlarında yaratıyor. İşte Rabbiniz olan Allah budur. Mülk (mutlak hâkimiyet) yalnız O’nundur. O’ndan başka hiçbir mabud ilâh yoktur. O hâlde, nasıl oluyor da haktan döndürülüyorsunuz? (39/6)

Bilimsel İzahatla İnsan Evrimi

Bugün kuantum ve kozmos fiziğindeki gelişmelerin sonucunda hiçbir olguda mutlaklık diye bir durumun olamayacağı açığa çıkmıştır. Gelişmelerin diyalektiğinde “karışıklık aralığı” her olguda kendini göstermektedir. Her niteliksel değişim, bu aralığı gerekli kılmaktadır. Özellikle Batı düşünce sisteminin nedensellik ve kesintisiz düz çizgide ilerleme anlayışı artık iflas etmiş durumdadır. Kaos aralığında düz çizgisel bir ilerleme her zaman mümkün değil ve gelişme inişli çıkışlı olmakta, çok seçenekli bir durum söz konusu olmaktadır. Doğa, mutlaklar ile gelişmez. Mutlaklık, değişmezlik demektir. Biyolojik evrim de bu keşmekeş aralığındaki gelişmelerle bağlantılıdır. Canlı türleri nesilden nesille değişime uğrayarak ilk halinden farklı özellikler kazanıyor. Milyarlarca canlı çeşidinin varlığı ancak evrimsel çizgisinin düz çizgide ilerlememesiyle açıklanabilir. Aksi durumda bu kadar canlı türünü izah etmek kolay olmayacaktır. Evrimsel gelişmede açığa çıkan en temel kurallardan birisi, daha sonraki gelişmenin bir önceki gelişmeyi de içermesi gerçeğidir. Zıtlıklar birbirini yok ederek gelişmemiştir, yeni oluşumda, yani sentezde varlıklarını daha zengin bir oluşum içinde sürdürmüşlerdir. En son canlı tür olarak çıkan insanın, kendisinden önceki diğer biyolojik süreçlerin izlerini taşıması buna en iyi örnektir. Böylece var olan hiçbir şey yok olmadığı gibi yeni biçimlerde varlığını sürdürmüş oluyor.

Primatlar.

İnsan türünün bir toplumsal varlık olarak insanlaşmasından önce primat yaşamı yaşadığı bilimsel bir gerçektir. İnsan kendinden önceki primat denilen türden koparak insanlaşıyor. Primat, insana en yakın takımıdır. Primatların çeşitli türleri vardır. Bu nedenle primatların tümüne maymun demek yanlıştır. Primat sözcüğü, bilinen kaba biçimiyle maymunu işaret etmez. İnsanların ilk maymunsu atalarıdır demek daha doğru olabilir. Bu, ortak atamızın yarı maymun yarı insan olduğu anlamına gelmez. Bugün bilim insanları insan ve maymunların ortak atası olarak primat denilen canlı türünde hemfikirler. Primatlar, memeliler grubundan bir

takıma verilen isimdir. Memeliler, 33 takımdan oluşmaktadır. Her bir takım farklı bir canlı türüne evrilmiştir. Bu takımlar içerisinde primat takımı milyonlarca yılın sonunda insan türüne evrilmiştir. İlk taş alet yapan insanın isimlendirilmesinde farklı görüşler olsa da en çok kabul göreni *Homo Habilitis*'tir. Yani insan evriminin ilk basamağı *Homo Habilitis*'tir. İlk insan gruplarının, *Homo Erectus* aşamasındayken, 1–1,5 milyon önce ilk kez Afrika'dan Ortadoğu'ya doğru geldikleri kanıtlanmıştır. Bunda değişen iklim koşuları rol oynamıştır. Yaklaşık 1 milyon yıldan beri ilk insan gruplarının "Verimli Hilal"de yaşadıklarını gösteren kanıtlar vardır. Bütün buzul dönemlerinde yaşam için denenen en uygun yer olmasından dolayı Verimli Hilal, gelişen insanların en fazla yoğunlaştıkları alan olmuştur ve tekâmül etmiş insanlık buradan diğer yerlere yayılarak halkları oluşturmuştur. Kısacası, bu süreçlerden müteakip (tasfiye ve tekâmül etmiş) hayvana ilahi ruhtan üfürüldükten sonra gelişmiş hayvan, insan olmuş haliyle âdemiyet mertebesine yükselerek Allah tarafından kendisine tüm esma bilgisi öğretilmiştir. Yukarıda anlatılmış ilahi yaratılışındaki Tağyir ise "Harsı (doğanın verimliliğini) da Nesli (gerek insan soyunu gerek hayvan neslini) de helak eder" (2/205) ayetinin anlattığı gibi, şeytan payı zürriyeti olmuş olmaya işaret etmektedir; sapık zalimler Âdem'e üfürülmüş insanlık özünü (vicdan teakulu) yitirmek şeklinde tağyire uğrayıp haktan ve halktan uzağa düşerek ademiyet makamından inip halktan olma şerefini kaybetmekle, geriye doğru bir inişle üçüncü süreç hayvanat derecesine düşmekle, zeki hayvan, onların deyimi ile gülen ve konuşan hayvan oluyorlar ki aşağıların en aşağısı olmuş oluyorlar.

Hayvan-ı Natıka

> Yoksa onların çoğunu (şeytana pay olmuş ekseriyetin) gerçekten duyuyor, doğru düşünüyorlar mı sanıyorsun? Hayır, öyle değil; belki onlar tıpkı hayvanlar gibidir, hatta onlar gidişçe daha şaşkındırlar (25/44).

Binaenaleyh, küfrün insana bakışı ve kavrayışı Hayvan-ı Natıka şeklindedir. Dolayısıyla bu felsefi düşünüşe göre, gelişmiş-yarı gelişmiş insan ayrımı yapılır, haliyle farklı yaratılmışlığa, sınıflaşmaya gidilir. Şöyle ki gelişmiş insan, yönetme kabiliyetine sahip, zeki ve gururlu kimsedir. Gelişmemiş insan ise yönetilmeye müsait, şefkat, merhamet, kardeşlik ve eşitlik isteyen, ayrıca evvelkilerin masallarına kanan, duygusal, aptal kimsedir. Bu aptallar, acımasız ve güçlüden yana doğa kanunlarından habersiz zavallılardır elbette. Hizmet etmek için yaratılmış, bu beyni gelişmemiş ekseriyetin aksine, doğa yasasına uyumlu ve ondan faydalanmayı ve yaşama sanatını bilen, bencil, gururlu, korkusuz, acımasız ve zevkine düşkün, kurnaz ve aldatmayı bilen beyni gelişmiş kesim, istense de istenmese de kendilerine itaat ve hizmet etdilmesi için yaratılmış asaletli insandır ki tarih boyu egemen sınıf olmuşlardır. İşte tarih bu egemen sınıfın destanı, kültür ve uygarlık eseridir. Doğrusu, yaşama hakkı yalnız bu sınıfındır. Zayıf olandan yana olup güçlü olanı engellememeli, çünkü doğanın yasalarına terstir. Acıma, merhamet ve benzeri duygular anlamsız, eşitlik ve kardeşlik düşünceleri mantığı olmayan boş hayallerdir. Bırakın güçlü olan geçsin, zayıf olanı ezsin ve yesin, işte tek geçerli kural budur. Kesinlikle biline ki gelişmemiş zayıf olan kesimin/sınıfın tek çıkar yolu, gelişmiş

güçlü ve egemen kesime/sınıfa tam bir teslimiyetle kul köle olmaktır. Evet, sınıflı toplum düzenlerine uyumlu bu Hayvan-ı Natıka insan felsefesinin kavrayış ve zihniyeti, orman kanununa pek de uygundur doğrusu. Sonuç olarak, Allah'a halife olmasının gereği doğaya boyun eğmek değil, bilakis doğayı ve doğa yasalarını değiştirmekle yükümlü, olumlu anlamda insan örneğinin tam tersine olumsuz anlamda, sorumluluğunu unutmuş, doğaya boyun eğmiş, nefsinin esiri, kör, zavallı, aynı zamanda "küffar-ı füccar"kötülük yapan inkarcı insan örneğini sunmaktadır Hayvan-ı Natıka düşünüşü.

> (Nuh, bedduasında) Rabbim, dedi, yeryüzünde hiçbir inkârcı/zalimi bırakma, yerini, yurdunu dağıt, çünkü onları bırakırsan kullarını saptırırlar, yalnız facir, küffar (ahlaksız, nankör insanlar) doğururlar ancak (71/26–27).

YÜKSEK GÖK MEDENİYETİNİN İYİLER KÜLTÜRÜ

83/Mutafiffin Suresi.
18- Hayır, andolsun iyilerin kültürü illiyyîn'dedir.
19- Bildin mi sen, Illiyyîn nedir?
20- Gök medeniyetinin doruğunda, Tanrı şehrin içinde, yokluğun ilişmeyeceği yazılmış bir kitaptır o.
21- Ve ancak Allah'a yakın olanların görebileceği, sağlam kayıtlardır.
22- Haberiniz olsun ki iyiler nimet içindedir.
23- Tahtlar üzerinde etrafa bakarlar.
24- Yüzlerinde nimet ve mutluluğun sevincini görürsün.
25- Onlara damgalı saf bir içki sunulur.
26- Onun sonu misktir. İşte ona imrensin artık imrenenler.
27- Karışımı Tesnim'dendir (En üstün cennet şarabındandır).
28- Allah'a yakın olanların içecekleri bir kaynaktır o.
29- Doğrusu o suç işleyenler inananlara gülüyorlardı.
30- Onlara uğradıkları vakit birbirlerine göz kırpıyorlardı.
31- Ailelerinin yanına döndükleri zaman da eğlenmeye başlarlardı.
32- Halktan olanları gördükleri vakit 'işte bunlar sapıklar' diyorlardı.
33- Oysa onlar halkın üzerine bekçi olarak gönderilmemişlerdi.
34- İşte bugün de halk sınıfı/inananlar inkârcı zalimlere gülecek.
35- Koltuklar üzerinde etrafa bakacaklar.
36- Nasıl, inkârcılar yaptıklarının cezasını buldular mı?

> And olsun ki sana gök kültürünün yedi kısmını (Âdem'in geleneğinden Nuh, Zerdeş, İbrahim sahifelerini Tevrat, Zebur, İncil'i) ve de o büyük okunuşu/Kur'an-ı Azim'i verdik. . . Kur'an'ı kültürden ayrı sayan o bölücülere inzal ettiğimizle/vahiy ile uyarıcılar gönderdiğimiz üzere, gelen uyarıcılar gibi bende bir uyarıcıyım de! (15/87, 89-91).

> Kendinden önceki kültür çeşitlerinden olanları doğrulayıp, onu beşeri kültürden korumak, neyin doğru neyin yanlış olduğu konusunda müheymin

(denetleyip güvenilirliğini sağlayıcı anlamında) kültürü/Kur'an'ı, gerçek ideoloji ile sana indirdik. Artık aralarında Allah'ın indirdiği ile hükmet, sana gelen gerçeği bırakıp da onların arzularına uyma (5/48).

***Ayetlerin Hükmü*.**

Âdem geleneğinden *ilk peygamber Nuh'a*, İbrahim'e gelen kültür çeşitleri (sahifeleri) dört kitap denilen kültür kayıtları içinde saklıdır. Bu gök kültürü, yani semavi kitaplar, asıl itibarıyla 26/196. ayetin işaret buyurduğu gibi ilk sınıfsız toplumun, gök medeniyetinin devamıdır. İhtilaf dönemine girildiğinde vahiyle beslenerek zamana ve zemine uyumlu biçimde kısımlara ayrılmış ve gelişmiş iyiler kültürü halini almıştır; daha doğrusu, ayrısı gayrısı olmayan bir bütündür bunlar. Tek kitap sayılan bu kültürde bir kısmın, diğer bir kısmı nesih edecek bir durumda olmadığı, onda her çeşit bölünmenin veya beşeri kültürün ona denk sayılmasının asla caiz olmadığı ayetlerden anlaşılmaktadır. Ancak 6/91., 2/76–79., 15/9. ve bunlara benzer ayetlerden çıkan hükme bakılırsa, Kur'an korunmuş olarak kalmıştır. Bu sebepten dolayı yukarıda yazılı 5/48. ayetin ifade ettiği üzere, gök kültürünün koruyucusu, doğruluk ölçüsü ve mihengi Kur'an'dır. Yani Kur'an'a uyan doğru, uymayan yanlış olmuş oluyor, ayetlerin hükmüne göre tabii. Şunu bildirelim, Kur'an'a göre, ilk peygamber Nuh yahut Nuhî habercilerdir (a.s.), yanlış yaygın kanatın aksine Âdem (a.s.) ilk insan türünün ismidir. 30/30. ayetin "İnsanları o din üzerine yaratmıştır, Allah'ın yaratışı için hiçbir değiştirme yoktur ve doğru sabit din odur" şeklinde ayırt ettiği yaratılışta verilmiş insanlık dini ile vahiyle gelmiş hak dininin birbiriyle münasebeti "Din Bilim" yazımızda anlatılmıştır.

Kültürü asıl önemli kılan şey, onun gerçek ideolojiyi/sınıfsız toplumculuğu taşıma rolüdür. Her ne kadar bütün yükün ağırlığı ideolojinin omzundaysa da ideolojiyi, kültür doğuruyor. Kültürün kısımları konusu ile ilgili bir diğer önemli mesele, zararlı olmayan farklılıklara açık olmasıdır. Zaman ve zeminin de etkisiyle birlikte gök kültürünün kısımlarından kaynaklanan farklı yöntem ve ona bağlı farklı programların, insanlığın hayrına yönelik demokratik kurallar olarak serbest oldukları aşağıdaki ayetten anlaşılmaktadır:

> Her biriniz için konulmuş ***Şir'a***/idarede farklı uygulamalar ile ***minhac***/aynı ideolojide farklı düzen çizgiler kıldık. Allah dilerse şimdiden sizleri sınıfsız tek toplum yapar, ancak o insanlık tekâmülünü tamamlayıp İlm-i Ledün'ün (doğaya boyun eğdirici yüksek bilgi) âlimi olarak kendi elleriyle kendi sınıfsız sınırsız tek toplumunu kurmalarını diliyor, öyleyse (insanlığın yararına dolayısıyla insanlığın kurtuluşuna yönelik yükümlü bulunduğunuz) tekâmül imtihanından dolayı iyilikte yarışın, hepinizin dönüşü Allah'adır. O size ayrılığa düştüğünüz şeyleri (n hakikatini yakında kendi ayetleri vasıtasıyla) haber verecektir (5/48).

Kur'an-ı Azimi Doğru Tanımak

Halk için indirilmiş Kur'an-ı Azim'in ilk muhatabı sakınır aydınlardır.

> Elif lâm râ (rahman-rahim Allah). Bu, Rablerinin izniyle halkı karanlıklardan aydınlığa çıkarıp o güçlü ve övgüye lâyık olanın yoluna iletmen için sana indirdiğimiz Kitap'tır .(14/1).

> Muhakkak bu Kur'an /okunuş halkı en doğru, en gerçek olana/ideolojiye kılavuzlar (17/9).
>
> Elif, lam, mim (Elime/Mana/ Allah). Doğruluğuna şüphe olmayan o kitap/kültür, korunmuş sakınan aydınlar için yol göstericidir (2/1–2).
>
> Ramazan ayı Halka yol gösterici, gök kültür bilincini ve Furkan ideolojisini açıklayıcı Kur'an, onda indirilmiştir (2/185).

Kuran'ın ilk muhatabı korunmuş aydınlardır. Halklara kurtuluş yolu gösteren Kur'an, halkın önder kadrosu olarak aydınları görür, ama asıl muhatabı halktır ve davasının tümüyle halkın, dolayısıyla insanlığın kurtuluşu olduğu ayetlerden anlaşılmaktadır. Ayrıca "Ancak Allah saygısını, kullarından irfan ehli olan duyar" (35/28), "Tarihten dersler alarak sorumluluk alın ey ileri görüşlüler" (59/2) ayetlerinin hükmüne göre aydınlar, dünya halkına öncülük ederek halkın eliyle dünyayı düzeltip ıslah etmekle yükümlüdürler. Gerçek halk önderleri olan devrimci aydınlar öncülüğünde uyanmış halk toplulukları hakkında ayetler şöyle buyurmaktadır:

> Şimdi Rabbinden sana indirilenin gerçek olduğunu bilen kimse, o gerçeğe karşı kör olan gibi olur mu hiç? Onu ancak akıl ve vicdanı temiz (gerçek aydın ve basiret sahibi) olanlar idrak eder. Onlar ki Allah'ın ahdine vefa ederler ve "Kal-u Bela" ilâhî sosyal kontratını bozmazlar ve Allah'ın kesin emri olan bölünmüş insanlığı birleştirirler. Onlar ki Rablerine saygı besler ve görülecek hesabın kötülüğünden korkarlar. Yine onlar ki Rablerinin rızasına ermek için sabreder, namazı bilinçli doğrulturlar, kendilerine verdiğimiz rızklardan gizli, açık olarak yoksullarla (halk mülkiyeti şeklinde) bölüşürler ve kötülüğü iyilikle/gerçek ideolojiyle defederler, işte Adın cennetine dönüşecek dünya yurdunun sonu onlarındır, hem de atalarından, eşlerinden ve zürriyetlerinden iyi olanlarla beraber o cennete gireceklerdir, melekler de her kapıdan onların yanına varacaklardır. 'Selam sizlere, sabrettiğiniz için! Bakın cennete dönüştürülmüş şu dünya yurdunun ne güzel sonucu' derler (13/19–24).

Kur'an'ı Tanıma Kuralları

Bilimsel konulu yorumun diyalektik tarihselcilik yöntemiyle Kur'an halk dilinin kuralları dâhilinde anlaşılabilir. Bu kuralları şöyle tertip edebiliriz: Kitaptan Kur'an, halk için indirilmiş, anlaşılır, büyük okunuştur; arındırılmış aydın insan olmak; Kur'an, Furkan'ın kitabıdır; Kur'an'ın sahasını ve kararlaştırılmış zamanını tanımak; ve dili ideolojik kitaptır.

Kitaptan Kur'an, Halk için İndirilmiş, Anlaşılır, Büyük Okunuştur

Kitaptan Kur'an.

Bu uydurulmuş bir hadis değil, fakat o, kendinden öncekileri tasdik eden ve her şeyi açıklayan bir kitaptır ki iman edecek millet için bir rahmet ve bir hidayettir (12/111).

De ki: O, iman edenler için hidayet ve şifadır, iman etmeyenlerin ise kulaklarında bir ağırlık vardır ve onlara karşı çözülmez bir körlük olur (41/44).

Kur'an-ı kitaptan/kültürden ayrı sayan o bölücülere inzal ettiğimizle (vahiy ile uyarıcılar gönderdiğimiz üzere) gelen uyarıcılar gibi, bende bir uyarıcıyım de! (15/89–91)

***Halk İçin İndirilmiş*.**

Biz halk için hakkı (gerçek ideolojisini) içinde barındıran kitabı sana indirdik, o halde kim yola gelirse kendi lehinedir, her kim de saparsa sırf kendi aleyhine sapar ve sen onların üzerine vekil değilsin (39/41).

***Anlaşılır*.**

Anlaşılsın diye, hiçbir peygamber yoktur ki ancak o, mensubu bulunduğu kavmin diliyle, tarafımızdan gönderilmiş bulunmasın (14/4).

Muhakkak, biz düşünsünler diye Kur'an'ı kolaylaştırdık da düşünen yok (54/17).

Hem de halkın dili Arapça'yla indirdik (26/195).

Yemin olsun ki bu Kur'an'da insanlar için her türlüsünden örnek getirdik, gerek ki iyi düşünsünler. Öyle bir Kur'an-dır ki halkın anlayacağı kültür seviyesinde ve halk diliyle pürüzsüz Arapça'yla getirdik ki korunsunlar (39/27-28).

Bir de ekâbir sınıf hakkında şöyle buyurulmuştur:

Biz Kur'an ı anlamasınlar diye onların(zalim egemenlerin) kalplerine perde çektik, kulaklarına da ağırlık verdik (6/25).

***Büyük Okunuştur*.**

Andolsun ki sana gök kültürünün yedi kısmını ve büyük okunuşu/Kur'an-ı Azim'i verdik (15/87).

Arındırılmış Aydın İnsan Olmak

Âlemlerin Rabbinden indirme bu Kur'an'ı aydınlanmış temiz gönül sahibi/gerçek ideoloji bilincini kavramış olanlar kavrayabilirler/anlayabilirler ancak (56/79-80).

Ayet metninde geçen "mutahharin"/tertemiz olanlar ifadesiyle bahis konusu edilen temizlik, manevi temizliktir ve tertemiz gerçek aydınlardan kasıt 83/18. ayette geçen iyiler, 92/17. ayette geçen en muttaki olanlardır ki "Yemin olsun, biz, Musa'ya ve Harun'a hak ile batılı ayıran, korunanlar için bir ışık ve öğüt olan Furkan'ı verdik"

(21/48) ayetinde ifade edilen aydınlık anlamında "ışık almış" ve 3/7. ayette bildirilmiş müteşabih ayetler konusunda düşünceleri geçerli, özü temiz kimseler kast edilmektedir. Açıkçası onun Kur'an'ı yorumlama metodu bu temiz özün tanıma dirayeti olup başka her çeşit usuldan bağımsız ve de egemenlerin tarafından konulmuş yöntembilim zincirlerinden kurtulmuş gönül aklıdır. İşte Kur'an'ın ilk muhatap olarak yükümlü gördüğü bu korunmuş aydınlardır, dolayısıyla peygamberlerin asıl varisleri ve haliyle halk hareketlerinin motoru sayılan bu sorumlu aydınlar, şüphesiz Allah'a taraftar topluluğun sürekliliğini sağlayan nüveleridir. Gerçek anlamda üstün aydın örnekleri (Abuzer, Spartaküs ve Bedreddin benzeri halk devrim önderleri) peygamberlerle bir sayılmıştır ki bu imametin gerçeğini şu ayet açıkça göstermektedir:

> Allah'ın ayetlerini inkâr edip ve haksızlıkla peygamberleri ve halktan adalet ve insaf emredenleri öldürenleri acı azapla müjdele (3/21).

Gerçek şu ki bu ayetlerin işaret ettiği hükme göre, halktan tertemiz aydın önderler/kıyamet şafağında gelmekte olan aydın toplum/hidayet, özgürlük ve adalet rehberleri, Makam-ı Mahmud'un varisleri ve Kur'an'da Hz. Muhammed'e raci olunan zamirlerin muhataplarıdırlar. İşte Kur'an'ın bütün gerçeğine vakıf olan bu kimselerdir. Kur'an'ın bildirdiği zikir ehli ancak bunlardır.

> İşte yolunuzu zikir/gerçek ideoloji ehli olan bunlardan sorun ve dosdoğru öğrenin (21/7).
>
> Bizim yarattıklarımızdan, Hak ile aydınlatan ve onunla eşitliği sağlayan bir topluluk sürekli vardır (7/181).
>
> Onlar ki gönüllerine iman yazılmış ve Mesihî irfan ruhuyla da kuvvetlendirilmiştir (58/22).

Kuran Furkan' ın Kitabıdır

Yukarıya yer alan 2/185. ayetle olan münasebetinden dolayı orucun kısa bir tanımı yapıldıktan sonra ayetle münasebeti bulunan diğer konuların mütalaasına geçilecektir. Oruçla ilgili gerekli ayetlerle orucu gerektiği gibi tahlil edip bilelim.

Kur'anda Oruç.

> Ey imana ermiş olanlar! Oruç, sizden öncekilere farz kılındığı gibi size de farz kılındı ki Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincine varasınız. (Oruç) Sayılı günlerdir. Artık sizden kim hasta ya da yolculukta olursa tutamadığı günler sayısınca başka günlerde tutsun; gücü olan varsıl kimse üzerinde yoksulu doyuracak kadar fidye vardır. Kim ne kadar fazla yoksulu doyurursa bu da kendisi için hayırlıdır, yanı sıra da oruç tutmanız, -eğer bilirseniz- sizin için daha hayırlıdır. Ramazan ayı… Halklara yol gösterici, gök kültür bilincini ve Furkan ideolojisini açıklayıcı/tefsir edici Kur'an onda indirilmiştir. Onun için sizden her kim bu aya şahit olursa onda oruç tutsun. Kim de hasta yahut yolculukta ise tutamadığı günler sayısınca diğer günlerde tutsun. Allah size

kolaylık diler zorluk dilemez. Sayıyı tamamlamanızı, size doğru yolu gösterdiğinden dolayı Allah'ı tekbir etmenizi ister. Umulur ki şükredersiniz (2/183–185).

Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaşmak size helâl kılındı. Onlar, size örtüdürler, siz de onlara örtüsünüz. Allah, kendinize zulmetmekte olduğunuzu bildi de tövbenizi kabul edip sizi affetti. Artık eşlerinize yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazıp takdir etmiş olduğu şeyi arayın. Şafağın aydınlığı gecenin karanlığından ayırt edilinceye kadar yiyin, için. Sonra da akşama kadar orucu tam tutun. Bununla birlikte siz mescitlerde itikâfta iken eşlerinize yaklaşmayın. Bunlar, Allah'ın koyduğu sınırlardır. Bu sınırlara yaklaşmayın. Allah, kendine karşı gelmekten sakınsınlar diye ayetlerini insanlara böylece açıklar (2/187).

Oruçla İlgili İzahat.

Yani doğru dürüst oruç tutmak demek (2/184. ayete istinaden) tok olanın takatince aç olanı doyurması, ayrıca malını fakirlerle paylaşıp kamulaştırması hem de fakirin seviyesine inerek açlığı tatmak suretiyle onun sınıfdaşı olmasıdır. Sonuçta umumi olarak da her inananın sınıfsal güç kazanıp Bedir tarzında Furkan günleri hazırlamak için kendini geliştirmesi, yetiştirmesidir ki bu, Ebrar/iyiler kültüründe gelenektir. Diğer bir deyimle aç sınıfın bayram ayıdır ramazan.

Elbette bir gün açlar, israfçıları mahvı perişan edeceklerdir.

Kur'an'ın nüzul sebebi, batıl ve dalalettir. Nüzul maksadı ise, hak ve hidayettir. 3/187. ve 2/185. ayetlerde işaret edildiği üzere halk için öğüt ve uyarıdır. Açıkçası halklara sınıfsal bilinci vererek kurtuluş yolunu göstermektedir.

İnzal ve Tenzil.

Söyle onlara: Onu Rabbinden hak (gerçek ideoloji) ile Ruh-ul Kudüs/faal vahiy ruhu indirdi (16/102).

Elbette onu o Ruh-ul emin senin kalbine indirdi (26/193-194).

İşte böylece parça parça ve ağır ağır bir okunuş, hitabeyle indirdik ki gönlüne iyice yerleşsin. Hem onu ayet ayet parçalara ayrılmış okunuş (Kur'an) yaptık ki. halka dura dura okuyasın dolayısıyla da onu parça parça indirdik (25/32 ve 17/106).
Biz bir ayetten her neyi iptal eder yahut unuttururs ak en az onun gibisini, hatta daha hayırlısını getiririz (hakeza daha da faydalı olsun diye) (2/106).

Bir ayeti bir ayetin yerine getirdiğimiz vakit; Allah, indirdiğine ve indireceğine vakıf iken, o şeytan dostları 'Sen sırf iftira ediyorsun' dediler. Hayır, onların çokları bilmiyorlar (16/101).

Necm Sûresi'nden itibaren bu ayetlerden kısaca anlaşılan şu ki Tanrısal açılımın, *Mana*'nın temas etmesi sonucu Kur'an birden indirildi. Ancak tezahürü olan dile dökümü, *Mana*'nın konmasına bağlı faal vahiy ruhu biçiminde tekâmül kanununa

uygun olarak tedricen gelişmeler göstererek indirilmesiyle olmuştur; inzal ve tenzil. Tabi ki, bu arada Tanrısal açılımın beşere yansıması beşeri fıtrat kural ve kaidelerine ters düşmeden birbirine uyumlu biçimde cereyan etmiş olup tenzil sürecinde bazı ayetlerin yer değiştirmesi, unutturulması ve hatta bazı ayetlerin kısmen, bazılarının tümüyle iptal mansuh etmesi, sadece o sürece mahsus bir olaydır. Daha doğrusu Kur'an'ın muhafazasına yönelik Tanrısal açılımın bu çeşit tarzı Cenab-ı Resul açısından bir çeşit tekâmül olmuş oluyor. Allah ile elçisi arasında vukua gelmiş bu özel durum vahiy gelişinin sonuna dek sürmüştür ve "Bu gün dininizi sizin için kemale erdirdim; ideolojik düzene dönüştürüldü. Size vaat edileni yerine getirmekle nimetimi tamamladım ve sizin için din/ideolojik düzen olarak İslâm'ı (halkların huzur-barış nizamı) seçtim" (5/3) ayetiyle sona ermiştir. Dolayısıyla Kur'an 22 yıl (610-632) boyunca yavaş yavaş en son şekliyle esas alınmış ayetlerden müteşekkil surelerden oluştu. Kur'an önce hafızalarda tutulmak suretiyle hıfzedildi ve yazıldı. Ana hatlarıyla önce kısa surelerin daha sonra uzun surelerin gelmişliği dışında vahiy geliş sıralanışı (kronolojik sistematiği) yoktur ve buna da gök kültürü olması nedeniyle muhtaç değildir. Çünkü kültür karakteri gereği bir yığındır ve sistematiği, taşıdığı düşünce projesi olan ideolojide arar, kendi nefsinde değil. Kur'an genelde ideolojinin kitabıdır, özel olarak da Furkan'ın kitabıdır.

> Biz halk için hakkı (gerçek ideolojisini) içinde barındıran kitabı (kültürü) sana indirdik, o halde kim yola gelirse kendi lehinedir, her kim de saparsa sırf kendi aleyhine sapar ve sen onların üzerine vekil değilsin elbette (39/41).

Ayet metninde geçen kitaptan kasıt Kur'an, haktan maksat ise, gerçek ideoloji hakikat olan Furkan'dır ki Kur'an'ın dünyaların uyarılması için indirildiğini aşağıdaki ayet açıkça bildirmektedir:

> Dünyaları uyarmak için kuluna Furkan'ı indiren Allah'ın şanı ne kadar yücedir (25/1).

Kur'an'ın Sahasını ve Kararlaştırılmış Zamanını Tanımak

Kur'an, kelamcılara göre felsefenin, sofulara göre sofizmin-mistizmin, fıkıhçılara göre muamelatın-hukukun, ahlakçılara göre ahlakın, bilimcilere göre bilim ve teknolojinin kitabı sayılıyorsa da öyle değildir. Her ne kadar ideolojik bazda ve ölçüde bu ekollerin temel kaidelerini, prensiplerini almışsa da onların zannettikleri gibi bu ekollerin kitabı değildir. Keza muska, fal, cifir, nazar-mezar, tıp, teknoloji, kitabı olmadığı gibi, edille-i şerrîyenin dörtten biri/birincisi de değildir. Dinî düşüncenin önemli bir kısmını ve insanlık tarihinin belli bir karesini ihtiva eden, dolaysıyla Ortadoğu geleneklerine bağlı Müslüman denilen bir kitleye mahsus olan ve sebebi nüzul kuralına sımsıkı bağlı olup geçmişe ait ve geleceğe hükmetmeyen hem de nasıh-mensuh kuralının gereği ayetleri biri diğerini hükümsüz kılmakla çelişki dolu olan ve de modası geçmiş tarihi bir kitap hiç değildir. Gerçek şu ki biiset ayetin yanı sıra anlatılmış birçok ayetin açık ifadesine göre Kur'an, yalnız gerçek ideolojinin (hak din) kitabıdır ve ancak bu sahada anlaşılır ve benzeri olmayan bir kitaptır. Dolayısıyla din adamı sınıfına değil, halklara indirilmiştir. İnsanlığın mevzuatının tümüyle mücehhez, geçmişte geçerli ve geleceğe hükmeden, insanlığı

kurtuluş yoluna kılavuzlayan bu semavi kitap/Kur'an-ı Azim, elbet bedevî bilginlerin ipoteğinde değildir ve asla olamaz. Hele mele-molla oligarşisinin, kral monarşisinin güvence kitabı hiç olamaz. Kendi deyimiyle o, Furkan'ı açıklayıcı, halka yol gösterici kitaptır.

Kuran'ın Asıl Zamanına Gelince. Elbette Kur'an'ın öğretisi evrensel olup bütün zamanlara şamildir, ancak Kur'an'ın kararlaştırılmış zamanı kıyamete yakın süreçtir. Yani dünya devrim hareketini başlatacak aydın toplumun zuhur ettiği çağdır.

Devrisaadet Mantığı ile Kur'an'a Dönüş. Bu öze dönüş mantığının ana düşüncesi, insanlık binasının fıtrat çatlağını giderip birleştirmek gayesini taşımış Devrisaadet mantığından kaynaklanan kendi insanlık özüne dönüştürme hareket anlayışı olup öz itibarıyla Kur'an'ı kabul, hadisi reddetmek yöntemiyle Furkan'a giriş için Kur'an'a dönüştür. Bu pratik düşünceye göre dinin/ideolojinin tek kitabı Kur'an-ı Kerim'dir. Yani Kur'an'ın hükümlerini ihlâsla kabul edip Kur'an'ın her zaman için üstün bir yeterliliğe sahip olduğuna inanmak; Kur'an'ı gölgelendiren özellikle hadis ki bu ümmetin başına belâ olmuştur, dolayısıyla edille-i şerriye ve benzeri beşeri kaidelerle oluşmuş mezhepçiliği-tarikatçılığı terk edip onların yerine Kur'an'daki üsve-i haseneyi/numune-i imtisalı, dolaysıyla İsâr ahlakını ikame etmek en doğrusudur. Daha iyi bir yapı için mevcut yapıyı yıkmak düşüncesini güden bu tür Kur'an'a yaklaşım tarzına gelince: İlk önce Kur'an'ın açık hükümleriyle birlikte hareket etmek, ancak müphem ve müteşabih ayetlerden kaynaklanan farklı yorumlara müsamaha, hoşgörü göstermektir. Sonra Kur'an'ın dilini bilmektir; Kur'an'ı tenzil sürecini dikkate alarak ele almak ve içinde bulunduğu çağa sunmak, özellikle kıyamet şafağı zamanına göre -ki artık giriyoruz- yorumlamak ve Kur'an'ın getirdiği dini/ideoloji öğretisini mebdesinden başlayarak miada/üstinsana kadar dine/ideolojiye mahsus kronolojisi dâhilinde bir bütünlük içinde mütalaa edip kavramaktır. Tabi ki her ne kadar Kur'an'ın dili Arapça ise de cahil müşrik Araplar'ın dili ile Kur'an'ın çağlar üstü vahiy dili aynı değildir, bu itibarla Kur'an'ın orijin dili dolayısıyla yüklendiği özel anlamı,hakikatı ve ideolojik/Furkanî maksadı ancak Kur'an metninden öğrenilmelidir. Kur'an, meal ile sınırlanmadan, ama yorumda aşırıya kaçmadan, peygamberin sağlığında vahyin sona erdiği, yani Kur'an'ın hıfzedilmesinin(Farklı mushaflarda ibni mesut mushafını esas alınarak) tamamlandığı Devrisaadet'in son zaman dilimi-süreci göz önünde bulundurularak, peygamberin irtihalinden sonra, çağın siyasi mülahazalarından müteessir ravi-rivayet benzeri hiçbir şeyi katılmadan, karıştırılmadan, her çeşit katışıklıktan arındırılmış biçimde ve bilimsel zihniyetle, akla-makule dolayısiyle varlıkbirliği diyalektiğe riayetle bir yoruma tabi tutulmalıdır ki asıl itibarıyla bu dini kayyımı yorumlamak anlamına gelir. Yani Kur'an'ı anlamak, onun top yekûn dünya görüşünün ne olduğunu anlamaktan geçer. Bu ise diyalektik tarihselcilik yöntemiyle, Resul-ü Ekrem'in irtihalinden sonraki yaygın Mushaf dizisine göre tefsir tarzının aksine, din öğretisi esasından, yani mebdesinden hareketle Kur'an'ı yorumlama tarzıdır ki Kur'an hükmünden anlaşılan gaye bu olsa gerek. İşte bu hükme istinaden usul mantığında Kur'an'a yaklaşım anlayışında, asıl önemli olan onun ilâhi mesajını doğru kavrayıp olduğu gibi açıklamak gayesine yönelik dini tanıma (dini marifet

bilgisi; yani risaletten bir tebliğ sunmak şeklinde hak-hakikat dini yorumlamak) tarzıyla yorumlama benimsenir. Zaten inzal durumunda Kur'an, henüz Mushaf ve tezyin şeklini almamıştı ki Mushaf tertibiyle ona bağlı usul tedvini (dolaysıyla sureleri isimlendirmek, ayetleri belirtmek, mushafı cüz, hizb şeklinde fasıllara bölmek, Mekki ve Medini gibi taksim etmek, harekelendirmek ve tek telaffuzlu çok okunuşlu hale [kırat-ı sab'a gibi] getirmek gibi Devrisaadet'te Kur'an'da olmayan işlemlerin hepsine şamildir ki) tarzında tefsir geçerli olsun.

Devrisaadet'in Müslüman büyükleri salt Müslüman olma sorumluluğunun bir gereği olarak Kur'an'ı muhafaza etmek düşüncesiyle Kur'an'ı mushaf (yazılmışı bir araya toplama) durumuna getirdiler, gerek sure olsun gerek ayet dizilişi olsun Kur'an'ı bir kronolojiye bağlayıp daraltmak, o tarza göre tefsir yapmak ve usul tedvin etmek için düşünmediler.

Aslında vahyin, yüksek hikmetin âdetinden olan çağlar üstü evrenselliğe ve her çağın ihtiyacına cevap verecek kabiliyette olabilmesi gibi derin ve gizli hikmetler gereği, bir kronolojiye tabi tutulması doğru değilken ve bu bağlamda Kur'an ideolojik bir dile sahip olmasıyla farklı anlamlara gelme kabiliyetini temini için ki, böylece düşmanlarından muhafaza edilmesi sağlanır, dolaysıyla onlara karşı kapalı olup ve anlaşılmaması maksatlarına yönelik lüzumluluk arz ederken, sureler açısından olsun ayetler açısından olsun bu büyük okunuş için gerekli olan tenzilin tertibe bağlı olmamasını (kronoloji dışında olması gereklidir) göz önünde bulundurmadan bilakis Mushaf-ı şerife kronolojik yaklaşımla ve Arapçılık - lafazanlıkla (yani İlâhi mesajın anlaşılmasına öncelik verilmesi gerekirken tersine olarak salt şekilcilikle) yoruma tabi tutmak, artı Kur'anı hak dini(Tevhit dünya görüşünden kaynaklanan gerçek ideoloji/Furkan'ın) sahası dışına taşıyarak hukuk, felsefe, teknoloji ve ahlak kitabı olarak mutala ve takdim etmek çok yanlıştır. Ekâbir/hâkim sınıfın bel'am katı olan ruhaniyon anlayışın yorumlama yönteminin/mele tefsir usulünün, bir diğer yanlışı da vahyi vahiyden, dini asıl mebdesinde ayırmasıdır.

Gerçektir ki Kur'an hem diğer semavi kitapların/gök kültürünün üzerinde doğrulayıcı ölçüdür (müheymin), hem de onların devamıdır; Kur'an'da hiçbir hüküm/ilahi emir yoktur ki ondan önceki kitaplarda bulunmasın, Kur'an işbu hükümleri ancak ıslah edip düzenlemiştir.

Yani diyeceğimiz şu ki vahiy bir bütündür, ancak Kur'an'ı anlamak için bu kültürel bütünlüğe mutlaka itibar edilmesi gerekli iken, mele anlayışın resmi bilginleri onları (önceki kitapları) mensuh/hükmü geçersiz sayarlar, dolayısıyla vahyi akla-makule ters bir duruma getirirler, hakeza dinin vahiy kısmını, dinin fıtri geleneği kısmından/mebdesinden ayırırlar, hem de "Elbette insanlığın en son yaşantısı ilk yaratılış yaşantısı gibi olacaktır" (7/29), yani, miad ancak mebdeye kıyasla anlaşılır, hükmüne rağmen.

Kur'an'a İdeoloji Kronolojisiyle Yaklaşmak.

Semavî kitabın/gök kültürünün (özellikle Kur'an'ın) ihtiyaç duymadığı kronolojik tertip, ideoloji (din) için son derce gereklidir ve kitabın aksine dinin olmazsa olmazı kendine has kronolojisidir. Dinin/ideolojinin kendine mahsus çağlar üstü mebdeden, yani ilk yaratılış tek toplumundan nihai sınıfsız sınırsız cennet toplum

hayatı olan miada kadar geniş kronolojisi bilinmediği için dinin gerek öncelikli konuları olsun, gerek bir bütün mevzuat tasnifi ve derecelendirmesi anlaşılmaz ve dinin fıtri kökeni olan Mebde konusu ile ilgili ayetler tam bilinmez. Dolayısıyla ahiret işlerini (miadı üstinsan çağı) gereği gibi anlayamayız. Böyle olunca dünya hayatını (maaş), ona bağlı dinin ideolojik yapısını ve idealitesini, hatta sınıfsız orta toplumu (ümmeti-vasatayı) dahi yeterince kavrayamayız. İşte bu yanlış mantığa sahip bedevi yöntembilim bilginleri, dini bilimselliğe "zıtlaştırarak" hep bilinmez hala getirirler**.**

Diyalektik tasavvuf Varlık Birliği Dünya Görüşünden Kaynaklanan ve Gerçek İdeolojiye Dönüşen Furkan Ruhu Hakkında

***İbni Mesut Mushafı 97/Kadir Suresi*.**

> Gerçek şu ki, Biz onu Kadir Gecesi'nde indirdik (1). Kadir Gecesi'nin ne olduğunu sana bildiren nedir (2)? Kadir Gecesi, bin aydan daha hayırlıdır (3). Melekler ve ruh, onda Rablerinin izniyle her bir iş için âli Muhammede inerler (4). Fecrin çıkışına kadar bir esenliktir o (5).

***İzahat*.**

Furkan'ın Kur'an'dan ayrı olduğunu fark etmeyen Bedevilik zihniyetinin resmi bilginlerinin surenin başındaki "Biz onu Kadir Gecesi'nde indirdik" ayetindeki onu zamirinin Kur'an-a raci olduğuna dair iddiasının aksine, bu zamir Furkan'a aittir. Kur'an'ın hususi bir yöntemi olan lafız benzetme karinesiyle meseleye yaklaşılırsa, "Eğer Allah'a, hak ile batılın birbirinden ayrıldığı gün, iki ordunun karşı karşıya geldiği günde (Bedir'de) kulumuza indirdiğimize iman ediyorsanız. Allah, her şeye güç yetirendir" (8/41), "Gerçekten biz onu mübarek bir gecede indirdik, gerçekten biz uyarıp korkutanlarız. Her hikmetli iş o mübarek gecede ayırt edilir" (44/3-4), "Allah 'Benden başka ilah yoktur, sırf benden korkunuz/benimle korunununuz' uyarısını, mesajını insanlara duyursunlar diye dilediği kullarına kendi iradesi ile vahiy eşliğinde melekler gönderir" (16/2) ayetlerinin karineleri "onu" zamirinin Furkan'a raci olduğuna delalet ediyor. "Kadir Gecesi bin aydan hayırlıdır" ayetindeki "bin aydan" ifadesinden maksat 'ömre bedel'dir ki ümmetin ömrünü bildirmektedir, sonrası cemaattir. Orta toplumun/ümmetin dağılışından sonra 25/30. mucize ayetin beyanına istinaden Mehcuriyet devrine girilecektir. Bu uzun devrin son dönemi Deccal(birinci ve ikinci dünya savaşları) ile tamamlanacak, Yecüc ve Mecüc istilası olacak ve Deccal'in gelişinden sonra, 89/1-5. ayetlerin işarî yorum tarzıyla işaret ettiğine göre henuz içine girilmiş Hakikat dönem zamanı içinde 6/89-90. ve 7/46-47. ayetlerin bildirdiği ol nesli a'raf/üstün insan kavmi, Mehdi ululari olan yüksek aydınlar toplumu (kavmi müvekkil) doğacaktır ki bu vahyin işaret ettiği doğrultuda aydınların tarih felsefesi dâhilinde yaptıkları basiretli gözlemler sonucu gerek Deccal'ın ve gerekse Mehdi'nin gelişlerinin tarihfelsefesini olaylara bağlantılı bir tesbittir.

> Eğer siz Allah'a iman etmiş ve Furkan gününde (Bedir'de), o iki sınıfın çarpıştığı gün kulumuza indirdiğimize (Furkan'a, onu oluşturan Allah'ın gönderdiği gizli orduların gelişine) iman etmişseniz böyle biline (8/41).

Sembol ismi Mizan olan Furkan, haklıyla haksızın, hak ile batılın ayracı anlamına gelen ve sınıflı toplumculuğun karşıtı olan sınıfsız toplumculuk demektir ki ideolojik eylem ağırlıklı Hak'tan başkası değildir ve aşağıdaki ayetin ifade ettiği kıyamet şafağında oluşacak ideolojik oluşumdur:

> Ey iman edenler, Allah'a isyandan sakınır ve iyi iş işlerseniz O, size Furkan oluşturacaktır (8/29).
>
> Allah sözün en güzelini, ideolojik kültür dilli/ikiz anlamlı geleceğe yorulabilir ve ahenkli Kitabı indirdi (39/23).

Ve Dili İdeolojik Kitaptır

3/Ali-İmran Suresi.

1- Elif, Lâm, Mîm (Elihime, Mana/Allah).
2- Yani o, kendisinden başka tanrı olmayan diri ve yarattıklarını gözetip yöneten Allah'tır.
3-4- O, sana kendisinden öncekileri tasdik edip doğrulayan bu kitabı hak (gerçek ideoloji) ile indirdi. Daha önce insanlara hidayet olarak Tevrat'ı ve İncil'i de yine O indirmişti.

Evet, Furkan'ı/diyalektiksel sınıfsız toplumculuğu da O indirdi. Gerçek şu ki Allah'ın ayetlerini inkâr edenler için çetin bir azap vardır. Allah çok güçlüdür, müstekbirlerden müstazafların intikamını alır.
5- Elbette ki ne yerde ne de gökte hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz/o yapılan haksızlıkları görüyor.
6- Sizi, rahimlerde dilediği gibi şekillendiren O'dur. Kendisinden başka mabud tanrı olmayan, şan, şeref ve hikmet sahibi olan O'dur.
7- Sana bu Kitab'ı indiren O'dur. Bu Kitab'ın bir kısım ayetleri kesin anlamlıdır (muhkem), bunlar onun özünü oluştururlar. Diğer kısmı da birden çok anlamlıdır (müteşabih). Kalplerinde eğrilik olanlar fitne çıkarmak ve keyfi yorumlar yapmak amacı ile bu kitabın birden çok anlamlı ayetlerinin ardına düşerler. Oysa onların yorumunu sadece Allah bilir. hakikat bilgiye sahip olanlar ise 'Bu Kitab'a/gök kültürüne inandık, O bütünü ile Allah katından gelmiştir" derler. Bunu ancak temiz akıllı aydın olanlar düşünebilirler.
8- Ey Rabbimiz! Bize ihsan ettiğin hidayetten sonra kalplerimizi haktan/gerçek ideolojiden saptırma, bize kendi katından rahmet ihsan eyle! Şüphesiz ki Sen bol ihsan sahibisin.
9- Ey Rabbimiz! Muhakkak ki Sen, geleceğinde hiç şüphe olmayan ikinci oluşum zamanında bütün insanları bir araya toplayıp ilk yaratılıştaki gibi tek toplum kılacaksın. Muhakkak ki Allah, hiç sözünden caymaz.
10- Kâfirlere/ zalim hâkim sınıfa gelince onların ne malları ve ne de evlatları Allah'ın karşısında hiçbir işlerine yaramaz. Onlar Cehennem ateşinin yakacağıdırlar.

11- Gidişatları, Firavun soyunun ve daha öncekilerin gidişatı gibidir. Onlar, ayetlerimizi yalan saymışlardı. Bunun üzerine Allah da onları işledikleri günahlar yüzünden yakalayıp alaşağı etti. Allah, cezası çetin olandır.
12- O inkârcı kâfirlere de ki siz mutlaka yenilgiye uğrayacak ve toplanıp cehenneme doldurulacaksınız. Orası ne kötü yerleşme yeridir.
13- Hiç şüphesiz karşı karşıya gelen iki toplulukta size bir ayet, bir işaret ve ibret vardır. Onlardan biri Allah yolunda savaşıyordu, öbürü de kâfirdi ve karşılarındakini göz kararıyla kendilerinin iki katı görüyorlardı. Allah da gönderdiği yardımla dilediğini destekliyordu. Gören gözleri olanlar için elbette bunda apaçık bir ibret vardır.
14- İnsanlara kadınlar, oğullar, yüklerle altın ve gümüş yığınları, salma atlar, davarlar, ekinler kabilinden aşırı sevgiyle bağlanılan şeyler çok süslü gösterilmiştir. Hâlbuki bunlar dünya hayatının geçici faydalarını sağlayan şeylerdir. Oysa varılacak yerin (ebedî hayatın) bütün güzellikleri Allah katındadır.
15- De ki size, o istediklerinizden daha hayırlısını haber vereyim mi? Korunan kullar için Rablerinin yanında cennetler var ki altlarından ırmaklar akar, içlerinde ebedî kalmak üzere, onlara hem tertemiz eşler var, hem de Allah'tan bir rıza vardır. Allah, o kulları görür.
16- Onlar ki 'Ey Rabbimiz! Biz inandık, iman getirdik, artık bizim suçlarımızı bağışla ve bizi ateş azabından koru!' derler.
17- O sabredenleri, O doğruluktan şaşmayanları, O el pençe divan duranları, O nafaka/parsa verenleri ve seher vakitlerinde O istiğfar edip yalvaranları (görür).
18- Allah, kendisinden başka tanrı olmadığına tanıktır. Meleklerle ilim sahipleri de kıst (eşitlik, özgürlük düzeni için kıyam) etmişlerdir ki o Aziz ve Hakîm olandan başka hiçbir ilah yoktur.
19- Doğrusu Allah katında din/barış düzenidir.

İzahat.
Mana'nın, kültür-ideolojinin, ideoloji düzeninin ve gök kültürünün hükümlerinin (gök kültürünün kökenleri ile dinamik kabiliyete sahip çağlar üstü değişkenlerin ve onun ideolojik dilinin) izahatı gerekmektedir.

Mana. Birinci ayetin Hurufi mukataasının ifade ettiği anlama gelir ki Elif, Elihime/Mana demektir. Lâm, kendisinden başka mabud tanrı olmayan Allah demektir. Mim, hayy ve kayyum demektir. Kur'an'ın anlayışına göre "elihime"yi ruhlar içinde pek üstün ruh veyahut mukaddes Tuva vadisinde Hz. Musa'ya çalılıkta konuşan ruh şeklinde anlamlandırmak ("O'nun benzeri [gerek madde gerek ruh olsun] hiçbir şey yoktur. O işitendir, görendir." 42/11. ayetin hükmüne istinaden) yeterli yorum değildir. Belki madde ve ruh dışında hesti sade bir varlık anlamında Mana olarak anlamak doğru olur. Hakeza, el-ilah ya da el-laha şeklinde lafızlarla Lafzatullah'ı Araplaştırmak gayretleri bu meyanda doyurucu bir anlam vermeyince, bu sefer Allah kelimesi için sözcük anlamı olmayan Arapça bir kelimedir denildi, tabi bu gibi akıldışı tanımlara itibar edilemez. Gerçek olan şu ki bütün dillerde benzeri olmadığı bilinciyle güzel isimlerle çağırılır.

Kur'an ve Furkan. Gök kültürünün bir bütün olduğu, nesih ve mensuh düşüncesi Kur'an'ın onayı olmadığı, belki Kur'an'ın kendinden önceki kitapların üzerinde müheymin (doğruluk, yanlışlık ölçüsü) olduğu ayetlerden anlaşılmaktadır. Kur'an'a göre Kur'an kelimesinin anlamı gök kültürünü okumaktır. Yani semavi kitapları/suhufları öğrenmek ve de öğretmektir. Diğer bir deyimle nasıl ki Allah lafzı "Zat-ı Samed"in özel ismi değildir, Kur'an'da Hz. Muhammed'e inen vahyin özel ismi değildir, ayetlerden anlaşıldığı kadarıyla. İdeolojiye gelince, gerçek anlamına gelen Hak ve Hak'la Batıl'ı, haklıyla haksızı bir birinden ayırma anlamına gelen, bir de şafak anlamına gelen Furkan ile tek toplum (sınıfsız toplumculuk Komün/Karye Sosyalizmi [ümmeti vahide] ideolojisi) aynı şeydir ki üslubu ideolojiktir.

Hakkın Düzeni. Halkların, insanlığın huzur-barış düzeni anlamına gelen İslâmiyet'tir/Allah'ın iradesine teslimiyettir ki Hakk'ın/Furkan'ın hedeflenmiş gayesidir.

Gök Kültürünün Hükümleri. Kültürün sabit ve kökenli hükümlerine Muhkemat denir. Çağlar üstü dinamik ve değişken/farklı anlamları olan hükümlerine de Müteşabihat denir ki dili tamamıyla ideolojiktir. İlk sınıfsız tek toplum geleneğinden gelen gök kültürünün kalıcılığı ve ideolojiye sarsılmaz kalıcı bir çerçeve verebilmesi için Muhkemat ne kadar gerekli ise, çağın ihtiyaçlarını karşılamak, hele özellikle kıyamet şafağı sürecinde dini/ideolojik gayeyi gerçekleştirmek için ve aydın toplumun risaletten tebliğini sunmak hükmünün gerçekleştirilmesi için Müteşabihat da o kadar gereklidir. Gelecek işleri için ideolojik dil gayet lüzumludur, aynı zamanda egemenlerin, gericilerin de sığınağıdır tabi. İdeolojik dil, aslında halk dili üsluplu olup açık olmakla birlikte, ideolojik bilince sahip olmayanlara kapalılık arz eden ikiz anlamlı, ahenkli ve tesirli bir dil biçimidir ki bu durum aşağıdaki ayetlerden anlaşılmaktadır:

> Yemin olsun ki bu Kur'an'da insanlar için her türlüsünden örnek getirdik, gerek ki iyi düşünsünler, öyle bir Kur'an'dır ki halkın anlayacağı kültür seviyesinde ve halk diliyle pürüzsüz Arapça'yla getirdik ki korunsunlar (39/27-28).
>
> Elbet bilinmeli ki Allah bir sivrisineği, hatta daha üstününü bir örnek yapmaktan sıkılmaz. İman edenler bilirler ki o şüphesiz haktır, Rablerindendir, lakin küfre saplananlar, Allah bu örneğiyle neyi kastediyor, derler, işte Allah onunla birçoklarını şaşırtır, yine onunla birçoklarını yola getirir. Hem onunla ancak o fasıkları şaşırtır ki Allah'ın ahdini onun misakı ile bağlandıktan sonra bozarlar, Allah'ın birleştirilmesini istediği tek toplumu, insan birliğini ayırırlar ve yeryüzünde fesat yaparlar işte bunlar hep o hüsrana düşenlerdir (2/26–27).
>
> Hem onda hiçbir eğrilik yapmaksızın dosdoğru şekilde kulu (Muhammed'e) kitabı indiren Allah'a hamd olsun (18/1).

Özetlersek, iyiler kültürü, ortaksız tanrı dünya görüşü ve bu görüşün oluşturduğu sınıfsız toplum ideolojisi karyeden/komünden teşekkül eder. Önce canlı evren/ortaksız tanrıcılık dünya görüşü/cihanbini, sonra sınıfsız toplumculuk anlamına gelen Karye Sosyalizmi ideolojisi anlatılacaktır.

> Allah içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara vaat etmiştir. Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl güç ve iktidar sahipleri kıldıysa onları da yeryüzünde güç ve iktidar sahibi kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini/Furkan düzeni İslâmiyet'i kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkudan sonra güvenliğe çevirecektir. Onlar yalnızca bana ibadet ederler ve bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar (mutlak özgürlük anlamında). Kim bundan sonra inkâr ederse işte onlar fasıktır (24/55).

Bu ayet girmekte olduğumuz kıyamet/hakikat dönemi şafağında/ Üstinsan Mehdi çağında orta sınıfsız toplumculuk ideolojisinin düzeni huzur barış'ın bütün dünyaya hâkim olacağını ve her çeşit şirkin, zulmün ve nankörlüğün kökünün kazınacağının Allah'ın uhdesinde olduğu müjdesini veriyor.

BÖLÜM III.

ORTAKSIZ TANRICILIK DÜNYA GÖRÜŞÜ

> Onların çoğu, Allah'a ortak koşmadan inanmazlar (12/106).

> De ki ben, yalnızca sizin gibi bir beşerim, şu var ki, bana ilahınızın ancak tek bir ilah olduğu vahyolunuyor, artık her kim Rabbine kavuşmayı diliyorsa, iyi iş yapsın ve Rabbine ibadette hiçbir kimseyi ortak yapmasın (18/110).

> Oysa kendilerine, tek olan Allah'tan başkası ehrimene ibadet/kulluk etmemeleri emredilmişti. O'ndan başka hiçbir mabud ilâh yoktur. O, onların ortak koştukları her şeyden uzaktır (9/31).

Ortaksız Tanrıcılık, yukarıdaki ayetlerin anlamıdır ki Tevhidi, Tekvini ve Ahlakı içinde barındıran geniş kapsamlı doğru dünya görüşü Cihan bini/ Diyalektik tasavvuf felsefesi dir. Kendi doğal düşünüş kavrayışının gereği evreni canlı görür. Bu kavrayışta madde ve ruh/canlı evren dışında, üstün bir varlık olan vücudu mutlakınüstün mertebesizatisırf yani *Mana* vardır. Bu üstün ve yüce varlık konduğu eşyayı etkin ve kutsal kılar, ondan göçünce o eşya eski halini alır. Konup göçen, ama aynı kalan *Mana*, tenezzül ederek vücud-u mukayyet olan evreni yarattı, dağılarak da onu yönetiyor.

Salt Varlık Hesti Sade(Mana) Ortağı Olmayan Tek Tanrıdır.

Salt Varlık Hesti Sade: Sırf varlık / var eden ışık kutubu ile rıza onayı almış barışık yokluk karanlık kutubun birlikteliği anlamında Mutlak varlıktır. Hem belirtisiz hem belirtili hem maddi hem manevi karekterlerı haiz mutlak varlık ezeli,ebedi olup hudus vasfına da haizdir. Mutlak varlığın hadis vasfı en yüce mertebe olan sırf/sade kutubun aşağı mertebede ki karanlık kutbuna tenezül edip ihate ederek birliktelik oluşturması ve bu kutupların birbirine mudahale neticesinde hareket ve değişim meydana gelmiş.Dolayısiyle bu asıllarına binaen "kevnu fesad"varolma- yokolma âlemi sayılan mukevenat oluştu ve ram olmayan karanlık kısmını da musahar etmek için âdemiyet donuna börünen Hak hilafet pilaniyle faliyet halindedir, en yüksek aşama olan Sırf varlık Mabud ı hak Allah dır.

Bu konuda (112 sure) Anlatımı şöyle: "Dengi Ve Benzeri Olmayan Ne Doğmuş Nede Doğurmuş Kendine Yeten ve Kendinde sade Varlık Olan Tanrı Birdir de." Yani Arapça metninde geçen "Allahu Ehed" ibni mesud mıshafında "Allahu vahid" yazılıdır. Biz vahid olarak itbar ediyoruz. Zira Kainatta varlık ile yokluk kutupların birlikteliği "Ehediyet/ âlemi cem/zervana" olarak gösterilirken "Vahit" olarakta tanrı birliğini ifade ediyor dolayısiyle ehrimene kulluğu red ediyor. Varlık birliği (vahdeti vucud) Tanrının bir tenezülü yani görünümü olup saf öz olmadığı için Tanrı birliği anlamına gelmez tanrı hem eşyadadır hemde eşyadan beridir irfan sözü vucut birliği tanrı birliği demek değil.

İmanın Usulü, Şartları ve İyilik Mertebesi.

> Şüphesiz inananlar, Yahûdiler, Hıristiyanlar Sâbiiler/mecusiler ve saire her kimki Allah'a ve âhiret gününe inanır ve iyi işler yaparsa Rableri katında mükâfâtı vardır; asla bunlara korku yoktur ve üzülmeyeceklerdir (2/62).
>
> Ey, bütün inananlar, Allah'a da Resul'üne de Resulüne indirdiği kitaba (Kur'an'a) da daha evvel indirdiği kitaplara da (Tevrat, Zebur ve İncil'e avesta ya suhuflarada) inanın. Her kim Allah'a ve meleklerine ve kitaplarına ve elçilerine ve de ahiret gününe inanmayıp inkâr ederse derin dalalet ile sapmış gitmiştir (4/136).
>
> İyilik, yüzlerinizi doğu ve batı tarafına çevirmeniz değildir. Asıl iyilik, o kimsenin yaptığıdır ki Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitaplara, peygamberlere inanır. (Allah'ın rızasını gözeterek) yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, dilenenlere ve kölelere sevdiği maldan harcar, duayı doğru kılar, zekâtı mal ortaklığı şeklinde verir. Antlaşma yaptığı zaman sözlerini yerine getirir. Sıkıntı, hastalık ve savaş zamanlarında sabreder. İşte doğru olanlar, bu vasıfları taşıyanlardır. İyiler, Müttakîler ancak onlardır (2/177)!

Bu ayetlerde imanın usul ve şartları için inkârcılara değil de inananlara mükellefiyet verilmesinin nedeni, Tevhid'e, Risalet'e ve Miad'a vurgu yapmaktır. Beşeri fıtratta küfr-ü mutlak (tanrıtanımazlık) olmadığı için sosyolojik bir vakıa olan Batıl'ın varlık kaynağı olan Şirk'in mücadele yöntemi, Risalet'i (Allah tarafında kitap ve elçiler gönderilmesi) ve Miad'ı/ahiret hayatını inkârdır. Ekâbir sınıfın dini olan Batıl, tercih ettiği sınıflı toplumun lehinde sınıfsız tevhit toplumunun ifsadına yönelik ulûhiyette tevhit yerine ulûhiyette şirkin ikame edilmesidir. Zira ulûhiyette tevhit,

toplumsal tevhidi/sınıfsız toplumu gerektirir. Risalet'e (yani semavi kitaplar ve peygamberlere; çünkü peygamberler de sınıfsız toplum savunucuları ve halkın sınıfdaşlarıdırlar), Miad'a inanan yoldaşların arasında düşünsel olsun kurumsal olsun tefrikalar yaratmak ve fitne fesat sokmak, Batıl'ın olmazsa olmaz başarılı sınıfsal mücadele yöntemidir.

Bu itibarla toplusal tevhit için asıl olan tanrısal tevhit olduğu kadar, müstazafların veraseti/imameti ile başlatılacak insanlık dirilişinin gerçekleşmesinin temeli Risalet düşüncesinde birlik ve birlikte harekettir tabii ki imanı, nazariden/düşünselden pratiğe, yani ameli erdem makamına çıkartmaktır ki ayette yapılan vurgunun maksadı budur. Bu şartların detaylı tanımı ve açıklaması aşağıdaki ayetlerin anlattığı şekildedir:

> İnanıp da imanlarına herhangi bir haksızlık bulaştırmayanlar var ya, işte güven onlarındır ve onlar doğru yolu bulanlardır (6/82).
>
> Her kim imanı inkâr ederse bütün amelleri boşa gitmiştir ve ahirette o hüsrana uğrayanlardandır (5/5)
>
> (Allah) "kime dilerse hikmeti ona verir, şüphesiz kendisine hikmet verilene büyük bir hayır da verilmiştir. Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp düşünmez (2/269)

İman, kuru mistizmin anladığı tarzda yalnız bir kaç şarttan ibaret olmayıp belki bu şartlarla birlikte her biri hikmet kaynağı olan Tanrı, doğa ve insan konularını felsefesiyle ihtiva eden ve "Allah'a karşı yalan söyleyenden ve kendisine geldiğinde doğru dünya görüşünü yalanlayandan daha zalim kimdir? Kâfirler için cehennemde bir konaklama yeri mi yok?" (39/32) ayetinde bildirilmiş "doğru (diyalektik tasavvuf özü varlık birliği) dünya görüşü" olup doğal düşünüşe ve canlı evren düşüncesine sahip kök öğretidir. Dünya Görüşü, isminden de anlaşıldığı gibi, zihinsel algılama, düşünsel tasarım olarak şahsın evrenin yaratılışı, kavranışı ve dünyanın şekli, büyüklüğü hakkında beslediği kanaat ve kafasında taşıdığı düşünsel yapıdır.

Ayetler Açısından Doğal Düşünüş ve Canlı Evren.

> Yeryüzün de gezip dolaşmıyorlar mı, böylece onların kendisiyle akledebilecek kalpleri ve işitebilecek kulakları oluversin. Çünkü doğrusu gözler kör olmaz, ancak sinelerdeki kalpler körelir. Görmedin mi ki gerçekten göklerde ve yerde olanlar, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanlardan birçoğu Allah'a secde etmektedirler. Birçoğu üzerine azap hak olmuştur (22/46 ve 18).

Bu ayetlerden anlaşıldığı üzere ortaksız tanrı dünya görüşünün düşünüş yöntemi, Diyalektiksel Fıtri Mantık'tır ki bu, akılla gönlü birleştirici doğal düşünce usulüdür, akliameli/vicdan, yani gönül aklı anlamında, kötülük emretmeyen bu idrak melekesine akıl denir, bununla birlikte iyiliğe de kötülüğe de işleyen idrak melekesine ise zekâ denir. Öyleyse akla dayanmayan bir inanç iman olmadığı gibi vicdana dayanmayan akıl da temiz akıl değildir; dolaysıyla diyalektik olmayan kuru mistik inanışlar iman olmayıp belki birer ham düşünüştür, vicdansız, gönülsüz teakul/akıl yürütme gerçek anlamda akıl değil, belki kirli bir idrak kabiliyetidir.

Temiz teakul farklıdır, çünkü o fıtri mantığın mahsulüdür. İşte bu doğal düşünüşe sahip olan iman, evreni canlı görüp madde ile ruhun birlikteliği kavrayışına sahiptir, bunların birini diğerinden ayrı görmediği gibi, birini diğerinin türevi, dolaysıyla yansıması olarak da görmez; madde ve ruh belki birlikte, tevhit durumunda varlığı oluştururlar.

Evrenin canı olan külli ruha gelince; iyi ruhlar, meleklerdir ki normal olanlar, üstün olanlar/mükarrebinler gibi kısımları vardır. Ayrıca belirtilmelidir ki melek (uzaylılar) ve melaike birbirinden farklıdır. Kötü ruhlar ise şeytanlardır, en büyük şeytanın aslı evrendeki ruhsal durumuna iblis denir. Elbette bu bölünme insanın bakış açısına göredir, doğa açısından böyle bir durum söz konusu olamaz. Karışık ruhlar, ise cinlerdir. Çünkü iyisi ve kötüsü vardır, dolaysıyla iyiye kabiliyetli oldukları içindir ki "Cinleri ve insanları ancak Bana kulluk etmeleri için yaratmışımdır" (51/56) ayetinde buyrulduğu üzere Allah'a kullukla mükelleftirler.

***Cin Adam ve İnsŞeytan Zürriyeti*.**

Vahdet ı Mevcut gereği bütün mevcudat akrabadır ve her şey birbirine bağlıdır. Âdemi özü/tanrısal ruhu yitiren insan, kendine yakın varlık olan cin ruhunu almaya kabiliyetli olur, dolaysıyla da ruhen cin bedenen insan beşer türü olmuş olur ki bu durum şu ayetlerden anlaşılmaktadır:

> Bir de şu gerçek var insanlardan bazı adamlar, cinlerden bazı adamlara sığınırlardı ve onların taşkınlıklarını arttırırlardı (72/6).
> Ey cin toplumu siz insanlarla epeyce çoğaldınız ha (6/128).

Doğrusu insan iyi ve kötü ruhlarla doludur, haliyle hangi ruh insanda yoğunsa ona nispet edilir. Âdeme üfürülmüş Tanrısal ruh/***geist*** insanın temel özelliğidir, bu farklı ruh ancak temiz akıl ve de takva ile korunabilir, yani insan bu âdemi özünü muhafaza ettikçe gerçek anlamda insan/biz ruhuna sahip ***Nas***nameye sahiptir, aksi takdirde ekseriyetle cin olur ki en şeriri de şeytan/ol ben ruhunun sahibi ***Hannas***tır.

> Ey insanoğulları! Siz beni bırakıp onu (ehrimen iblisi) ve zürriyetini dost mu ediniyorsunuz (18/50).

> İşte böylece biz her peygambere insan ve cin şeytanlarını düşman kıldık. Bunlar aldatmak için birbirlerine vahiy ederler. Rabbin dileseydi, bunu yapamazlardı. O hâlde, onları iftiralarıyla baş başa bırak (6/112)

İblisin zürriyeti insan şeytanların varlığı açık bir şekilde ayetlerden anlaşılmaktadır. Yine doğa açısından değil insan açısından başa bela büyük düşman olan kötülük ilkesi ehrimen, şeytanın mevcudiyet sebebi olan insan hamlığıdır. Tekâmül hikmetine binaen acele olarak yaratılmış insan imtihan görmektedir, ne zaman ki tekâmülünü tamamlar hamlığı giderse, sebebin kalkmasıyla sebebin sonucu kötülük ilkesi de o zaman varlığını yitirir. Tabii ki, nefsin gerçeği de anlaşılmış oluyor böylece.

TEVHİT

Bil ki Allah'tan başka hiçbir ilâh yoktur (47/19).

Kelime-i Tevhidin Anlamı

Tevhid akidesinin, küçük bir şüpheye yer bırakmadan, saf ve katıksız bir şekilde yerleşmediği bir kalpte hakiki imandan bahsetmek mümkün değildir. Gerçek bir iman için de Allah'a imandan önce haksızlığa direnmek, Tâğutları tanımamak, onları reddetmek gerekir. Zira kelime-i tevhidin orijinal metni olan "Lâ ilâhe illâllah" cümlesindeki "Lâ ilâhe" ile *önce* Ehrimenden istikbar putlarının düzeni reddedilmektedir, "illa"dan *sonra* tek Allah Ahuraramazdayı ve ondan ötürü de tek toplum kabul edilmektedir ki tefsiri şu ayettir:

> Kim tâğutu inkâr eder ve Allah'a iman ederse, şüphesiz kopması mümkün olmayan sağlam bir kulpa yapışmış olur. Allah işitendir, bilendir (2/256).

Kur'an'a göre Allah'a iman etmekle, tâğutu/zulüm düzenini reddetmek aynı kapıya çıkar. Yani Tâğut reddedilmedikçe (dolayısıyla zulme, sömürülmeye ve aldatılmaya direnmedikçe) Allah'a iman tamamlanmış olmaz. Bu ikisi hiçbir zaman bir arada bulunamaz. Allah'a inanmak mümin ve Müslüman olmak, aynı zamanda Ehrimen Tâğut'a tâbi olmamak demektir.

Tâğut Kimdir.

Tağut, kelime olarak haddi aşan, azan, hakikatten sapan, taşkınlık gösteren ve her sapıklığın başı Ehrimen gibi anlamlara gelir; ıstılahta ise Allah'a isyan eden anlamında kullanılır. Allah'ın indirdiği hükümlere alternatif olmak ve onların yerine geçmek üzere *zer*/malın israf düzenini, *zor*a/zulme, işkenceye dayalı hükümleri koyan ve *tezvir*/dinle,kültürle aldatarak asimile eden İstikbar İmparatoru gibi ***Hannas*** (insanın günlüne vesvese veren ins ve cin şeytanlar) benzeri her varlık Tağut'tur. Bunun insan olması, din, devlet, düzen veya şeriat olması da fark etmez. Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyrulmaktadır:

Andolsun ki biz her kavme 'Allah'a ibadet edin, /düzenine girin Tağuta kulluktan kaçının' diye (tebligat yapması için) bir peygamber gönderdik (16/36).

İnsanlar, sadece Allah'a kul olma, yalnız O'na itaat etme hususunda istisnasız uyarılmışlardır:

> İman edenler Allah yolunda mucadele ederler; inkârcılar ise Tağut yolunda savaşırlar (4/76)

Yani insanlar ya Allah'a ibadet ederek özgür olurlar veya Tağut'a kul köle olacaklardır; bu iki yolun dışında üçüncü bir yol yoktur. Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyrulmaktadır:

> Sana indirilen Kur'an'a ve senden önce indirilen kitaplara iman ettik diye boş iddialarda bulunanlara bakmaz mısın? Onlar Tağut'un huzurunda muhakeme olmak (hükümlerine boyun eğmek) istiyorlar. Hâlbuki Tağut'u inkâr etmekle (tekfir etmek, lanetlemekle) emrolunmuşlardır (4/60).

Kuran'daki bütün bu ayetleri dikkate alarak şu hususu belirtmekte fayda vardır: Tağut'un hükümetine razı olup boyun eğenler, ortak koşan inkârcılardır.

Tevhidin Tahlili ve Diyalektik Tarihselciliğin İşleyişi

Doğru Varlıkbirliği dünya görüşü olan tevhit/ortakzız tanrıcılık, elbette tanrısal tevhitle oluşur, ancak toplumsal tevhitle tekâmül bulur. Tevhit nazari planda tümdengelim, yani tanrısal tevhitten toplumsal tevhide oradan da bireysel tevhide ulaşılması şeklindeyse de pratik planda tümevarım, yani toplumsal tevhitten tanrısal tevhide ulaşılması şeklinde olduğunu "Lâ ilâhe illâllah" tevhit kelimesinden ve onu tefsir eden 2/256. ayetten anlaşılmaktadır. Kur'ân-ı Kerim'de tevhit üzerinde önemle durulmuş, Allah'ın ortağı ve benzeri olmadığı sürekli vurgulanmıştır. Bu, diyalektik tarihselcilik metodunun işleyişi yüzünden olsa gerek ki Kur'an Allah'ın varlığını ispat yoluna gitmek yerine (Kur'an ayetleri, hiçbir zaman direkt olarak Allah'ın varlığını ispat etmeyi hedef edinmemişlerdir), tek ilâh/ortaksız tanrı ve tek ümmet/sınıfsız toplum konularını sürekli işlemiştir; toplumsal tevhidi, geliştirilmiş kurtuluş teolojisinin en üst aşaması şeklinde odak kavram haline getirmiştir. İkiz kavramlar olan toplumsal tevhidin ve tanrısal tevhidin irdelenerek izah edilmesinden sonra evrensel tevhidin/tekvinin ve bireysel tevhidin/ahlakın açıklanması gerektiğine inanıyoruz.

Kurtuluş Teolojisinin Üst Aşaması Toplumsal Tevhit

> Toplumunuz sınıfsız tek toplumdur ve Ben de sizin rabbinizim. O halde gereği gibi ibadet edin (21/92).

Öyleyse inananlar, sınıfsız tek toplum düzenine/Allah'ın ipine sımsıkı sarılarak, ayrılıp parçalanmayacaklar ve eşit, kardeş olacaklar:

> İnananlar, kendilerine Allah'ın ayetleri geldikten sonra parçalanıp sınıflaşanlar gibi olmazlar (3/105).

Tevhit, toplumsal şirke (sınıflı toplum düzenine) karşı mücadeledir.

> De ki: 'Ey kitap ehli! Bizim ve sizin aranızda eşit olan bir kelimeye gelin: Yalnız Allah'a ibadet edelim; O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım; bazımız bazımızı

> Allah'tan başka rabler olarak edinmesin.' Eğer yüz çeviririlerse 'Şahit olun, biz Müslümanlarız' deyin (3/64).
>
> İman edenler Allah yolunda savaşırlar, küfredenler de Tağut yolunda savaşırlar. O halde, şeytanın dostlarıyla savaşın; bilinki şeytanın hilesi zayıftır (4/76).

Sosyal bir hayat nizamı olarak tevhit, halkın bilgisizliği ve şuursuzluğuna dayalı veya onlara zulmetmek üzerine kurulan cahili ve tağutî sistemleri temelden değiştirecek ideolojik projeler sunar. Toplumsal tevhit, sırf fikrî ve nazarî bir akide değil; eyleme yönelik, pratik çözüm yolları sunan ve ***ileride genişçe anlatılacak sınıfsız toplum ideolojisinin Komün/Karye sosyalizminin altyapısıdır. Varlıkbirliği*** Tevhit akidesi, yalnızca tabiat ötesi/metafizik konulara izah getiren ve ahlak ile ilgili konularda söz konusu edilebilecek bir tasavvur değil; şirk temeli üzerine oturmuş tağutî sistemlere karşı muvahhitlere/tek toplumculara planlı, programlı bir hareket mantığını dolayısıyla ideolojik eylemi sunan devrimci bir başkaldırıdır.

Tevhit akidesi, pratik, eyleme dönük bir hareket ve toplumsal şirke/sınıfçılık temeline dayanan sistemlere bir başkaldırı ve egemen sınıfa karşı siyasî, iktisadî, sosyal ve hukukî bir ideoloji olmasaydı, tarih boyunca bu öğretiyi kavimlerine sunan bütün peygamberlere karşı savaş açılır mıydı?

Gerçek İslâm güneşinin doğduğu sıralarda Mekke'de hayatlarını sürdüren "Hanifler"in konumu, bu konuya ışık tutması bakımından oldukça önemlidir. Resul-ü Ekrem'e peygamberlik görevi verileceği dönemde Mekke'de Hz. İbrahim'in şeriatı üzerine yaşayış sürdürdüklerini iddia eden Hanif dini/ideolojisi taraftarları vardı. Bunlar, putlara tapmaktan vazgeçerek Hz. İbrahim'in yoluna girmişlerdi. Bunlar, Allah'ı birliyor ve kavimlerinin putları adına kestikleri kurbanları yemiyorlardı. Panayırlarda tevhidin hakikati ile ilgili nutuklar söylüyorlar, putların batıllığına dair deliller getiriyorlar ve onlara tapmamayı öğütlüyorlardı.

Ne var ki Hanif dininden olduğunu iddia eden bu kimselerin savundukları düşünce, sadece zihinde taşınan, salt fikir ve kuramsal inanış ve anlayış olmaktan öteye gitmiyordu. O yüzden müşrik Mekke toplumunda en ufak fikrî ve pratik bir etkinlikleri yoktu. O putperest toplumda ortaya koydukları fikirleri, sadece nazarî inançtı. Bunun için de bu kimseler, şirk temeline dayalı o cahili toplumda müşrik putperestlerle aynı ortamda, birbirleriyle fiilî olarak çatışmadan yaşıyorlar ve bu konumları kendilerini fazla rahatsız etmiyordu. Kokuşmuş bu inkârcı sınıflı toplum düzeninin geleneği, göreneği, örf ve âdetlerinin pratik olarak içindeydiler. Bu yüzden, pratik yaşamdan uzak bulunan ve sadece nazariye olmaktan öteye gitmeyen tevhit akidesine bağlı olmaları, onları o haysiyetsiz yaşayış tarzından, cahili ortamdan ve kokuşmuş zulüm tasallutu altında zelil bir hayat sürdürmekten uzaklaştırmıyordu.

İslâmî davetin en önemli ve temel maddesi, toplumda tevhidin ispatı ve toplumsal şirkin reddi olduğu için, cahili Mekke atmosferinde, yerleşik şirk düzeni içerisinde gündeme gelen tevhit akidesi, eşit ve özgür bir yaşam biçimini göstererek, devrimci bir kimlikle işe başladı. Furkan İslam'ın siyasî, iktisadî ve sosyal bir sistemin ve hayatın bütün alanlarına hükmeden bir nizamın adı olduğu net bir şekilde ilan edildi. Gerek tanrısal gerek toplumsal olsun şirkin her çeşidinin çürütüldüğü deliller

ileri sürüldü ve gayet özlü bir şekilde insanlar tevhide/tek tanrı ile tek toplum'a davet edildi. Tevhit fikri anlatılırken, sadece zihinsel olarak Allah'ın var oluşu değil; O'nun tek oluşunun anlamı ve bu akide gereği sınıfsız topluma olan ihtiyaç da anlatıldı. İşte Resulullah'ın (s.a.v.) kavmine sunduğu tevhidi sırf anlayışı ile Hanifler'in savundukları tevhit fikri arasındaki temel fark bu noktada odaklaşıyor: Bir yanda hayatın bütün alanlarına hükmeden, hem zihinsel, fikirsel ve hem de pratiğe yansıyan bir akide; diğer yanda sadece zihinde yer eden, sadece kalpte yer tutan ve pratiğe indirgenemeyen, hayata geçirilemeyen bir inanç...

Peygamberimiz, risâlet ile görevlendirildikten sonra yaptığı ilk iş, inanç ve amele dayanan, teorisi ve pratiği olan gerçek tevhit anlayışını yerleştirmek olduğu için Mekke'nin egemen güçleri, idareyi ellerinde tutan müstekbirler, kendisine karşı savaş başlattılar. Savunduğu bu saf akide, peygamberimizi inkârcılarla karşı karşıya getirdi. İnkârcılar, kendisine has, özel bir yaşam biçimi sunan bu akidenin, kendi cahili sistemleriyle asla uzlaşmaya girmeyeceğini, yeryüzünde tağutî rejimlerle sürekli ve amansız bir mücadele içerisinde olacağını, kısacası zulme karşı devamlı bir savaşım vereceğini kesinkes anladılar. Tevhidin, uygulamaya ve deccaliyet düzenlerine karşı başkaldırı ilanı olması, onların neden, daha önce aynı akideyi savunan Hanifler'e karşı en ufak bir tepki göstermezken, Hz. Peygamber ve onunla beraber olanlara karşı şiddetli bir savaşın içerisine girdiklerini açıkça ortaya koyuyor. Bilinmesi gerek olan şu ki İbrahimî tevhidin varisi Hanifler olmayıp ancak Resul-ü Erkem Muhammed Mustafa'dır (a.s.);

> Doğrusu, insanların İbrahim'e en yakın olanı, ona uyanlar ve bu peygamber ile iman edenlerdir. Allah, müminlerin velisidir (3/68).

Tanrısal Tevhit

> Ve ilâhınız, bir tek ilâhtır. O Rahman ve rahîm olan Allah'tan başka bir tanrı yoktur (2/163).

Tevhit, hikmet-i âli/yüksek felsefe zatı sırf, irfan bilgisidir ki konusu, Mana olan Zat-ı Samed'dir. İhlâs suresinin geniş yorumu olup, *Mana*'nın keyfiyeti hakkında ne teşbih/eşya gücü, tabiat kanunudur, ne de tenzihtir/dışraktır, belki bir Tevhit halidir, düşüncenin ifade edilişidir Tevhit. Doğrusu bu yüksek düşünce beşeri idrakin en üstün şuur mertebesidir. Zira gerçek olan şu ki akıl ile Allah'ın varlığı ispat edilir, ama onunla keyfiyet-i ilahi bilinmez. Haliyle aklın bir mahsulünden ibaret felsefe de bu minval üzeredir. Tevhit düşüncesinin mantığı gereği, madde ve ruh dışında üçüncü varlığın Mana/Samet (Hestî-i Sade, vücud-u mutlakın en yüksek mertebesi) olması nedeniyle, madde ve ruhtan ibaret olan bu kâinatta ("O'nun benzeri hiçbir şey yoktur. O işitendir, görendir." 42/11 ayetinin de bildirdiği üzere) benzeri yoktur ve olamaz. Dolaysıyla kâinat sahasıyla sınırlı ve ancak madde-ruhun keşfinden ibaret olan bilim, zat-ı ilahi konusunda aciz olup ilmî meblağ (bilimsel gelişmenin en son tekâmül sınırı), keyfiyet-i ilahi hakkında şimdilik kararsızdır ve onun varlığına da yokluğuna da karar verememektedir. Ancak "vicdanî irfan"

şeklinde tertemiz gönüllerde seyreden keyfiyet-i ilahi, ideolojinin sahası ve konusudur ki işte bu imanın gerçeğidir, haliyle bu ilmî meblağın aşılması anlamına gelir, ilmî reddiye değildir.

> i) Allah, O, Halik, Bâri, Musavvir'dir O. en güzel isimler onundur. Göklerde ne var yerde ne varsa onu tesbih eder. Aziz'dir o Hâkim'dir (59/24).

Vahi* Mana*nın Konması/Temas Etmesi

> ii) Gözler onu idrak edemez, O ise bütün gözleri idrak eder. O, latif olandır, haberdar olandır (6/103).

> iii) O her gün bir şekildedir/O her zaman hareket halinde ve biri diğerinden farklı iştedir (55/29).

***İzahat*.**

Yukarıdaki ilk ayetin hükmüne istinaden, Allah'ı bütün güzel isimlerin her birisiyle isimlendirmesinde beis yoktur, hakeza her dilde güzel isimle (Çalab, Tanrı, Huda, Hestî-i Sade ve Mana, ahuramazda gibi) çağırılır. İkinci ayet Samet zatını bildirmekte olup "O, latiftir" cümlesiyle O, gayet incedir, gözle görülmez ve âlemde benzeri olmayan gayb-ul guyup âlemidir ki keyfiyet-i zatın ifade edilişidir, bu ***Mana***'nın tenezzül üstü durgun ve de sabit halidir. Son ayet ise sıfatın keyfiyetini bildirmektedir; Zat-ı Samet'in tenezzül etmesiyle şe-en/değişken makamına inmesidir, bu ise *Mana*'nın hareket halinde ve faal olma durumudur. Yanı salt varlığın tenezzül halidir. *Mana*'nın özet tanımına gelince: İçrek olan yaratıcı bir güç vardır ki kâinatın asıl cevheridir. Bu güç, ilkel insanlar dilinde *Mana*'dır. İşte belli bir kişiliği olmayan *Mana*, hiçbir kayda bağlı değildir ve kendi zatı ile kaimdir. O, Samet'tir (kendinde varlık kendinden başka hiç bir şeye muhtaç olmayan ama herkesin ona muhtaç olduğu yegâne vücud-u mutlakın üst metebesi dir). Ezelden beri vardır, birdir/âlemdir ve varlığı sonlu değildir. O, ne doğurmuştur ne de doğrulmuştur. Hiçbir kimse onun dengi olamaz ve hiçbir şey onun benzeri değil. O, eksiklerden münezzeh olan Bari ta-aladır. O, tenezzül ederek her şekle bürünebilir ama hiçbir şekilde kalmaz ve tecelliyeti sürekli hareket halindedir, tecelli ettiği (konduğu) şey etkin ve de kutsal olur. Dolayısıyla eşyadaki kutsal olan (ziyaretgâh) ve olmayan şeklinde bölünme *Mana*'nın o eşyaya konmasıyladır) O, konduğu şeyden göçünce o şey eskisi gibi kalır, eşya göçüp gider, o (*Mana*) aynı kalır. O, yarar da zarar da verecek kudrete sahip yaratıcı kudret Elihime'dir (çalılıkta Musa'ya konuşan, benim, diyen en büyük farklı ruh çalılığa konulmuş ruhu azam, yani *Mana*).

***Bazı Konma (Temas Etme) Sahneleri- 20/Taha Suresi*.**

8- Allah O'dur ki, kendisinden başka hiçbir mabud ilâh yoktur. En güzel isimler O'nundur.
9- Musa'nın (başından geçen hayat) hikâyesi sana geldi mi?
10- Hani o bir ateş görmüştü de ailesine: 'Yerinizde durun, benim gözüme bir ateş ilişti, belki size bir kor getiririm yahut ateşin yanında bir yol gösterici bulurum' demişti.
11- Ateşe vardığı zaman şöyle çağrıldı: 'Ey Musa!'

12- ‘Ben senin Rabbinim. Hemen ayakkabılarını çıkar, çünkü sen kutsal bir vadi olan Tuva’dasın.’
13- ‘Ben (zayıf edilmiş halkın kurtuluş rehberi olarak) seni seçtim, şimdi vahyolunacak şeyleri dinle.’
14- Şüphesiz ben Allah'ım, benden başka hiçbir ilâh yoktur. Onun için bana kulluk et ve beni anmak için namazı doğrult .

Bu ayetlerden anlaşıldığı üzere tenezzül nar-nur şeklinde gerçekleşmiş olup *Mana* vadinin çalılığına konmuştur/tecelli etmiştir ki bu dışa vuruş bilimsel inceleme, araştırma sahasıdır. Diğer bir örnek de Hz. İsa ile ilgilidir.

> Meryem, onlarla kendi arasında bir perde çekmişti. Derken, biz ona ruhumuzu gönderdik de O, kendisine tastamam bir insan şeklinde göründü (19/17).

Yani Mana insan şeklinde zuhur etmiştir ki Hz. Musa örneğinde *Mana*’yı perdeleyen ağaç iken Hz. Meryem anamızda beşerdir. Hz. Muhammed’e gelince:

> Kendisine ayetlerimizden bir kısmını gösterelim diye kulunu (Muhammed’i) bir gece Mescid-i Haram’dan çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksa’ya götüren Allah’ın şanı yücedir. Hiç şüphesiz O, hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir (17/1).

Ayette bildirildiği gibi zaman-mekân ötesi bir yürütmeyle tanrısal açılım gerçekleşmiştir. 53/1–18. ayetlerin bildirdiğine göre, önce, parlayıp havalanan yıldız şeklinde, sonra asaletle doğrularak çarpıcı bir güzelliğe sahip olmuş bir hâlde en yüksek ufukta bir görünüm arz etmiştir. Daha sonra sarkınarak iki yay arası mesafeye kadar yaklaşıp vahiy etmek şeklinde bir dışa vuruş ve temas söz konusu olmuştur. Ayrıca kâinatın en son sınırını örterken Rabbin en büyük alametlerinin/tecellisinin görünümü şeklinde olmuştur ki Resul-u Ekrem, iki kez Zat-ı *Mana*’yı görmüştür, ama keyfiyetini kavrayıp bilememiştir, zira O, benzersizdir. İşte irfanın gerçeği buradadır.

57/Hadid Suresi.
1- Göklerde ve yerde bulunan her şey Allah'ı tesbih etmektedir. O, aziz ve hakimdir.
2- Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. O, diriltir, öldürür, O, her şeye güç yetirendir.
3- O ilktir, sondur, zahirdir, batındır. O, her şeyi bilendir.
4- O'dur ki gökleri ve yeri altı günde yarattı. Sonra arş üzerine istiva etti. Yere gireni, ondan çıkanı, gökten ineni, ona çıkanı bilir. Nerede olsanız O, sizinle beraberdir. Allah yaptıklarınızı görmektedir.
5- Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Bütün işler O'na döndürülecektir.
6- Geceyi gündüzün içine sokar, gündüzü gecenin içine sokar. O, göğüslerin özünde (saklı) olanı bilir.

TEKVİN

> O, bir şeyi istediğinde, buyruğu sadece şunu söylemektir: "Ol"artık o, oluverir (36/82).

Mana'nın bir tenezzülü olan doğa felsefesi, yani Tekvin/Evrensel Tevhit, *Mana*'nın batın kaynağından zahir oluş şe-en'ine hareketle, kûn makamında metafizik ve fizik evrenleri (gayb ve şahadet âlemleri) yaratışını işaret etmektedir. "Allah'tan gelmişiz ve ona doğru gidiyoruz" (2/156). Bu ayet doğa diyalektiğinin felsefi ifadesidir ki vücud-u mutlak olan Zat-ı Halik tez, vücud-u mukyed olan mahlûk/evren, antitez ve ona/Allah'a dönüşle mutlak tevhit ise sentezdir.

***Gayb Âlemi*.**

> Tartışırlarken o yüksek gayb âlemi hakkında hiçbir bilgim yoktu/Yüce ulûhiyet topluluğu tartışırlarken (aralarında) neler geçtiği hakkında bir bilgim yoktu (38/69).

Big Bang Teorisi

> Biz tek sema olan göğü, bir elden/birden yarattık ve onu genişleticiyiz (51/47).

***İzahat*.**

Bu ayette açıkça bildirildiği gibi, büyük bir patlama (big bang) şeklinde batın kaynağından zahir oluşa doğru fışkıran vücud-u mutlak , evvel olduğu gibi vücud-u mukayyet (yaratılmış varlık) ol *Mana*'ya bağlılığı ve ona doğru gitmesi hasebiyle de ahirdir. Dolayısıyla halen devam eden evrensel genişlemenin başlatılması ve soğumuş yıldızlardan yol sayılan semaların ve bitişik ikizleri olan yedi gezegenin inşa edilmesi ve daha sonradan genişleme yasasına (ilk zaman içinde) uyumlu bir şekilde kâinatın mebdesi sayılan yerin gökten ayrılması (ikizlerin ayrılması) şu ayetlerden anlaşılmaktadır:

> O (Huda-ı müteal) sonra duman halında olan o ilk göğe yönelip yoğunlaştı (41/11).
> O (onun şe-n'i/tenezzül durumu) nur üstüne nurdur (24/35).

> O inkârcılar görmüyorlar mı ki başlangıçta göklerle yer birbirine yapışık idi biz onları ayırdık ve genişlettik (21/30).

***Şahadet Âlemi-32/Secde Suresi*.**

1- Elif. Lam. Mim (Elime, Elihime, Kutsal Ruh-ul Azam ki Tuva'da ağaçlıkta Hz. Musa'ya konuşan ve "Ben, benim" diyen O, ruhlar içinden farklı bir ruhtur ki O, hiçbir şeye benzemeyen, ağaçla perdelendiği *Mana*'ya atıf yapmaktadır).
2- Kendisinde şüphe olmayan bu kitabın indirilişi, âlemlerin Rabbi olan Allah tarafındandır.

3- Yoksa onu uydurdu mu diyorlar? Hayır, o senden önce kendilerine bir uyarıcı gelmemiş olan bir kavmi uyarman için, Rabbin tarafından gelen bir gerçektir. Gerek ki hidayeti kabul ederler.
4- Allah O'dur ki gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri altı zamanda yaratmış, sonra Arş üzerine istiva buyurmuştur/yoğunlaşmıştır. Sizin için O'ndan başka ne bir dost vardır, ne de bir şefaatçi! Artık düşünmeyecek misiniz?
5- O, gökten yere (yukarıdan aşağıya) işleri düzenler, sonra da o işler, sizin saydıklarınızdan bin yıl kadar olan bir günde O'na yükselir.
6- İşte o şahadet âlemini de gayb alemini de bilen, her şeye gücü yeten, çok merhametli olandır.
7- Yarattığı her şeyi güzel yaratan ve insanı yaratmaya bir çamurdan başlayan O'dur.
8- Sonra onun soyunu süzülmüş bir özden ve durgun bir sudan yaratmıştır.
9- Sonra onu tesviye etti ve kendi ruhundan ona üfürdü. Ve sizin için kulaklar, gözler ve gönüller var etti. Siz pek az şükrediyorsunuz.

Bilimsel Konulu Yorumla İzahat.

Doğal düşünüş diyalektik mantığıyla ve parçadan bütüne, bilinenden bilinmeyene varma yöntemiyle yapılan en doğru tefsir tarzıdır bilimsel konulu yorum. Tevhid'i, Tekvin'i ve Ahlak'ı tertip üzere mevzu bahis ederek ele aldığı için 32. sureyi öncelikli ele almış bulunuyoruz. Dolayısıyla ilk olarak ele alacağımız konu şahadet âlemidir ki yukarıda kayıtlı ayetlerden oluşumun öz özetini görüyoruz. Şahadet âlemi, insanın taşıdığı tanrısal öze/*geist*a (Âdeme üfürülmüş ilahî ruh ve öğretilmiş esma bilgisine) boyun eğdirilmiş vücud-u mukayyet varlıktır. Aşağıdaki ayet insan açısından iki farklı âlem olan gayb ve şahadetin bir özet çerçevesini sunmaktadırlar:

> Allah, yedi göğü ve yerden de onların benzerini yarattı. Emir (iş-oluş idaresi, bunların arasında) sürekli iner/yağar ki Allah'ın her şeye kadir olduğunu ve onun ilminin her şeyi kuşattığını bilesiniz (65/12).

Ayet metninde geçen ve kapalılık arz eden "sab-as semavat"ın meçhul sîgayla, yedi gök kelimesine atfen onlar gibi yedi de yerin Kur'an'da hep tekil olageldiği halde burada çoğul olarak ifade edilmiş olması olsun, hakeza "Emir" kelimesi olsun, kapalı olmaları sebebiyle bunları ancak başka ayetlerin desteğinde yoruma tabi tutmak gereklidir.

İlk Oluşumun Tekvin Binası

> Andolsun o gökadalar (galaksiler) taşıyan, uzak uzay seması olan göğe (51/7).

Ayet, gayb âlemiyle ilgilidir ki tek uzay semasında bulunan gökadaları, takımyıldızlar ve ışıklı gaz bulutlarını bildirmektedir; tabi ki her biri bilinmeyen âleme çıkmak için birer atlama tahtasıdır.

> Onlar/ekâbir sınıf için göğün kapıları açılmaz (7/40).

Ayet, göğe açılan bütün yollar anlamında olup umumiliğin ifadesidir; bu yollar geleceğin üstinsana açılırlar.

O, biri birine uyumlu tabaka tabaka şeklinde yedi göğü yaratmış olandır (67/3).

Ve üstünüze sapasağlam yedi bina çattık (78/12).

Andolsun üstünüzde yedi yol yarattık (23/17).

İşte yerden de onların benzerini yarattı (65/12).

O güne dek üstlerinizde Rabbin arşını taşıyacaklar sekiz taşıyıcı (69/17).

Kunnes yörüngesindeki Hunnes'e imrenmeye ne hacet hayır onların sandığı gibi değil (81/15–16).

Andolsun uzaya ve onun gidip gelen yolcusuna/tarıka (86/1).

Babacığım, on bir gezegen, ay ve güneş bana secde ederlerken gördüm (12/4).

Bakınız biz o dünya semasını (yakın göğü) gezegenlerle ziynetli kıldık (37/6).

Andolsun biz en yakın göğü kandillerle süsleyip donattık ve bunları şeytanlar için recimler kıldık (67/5).

O odur ki gökleri ve yeri altı günde yaratmıştır. Onun arşı da su üzerinde idi (11/7).

Ve her canlı şeyi sudan yarattık (21/30)

Şu bir gerçek ki sizin Rabbiniz gökleri ve yeri altı günde/zamanda yaratan sonra arş üzerine egemenlik kurup işi yöneten Allah'tır (10/3).

De ki ruh Rabbimin emrindendir (17/85)

İzahat

Ayetlerde geçen yedi kat gök ve bu yedi kat göğün ayet metninde meçhul sigayla gelişi, başka göklerin de varlığına işarettir. Göğün anlamı, yukarıda 37/6. ayetten anlaşıldığı üzere, gezegeni çevreleyen yükseklikliktir. Yedi gök denilmesi güneş sisteminde bulunan yedi gezgene mensubiyetinden dolayıdır. Hamele-i Arş (sekiz taşıyıcı) güneş sisteminde sekiz gezegen iken ve gezegene nispetle tanım bulan gökte sekiz kat olması gerekirken, yedi kat sayılmasının hikmetine gelince: Ayetlerden anlaşıldığı üzere, aslı itibarıyla, dünya, sekiz taşıyıcıdan, yani güneş sisteminde olan sekiz gezegenden biri ise de cennet özlü vasfından dolayı ve Allah'ın halifesi insana yurt olması nedeniyle gezegenler üstü bir gezegendir ve canlı evren dünya görüşünün dini hümanizm düşüncesinde evrenin merkezidir (Elbette bu görüş insan asaletini esas almış iman irfanına göredir, yoksa doğa açısından

durumun farklı olduğu malumdur). Gerek bu itibarla gerekse vahyin muhatabı olan insanın dünyada olma konumu ve göz kararı açısından gökler yedi kattır. Aşağıdan yukarıya doğru, dünyadan bakışın yarattığı bir sonuçtur bu, ayrıca dünya aynı gezegenlerin göğünü paylaşmaktadır.

Hakeza yeryüzü, yedi gök benzeri yedi kıtadan oluşmuştur. Allah, bu benzetmeyle, her ikisinin de aynı yasaya tabi olduğunu ve insan özüne (*geist*a) boyun eğdirilmiş olarak yaratıldıklarını bize bildirmektedir. Buna göre de "bilinenden bilinmeyene, parçadan bütüne" şeklindeki bilimsel metot insan gönlüne ilham edilmiş oluyor. Ayetlerde geçen ***Şidad ve Tarık*** yapı demektir, güneş sisteminde olan gezegenler demektir. İşte bu gezegenler, uzaya açılan yollar olup "bilinenden bilinmeyene" gibi bilimsel yöntemlerin doğruluğuna delil ve gerekliliğine hükümdür aynı zamanda. Ayrıca ibadetin gayesi Mana edinmenin kısa yoludur. ***Arş*** ise *Mana*'nın yoğunlaşma şenidir. ***Arşı istiva*** emir makamıdır ki, *Mana*'nın dağılışıyla sevk–idare/yönetme anlamına gelir. ***Kürsü***, egemenlik sembolüdür. ***Hunnes*** ve ***Kunnes***, iki komşu gezegendirler. ***Tarık***, güneş sisteminden uzak olduğu hâlde pek önemli olduğu için yolcu anlamına gelen ve de silah-ı tufan olan on birinci gezegendir. Li-sacidin ise, ayette geçtiği üzere olgunluk ve üstünlük timsali Yusuf'un (a.s.) şahsında gerçekleştiği gibi ay, güneş de dâhil on bir gezegenin, Mesih Meryem nesli olan/aydın topluma musahhar olacağına (boyun eğdirileceğine) işarettir. Yani ikinci Âdem nesli insan, doğayı kendi lehine değiştirecek güç-kudrete nail olacaktır Allah'ın izniyle.

Ayette geçen "dünya seması/yakın göğü gezegenlerle, ışık kaynaklarıyla ziynetli" kıldık" hükmü gayet açıktır, ancak "Bunları şeytanlar için recim kıldık" cümlesi kapalıdır. Bunu, düşen gök taşları şeklinde salt doğa yasasını gözeterek tercüme etmek, devamında gelen "Onlar için çılgınca yanan ateşin azabını hazırladık" ayeti açısından doğru bir yorum değildir. Öyleyse, şu iki hususa dikkat çekmek yerinde olur. Doğrusu bu ayet ideolojik anlamla yüklüdür ve istikbal anlamıyla yorumlanması isabetli olur. Bu itibarla, istikbar imparator sihir düzeni çağında ekâbir şeytan göğe çıkacaktır, fakat kendilerine cennetin göğü kapıları açılmayacaktır ve de üstinsan Mehdi geldiğinde *Allah ordusu* eliyle her bir gezegen uydularıyla birlikte şeytanlara ateş edilecek atış mevzisi olacaktır.

Son kısım ayetlere gelince: Allah, gökleri ve yeri zaman üstü altı vakitte yarattı. Yani doğudan batıya ayarlı ve gün denilen zaman dilimi/güneş sistemi daha yaratılmamış idi, bundan ötürü de bilinebilirliği ancak zamana ait olan mekân da mevcut değildi.

> Onun (Allah'ın) arşı su üstündeydi/Suyu yaratıp ona yoğunlaşmış haldeydi/Canlıların yaratılışına başlamış idi. Her canlı şeyi sudan yarattı, daha sonra idare/yönetme arşına istiva ederek egemenlik kurup işi yürüttü.

Bu mesele, *Mana*'nın dağılışı kısmı içinde açıklanacaktır. Yedi kat gök ve yedi kat yer İsminden de anlaşıldığı üzere tekvinin ilk yapısal düzenidir.

Diğer Bir Tabirle

Şahadet Âlemi Kürelerin Oluşumu Ve Sema Katmanları

İhvanı Safa risalelerinde tesvir -tertibe göre: Üzerinde bulunduğumuz Yer, ihtiva ettiği dağlar, denizler, çöller, nehirler, şehirler ve harabelerinin tamamıyla birlikte bir tek küreden oluşmaktadır. İzzet ve celal sahibi olan Allah'ın izni ile o, alemin merkezinde yer almakta ve üzerinde bulunanların tamamıyla birlikte havanın ortasında asılı durmaktadır. Tıpkı yumurta akının yumurta sarısını kuşattığı gibi Hava küresi onu bütün yönlerden
kuşatmıştır. Hava küresi de yumurta kabuğunun yumurta akını kuşatmasına benzer biçimde bütün yönlerden Ay küresi tarafından kuşatılmıştır. Ay küresi ise benzer biçimde Merkür küresi tarafından kuşatılmıştır. Her şeyi Kuşatıcı küreye varıncaya kadar diğer kürelerin hükmü de böyledir. Şanı yüce olan Allah'ın da buyurduğu gibi onlardan "Her biri bir yörüngede yüzmektedir."(36/40)
"Ve onu genişleticiyiz /çoğaltiyoruzda "(51/47).
Ayetin hükmüne tam uyumlu, Big Bang Teorisi'ne göre evren sürekli genişlemektedir. Dolayısıyla genişlemeyle gelen evrensel değişmenin yaratacağı ikinci oluşumla, tekvinin ilk yapısı (yedi kat gök ve yer, 17 gezegen ve bilinen galaksiler gibi bugün bilinen kâinat binası) sayısal açıdan çoğalmaya doğru bir oluşuma uğratılıyor.

Çağdaş Bilimsel Tabirle Dünya ve Canlının Oluşumu

Dünyamızın, 5-6 milyar yıl önce oluşumunu tamamladığı tahmin edilmektedir. Sonsuz sayıdaki toz parçacıklarının milyarlarca yıl boyunca topaklaşması sonucu gezegenimiz oluşmuştur. Bu topaklaşma oluşurken kütle küçüldü, basınç ve sıcaklık arttı. Dünyanın bu başlangıç halini yanan bir ateş topuna benzetebiliriz. En ağır maddeler örneğin demir, nikel dünyanın merkezi denilen çekirdeğinde toplanırken hafif maddeler dışarıda kaldı. Dünyanın soğuması milyonlarca yıl sürmüştür. Yeryüzü 4-5 milyar yıl önce şekillenmeye başlamıştır. Zamanla dış kabuk soğur. Öte yandan içteki kızgın çekirdek, volkan patlamaları ile dışarı atılır. Başlangıçta atmosfer yoktur. Bu volkan patlamaları ilk atmosferi ve suları oluşturur. Volkanların patlamasıyla % 97'si su buharı olmak üzere azot, karbondioksit, hidrojen, metan, amonyak dışarıya atılmıştır. Bu gazlar zamanla dünyanın ilk atmosferini oluşturacaklardır. Dışarıya atılan maddenin en fazlasının su buharı olması önemli bir ayrıntıdır. Çünkü yükselen buharın yukarılarda yoğunlaşması sonucu dünyanın etrafında kalın bir bulut tabakası oluşur. Yoğunlaşan buhar soğuduktan sonra yağmur olarak yeryüzüne iner. Düşen her yağmur damlasıyla yeryüzündeki sıcaklık azalmaya başlar. Dünyanın ısısı 100 ˚C'nin altına düşmeye başladığında sular yeryüzünde toplandı. Böylelikle giderek denizler ve okyanuslar oluştu. İlk atmosferin oksijensiz olması önemli bir durumdur. Şimdiki atmosferin oksijenli olması atmosferin de bir evrim süreci yaşadığını gösterir. Oksijensiz atmosferden güneşin ültraviyole denilen çok güçlü enerji dolu ışınları rahatlıkla yeryüzüne geçmiştir. Oysa ültraviyole ışınları bugünkü atmosferde var olan ozon tabakasından dolayı yeryüzüne direkt inemezler. Güneşin güçlü ışınları ozon tabakası tarafından kırıldıktan sonra yeryüzüne geçer. Bunun sonucunda biz canlılar yeryüzünde yaşıyoruz. Günümüzde en çok tartışılan ozon tabakasının delinmesi sonucu, insan başta olmak üzere diğer tüm canlıların yaşamının tehdit altında olması ozon tabakasının önemini daha fazla açığa çıkarıyor. Burada ilk atmosferin neden

oksijensiz olduğu ve bunun yol açtığı gelişmeler sorusu akla gelebilir. Ültraviyole ışınlarının ozon tabakasız (oksijensiz) atmosferden, yani ilk atmosferden rahatlıkla yeryüzüne geçmesi, yeryüzündeki sularda parçalanma şeklinde kimyasal reaksiyonlara yol açar. Hidrojen ve oksijenden oluşan suyun bu şekilde parçalanmasıyla hidrojen ve oksijen serbestleşir. Serbestleşen oksijen atmosferde birikmeye başlar. Böylelikle zamanla oksijenden ozon tabakası oluşmaya başladı. Bu, daha sonraki dönemlerde gelişecek oksijenle solunum yapan canlıların ortaya çıkış koşulunu hazırlamıştır. Öte yandan oksijensiz ilk atmosferden ültraviyole (morötesi) ışınlarının geçmesi ile okyanuslarda ilk canlıların oluşumu için gerekli yapı taşlarının oluşmasını sağlayan uygun zemin de oluşur. Aşırı enerjiden dolayı okyanuslar yoğun kimyasal reaksiyonlar geçirir. Bir yandan parçalanma, diğer yandan da yeni bileşikler oluşur. Basit bileşiklerden canlıların yapı taşları olan karmaşık moleküller (aminoasit-karbonhidrat) özellikle suların derinliklerinde oluştu. İşte ilk canlı denilen ilkel hücre bu büyük (organik) moleküllerden meydana gelir. Bilim insanları, ilk kez yaşamın suların derinliklerinde başlamasının benzer örneklerini laboratuar koşullarında da deneyerek kanıtlamışlardır.

Canlıların Oluşumuna Gelince:

İlk canlı hücrenin çıkışı zaman olarak 3,5 milyar yıl önceye tekabül eder. Bu ilk canlı, fotosentez yapmayan, çekirdeksiz, oksijensiz ortamda üreyen, bakteriye benzer ilkel bir hücredir. Bu canlının, oksijene ihtiyaç duymadan yaşamasının nedeni, atmosferin başlangıçta oksijensiz olmasıdır. Bu bakteri benzeri canlıların yaşayan temsili günümüzde de vardır. O dönemlerde oksijen bu tür canlılar için zehir demektir. Yoğurdun mayalanmasında ya da çürümüş ortamlarda genelde bu bakteriler yaşamlarını sürdürürler. Demek ki değişen atmosfere rağmen bugün bu canlılar yaşayabiliyorsa hala kendileri için uygun ortam var demektir. Bugün yaşamımızın da temeli olan serbest oksijenin atmosfere verilmesi için 300 yıl daha geçmesi, ilk fotosentez yapan mavi-yeşil algler denilen canlıların doğması gerekiyordu. Kısacası 3 milyar yıl önce oksijenli solunumun başladığını söyleyebiliriz. Yaşamın başlangıcı olan ilk hücre ile birlikte değişen koşullara göre çeşitli canlılar oluşmaya başladı. Bütün canlılar, ağır ilerleyen zamanla birlikte basitten karmaşık yapılara doğru bir evrim izlemiştir. Tek hücrelilerden çok hücrelilere geçiş için 2 milyar yıl geçerken yaklaşık 1 milyar yıl önce, çok hücreli canlılar gelişti.

Günümüzden 570–500 milyon yıl öncesine kadar yalnızca denizlerde yaşayabilen bitki ve hayvanlar vardı. Bunlar karidese benzer yüzücü kabuklar, halkalı solucanlar, yosunlar, süngerler, ilkel ahtapotlardır. 430 milyon yıl önce ise yaşam sudan karaya sıçramaya başladı. Karada, kıyılarda ilk kez bazı bitkiler görülmeye başladı. Sularda yaşayan yosunların karasal formları gelişti. Bu açıdan yosunları ilk karada yaşayan canlılardan saymak yanlış olmaz. Birçok balık türünün çıkışı günümüzden yaklaşık 400–350 milyon yıl önce gerçekleşmiş. Bu balık türlerinden ise zamanla kara omurgalıları oluşmuştur. Bunların ilk örnekleri kurbağalardır. Ardından sürüngenler çıkmaya başlamış. Kurbağalar, sudan karaya geçişin ilk hayvanlarından sayılır. Bu nedenle hem karada hem de suda yaşamışlardır. Sürüngenlerde de benzer durumlar yaşanmış. Bu hayvanların zamanla karaya uyum sağlayan çeşitli türleri gelişmiştir. Bu dönemde ayrıca sudan, karadan sonra ilk kanatlı olan bazı

böcek grupları da türemeye başlar. 225–65 milyon yıl öncesi, sürüngenler çağıdır. Timsah, kaplumbağa, kertenkele ve dinozorlar bu dönemde yaygınlaşır. Sürüngenlerden memeliler denilen sıcakkanlı hayvanlar türer. Dönemin sonunda dinozorlar ortadan kalkar ve memelilerin gelişimi hızlanır.

Memeliler, 65-1,8 milyon yılları arasında çeşitlenir. İnsana en yakın canlı türü olan primatların çıkışı da bu döneme rastlar. Primatlar da memelilerin bir grubudur. Bu dönemde memeli hayvanların dışında kuş, çiçekli bitkiler ve böcekler de oldukça çeşitlenmiştir. Memelilerin çoğalması ve yayılmasında, sıcakkanlı oluşları ve sürüngenlere oranla her türlü iklime daha iyi uyum sağlayabilmeleri rol oynamıştır. Memelilerin temel özellikleri sıcakkanlı olmaları, cinsel ilişki ile üremeleri, anne rahminde yavrunun büyümesi ve sütle emzirilmeleridir. Bir canlının sıcakkanlı özellik göstermesinden, o canlının daha gelişkin olduğu sonucunu çıkarabiliriz. Sürüngenlerin soğukkanlı olarak tanımlanmasından ise, henüz kendi otomatik iç ısı ayar mekanizmalarının olmaması, bununla bağlantılı ortamın soğuk ya da sıcak oluşuna göre vücudun uyum sağlaması anlaşılmalıdır. Bundan dolayı yılanlar soğukta hareketsiz, sıcakta hareketlidirler. Sürüngenlerin bu özelliği karadan önceki yaşam olan sudaki yaşam için özel bir ısı ayarlama merkezine ihtiyaç duymamakla bağlantılıdır. Çünkü suyun derinliklerinde ısı genelde sabittir. Dışarıdan çok fazla etkileyen bir öğe yoktur. Karadaki yaşamda ise en başta güneşin doğuş ve batışı günlük ısının sürekli değişmesine yol açmaktadır. Canlıların giderek sıcakkanlı hale gelmesi değişen her türlü koşula karşı yaşamayı başardıklarını gösterir.

Bir canlı türünün omurgalı, kemikli olmasından, o canlı türünün kemiksiz olanlara göre daha yeni ve daha gelişmiş olduğu anlamı çıkarılabilir. Geçmişte dünyanın çeşitli dönemlerinde başta iklim değişikliği olmak üzere farklı birçok nedenden kaynaklı sayısız canlı türü de ortadan kalkmıştır. Hatta kimi zamanlarda yeryüzündeki canlı sayısının % 70'nin bile yok olduğu dönemler tahmin edilmektedir.

VARLIK BİRLİĞİ

Tanrı ,Doğa ,Toplum

> Andolsun ki onu (Mana'nın konuşunu), bir diğer inişte de görmüştü. Evrenin uç sınırında. Elbette son varış Rabbine olacaktır (53/13–14 ve 42).

Tanrı/Tevhit, Doğa/Tekvin ve İnsan/Ahlak felsefelerin birbiriyle irtibatlı dizilişi, bu düşüncenin bütünsel oluşundandır, insanın mevzu bahis olması onun doğadan ve *Mana*'dan ayrılamayacağı itibarıyladır. Yukarıdaki ayetlerin geniş açıklamasına göre, üstün-olgun insan örneği, ol güvenilir Muhammed'in (as) şahsında gerçekleşmiş olup sonuçta aslı itibarıyla Tanrımsı, tabiatı itibarıyla doğanın bir parçası/beşer olan Âdemoğlu, tekâmülünü tamamlayıp ikinci oluşumun üstün insanına sıçrayışında aslına kavuşacaktır ve de gaybı aşmış olacaktır. Doğrusu ayet metninde geçen evrenin uç sınırı (sidretül münteha) tekâmülün sonu demektir. Yumurta içinde gelişme halinde olan civciv gibi… Tekâmül etmemiş bu civcive göre,

şahadet/bilinen evren yumurtanın içi, sidreti/en son sınırı da yumurtanın kabuğudur ve yumurta dışında olan dünya gayb/bilinmeyen evrendir. Ne zamanki civciv tekâmül eder, kabuğu kırılırsa âlemlerin farklılığı ortadan kalkar ve farklılığa neden olanın tekâmül bulmamış civcivin bizzat ham nefsi olduğunu anlaşılır. İşte tekâmül yolunda, imtihan altında bulunan insan, tekâmülün doruğuna çıkınca, gayb şahadete dönüşünce en son sınırda hep aradığı ve bir türlü kavuşamadığı Hakkı kendinde görecektir. Aslında doğru, ama erken söylenmiş: 'Kâinatı gezdim, Hakkı kendimde buldum' sloganını dillendirecektir insan.

> Her şeyin melekotu elinde bulunan O, ne yücedir. İşte siz ona döndürüleceksiniz (36/83).
>
> Ve O Gökte ilahtır, yerde ilâhtır (43/84).

Tanrısal Yönetim/Mananın Dağılışı

> Göklerde ve yerde Allah O'dur (Mana'dır) (6/3).

Bilimsel gözlemde makro âlemin/evrenin sürekli genişlemesi, insan zihninde de zaman olarak yansıyan gerçek, Tanrısal yönetim, *Mana*'nın kuantum şeklinde dağılışıdır anlaşılan. Yani âlemlerin sevk ve idaresi/yönetilmesi, o kutsal *Mana*'nın dağılışıyla gerçekleşmiş oluyor. Zat-ı Samet Mana keyfiyetinin doğaya ve ona bağlı evrenin ruhu olan meleklere ve cinlere yönelik dağılışı, yeryüzüne canlılara ve insanlara (özellikle olgun insana) yönelik dağılışı olmak üzere iki çeşit tenezzül ile dağılışı, yani tecellisi vardır ki bu Emir'dir. ***Hestî-i Sade olan Mana,*** batın kaynağından fışkırmak suretiyle Tezahür şe-eni (nitel bir değişime başlama durumu) ile yaratılışı/makro âlemi Tekvin, iki elden dağılışla da yani çağdaş-bilimsel bir ifadeyle kuantum fizik yasasıyla mikro evreni sevk ve idare demektir ki yönetim/Emir hâsıl oldu. O, yaratıcı/Halik olduğu gibi kevn-u fesatla an be an hayat veren, ihtiyaç gören, yönetici/müddebirul emirdir. Çünkü O "Hayy-ı kayyum"dur. Aynı zamanda Güneşi yöneten, yeryüzünü döndüren kalplere vuruşu sağlayan da yine O Samet Allah'tır.

> Hamd, göklerin Rabbi, yerin Rabbi ve bütün âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur. Göklerde ve yerde/Makro evrende de Mikro evrende de ululuk, yalnız O'na aittir. O, azizdir, hakimdir (45/36–37).

İNSAN FELSEFESİ AHLAK

> Kendilerinin ihtiyaçları olsa bile, ötekileri kendi nefislerine tercih edenler, nefsinin cimriliğinden/doymazlığından korunanlar, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir (59/9).

Burada Ahlak, ihsar ahlakı/bireysel tevhit yaniTanrıda yaşamak türünde insan felsefesi demektir.
Bireyin tanrı'da yaşaması yani hiçbir canlıda olmayan yalnız insanda bulunan temel insan özelliği ve üfürülmüş tanrısal öz olan geist felsefesidir. Geist, tenezzül ve dağılışıyla özüne ters düşmüş doğadaki dağılmış ve dağılan mana'ın kendi özünün bilincine vararak kendine dönüş eden aklıameli /vicdandir,

> O (Allah) yarattığı her şeyi güzel yaratmıştır. Ve insanın yaratılışına çamurdan başlamıştır, sonra onun soyunu bir sülaleden, basbayağı bir sudan yapmıştır. Sonra onu düzeltip bir biçime soktu/tesviye etti ve ona ruhundan üfledi. Sizin için de kulak, gözler ve gönüller var etti. Ne az şükrediyorsunuz? (32/7–9)

> O sizi daha iyi bilendir, hem sizi yerden yarattığı/inşa ettiği ve de siz daha annelerinizin karnında cenin halinde bulunduğunuz zamanda da. (53/32)

Doğrusu bu ayette ve öncesindeki ayette, insanın yaratılışında tedricin var olduğu kesinlenmekle beraber insan tarifiyle ilgili yeterli açıklama bulunmamaktadır; çünkü insanın yeterli bir tanımı insan yaratılışıyla ve insan tekâmül süreçleriyle yakından bağlantılıdır. Ayetler dâhilinde bu konular ele alındığında ancak insan hakkında yeterli açıklama mümkün olabiliyor.

İnsanın Tanımı

Fıtratı itibarıyla toplumsal bir varlık olan insan, tekâmül eden tanrımsı hayvandır.

Bilinmesi gerekli olan şu ki "İnsan nedir" sorusu beraberinde "İnsan ne idi ve ne olacak" sorularını da getirir ve bu sorular bir bütünlük oluştururlar. Zaten bu üç soruyu birlikte cevaplandırmak insanı tanımlamanın en doğru metodudur. Şimdiye kadar bir veya iki soruyu cevaplandırarak yapılmış olan tanımlar bilindiği gibi yetersiz tanımlar oluvermişlerdir. Yani yaptığımız şekliyle, insanın yaratılışını ve tekâmül eden bir varlık olarak insanın maaştaki durumunu ve de tekâmül sonucunda üstün insana dönüşüm sıçrayışını ayetler bazında makul-bilimsel zihniyet dâhilinde yapılmış bir tarif, ancak gerçekçi bir tanım olabilir. Netice olarak, tarifimizin "İnsan toplumsal varlıktır" cümlesi, toplumbilim-toplum felsefesinin konusudur, onu, geniş izahatıyla, toplum felsefesi ile başlatılmış bu Furkan(diyalektik komün)'dan komün,karye sosyalizmi kitabının başlangıç kısmına havale ediyoruz ve bundan böyle tarifin ilk cümlesi, "İnsan tekâmül eden Tanrımsı hayvandır" işlenecek ve bir düzen içinde izahatı yapılacaktır.

> Hani Rabbin meleklere şöyle demişti: Ben çamurdan bir beşer yaratacağım (38/71).

İnsanın Yaratılışı

> De ki sizin yeryüzünde zerre halinde üretip türeten o'dur (67/24).
>
> Ve her canlı şeyi sudan yarattık (21/30).
>
> Allah sizi yerden nebatat şeklinde yeşertti (71/17).
>
> (Allah öyle bir yaratıcıdır ki) sizi/insanları üç karanlık hilkatten (cemadat, nebatat ve hayvanat süreçleri geçirildikten) sonra annelerinizin karınlarında yaratıyor (39/6).

Evrimle gelişmiş Hayvan-ı Natıka.

Yukarıda bulunan ayetlerin hükmüne istinaden, insan cemadat, nebatat ve de hayvanat gibi evrelerden geçerek Keyumers/ilk beşer türü oluvermiştir.

İlk önce sudan tek hücreli canlı, çamurun bir çeşidinden bir çeşit canlı bitkiye dönüşmüş, durgun sudan sülale (zürriyet) şeklinde gelişmiştir, daha sonra tesviye edilmiş (yani iki ayaküstünde yürüyen ve gülme, konuşma kabiliyetine haiz) mükemmel hayvan olarak gelişmiştir. Nihayet, Mana edinerek kendisine *Geist* üfürüldü, dolayısıyla da nitel değişime uğrayıp Keyumers/ilk insan donunu giydi. Âdem diye göründü.

Allah'ın Halifesi Âdem.

> Hani Rabbin meleklere Ben, yeryüzünde bir halife yaratacağım demişti ya (2/30).
>
> İşte ben o halifem olacak beşerin tesviyesini bitirir bitirmez ruhumdan/özümden ona üflediğim zaman siz ona hemen secdeye kapanın. Meleklerin hepsi topluca secde etti. Yalnız iblis hariç, o büyüklendi ve kâfirlerden oldu. (Allah) dedi ki 'Ey iblis, iki elimle yarattığıma seni secde etmekten alıkoyan neydi? Büyüklendin mi, yoksa yüksekte olanlardan mı oldun?' (38/72–75)

Yorumu

Tanrısal Öz–İnsan Özü aynıdır

Ayetlerde bildirildiği üzere, insanın özü, Tanrısal özdendir ve Tanrı kendi iradesiyle doğaya kendi iradesinin hareket ettiricisi insan ile kısacası kendi üflediği ruhu/özü ile bir plan sokmuştur. Bu tanrısal plan, insan iradesinin tarih içerisindeki çabaları sonunda gerçekleşecek şey, Tanrı özü ve insan özünün özdeşliğidir ki insan açısında mutlak özgürlüktür, Tanrı açısından ise Tanrının tenezzül ederek kendisini insan özünde faaliyetleriyle açığa vurması ve sonuçta insan ile tevhit edeceğidir. İnsan evrenin kötü ruhu/iblisle mücadele ederek tekâmül ederken aynı zamanda tarih içinde Tanrının planını gerçekleştiriyor.

Mahiyet itibarıyla evrendeki kötü ruhtan ibaret olan ehrimen iblis Âdem'e boyun eğmediği için kötü olmuştur, doğa açısından iblis diye bir kötülük söz konusu değildir. Aslında Âdem'e musahhar olmadığı (secde etmediği) için kötülük ilkesi olmuştur. İblisin varlığı, zayıf ve acele olarak yaratılmış tekâmüle muhtaç insan nefsidir. İşte ne zaman nefis tekâmül eder, insan ülûhiyet emaneti alırsa o zaman kötülük ilkesi olan iblis kendiliğinden yok olur ve bu kötü ruhu almış inssşeytan da müstazafların dünya devriminin gerçekleşmesiyle kovulmuş olur. Gerçek şu ki insanın doğayla, nefsiyle ve hemcinsiyle başı derttedir. Yani insan kendi kaderi olan nefis, inssşeytan ve de iblis/doğadaki kötü ruh üçgeniyle müptela olup tekâmülünü tamamlamaktadır.

> Sizi bir diğerinden farklı mertebelere dönüştüreceğiz (84/19).

***İnsanın Tekâmülü, Kader ve İrade*.**

> İçinizden oraya (cehenneme) uğramayacak hiç kimse yoktur. Bu Rabbin üzerinde kesinleşmiş bir hükümdür, sonra biz korunup sakınanları kurtaracağız, zalimleri de orada dizleri üzerine çökmüş olarak bırakacağız (19/71-72).

> Haydi, üç şubeye ayrılmış bir gölgeye gidin, ne gölge altında barındırır, ne de alevden korur (77/30–31).

> Andolsun, biz bundan önce Âdeme ahit vermiştik, fakat o unuttu, biz onda bir kararlılık bulmadık (20/115).

> Eğer yolda kıvamında yürüselerdi, onları bol bir su ile suvarırdık. Ki onları onun içinde imtihan edelim. Kim Rabbinin zikrinden/mevzuatından yüz çevirirse Rabbi onu, gittikçe yükselen bir azaba sokar (72/16–17).

> İşte tekâmülün gereği hanginizin daha güzel iş yapacağınızı belirlemek için sizi imtihana çekmek için ölümü ve hayatı yaratan o'dur. Aziz'dir O, Gafur'dur O (67/2).

***Geniş Yorum*.**

Elbette bu yorum, Allah'ın takdir buyurduğu külli iradenin çizdiği insan kaderidir ki ilk sıra ayetlerde görülmektedir. İkinci sıra ayetlerde ise doğa, nefis, sınıflı toplum olmak üzere kaderin getirdiği üç zindandan kurtulmanın insanın cüzi iradesiyle mümkün olduğu ve de bu mukadderatın hikmetinin tekâmül için imtihan olduğu şeklinde üç temel düşünce ifade edilmektedir.

***Doğa Zindanı (Siccin Azabı)*.**

> Elbette insan zayıf olarak yaratılmıştır (4/28).

Bu insanın yaratılışından kaynaklanan zayıflığı nedeniyle doğayı kendi lehinde değiştirme kabiliyetinden yoksun ve doğaya karşı acziyetin oluşturduğu azaptır. Bundan kurtulmanın yolu bilim, teknoloji ve kültürdür. Karşılığı İlliyin Cenneti'dir.

***Nefis Zindanı (Hüsran Azabı)*.**

İnsan acelece yaratılmıştır (21/37).

İnsanın acele olarak yaratılışından kaynaklanan nefsin hamlığıdır hüsran-ı azabını oluşturan. Bu cehennemden kurtuluş mükemmel ahlakla olur, kazanımı ise (***Mana*** edinme) Velayet Cenneti'dir.

***Sınıflı Toplum Zindanı (Esfelu Safilin/Aşağıların Aşağısı Azabı)*.**

> Doğrusu, biz insanı en güzel fıtratla ve en iyi durum/düzende yarattık. Sonra aşağıların aşağısına çevirdik (suç işledikleri için). Ancak iman edip barışa yönelik işler yapan kimseler başka, onlar için kesilmez bir mükâfat vardır (95/4–6).

Bu azaptan kurtulma yolu da ilk elde sınıfsız toplum/insanlık dininin çatlağını birleştirmektir ki karşılığı Dar-us Selam Yurdu Cenneti'dir.

Bu üç zindan birbirine bağlı olup dünya cehenneminin şubeleridir. Bilim-teknoloji, kültür ve ahlakın öznesi insan olup gayesi de insan kurtuluşu olmalıdır. Dolayısıyla kültür, bilim-teknoloji ve ahlak tek toplum insanlığının gerçekleşmesinin yolu olan gerçek ideoloji (hakikat dini) içinde faaliyet göstermelidirler, canlı evren iman dünya görüşüne göre. Bu yolda irade gösterme kabiliyeti ise, doğru sabır edinmedir, talim terbiye yöntemi de şu ayettir:

> Öyle ki size kendinizden, ayetlerimizi okuyacak (ideolojik sınıfsal bilinç verecek), sizi arındıracak/kişilikli kılacak ve size kitap ve hikmet/kültür ve felsefe öğretecek, ayrıca bilmediklerinizi (gerçek bilgi ve sanatı) size öğretecek bir elçi gönderdik (2/151).

Bir de bu ayet umumi hükmüyle, ibadetin felsefesine ona bağlı sanat felsefesine de işaret etmektedir. Bu ayetin hükmünü açıklayan ayetlere gelince şöyle:

***51/Zariyat Suresi*.**

50- Öyleyse Allah'a koşun (tanrısal ve toplumsal şirkten kaçın), gerçekten ben size O'nun tarafından gönderilmiş apaçık bir uyarıcıyım.
51- Allah'ın yanı sıra başka hiçbir şeye ilahlık yakıştırmayın: (başkan, efendi, yönetici ve yasa koyucu şeklinde şirk koşmayın). Gerçekten ben size O'nun tarafından gönderilmiş apaçık bir uyarıcıyım.
52- Böylece onlardan öncekilere de herhangi bir uyarıcı gelince, onun hakkında da mutlaka 'Bir sihirbazdır veya bir delidir' dediler.
53- Onlar birbirlerine bunu mu tavsiye ettiler ha? Hayır, onlar dünya hegemonyası peşinde koşan emperyalist kavimdir.
54- Ey hidayet rehberi artık onlara aldırma. (Davete uymamalarından dolayı) sen kınanacak değilsin.
55- Sen öğüt verip hatırlat. Çünkü hatırlatmak inanan sınıfa fayda verir.
56- Ben cinleri ve insanları ancak bana ibadet etsinler (yalnız tek olan Allah'a kulluk etsin ve sınıfsız tek toplum geleneğini uygulasın) diye yarattım.

57- Ben onlardan herhangi bir rızık istemiyorum/maksat insanın selameti ve ıslahatıdır. Yoksa beni yedirmelerini de istemiyorum.
58- Şüphesiz ki rızkı veren O sağlam kuvvet sahibi olan Allah'tır.
59- Şüphesiz ki bu zulmeden Ğasikin'in (deccalların) de geçmiş sınıfdaşların payı gibi, dolgun bir azap payı vardır. Aceleye hiç gerek yok, nasılsa ona kavuşacaklar!
60-Kendilerine vaat edilen kızıl şafak günlerinde uğrayacakları azaptan dolayı vay inkâr edenlerin haline!

İbadet ve Sanat.

İbadet.

> Onlar ki Allah'ın ahdini yerine getirirler ve o ezeli antlaşmayı bozmazlar. Ve onlar Allah'ın bitiştirilmesini istediği (ihtilafla çatlamış insanlık aile binasının) fıtrat çatlağını bitiştirirler. Hem de Rablerine karşı saygılı olur ve en kötü hesaptan korkarlar (13/20-21).

Yorum.

Anlaşıldığı gibi Mebde zamanında yapılmış insanlık sosyal kontratına atıf yapılıyor ki bu, iki temel husus üzerine yapılmıştır: Tanrının egemenlik (Rububiyet) hakkını tanımak ve ***Kıst*** düzeni üzerinde olmak/muvahhit komünal düzene bağlı kalmak sorumluluğunu taşımak ki bu nas/halk olmanın hakkıdır. Tek ilah, tek toplum akidesine bağlı, eşit, özgür, kardeş insanlık aile binası, döneklerin tefrikasıyla çatladı, hasar gördü ve insanlık hüsrana girdi; böylece inkâr-ifsat dönemine girdi insanlık.

> Onlar ki söz verip antlaştıktan sonra Allah'a verdikleri sözü bozarlar. Allah'ın birleştirmesini emrettiğini (insanlık aile birliğini birleştirmezler, kardeş insanlığın sıla-ı rahmini de) kesip atarlar ve yeryüzünde bozgunculuk yaparlar. İşte zarara uğrayanlar onlardır (2/27).

Bu ayetin önceki ayetle irtibatlı olduğu açıktır. Sınıfsal oluşumun altyapısını ona bağlı bozguncu kötüler kesiminin ben ruhunu ve yapıcı iyiler kesiminin biz ruhunu bu ayetlerin hükmünden açıkça görüyoruz. Ayrıca, Allah'a kulluğun altında insanlık olduğunu ve bu itibarla iman-amelin insanlık için gerekli olduğunu müşahede ediyoruz. İlkel komünde yalnız Mana edinmek (Tanrı'da yaşamak) için yapılan ibadet, sınıflı toplum sürecinde insan yabancılaşmasını, toplumsal bölünmüşlüğü gidermek, eşitliği, özgürlüğü ve kardeşliği pekiştirmek hedefine yöneliktir. İbadet Allah'ın düzenine girmektir, menasiki/ritüeli ise o ibadetin muhafazasıdır. Mesela haccın menasikleri insanlık geleneğinden gelen Kâbe Mescit-el Haram, mülkte iştirak içinde yaşama ve yaşatma düzenin zırhıdır. Allah, aşağıdaki ayette bildirdiği üzere yalnız bu komün yaşam kurumlarının korunması için silahlı cihadı emretmiştir. "Eğer Allah'ın, insanların bir kısmını bir kısmıyla defetmesi olmasaydı, Biye (topluca idare düzeni) Savami (Halk için topluca çalışmak) ve Salavat(Mana edinmek için topluca dua etmek ve talim terbiye görmek) ve içlerinde Allah'ın adı çok anılan mescitler(halk evleri olan birr kurumları yani Savami, Biye ve Salavat) muhakkak yerle bir edilirdi. Şüphesiz ki Allah, kendi

dinine yardım edene mutlaka yardım eder. Şüphesiz ki Allah, çok kuvvetlidir, mutlak güç sahibidir.” (22/40)

103-Asır Suresi.

1- Asra (ilk yaratılış/fıtrat çağına) yemin olsun ki
2- İnsan mutlaka hüsrandadır/dünya cehennemindedir.
3- Ancak iman edenler, birliğe, barışa yönelik iş işleyenler, birbirlerine hakkı/gerçek ideolojiyi tavsiye eden ve mücadelede sabrı tavsiye edenler bunun dışındadır.

Ve Sanat.

> Şairler, dolayısıyla sanatçılara gelince, onlara da amaçsız sapıklar uyar. Onların her vadide şaşkın şaşkın dolaştıklarını ve gerçekte yapmadıkları şeyleri söylediklerini görmedin mi? Ancak iman edip hayra, barışa yönelik işler yapanlar Allah'ı çok çok ve bilinçli olarak ananlar ve yapılan mezalime karşı yardımlaşarak direnenler müstesna. Elbet haksızlık eden o hegemonyacı hâkim sınıf, nasıl bir devrimle devrildiklerini pek yakında görürler (26/224–227).

SANATIN DİYALEKTİĞİ

Bu ayetlerin beyanına göre, şairlerin şahsında tüm sanatçılar ve bundan ötürü de sanat dallarının hepsi kastedilerek, sınıfsal bilinç yaklaşımıyla Sanatta Aydınlatıcı ve karartıcı olmak üzere birbirine zıd iki katagori şeklinde diyalektikseldir,dolayısiyle sanatçılar da sapık çapkınlar ve aydın devrimciler şeklinde iki karşıt kategori olarak tespit edilmektedir;
sanat, uçkur-saptırıcı ve aydın-devrimci olmak üzere biri öbürüne zıt iki kabiliyettir. Devrimci sanat ibadetin evrensel dilidir, soytari, saptırıcı sanat ise şeytandan gelen vahyin dilidir. Hegemonya peşinde koşan sömürücü ekâbir sınıfın hizmetçisi saptırıcı sanat sahipleri zulmedici sınıftan sayılmıştır, dolayısıyla cürüm işlemekten ibaret olan işbu sapık sanat hakikatte sanat olmayıp belki sanatsal benzetmelere sayılabilir. İlkel komünden beri var olan ibadetin ayrılmaz parçası asıl sanat ise, Âdem’e üfürülmüş Tanrısal özün dışa vuruşudur. Dolayısıyla sanat hoş olanın, güzelin ve yapıcılığın yaratıcılığıdır. İşte iyiliği, doğruluğu ve güzelliği kendine ideal hedef, gaye etmiş gerçek sanat elbet sorumsuz olamaz. Doğru eleştiri örneğini gösteren yukarıdaki ayetler, sanata tenkitçi yaklaşımla, saptırıcı sanatın hak ettiğini verirken, buna karşılık gerçek ideolojinin hizmetinde Hakkı hâkim kılmak için, sanatsal direnişle arıtan devrimci sanat, çok zikir/bilinçli ibadet sayılmış olup sorumlu sanatkârlar da halk önderleri sayılmıştır.

Devrimci Sanattan Örnekler

Akdeniz

Akdeniz yakası aydın illeri
Kuşlar gider bizim dede sultana
Cemalin görünce yürüdü dağlar
Taşlar gider bizim dede sultana

Katardan ayrılan turna sürüler
Her andıkça sinelerim sızılar
İrili ufaklı emlik kuzular
Koçlar gider bizim dede sultana

Elim aydır dört kitabtan eveli
Seydoğlu Bedrettin Bektaşi Veli
Ortaklar adına bileyim seni
Dağlar gider bizim dede sultana

Kızıl Dere Destanı

Akdeniz yakası aydın yüresi

Karadağ yine duman almış gibi

Karaburun dağı kızıl deresi

Karadağ yine duman almış gibi

Gölgeleri derin cevizli dere
On bin yiğiti yedin kanlı dere
Akışın nere ye azaplı dere
Karadağ yine duman almış gibi

Ölümcül kara dağın boz yılanı
Bayazid gelir dolanı dolanı
Onutma bedreddin dede sultanı
Karadağ yine duman almış gibi

kızıl dere böyle akışın nere

Devrimciler sana can vere vere
Tarihlere de böyle yazıl dere
Karadağ yine duman almış gibi

Elim Ay dır dört kitaptan evveli
Seydoğlu Bedreddin Bektaşi veli
Nar boyladı Ergureş kızıl deli
Karadağ yine duman almış gibi

Duman almış kara burun
Gel suna boylum gel hele
Yas bağlamış gelin görün
Gel dudu dillim gel hele

Âşık der ki benim kabem ortaklar
İrili ufaklı emlik kuzular
Anıldıkça sinemdeki sızılar
Karadağ yine duman almış gibi

İller göçmüş katar katar
Serez ilde güneş batar
Ortaklarda baykuş öter
Gel suna boylum gel hele

Sam yelleri esmiş gibi
Tufan seller basmış gibi
Begler çengel asmış gibi
Gel dudu dillim gel hele

Aşık der. gitti turnalar
Anasız kalmış yavrular
Ağladıkça sinem sızlar
Gel suna boylum gel hele

Ceylan

Zor dağın menekşe gülü
Ah Ceylanım vah Ceylanım
Kürtlerin sarı sümbülü
Ah ceylanım vah ceylanım

Zeytin göz hilal kaşında
Baka kaldı dağ başında
Al sancak on üç yaşında
Ah ceylanım vah ceylanım

Dalgalan da yel eselim
Dörtte de bir el konalım
Tek toplum seli akalım
Ah ceylanım vah ceylanım

Ortak Bir Türkü

Yine karlar yağdı gönül dağıma
Kime ne söyleyim kime ne deyim

Yaz ayında gazel düştü bağıma
Kime ne söyleyim kime ne deyim
Gürledi bulutlar yağmadı yağmur
Gözlerim yaşlı da yollarım çamur
Yâre gidem dedim yetmiyor ömür
Kime ne söyleyim kime ne deyim

Sızlattı oy günlümüzü

Eser denizde poyrazı

Esmer güzelin Kürt kızı

Rındê xezalê hevalê

Dudakların da gülüşü

Dilinde hedep barışı

Su döker Nemrut ateşi

Rındê xezalê hevalê

Yüzünde hüsnü cemalı

Kaşında zafer hilalı

Değişmezem dünya malı

Rındê xezalê hevalê

İpek Mehmet yandı aşkın narınan
Göz göze gelmedik nazlı yarınan

Bunca ömrüm geçti ahuzarınan
Kime ne söyleyim kime ne deyim

Akarsu

Bugün dost yaralanmış
yine gönlüm hoş değil
Her yanı parelenmiş
Yine gönlüm hoş değil

Her yanı parelenmiş
Yine gönlüm hoş değil

Dost hasreti zor imiş
her dem ahuzar imiş
Dert adamı yer imiş
Yine gönlüm hoş değil
Dert adamı yer imiş
Yine gönlüm hoş değil

Akarsu'yum yansamda
kül olup savrulsamda
Bazı bazı gülsemde
Yine gönlüm hoş değil
Bazı bazı gülsemde
Yine gönlüm hoş değil

Bizim Bülbül

Bizim bülbül ötmez imiş
Gülü kızıl olmayınca
Gül kızılca olmaz imiş
Nevruz bahar gelmeyince

Olmaz düzen hak din gibi
Gelmez ustaz Hubdin gibi
Şahserez Bedreddin gibi
Gerçek mürşit olmayınca.

Tüm halklar eşit birader
Mal mülk ortak hep beraber
Ortaklar köy olmaz rehber
Dede sultan çıkmayınca

Derviş Keskin

Dem bu demdir haber geldi
Haydin canlar, Hudey Hudey
Çok beklerdik, vakit erdi
Kızıl sancak kalktı hey hey

Ne saltanat ne padişah

Ne mültezim ne ümera
Ne cellâtlar ne vüzera
Çekilsin bütün zalimler dara
Kızıl sancak kalktı hey hey
Ne saltanat ne padişah

Kalksın kement, zincir, halka
Geliyoruz dalga dalga
Malın mülkün hepsi halka
Kızıl sancak kalktı hey hey
Ne saltanat ne padişah

İslami Yahudi ve İsevi
Ata bilmez mi Âdem'i
İnsan olan gelsin beri
Kızıl sancak kalktı hey hey
Ne saltanat ne padişah

Dede Sultan geçti başa
Zalimlerin aklı şaşa
Bedredin'im sen çok yaşa
Kızıl sancak kalktı hey hey
Ne saltanat ne padişah

Ey erenler, bülbül oldum, uçtum Firdevs bağına
Kırkları yedileri semah dönerken gördüm
Pirimi soruşturdum, vardım Huda katına
Bedreddin'i onunla sohbet ederken gördüm.

Şeyhimin omzuna kondum beni tanıdı
Sevindi gördü diye, iki gözü ışıdı
Sual eyledi benden, halimizi öğrendi
Yol gösterdi, tasamı ferahlığa döndürdüm.

Keramet sayesinde olacakları bildi
Bizlere "Dem bu demdir, kıyam eyleyin" dedi
Üç cengin üçünde de zaferi müjdeledi
Destur alıp ayrıldım, şadıman oldum öttüm

Dede Sultan/ Börüklüce Mustafa

Sonuç itibarıyla, Allah, yakında her türden zulüm düzeninin devrilip tümden yıkılacağını bildirmektedir. Bu devrimden maksat geri dönüşümü olmayan dünya

fethidir. Tevhit dünya görüşünün insanlığın dönüşüm mantığı, Mebde, İhtilaf, İnkılap ve Miad şeklinde diyalektik olup ihtilaf sürecinde süregelen devrimler ve de karşı devrimler mutlak manada olmayıp belki devrim örneği belirtileridir. Dolayısıyla bu sürecin hâkim rengi tabiatı gereği ihtilaftır. Şunu da bilelim ki mutlak manada insanlığı dönüşüme uğratacak olan işbu dünya devrimine yönelik ön bildirimin kanıtlayıcı örneği, Allah'ın bir rahmeti olan diyalektik tarih felsefesinin derin irfanın ön görüsünün bilimsel dayanağı, Rum suresinin ilk ayetlerinin beyan buyurdukları bir tarihi vaka olan önceden bildirme mucizesidir:

30/Rum Suresi.
1- Elif, Lâm, Mim./Mana'dan
2- Rumlar yenildi.
3- (Arapların bulunduğu bölgeye) en yakın bir yerde onlar, bu yenilgilerinin ardından mutlaka galip geleceklerdir.
4- Bu da birkaç yıl içinde olacaktır. Onların bu yenilgilerinden önce de sonra da emir Allah'ındır ve o gün (kıyamet şafağında) müminler sevineceklerdir.
5- Bu da Allah'ın yardımıyla olacaktır. Allah dilediğine yardım eder, galip kılar. O çok güçlüdür, çok merhamet edicidir.
6- Allah'ın vaadi budur. Allah, vaadinden caymaz. Fakat halkın/insanların çoğu bilmezler.
7- Onlar, sadece bu dünya hayatının dış yüzünü bilirler. İnsanlığı son döneminden hep gafildirler.
8- Kendi içlerinde hiç düşünmediler mi ki Allah göklerde, yerde ve bu ikisi arasında bulunan her şeyi ancak hak ile ve belirlenmiş bir süre için yaratmıştır? Gerçekten insanların çoğu, Rablerine kavuşmayı inkâr etmektedirler.
9- O gafiller, yeryüzünde gezmediler mi ki kendilerinden öncekilerin sonu nasıl olmuş baksınlar? Onlar, kendilerinden daha güçlüydüler. Toprağı sürmüşler ve onu, bunların imar ettiklerinden daha çok imar etmişlerdi. Onlara da peygamberleri delillerle gelmişlerdi. Demek Allah onlara zulmetmiyordu. Fakat onlar, kendilerine zulmediyorlardı.
10- Sonra o kötülük edenlerin sonu çok kötü oldu. Çünkü onlar, Allah'ın ayetlerini yalan saydılar ve onlarla alay ediyorlardı.
11- Allah önce yaratır, sonra da çevirir, onu yeniden yapar. Sonra hep döndürülüp O'na götürüleceksiniz.
12- Kıyamet kopacağı gün suçlular ümitsizlik içinde susarlar.
13- Allah'a ortak koştuklarından kendilerine hiçbir şefaatçi çıkmaz. O zaman ortaklarını inkâr ederler.
14- Kıyamet saatinin gelip çattığı gün var ya, o gün (hâkim sınıf, mahkûm sınıf) ayrılırlar.
15- İnanıp iyi işler yapanlar, cennette bir bahçe içinde neşelendirilirler.
16- İnkâr edip ayetlerimizi ve ahiret buluşmasını yalanlayanlara gelince; işte onlar azapla yüz yüze bırakılırlar.

İKİNCİ OLUŞUM MERYEM NESLİN ATASI MESİH İSA

> Şüphesiz Allah katında İsa'nın durumu Âdemin durumu gibidir, onu topraktan yarattı sonra ona 'Ol' demesiyle o da hemen oluverdi. . Hani Allah İsa'ya demişti 'Ey İsa doğrusu ben seni vefat ettireceğim, seni kendime yükselteceğim, seni inkârcılardan temizleyeceğim ve de sana uyanları kıyamete kadar inkâra sapanların üstüne geçireceğim daha sonra hepiniz bana döneceksiniz ve ihtilafa düşüp sınıflaştığınız şeyin hakkında ben hükmedeceğim' (3/59 ve 55).
> Oysa onu (İsa'yı) ne öldürdüler, ne de astılar, velâkin kendilerine bir benzetme yapıldı (4/157).

***Yorum*.**

Birinci ayetin mazi anlamıyla yorumu: "İsa'nın durumu Âdemin durumu gibidir." Yani nasıl ki Âdem babasız yaratılmıştır, İsa da babasız yaratılmıştır, ama evrensel olan Kuran'ın bu gibi ayetlerinin istikbale yönelik anlamlandırılması hayli müşküldür ve diğer ayetlerin karine desteğine ihtiyaç vardır. Bu nedenden dolayı ikinci ve üçüncü ayetlerle birlikte yorumlayarak hüküm beyanı yapılmalıdır. İkinci ayette geçen "Seni vefat ettireceğim" cümlesindeki vefat kelimesini bayıltma veya kelimede tehir, yani metinde geçen "müteveffa" kelimesinin asıl yeri "refiuke" kelimesinden sonra olduğu kabilinden lafazanlıklarla ölmüşlüğün dışında tevil etmek bilimsel yorum ve zihniyete aykırıdır. "Seni kendime yükselteceğim" ifadesine rağmen Hz. İsa'ya hitaben "Sonra hepiniz bana döneceksiniz" ifadesine binaen İsa'yı iki defa vefat ettirmek de yanlıştır. Üçüncü ayette "Doğrusu onu (İsa'yı) ne katlettiler, ne de astılar, velâkin kendilerine bir benzetme yapıldı" denilmektedir; 'Öyleyse İsa ne oldu, vefatı nasıl gerçekleşti?' şeklinde zihinleri meşgul eden bununla ilgili gizli soruların cevapsız bırakılmasının altında yatan gerçek şu ki Hz. İsa bedenen ölü, ruhen diridir. Ruhu pek çok kuvvetli olup kelime-i tekviniye /ikinci oluşumun kün(ol)İlâhi buyruk kelimesi olduğundan, belki kendine tabi olanlarda, yani müvekkil kavminde tecessüm edeceği (vücut bulacağı anlamında) hesabı ile 'O ölmedi, O diridir' denildi. Ayrıca mucizelerin çokluğunu hatırlatmak ve özellikle 3/46. ayete istinaden kati delil mucizesine dayandırmakla *beşikte* anlamında "Fil mehdi" kelimesine atfen tekil zamirle Mehdi denilmesi caizdir, ancak isim itibarıyla olsun, zaman açısından ve gerçeğe uygunluk bakımından olsun mehdinin mesnedi şu ayettir: "Her toplumun bir hadisi/yol göstericisi vardır" (13/7). Yani mehdi, hadi anlamında kullanılmaktadır.

Elbette Hz. İsa'nın ruhunun pek çok kuvvetli bir kelime-i tekviniye olması münasebetiyle İsa'nın nüzulü ruhun kıyamı şeklinde ifade edilmiş, aynı zamanda birinci sura üfürülüşle ikinci oluşum şafağının söküp ruhun *enfus*a dönüşmesiyle Eşhad'ın kıyamı olarak ifade edilir şu ayetlere göre: 78/38; 74/8; 40/51. Diğer önemli bir husus da birinci ayette geçen "Onu (Âdemi) topraktan yarattı, sonra ona 'Ol' demesiyle o da hemen oluverdi." Anlaşıldığı gibi insanın yaratılışı iki neşet üzerine tertip olunmuş ve 'Ol' emri ikincide verilmiştir. İşte İsa'nın Âdem'e benzerliği en fazla bu ikinci yaratılışladır. Buna ilaveten, Allah, Âdem hakkında "Allah sizi yerden nebatat şeklinde yarattı", "Sonra onu tesviye edip (mükemmel hayvan şeklinde) düzene koydu", "Doğrusu Allah Âdem'i süzüp seçti" (71/17; 32/9;

3/33) ayetleri mukabilinde Hz. İsa hakkında "Ve onu bir bitki gibi güzelce yeşertti", "O söz/hüküm tepelerine indiğinde yerden onlar için bir dabbe çıkartırız", "Ya Meryem, şüphesiz Allah seni süzüp seçti" (3/37; 27/82; 3/42) ayetleriyle benzetme yapmıştır. Netice olarak:

> Doğrusu Meryem oğlu Mesih İsa Allah'ın bir elçisi ve onun kelime-i tekviniyesidir ki onu Meryem'e ilka etmiştir ve de Allah'tan bir ruhtur (4/171).

***7/Araf Suresi*.**
43- Göğüslerinde kinden her ne varsa söküp almışızdır ırmaklar akar altlarında. Şöyle derler: hamdolsun bizi buraya ulaştıran Allaha. Eğer Allah bize kılavuzluk etmeseydi biz buraya ulaşamazdık. Andolsun ki, Rabbimizin elçileri gerçeği getirmişler. Şöyle seslenilir: işte size, yaptıklarınıza karşılık mirasçı kılındığınız cennet.
44- Cennet halkı ateş halkına şöyle seslenir: 'Biz Rabbimizin bize vaat ettiğini gerçek bulduk peki siz Rabbinizin size vaat ettiğini gerçek buldunuz mu?' Onlar 'Evet' derler. Aralarından bir duyurucu şunu ilan eder: 'Allahın laneti zalimlerin üzerine olsun.'
45- Onlar ki, Allahın yolundan geri çevirip yolun eğri büğrüsünü isterler, onlar ahireti de inkâr edenlerdir.
46- İki taraf arasında bir perde oluşur. Araf üzerinde de herkesi yüzlerinden tanıyan erler (üstinsan arif kişiler) vardır. Cennet halkı, özleyip durdukları halde henüz ona girmemiş olanlara şöyle seslenirler: 'Selam size.'
47- Gözleri ateş halkı tarafına çevrildiğinde de şöyle yakarırlar: 'Ey Rabbimiz bizleri, zalimler topluluğuyla/sınıfıyla birleştirme.'
48- Araf halkı yüzlerinden tanıdıkları bazı kişilere seslenip şöyle derler: 'Ne bir araya gelmeniz, ne de büyüklük taslamanız size hiçbir yarar sağlamadı.'
49- 'Şunlar mıydı, 'O, Allah kendilerini hiçbir rahmete erdirmeyecek' diye yemin ettikleriniz? Ey cennetliler, siz de girin cennete. Ne bir korku var size ne de kederleneceksiniz.'

Bu ayetlerin ifadeleri gayet açıktır, ancak cennet ve cehennem burada özel anlamla beyan edilmiştir. Kısa bir izahata ihtiyaç vardır, bir de cennet halkından Araf üstündeki salahiyetli, üstinsan olanlar kimlerdir? Tarifi yapılmalıdır.

Cennet, Cehennem Mekânı ve üstinsan Mehdi elçiler nesli

> Nihayet, aralarına kapısı olan bir sur/engelleyici perde çekilir içi rahmet (Cennet) dışı ise o cihetten azaptır/Cehennemdir (57/13).

***İzahat*.**
"İçi rahmettir" ifadesi dünya merkezli cennet anlamına gelmektedir. "Göz önünde azap" ise dünya merkezli cennetin dışarısı olan uzay boşluğunun kara kuyularıdır ki sonsuz cihetiyle cehennemdir. Bu özel anlam dışında, yani genel anlamda cennet iyi, yararlı, doğru ve güzel olandır, cehennem ise bunların tam aksine kötü, zararlı, yanlış, çirkin ve azap verendir. Cennet halkından Araf üstünde olan arifler ise ***Mehdi neslinden*** gelen güvenilir uğurlu, ideal üstinsan toplumudur.

> Herkes tutumunun ve davranışlarının tutsağıdır/mesulüdür. Yalnız güvenilir uğurlu sağ ehli/üstinsan hariç. Onlar cennetlerde ağırlanırlar (74/38–40).

Yani, ashabul yemin/üstün insan salahiyetlidir, çünkü onlar artık cennet sürecine girmiş, ilerici aydın toplumdur. Miad cennetinde, mebde cennetindeki gibi din/ideoloji yoktur, kişinin bütün düsturu, ilm-i ledün (Allah tarafından bahşedilmiş üstün bilgi) olup kendi vicdanıdır. Bu sınıfsız sınırsız cennet toplumunda Risalet ibadet yoktur, belki mutlak tevhit olan tanrıda yaşamak vardır. İlm-i ledüne sahip ve tekâmülünü tamamlamış cennet toplumunun sağ ehli, üstinsan bireyin bilinen örneği Hızır(as)'dır.

Yüksek İlimle Mutlak Özgürlüğün Sahibi ÜstİnsanÖrneği Hızır

18/Kehf Suresi-(Sembolik Dil ile İnsan Felsefesinin Öz Özeti).

60- Hani Musa, beraberindeki gence şöyle demişti: 'İki denizin birleştiği yere varıncaya kadar durmadan zaman üstü bir uzun yolculuk edeceğim.'
61- İki denizin birleştiği yere vardıklarında yanlarındaki balığı bir kenarda unuttular, o da bir yeraltı deliğinden kayarak denize kaçtı.
62- (Varmaları gereken yere gelip) geçtiklerinde (Musa) genç yardımcısına dedi ki: 'Yemeğimizi getir biz, gerçekten, yaptığımız yolculuktan yorulduk.'
63- Arkadaşı 'gördün mü' dedi 'kayaya sığındığımız vakit balığı unuttum. Onu söylememi, bana ancak şeytan unutturdu. (Balık), şaşılacak biçimde denizin içinde yolunu tuttu!'
64- Musa 'Bizim aradığımız da buydu zaten' dedi. Hemen geldikleri yoldan kendi izlerini sürerek geri döndüler.
65- Derken, katımızdan kendisine bir rahmet (üstün insanlık fıtratı) verdiğimiz ve tarafımızdan kendisine (müsbet ilimlerin üstününü) öğrettiğimiz dostlarımızdan birini (Hızır'ı) buldular.
66- Musa ona: 'Allah'ın sana öğrettiği bu ilim ve hikmetten bana da öğretmen için sana tabi olabilir miyim?' dedi.
67- (Hızır) dedi ki: 'Doğrusu sen benimle asla sabredemezsin.
68-Çünkü havsalanın almadığı şeye nasıl sabredeceksin!'
69- Musa 'İnşallah beni sabırlı bulacaksın ve senin hiçbir işine karşı gelmeyeceğim' dedi.
70- (Hızır) dedi ki: 'O halde bana tabi olacaksın; ben sana sırrını anlatmadıkça, hiçbir şey hakkında bana soru sorma!'
71- Bunun üzerine ikisi beraber yürüdüler. Nihayet gemiye bindikleri zaman, o (Hızır) gemiyi deldi. Musa, ona şöyle dedi: 'Geminin içindekileri boğmak için mi deldin? Doğrusu çok kötü bir iş yaptın.'
72- (Hızır:) 'Sen benimle asla sabredemezsin, demedim mi?' dedi.
73- Musa 'Unutkanlığım yüzünden beni azarlama ve bilginden yararlanma konusunda bana zorluk çıkarma" dedi.

74- Yine gittiler. Nihayet bir erkek çocuğa rastladıklarında Hızır hemen onu öldürdü. Musa 'Kısas olmadan masum bir cana nasıl kıyarsın? Doğrusu sen çok fena bir şey yaptın' dedi.
75- Hızır dedi ki: 'Doğrusu sen benimle asla sabredemezsin demedim mi sana?'
76- Musa 'Eğer sana bir daha bir şey sorarsam artık benimle arkadaşlık etme, o zaman seni mazur görürüm' dedi.
77- Yine yola koyuldular. Bir süre sonra bir köye vardılar. Köylüden yemek istediler, fakat ağırlanma istekleri reddedildi. Az sonra yıkılmaya yüz tutmuş bir duvarla karşılaştılar. O (Hızır) eğri duvarı doğrulttu. Musa ona 'Eğer isteseydin bu yaptığın işe karşılık bir ücret alabilirdin' dedi.
78- Hızır dedi ki: 'İşte bu, seninle benim aramızın ayrılmasıdır. Şimdi sana o sabredemediğin şeylerin içyüzünü haber vereceğim.'
79- 'Gemi, denizde çalışan birkaç yoksula aitti. Onu kusurlu kılmak istedim, çünkü onların ilerisinde her sağlam gemiye zorla el koyan bir hükümdar vardı.'
80- 'Oğlana gelince, onun ana babası mümin kimselerdi. Çocuğun onları azgınlık ve inkâra sürüklemesinden korktuk.'
81- 'İstedik ki Rableri onun yerine kendilerine ondan temizlikçe daha hayırlı ve daha çok merhamet eden birini versin.'
82- 'Duvar ise, o şehirde iki yetim oğlana ait idi. Duvarın altında onların bir hazinesi vardı. Babaları da iyi bir kimse idi. Onun için Rabbin istedi ki o iki çocuk erginlik çağlarına ersinler ve Rabbinden bir rahmet olarak hazinelerini çıkarsınlar. Tabii ki, ben bunların hiçbirini kendiliğimden yapmadım. İşte senin sabredemediğin şeylerin içyüzleri budur.'

***Sembollerin Yorumu*.**

1- Hz. Musa ilk oluşum insanın, genç arkadaşı ise ikinci oluşum insanın simgesidir.
2- Uzun yol gitmeleri ilahi zaman/zaman üstü yürüyüşün simgesi, denizlerse oluşum dönüşümlerinin, balığın canlanışı ve denizde yüzüp gitmesi, yeniden dirilişin simgesidir.
3- Hızır, ikinci oluşumun getireceği mehdi nesli, üstinsan modelini sembolize ediyor.
4- İlm-i ledün, müspet bilimlerin üstün seviyesi, "Rabbinden bir rahmet" ise sahip olduğu bilim dallarını gerçek ideolojinin/hak dininin hizmetine eksiksiz vermesinde azami kabiliyetli olmasıdır, ayrıca 74/39. ayetin bildirdiği üzere, Allah'tan izinli olanların bir örneği olmasının sembolik ifadesidir.
5- Hz. Musa'nın genç arkadaşının unutkanlığı ve Hızır'ın gelmesiyle ortadan kaybolması, dolayısıyla yerini Hızır'a bırakması, ikinci oluşum neslinin, fiziki bir değişimle değil, belki Âdem'den gelen insan neslinin bir ruhsal sıçrama ve olgunlaşmayla meydana çıkacağının simgesidir doğrusu.
6- Geminin sahibi yoksullar, duvarın sahibi yetim/kimsesizler, mahkûm halk sınıfının, kral ve ilin ileri gelen ahalisi hâkim sınıfın/ekâbirin, öldürülen genç ise kardeşi Habil'i öldürmüş olan Kabil'in sembolü olmuş oluyor ki insanlığın üstün insan sıçraması, egemen sınıfa karşı mahrum halk sınıfını koruyacak o Mehdi nesli/aydın toplumun çıkıp egemen sınıfı ortadan kaldırmasıyla mümkündür ancak. İşte Hızır'ın, iblisin hizmetinde olan o gulamını öldürmesi kıssası, veraset-imameti mahrum bırakılmışlara devredileceği insanlığın geleceğine dair iyimser bakışın tasviridir böylece. Cennet ehli olan bu uğurlu toplum Hz. Musa gibi risalet hükmüne

bağlı olmayıp Hz. Hızır gibi kendi ledüni risalet bilgi ve bilinçlerine (kendi vicdani düsturlarına) bağlıdırlar ki işte bu mutlak özgürlüktür.

SINIFSIZ TOPLUMCULUK

> Muhakkak bu sizinki sınıfsız toplum sınıfıdır ve Ben de sizin Rabbinizim. O halde benden sakının başka düzenlere uymayın (23/52).

Tanrınız ortaksız tek tanrıdır. Böyle iken, âhirete (İnsanlığın sonuna) inanmayanlar, müstekbir (egemen sınıf) oldukları içindir ki kalpleri inkârcı olmuştur (16/22).

Fikriyat, Tebsire İlimi =İdeoloji

Bu ayetlerin beyanına göre dosdoğru din, ortaksız tek tanrıdan kaynaklanan Tevhit dünya görüşüne dayalı, sınıfsız tek toplum anlamında Karye Sosyalizmi ideolojisidir.

> Bütün bunları, Allah'a yönelenlere fikirler, görüşler ilmini (ideolojiyi) vermek için yaptık (50/8).

> Hayır, o ideoloji kendilerine ilim verilenlerin göğüslerinde apaçık olan ayetlerdir. Zulmedenlerden başkası, bizim ayetlerimizi inkâr etmez (29/49).

> Hakikaten Rabbinizden size görüşler, fikirler bilgisi Basâir (gerçek ideoloji) geldi. Artık kim gözünü açar görürse kendi lehine, kim de körlük ederse kendi aleyhinedir ve o halde ben size karşı muhafız değilim (6/104).

> Ey babacığım, gerçek şu ki, senin hiç haberdar olmadığın bir ideoloji bilinci/tanıma ilmi ulaştı bana; öyleyse bana uy ki seni dosdoğru eşitlik yoluna (sırate sevi ye) çıkarayım (19/43).

İnsanlığın fıtrat geleneğinin ideolojileşerek Furkan'a dönüş süreçleri şöyle olmuştur: 42/13. ve 37/83. ayetlere göre Hz. Nuh'tan Hz. İbrahim'e kadar gelenek ideolojiye dönüşmüş, 16/120. ve 21/48. ayetlere göre Hz. İbrahim'den Hz. Musa'ya kadar aydınlık yolu (ziya) deneyimlenmiş, 2/208. ve 5/3. ayetlere göre Hz. İsa'dan başlatılmış silim hareketi söz konusudur ve Hz. Muhammed elinde tamamlanmış ideoloji düzeni İslamiyet'tir. 8/29. ayete göre ise aydın toplum/üstinsan mehdiyon tarafından oluşturulacak Furkan, risaletten tebliğdir ki gelecekle ilgilidir:

> Bilimsel tertibat/ideolojik tasarım şeklinde bir ilim üzere açıkladığımız bir kültürü getirdik; o, inanan millet/halk için rahmet ve yol göstericidir (7/52)

Sınıfsız Toplum İdeolojisi/Karye Komün Sosyalizminin Kökeni

> Maksat; Allah açıklamakla sizi kendilerine lütuf ve ikramda bulunduğu ilkel sınıfsız tek toplumun Hakikat geleneğine erdirmek istiyor (4/26).
>
> Ey dünya halkı, işte Rabbinizden size gerçek (Hakikat) geldi. Artık hidayeti kabul eden kendi nefsi için kabul etmiş olur, sapıklık eden de kendi aleyhine sapmış olur ve ben sizin üzerinize vekil değilim de (10/108)!

İnsan fıtratından kaynaklanmayan sırf bidat olarak tezahür etmiş salt dinin/ideolojinin çıkış mahiyeti şirktir. Sınıflı toplum dönemine geçildiği sırada egemen sınıfın bidatidir ve asılsız olduğu için batıl sayıldı. İlk sınıfsız toplumun yaratılışta kendilerine verilmiş hakikat geleneğinin (sünnet-ül evvelin) sınıflı toplum sürecine geçilmesine müteakip gönderilmiş haberciler/elçiler eliyle ve vahyin vasıtasıyla Hak dine/gerçek ideolojiye dönüşme zorunluluğunun yegâne amili, karşıt din/ideoloji olan "Batıl'ın" tesis edilişidir. İşte fıtri sınıfsız toplumculuğun gerçek ideoloji olması fıtri hakikat geleneğinin devamı olması itibarıyladır. Nihai sınıfsız sınırsız yüksek toplumda başlangıçtaki gibi hakikate dönüşüm olacaktır ki gerçek ideoloji hakikat özüne dönüşle sona erecektir. Yukarıda kaydı olan 30/30. ayet bu hakikat kökenini bildirmekte olup onun uzanımı sabit, dosdoğru dine/ideolojiye yönelmeyi emretmektedir ve yine 2/213. Biiset ayeti ve 57/25. Risalet ayeti, hakikat geleneğinin dine/ideolojiye ne biçimde dönüştüğünü ahenkli biçimde bildirmektedirler.

Temel İlkeleri ve Öğreti Düşün Yapısı

> Ortaksız tanrıcı sınıfsız toplumcuların dini/ideolojisi kendine ait olan Allah'a ihlâsla (katışıksız, şirke bulaşmadan) kulluk etmek/düzenine girmek, namazı doğrultmak/insanlığı birleştirme duasını kılmak ve hakkiyle zekâtı dolaysıyla infak ve sadakayı vermektir ki fıtri, dosdoğru din/gerçek ideoloji (hak olan din kayyım) budur. İşte bununla ancak emrolunmuşlardı (98/5).

Yani ihlâsla Allah'a kulluk, namazı doğrultmak/dosdoğru kılmak ve zekâtı tam eksiksiz vermektir ki ayet biri asıl ikisi tamamlayıcı olan üç temel ilkeyi açıkça bildirmektedir.

"Kendilerine ilim ve iman verilmiş olanlar" (30/56). "İlim"den maksat gerçek ideoloji, "iman"dan maksat ise Varlıkbirliği-Tevhit/ortaksız tanrıcılık dünya görüşüdür; daha doğrusu bir öğreti olarak fıtrat geleneği, canlı evren tek tanrıcılık dünya görüşü ve gerçek ideoloji sınıfsız toplumculuk/komün/karye sosyalizmi şeklinde iki kategoriye ayrılır. Sonra temel altyapı ile altyapı ve üstyapı olmak üzere üç kısım ideolojik bünyeden müteşekkil, sistemli duruma gelir; temel altyapı, tek tanrı dünya görüşü (Vhdeti vucüt) olan canlı evren düşünüştür tevhit yüksek felsefesi, doğa felsefesi ile insan felsefesinden müteşekkildir. İdeolojik altyapı, insan

felsefesi, onunla ilişkili toplum felsefesi ile tarih felsefesinden ibarettir. Üstyapı, tek tanrı dünya görüşünden kaynaklanan ve üç sütun gibi yükselen, insan felsefesi, toplum felsefesi ve tarih felsefesi üçlüsünün oluşturdukları büyük gövde olan ideoloji binasıdır ki sonra altyapıyı da temel altyapıyı da örterek, kendi kaynağı olan tek tanrı dünya görüşünü de kendine ait gibi gösterir ve böylece bir bütün olur.

Gerçek ideoloji, gerçeği tanıma (marifet-i hak) ve gerçeğin yolu (tarikat-ı hak) şeklinde iki boyutu bulunan, 4/115. ayette bildirildiğine istinaden, yol, ekol ağırlıklı olup en fazla bu boyutuyla tanınmaktadır ki tek tanrı ve tek toplum şiarına sahiptir.

> Ve işte tanrıyı birleyerek dine/sınıfsız toplum ideolojisine yönel, dolayısıyla ortak koşanlardan olma sakın (10/105).

***İdeolojinin Allah'ın Külli İrade Kanununa Uygunluğu*.**

> Yeryüzünde ezilip horlananlara, dünya yönetimini ve mirasını vermek suretiyle kendilerine bağışta bulunup lütfetmek istiyoruz (28/5).

İzahat

Bir kısım insanın aç ve mahrum bırakılması, bir kısım insanın da dünya nimetini çarçur ederek israf etmesi, dolayısıyla harsı (doğayı) ve nesli (canlıyı) helak etmesi, ilâhi iradeye terstir.

Hakikat Davası

> Allah'ın ki hak davasıdır/Hak dinin varlık gayesi ideal toplum ile ideal insan(üstinsan sınıfsız toplumu)dır (13/14).

İdeal Toplum şöyle: "Miadınız, Mebdedeki gibi olacaktır" (7/29). Sınıfsız toplum ideolojisinin idealindeki toplum, fıtrat çağındaki ilkel sınıfsız toplum benzeri, ancak ondan çok yüksek olan ikinci oluşumda gerçekleşecek nihai sınıfsız sınırsız toplumdur. Sınıfsız toplumculuk/Karye Sosyalizmi, bu idealine, parti (mücadele programı da dâhil) ve propaganda gibi kendi araçlarını kullanarak önce orta eşit sınıfsız toplumu, müteakibinde sağ kutup eylemsel hedeflerini gerçekleştirmek için şanlı mücadelesini sürdürerek ve daha sonra kanalize edilmiş dünya müstazaflarının beynelmilel kıyam hareketi ile ve ona bağlı hükümranlıkla/fekireterya diktatörlüğüyle dünyayı fethetmek (kıyameti koparmak) suretiyle kavuşacaktır.

> Bir sınıfa göz önünde azabın gelmesiyle, diğer sınıfa ilk insanın komünal geleneğiyle kalkındırılması ile ancak sonuçlanacak Hidayet/Kavmi müvekkelin yol göstericiliği, geldiğinde halkın ona iman etmesi (onların aydınlığına iktida etmesi) dolayısıyla da Rablerinden mağfiret dilemeleri halklardan men edilmiş değil (18/55).

Ayette geçen ilk insanın komünal geleneği/sünnet-ül evvelin açıkça bilinendir. Göz önünde azabın ne olduğu ise aşağıdaki ayetlerin bildirdikleridir:

Zalimler nasıl bir devrimle devrileceklerini bilecekler/görecekler (26/227).

Deki: Dünya devriminde/O fetih gününde inkârcıların imanı kendilerine bir fayda sağlayamaz (32/29).

Kur'anın Bildirdiği Yeryüzü Cennetidir

Onlar derler ki: 'İstenildiği biçimde cennet için hazır hale getirilmiş yeryüzüne bizi varis yapmakla, sözünü yerine getiren Allah'a hamdolsun, işte yararlı iş yapanların ne güzeldir mükâfatı' (39/74).

Bu ayetten açıkça anlaşılmakta olan şu ki öbür dünya deyimi, Kur'an'da yoktur. Dolaysıyla hatalı bir yorumdur, bilakis bu dünyanın en son dönemi vardır. Yani kıyamet çağı geldiğinde, bu yeryüzünün cennete dönüştürüleceği (Yeryüzünde gerçekleşecek bu değişme, zati olmayıp belki sıfata ilişkin bir değişimden ibarettir) bildirilmektedir. Haliyle bu dönüşümün gerçekleşmesi, ilâhî irade dâhilinde müstazaf-mahrum halkların bilinçlenmesine ve de irade göstermesine bağlıdır. İşte bu gerçek ütopyanın gerçekleştirilmesi misyonu arınmış devrimcilere aittir. Şöyle ki, yükümlülük bilinci ile bilinmesi gerekli olan şudur ki; gerçek aydın insanların omuzlarında bütün ağırlığıyla taşıdıkları yük (Allah'ın insanlara verdiği en yüksek Madalya olan hilafettir) halkların aydınlatılması, kanalize edilmesi suretiyle, müstazafların ayaklandırılmasıyla dünya devriminin, Allah'ın izni ile gerçekleştirilmesi ve bu yeryüzünde Adın cennetinin kurulması sorumluluğudur, ayetlerden anlaşıldığı üzere. Velhasıl; aşağıdaki ayetler bu konunun özeti mahiyetindedir:

De ki: O (Kur'an) iman edenler için hidayet ve şifadır, iman etmeyenlerin ise kulaklarında bir ağırlık vardır ve onlara karşı körlüktür (41/44).

Elbette temizlenen de sırf kendisi için temizlenir (35/18).

Şanım hakkı için insanlık mevzuatının tümünü ihtiva eden bir kültürü (kitabı) size indirdik, hala akıllanmayacak mısınız? (21/10)

İdeal Üstinsanın Yükümlüğü

Elbette sizi biri diğerinden farklı durum ve mertebelere dönüştüreceğiz (84/19).

Biz emaneti (Ulûhiyet idaresini) göklere, yere ve dağlara arz ettik, çekindiler onu yüklenmekten korktular da onu insan yüklendi. Hâlbuki o, daha önce cahil ve zalim idi (33/72).

İşte ideolojinin ideal insan modeli, üstün olgun insandır ki Ademiyet sürecini/Maaş dönemini tamamlamış olan insan-ı kâmilin bir üst derecesi olup, emanet dönemin tanrımsı insanıdır, gerçek anlamda halifedir. Ulûhiyet ve hilafet ilişkisine gelince:

> Eğer siz Allah'a yardım ederseniz, o da size yardım eder (47/7)

Hilafet, yaratılışı da yönetilişi de Allah'a mahsus kılmakla birlikte Tanrı, doğa ve insan konusunda insanın fıtratına konulmuş, yaratılış, adalet, merhamet, bereket ve ıslahata yönelik istem ve irade kabiliyeti, ilahi iradenin cüzüdür. Dolayısıyla murad-ı ilahi doğrultusunda, ilahi faaliyetin eli insanın sanatsal yaratıcılığının bilincini taşımaktır, bundan ötürü de canlıyı kurtarma çabası, dolayısıyla doğayı ıslah ederek cennete dönüştürmek yükümlülüğüdür. Bu, yaratılışı gerçekleştirdikten sonra yönetimden elini çeken Tanrı anlayışı, "deizm" anlamına gelmez, çünkü melaike gibi insan da Allah'ın elidir. Hakeza gerek tekvinde gerek yönetimde/idarede, insanı yetkisiz ve etkisiz, tabii yasaların kurbanı bir çeşit hayvan sayan koyu kadercilik kavrayışı olmayıp belki ayetin anlamında ifadesini bulan bir tür fiilî tevhittir, hilafetin gerçeği ve ibadetin hikmeti. Gerçek manada halifetullah olan bu üstinsanın temel özelliği mutlak özgürlüğüdür. Dolayısıyla yolu da yalnız kendi vicdanıdır. Zira o ideolojiyi aşmış, Tanrı'yı bulmuştur.

> Herkes yaptığı işlerin rehinidir. Ancak sağ taraf ehli (üstün insan) başka (74/38–39).

Bu uğurlu sağcılar zaten cennet ehli olduklarından, nefis zindanını aşmışlardır, toplum ve doğa zindanlarını da aşmakta oldukları içindir ki nefisleri tekâmül etmiş, toplumda şeytanı, doğada iblisi kovmuş üstün insanlardır. Cennet ehli olan bu uğurlu toplum mensubu, Tanrı ile tevhit halinde tanrımsı hayvandır/mutlak ermiş insan anlamında.

> Hamd, göklerde ve yerde olanların tümü kendisine ait olan Allah'ındır, ahirette de hamd O'nundur. O, hüküm ve hikmet sahibidir, haber alandır (34/1).

İdeolojinin Acil Programı barış Düzeni

> Sizin için dinde/ideolojide Nuh'a tavsiye ettiğini ve sana vahyettiğimizi ve İbrahim'e ve Musa'ya, İsa'ya tavsiye kıldığımızı bir ilk/başlangıç kıldık. Şöyle ki, ideolojiyi sırf nazariye halinde bırakmadan halk yaşamında uygulamak üzere esnek acil program düzenine geçirin ve ondan tefrikaya düşmeyin. Fakat kendilerini çağırdığın bu esas, Allah'a ortak koşanlara ağır geldi. Allah dilediğini kendisine seçer ve iyi niyetle yöneleni kendisine iletir (42/13).

Ayette geçen "bir ilk/başlangıç kıldık" ifadesinin işaret ettiği, din/ideoloji anlamına geldiği gibi ideolojinin acil program düzeni anlamına da gelir. Gerçek ütopyasını bilimsel kılmak açısından acil program düzeni ideolojinin vazgeçilmezidir. Ondan ötürü düzen içinde birlik halinde olmanın ayrıca önem arz ettiği anlaşılmaktadır,

yani sınıflaşma olsun, tarikat ve mezhepçilik olsun yokturr. Binaenaleyh, sınıfsız toplum ideolojisi kendi düzeni olan barışı'i kurmakla ancak tekâmül eder.

> Allah'tan çevrilmesine imkân ve çare olmayan diriliş günü gelmezden evvel yüzünü o sabit, dosdoğru dine/ideolojiye çevir ki o gün sınıflar birbirinden ayrılırlar. Kim küfre saparsa inkârı kendisi aleyhinedir. İnsanlığın barışına ve hayrına yönelik bir iş yapanlarsa, kendi benlikleri için yer hazırlamış olur (30/43-44).

> İbrahim ve onunla birlikte olanlar(Hakperest zerdüşler) da sizin için güzel bir örnek vardır. Onlar kavimlerine demişlerdi ki: 'Biz sizden ve sizin Allah'tan başka taptıklarınızdan uzağız. Sizi tanımıyoruz. Siz bir tek Allah'a inanıncaya kadar sizinle bizim aramızda sürekli bir düşmanlık ve nefret belirmiştir.' Yalnız, İbrahim'in babasına 'Andolsun ki senin için mağfiret dileyeceğim, fakat sana Allah'tan gelecek herhangi bir şeyi savmaya gücüm yetmez' sözü bu örneğin dışındadır. Ey inananlar deyin ki: 'Rabbimiz, sana güvendik, sana yöneldik, dönüşümüz sanadır, Allah, müminlerin velisidir' (60/4).

> Doğrusu insanların İbrahim'e yakın olanı, ona uyanlar, bu peygamber ile iman edenlerdir (3/68).

Buradaki örneklik, ideolojinin örnek olarak alınmasıdır.

> Hepiniz birden Allah'ın ipine sıkıca sarılın ve ondan ayrılıp sınıflara bölünmeyin (3/103).

BÖLÜM IV

İSLÂM SOSYOLOJİSİ

Sorumlu muvahhit toplum felsefesinin bir alt birimi olan İslâm sosyolojisinin yaygın din sosyolojisinden farkı, ancak bir ideoloji dâhilinde ele alınıp halk organizasyonu olan orta sınıfsız toplum, halk sınıfı (eşit-kardeş halk kitlesi) ve de halk kimliği (milletleri- boyları tanıma hakkı) gibi üç kaide üstünde yükselen tarafgir bir sosyoloji türü olmasıdır. İslam sosyolojisi, sürekli gelişme kabiliyetine haiz örnek orta sınıfsız toplumun (Medine ümmeti vasatasının) toplumsal yapılarıyla boyutlanarak yürür ve tarih-toplum akrabalığı münasebetiyle İslâm tarih felsefesiyle birleşerek tamamlanır.

ÖRNEK ALINACAK ORTA SINIFSIZ TOPLUM

> İşte böylece biz sizi halka şahit (muhafız ve hidayet rehberi) olmanız için orta sınıfsız tek toplum kıldık. Ve elçide üzerinizde şahit/hidayet rehberi olacaktır (2/143).

Orta sınıfsız toplum, isminden de anlaşıldığı gibi ilk sınıfsız toplum ile nihai sınıfsız toplum arasında, Maaş/sınıflı dünya döneminin sınıfsız toplumudur. Bu tertemiz adil toplum, sınıflı dünya geneli karşısında bir parça mesabesindedir. Orta toplumda her ne kadar halen sınıflar var ise de izzetini, egemenliğini kaybetmiş beli kırılmış ekâbir sınıfın katları karşısında dini, mülkiyeti ve de siyasi idareyi elinde tutan ona bağlı tümden gidişatı lehine çevirmeyi başarmış, mahrum ve mahkûmiyetten evrensel verasete ve imamete yükselmiş, başsız cumhuriyet şeklinde tanımlanabilir halk sınıfı iktidarı mevcuttur.

Kuruluş Felsefesi Musahiplik

Muhacir'le Ensar'ın mal ortaklığı da dâhil kardeşlik-dostluk akdiyle birbirine musahip yapılmasıyla, orta sınıfsız toplumun temelinin atıldığını şu ayetlerden anlıyoruz:

> Musahiplik akdiyle mirasçı kıldıklarınızın paylarını da verin (4/33).

Elbet dostlarınıza maruf üzere bir pay vermeniz müstesnadır (33/6).

Medine'ye gelir gelmez Hz. Peygamber'in ilk yaptığı işlerden biri, yeni gelen muhacirleri yerleştirmek, onların ve ailelerinin gündelik (rutin) ihtiyaçlarının karşılanması için gerekli tedbirleri almak oldu. Bu amaçla Medineli Müslümanlar (Ensar) ile Mekkeli Müslümanlar (Muhacirler) arasında sosyal ve ekonomik bir dayanışma ve yardımlaşma ilişkisini tesis etti. Buna "mu-âhât=kardeşleşme" adı verildi. Hicret'in ilk günlerinde bu kardeşleşme organizasyonuna 45'i Ensar'dan, 45'i Muhacirler'den olmak üzere 90 kişi katıldı. Kaynaklar bu ilk teşebbüste Ensar'dan biriyle kardeş olmayan tek bir muhacirin kalmadığını yazar.

Öyle ki kardeşleşme, aralarında kan, akrabalık ve kabilevî bağ olmadığı halde onları birbirine mirasçı kılmak suretiyle komünal bir hayat biçimi geliştirildi. Hicret'in 5. ayında kardeşleşmeye katılan ailelerin sayısı 186'ya çıkmıştı. Gelen her bir aileyi, Medineli bir aile yanına alıyor, zirai ve ticari hayatına, ev geçimine ortak kılıyordu. Hatta kimi Medineliler, eğer arzu ediyorlarsa birden fazla evli oldukları eşlerini boşayıp bekâr Muhacirler'e nikâhlayabilecekleri teklifinde bulundular.

Bir ara Ensar, sahip olduğu hurmalıkları da Muhacirler'le bölüşmek istedi. Ancak durumun düzelme yönünde bir gelişme gösterdiğini gözleyen Peygamber, bunun yerine zirai ortaklık yapmalarını teklif etti ve "Sulama işini Muhacirler üzerine alsın, sonra aranızda ürünü bölüşün" dedi. Yine de Ensar, Muhacirler'i birer ev sahibi yapmak için arsa, arazi ve hurmalıklarının fazlasını onlara hibe etti.

Orta Sınıfsız Toplumun Fıtrî Aslının Özellikleri

Dosdoğru yola ilet bizi. Kendilerine nimet verdiklerinin yoluna (1/6-7).

Orta sınıfsız toplum ilk sınıfsız toplumun uzanımı olup onu toplumsal model olarak almıştır ki ayetten anlaşıldığı üzere, bunun, dosdoğru yolun ilk insan (Âdem) geleneği olduğu açıktır. Orta sınıfsız toplum güzel ahlak, kardeşlik, eşitlik, adalet, rahmetli-bereketli başsız cumhuriyet gibi ilk sınıfsız toplumun temel özelliklerini sınıflı dünya şartlarında yumuşakça ve esnek şekilde kendinde aşağıda belirtilen şekliyle barındırmaktadır.

Güzel Ahlak ve Kardeşlik

Muhakkak müminler/halklar kardeştirler. Kardeşlerinizin arasını düzeltin ve Allah'tan korkun ki size rahmet edilsin (49/10).

Onlardan önce yurda konmuş ve imana sarılmış olanlar, kendilerine hicret edenleri severler, onlara verilenlerden ötürü göğüslerinde bir ihtiyaç duymazlar, kendilerinin ihtiyaçları olsa bile, ötekileri kendi nefislerine (isar ahlakın gereği) tercih ederler. Nefsinin cimriliğinden korunanlar, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir, onlardan sonra gelenler de şöyle derler: 'Rabbimiz, bizi ve bizden önce iman etmiş kardeşlerimizi affet, kalplerimizde inananlara

karşı bir düşmanlık bırakma, Rabbimiz sen çok şefkatli, çok merhametlisin' (59/9-10).

Halk Sınıfı.

O, sizi tek bir nefisten yarattı (7/189).

(Ya İbrahim) Seni halka önder yapacağım (2/124).

Muhakkak ki İbrahim demek muvahhit komünal olarak Allah'a boyun eğmiş halkçı toplum idi ve o hiçbir zaman ortak koşanlardan olmadı (16/120).

O ki siz halkları bir tek nefisten oluşturdu. Arkasından sizin için bir barınma (Mebdenin ilk sınıfsız toplumu) ve bir geçiş yeri (dünyanın sınıflı toplumunu) belirledi (6/98).

Bu ayetlerin hüküm beyanına istinaden bütün halklar hem eşit hem kardeştir ve tümü tek bir halk sınıfı anlamına gelen nastır ve yalnız İbrahim önderliğine bağlıdır.

Ve Halk Kimliği.

O'nun ayetlerinden biri de göklerin ve yerin yaratılması, dillerinizin ve renklerinizin değişik olmasıdır. Şüphesiz bunda, bilenler için ibretler vardır (30/22).

Bizim ayetlerimizi, zalimlerden başkası inkâr etmez (29/49).

Muhakkak ki Allah'ın ayetlerini tanımayanlar için çetin bir azap vardır. Allah daima üstündür ve öç alandır (3/4).

İzahat.

Halk kimliği, halk sınıfı içinde yalnız birbirini tanımak için milletleri, boyları tanıma hakkı, hukuku anlamına gelir ki Allah'ın bir ayetidir. Dolayısıyla Allah'ın ayetlerini inkâr zulümdür ve çetin azap gerektirir. "Mutlaka Allah, zalimden mazlumun öcünü alır" hükmü gayet açık şekilde ayetlerde bildirilmiştir. Zulüm edenlerin sonunun çok kötü olacağını şu ayetler ve aşağıdaki 7/34–41. ayetler açık dille ifade buyurmuşlardır:

Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı? Böylece kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görsünler. Onlar, güç bakımından kendilerinden daha üstün idiler, toprağı alt-üst etmişler/ekmişler, madenler, sular arayıp çıkarmışlar ve onu, kendilerinin imar ettiğinden daha çok imar etmişlerdi. Elçileri de onlara açık delillerle gelmişti. Demek ki Allah onlara zulmetmiyordu, ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. Sonra kötülük yapanların uğradıkları son, Allah'ın ayetlerini yalanlamaları ve alay konusu edinmeleri dolayısıyla çok kötü oldu (30/9–10).

Ve Kötülüğün Cezası-7/Araf Suresi.

34- Her ümmetin bir süresi vardır. O ecel geldiğinde, ne bir an erteleyebilirler, ne de öne alabilirler.

35- Ey Âdemoğulları, size kendi içinizden elçiler (mazi anlamıyla Peygamberler ve istikbal anlamıyla Mehdi üstinsanlar) gelip size ayetlerimi anlattıkları zaman korunup uslananlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.
36- Kim ayetlerimizi yalanlar ve onlara karşı büyüklük taslarsa, işte onlar cehennemliktirler ve orada ebedî olarak kalacaklardır.
37- Allah'a karşı yalan uyduran yahut ayetlerini yalanlayandan daha zalim kim olabilir? Onlara Kitap'tan nasipleri/risaletten Furkan tebliğleri erişir de yine ondan nasiplenmeyenlere gelince. Canlarını alacak elçilerimiz gelince onlara: 'Allah'tan başka taptıklarınız deccallar nerede?' derler. Onlar: 'O taptıklarımız/deccal ve süfyan bizden sapıp ayrıldılar' derler. Böylece kendilerinin inkârcı sapık olduklarına bizzat şahitlik ederler.
38- Allah onlara: 'Sizden önce geçmiş cin ve insan topluluklarıyla beraber cehennem ateşine girin!' der. Cehenneme giren her ümmet/sınıf katı kendi din kardeşine lanet eder. Nihayet hepsi oraya toplandığında, sonrakiler öncekiler hakkında derler ki: 'Rabbimiz! İşte şunlar bizi doğru yoldan saptırdı. Onlara cehennem ateşinden kat kat azap ver.' Allah der ki: 'Herkesin azabı kat kattır, fakat siz bilemezsiniz.'
39- Öncekiler de sonrakilere derler ki: 'Sizin bizden bir üstünlüğünüz yoktur. O halde yaptıklarınızdan dolayı azabı tadın.'
40- Bizim ayetlerimizi/şahit Mehdilerimizi yalanlayan ve onlara inanmaya tenezzül etmeyenler var ya, işte onlara göğün kapıları açılmayacak ve deve (veya halat) iğne deliğinden geçinceye kadar o müstekbirler sınıfı cennete giremeyeceklerdir. İşte suçluları böyle cezalandırırız.
41- Onlara cehennemde ateşten bir yatak, üstlerine de ateşten örtüler vardır (kara delik içindelerdir). Biz zalimleri işte böyle cezalandırırız.

> Ey halklar, biz sizi bir erkek bir dişiden yarattık, (asaletçe kardeşsiniz) ve örfler yolu ile tanışıp kaynaşasınız diye sizi milletlere, boylara ayırdık. Hiç kuşkusuz Allah katında en seçkininiz, kötülüklerden en çok korunanızdır (Bu hususun dışında eşitsiniz ve ırk üstünlüğü yoktur). Allah her şeyi bilir, her şeyden haberdardır (49/13).

Güzel ahlakla kardeşlik orta sınıfsız toplumunun temelidir. Yani orta toplumun/ümmet-i vasatanın güzel ahlak üstünde yükselmiş kardeş halk cumhuriyeti olduğu, anlatacağımız Medine Vesikası'ndan biliniyor zaten.

Medine Sosyal Sözleşmesi

Bu, Peygamber Muhammed (s.a.v) tarafından Kureyşli ve Yesribli (Medineli) mümin ve Müslümanlar, onlara bağlı olanlar, bağlanacaklar ve onlarla savaşanlar arasında geçerli olması için yazılmış bir belgedir. Bunlar, diğer insanlardan ayrı bir ümmettirler. Kureyşli muhacirler kendi geleneklerine göre kan diyetlerini kendi aralarında ortaklaşa ödeyecekler ve kendi esirlerini kurtarmak için ödenmesi gereken fidyeyi adaletle ve müminler arasındaki esaslara uygun olarak karşılayacaklar. Ben-i Avf, aralarındaki geleneğe göre kan diyetlerini aralarında paylaştıracak ve her taife kendi esirlerinin fidyesini adalet esasına ve müminler arasındaki örf ve âdete göre ödeyecekler. Ben-i Saide, Ben-i Hars, Ben-i Cuşem, Ben-i Neccar, Ben-i Amr, Ben-i Avf, Ben-i Nebeyt, Ben-i Evs, her bir taife öncekilerin

diyetlerini ve esirlerin fidyelerini müminlerin arasındaki örfe ve adalete göre paylaştırıp ödeyecekler. Müminler, borçlu kimsenin ailesini ve çocuklarını diyet ya da fidye ödemeksizin serbest bırakmayacaklar. Hiçbir mümin bir diğer müminin mevlasıyla (ahitleştiği kimseyle) onun izni olmadan ahitleşemez. Allah'tan sakınan müminler, kendi aralarında zulmeden haksızlık eden ya da zulüm ve haksızlık etmek isteyen ya da Müslümanlar arasında fesat veya günahı yaygınlaştıran kargaşa çıkarmaya çalışan kimseye karşı birlik halinde karşı çıkacaklar. Bu günahkâr, zalim ve mütecaviz kişi onlardan birinin evladı dahi olsa hepsinin eli ona karşı kalkacaktır. Hiçbir mümin bir kâfirin/zalimin kan davasından dolayı bir başka mümini mazlum halktan olanı öldüremez. Ve bir mümine karşı bir kâfire yardım edemez. Allah için yapılmış olan ahitleşme birdir ve Müslümanların en düşüğü de eğer bir kimseyi kendi himayesine alırsa herkes onu kabul edecektir. Müminler başkalarından ayrı olarak birbirlerinin velisidirler. Yahudilerden bizim peşimizden gelen her kişi hainlik etmediği ve zulmetmediği sürece bizim yardım ve haklarımızdan eşit şekilde yararlanacaktır. Müslümanların barışı birdir, herkesi kapsar (bir kişi barış yaparsa herkes kabul edecektir). Allah yolunda savaş zamanında da müminlerden birisi ile barış yapmak diğeri ile yapmamak olmaz. Aksine, barışta herkesin arasındaki adalet esasına riayet edilecek. Bizimle birlikte savaşan savaşçılardan her bir grup diğer bir grubun yerinde olacaktır. Müminler, Allah yolunda kendilerinden akıtılan kanlar konusunda diğer bazısını engellerler (Biri diğerinin yerini alacak). Muttaki/aydın müminler en doğru ve en sağlam yol üzerindedirler. Hiçbir müşrik, Kureyş'e ait bir malı ya da bir insanı kendi himayesine almayacak ve onun ile bir mümin arasında engel olmayacak. Her kim günahsız yere bir mümini öldürür ve bu öldürme onun üzerine ispatlanırsa onun öldürülmesine karşılık kısas uygulanır (aynı şekilde öldürülür). Ancak öldürülen kişinin akrabaları razı olurlarsa öldürülmeyebilir. Müminlerin tümü bu katile karşı olacaklardır. Onun aleyhine kıyam etmekten başka bir davranış onlara yakışmaz. Bu sözleşmeye evet diyen, Allah'a ve ahiret gününe iman eden her bir mümin, bir bid'atı ortaya çıkaran (kötü bir davranışta bulunan) bir kimseye yardım etmemeli ya da onu himayesine almamalıdır. Böyle bir kimseye yardım eden ya da onu himaye eden bir kişi olursa Allah'ın lanet ve gazabı kıyamet gününe dek onun üzerine olsun. Böyle bir kişiden yapmış olduğu bu kötü davranışına karşılık herhangi bir mal veya buna benzer bir şey alınmayacaktır (bilakis hak ettiği cezayı almalıdır). Siz Müslümanlar, her ne zaman bir konuda ihtilafa girerseniz, onu Allah'a ve Muhammed'in (s.a.v)/ulul emrin hakemliğine götürün. Müslümanlar'la birlikte savaşa katılan Yahudiler'e infak (mülkiyette kamulaşma) edilecek. Ben-i Avf Yahudiler'i müminlerle bir tek ümmettirler. Yahudiler kendi dinlerinin gereklerini takip eder, Müslümanlar da kendi dinlerinin gereklerini takip edecekler. Ancak zulüm eden ya da bir günahı irtikâp eden (başlatan) bir kişi bundan istisnadır ki bu durumda kendisini ve kendi halkını helak etmiş olacaktır. Ben-i Neccar Yahudiler'i toplumsal haklar konusunda Ben-i Avf Yahudileri gibi olacaklardır. Ben-i Hars ve Ben-i Saide Yahudiler'i, Ben-i Cuşem Yahudiler'i, Ben-i Evs Yahudiler'i ve Ben-i Sa'labe Yahudiler'i de Ben-i Avf Yahudiler'i gibidirler. Ancak zulüm eden ve bir günahı işleyen kişiler istisna. Bu durumda kendisinden ve halkından başkasını helak etmemiş olacaktır. Cefne, Ben-i Sa'lebe'nin bir koludur (kabilesi). Hukukta onlar gibidir. Ben-i Şuteybe, toplumsal hukukta Ben-i Avf Yahudiler'i gibidirler. Ahde bağlı kalmak sözleşmeyi ihlal etmeğe

engel olacaktır. Ben-i Sa'lebe'nin dostları da onların kendileri gibidirler. Yahudi kimseler de onlar gibidirler (bu sözleşmenin haklarından yararlanacaklar). Muhammed'in (s.a.v) (ümmet organizasyonun) izni olmaksızın onlardan herhangi bir kimseyi bu sözleşmeden çıkarmamak gerek. Hiç kimseyi ceza olarak yaralamamak gerek (vücudunda yara açmamak gerek). Sebepsiz yere bir başkasını öldüren bir kimse kendisini ve halkını da ölüme atmıştır. Ancak bir zulme uğramış ise bu istisnadır. Allah bu sözleşmeye sadık kalanlarla beraberdir. Yahudiler'in nafakaları Yahudiler'e ait, Müslümanlar'ın nafakaları da Müslümanlar'a aittir. Onlar, bu sözleşmeyi imzalayanlarla savaşanlara karşı savaşmalıdırlar ve onlara boyun eğenlere iyi davranıp yardım etmelidirler. Ahde bağlı kalmak, sözleşmeyi ihlal etmeye engeldir. Taraftarları sözleşmeye riayet etmeyenler bir günah işlemezler. Ancak o da mazlumun sözleşmesi olmaktadır. Müslümanlar'la birlikte düşmana karşı savaştıkları sürece Yahudiler'e infak edilecektir. Yesrib'in içi bu sözleşmeye imza atanlar için haram sayılmaktadır (hiç kimse orada bir başkasına eziyet edemez). Komşusu da bir zarar vermediği ve bir günah işlemediği sürece kendisi gibi insandır/halk kimliğine sahiptir. Sahibinin izni olmaksızın evlere izinsiz girilmeyecek. Bu sözleşme hakkında, kabul edenler arasında bir ihtilaf meydana gelirse ve bu ihtilafın bir kargaşalık ve fesada dönüşeceğinden korkulursa, Allah'ın ve peygamberin (s.a.v) (orta sınıfsız toplumun halk organizasyonuna) hakemliğine başvurulacaktır. Kureyşliler (egemenlere ve onların işbirlikçilerine) ve Kureyşliler'e yardım edenler himaye edilmeyecek. Ansızın Yesrib'e saldıran kimselerle savaşılacaktır. Şayet barışa yanaşırlarsa barış yapılacaktır. Eğer böyle bir şeyi yaparlarsa barışı kabul etmek müminlerin elindedir. Bu sözleşmeye imza atanlar kendi kavimleri adına da atmış sayılırlar. Evs Yahudiler'i ve dostları bu sözleşmede yer alan haklardan yararlanacaklardır. Bu sözleşmeye sadık kalanlarla iyi geçinilecektir, Allah, bu sözleşmeye sadık kalanlarla beraberdir. Bu sözleşme günahkâr ve zalim ekâbir sınıflı kimseyi korumaz. Yesrib'den çıkan ve onda kalan herkes âmândadır (güven içindedir). Ancak zulüm eden ve günah işleyen kişi bunun dışındadır. Allah, iyilik yapan ve Allah'tan korkup kötülüklerden sakınanların koruyucusudur. Muhammed (s.a.v) Allah'ın resulüdür.

Eşitlik ve Adalet

> Bundan dolayı sen/ey Muhammed, insanları Allah'ın düzenine davet et ve emrolunduğun gibi doğru ol, onların hava ve heveslerinden kaynaklanan hayat sistemlerine uyma ve de ki: 'Ben Allah'ın indirdiği her kitaba inandım, aranızda adaleti/hakkaniyeti/eşitliği, gerçekleştirmekle emrolundum. Allah bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bize, sizin amelleriniz size aittir. Bizimle sizin aranızda tartışılacak bir şey yoktur. Allah hepimizi bir araya toplar, dönüş de O'nadır (42/15).

İnsan Hukukunun Teorik ve Pratik Temelleri.

> Kim bir kişiyi bir kişiye karşılık veyahut yeryüzünde bir fesat sebebiyle olmaksızın öldürürse, tüm halkı/insanları öldürmüş gibidir (en büyük insanlık suçunu işlemiş, insan hukukunu çiğnemiştir) ve kim bir kişiye hayat verirse, halklara/tüm insanlara hayat vermiş gibidir (5/32).

Bu ayetin kapsamı, İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'ni ihtiva edecek kabiliyette ve onun nazari/teorik mebdesini teşkil eder. Aşağıdaki ayetlerse insan hukukunun nasıl bir pratik usulüne sahip olduğunu açıkça bildiriyorlar zaten:

> Ey inananlar, yalnız Allah için ayaklanmış ve baş kaldırmış kimseler olarak komünal tevhit düzenini kollayıp gözetleyen kimseler (tek ilah tek toplum akidesinin şahitleri) olun. Bir topluluğun kötü gidişatı sizi adaletsiz davranmaya asla itmesin, mutlaka eşitliğe riayet edin, adaleti uygulayın. Bu korunup sakınmaya daha uygundur. Allah'tan korkun, Allah yapmakta olduklarınızdan haberdardır. Allah, inanıp insanlığın hayrına olan huzura, barışa yönelik işler yapanlara vaatte bulunmuştur. Onlar için bir bağışlanma ve büyük bir ödül vardır (5/8- 9).

Yukarıda bulunan ayetlerin topluca açıklanmasına göre bütün halk (kadın ve erkek bütün insanlar), aynı, bir tek asıldan gelmiştir, bundan ötürü asalet itibarı ile hem kardeştirler, hem de yeki diğerine eşittir. Hakeza milletler, boylar, aşiretler de birbirine eşittir. Ayrıca azınlıkla çoğunluk, bireyle toplum da birbirine eşittir. Sahte din Batıl'ın sahte toplumunda birey tanrılara, devlete ve de topluma feda edilirken gerçek dinde ve onun sınıfsız toplumunda birey, topluma eş değerde olup Tanrı'nın dostu, yardımcısıdır; tek istisna iyilerin kötülerden üstün kabul edilip eşit sayılmamasıdır, bunun dışında idarede olsun, mülkiyet istifadesinde, milli kimlikte olsun, hatta dinde olsun eşitlik esastır. Başkasını kendine tercih etmek ilk komün geleneğinden gelen üstün ahlak/isârdır.

Yine yalnız Allah'a ibadet etmek onun dışında hiçbir kimseyi ibadette (yönetimde, mülkiyette ve dinde/düzende) Allah'a ortak etmemek, hiçbir kimseye ve hiçbir şeye kul, köle olmamak, Tağut'tan uzak durmak ise gerçek özgürlüğün tam tarifi ve yeterli ifade etme biçimidir. Bedevi bilginin kafasındaki şablona göre ümmetin bir feodal devlet, Resul-ü Ekrem'in de devlet başkanı şeklinde ifade edilmesi ekâbir sınıfın atası Kabil'den kalma sünnet-i kadim alışkanlığıdır. 23/52. ayetin hükmüne göre sınıfsız toplum (ümmet-i vahide) beşeriyet açısından başsız cumhuriyettir, çünkü başı ve başkanı âlemlerin rabbidir. Dolayısıyla cumhuriyette başsızlık, ortakçı demokraside doğrudan demokrasi/vekilsizlik esastır. Elbet mazeret gereği muvakkaten baş ve vekil edinme kaideyi bozmaz. Bedevi bilginin süfyanca kavrayışına göre İslâm'da tedricen ama mutlaka kaldırılması gerekli kölelik, köleliğin meşruluğu şeklinde anlaşılmıştır.

***Kadın Devrimini Yapmalıdır*.**

> Kim zulme uğradıktan sonra nusret bulur hakkını alırsa, artık onlar için aleyhlerinde bir yol yoktur (42/41)

Adil orta toplumun kadın haklarıyla ilgili anlayışı, kadının kolundan tutmak ve onu doğrultarak erkeğe eşit duruma getirmek şeklindedir. Egemen sınıfın zayıflatarak düşürdüğü (müstazaf hale getirdiği) kadın cinsini, orta sınıfsız toplumun toplumdaş erkekleri, kardeşlik sorumluluğuyla ve de isâr ahlakının bir gereği olarak

kalkındırmak, özgürleştirmek ve erkeğe eşit hala getirmek sorumluluğunu taşımalıdırlar.

> Allah'ın, bazı insanları bazı insanlara göre imkân sahibi kılmasıyla ve kadınların erkeklerin mallarından ortaklaşma hakkına sahip olmaları nedeniyle erkekler, kadınlar üzerinde kavvam/sorumlu gözeticidir. Saliha kadınlar, gönülden (Allah'a) itaat edenler, Allah nasıl koruduysa görünmeyeni koruyanlardır. Sadakatsizlik ve iffetsizliklerinden korktuğunuz kadınlara önce öğüt verin, sonra onları yataklarda yalnız bırakın, bu da yetmezse hafifçe vurun. Bunun üzerine size saygılı davranırlarsa artık onlar aleyhine başka bir yol/ağır ceza aramayın. Allah çok yücedir, sınırsızca büyüktür (4/34).

Ayette geçen "Kavvam" kaimin kelimesinin mübalağasıdır. Kaimin'in gerçek anlamı şu ayetlerde ifade edilir:

> Ey iman edenler, kendiniz, anne-babanız ve yakınlarınız aleyhine bile olsa, Allah için şahitler/kılavuz-muhafız olarak adaleti ayakta tutun. Onlar ister zengin olsun, ister fakir olsun; çünkü Allah onlara daha yakındır. Öyleyse adaletten dönüp hevanıza (tutkularınıza) uymayın. Eğer dilinizi eğip büker (sözü geveler) ya da yüz çevirirseniz, şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır (4/135).

Ayette geçen "Allah için şahitler/kılavuz-muhafız olarak adaleti ayakta tutun" ifadesidir ki kıst düzenini gerçekleştirmek ve insanlığı kalkındırmak üzere yalnız Allah için kıyam etmiş inananların duyması gereken sorumluluktur. Dolayısıyla ayetler metninde geçen "Kavvamun"un "Kaimin"le olan irtibatıdır ve gayesi insanları kıst üzere kalkındırmaktır. Risaletin gayesi olan bu kalkındırmanın, genelde insanlık, özelde kadın için olduğu şu ayetlerden anlaşılmaktadır:

> Boş-özgür kadınlar için geleneğe uygun bir geçim imkânı sağlanması Allah'tan korkanlar üzerine bir borçtur (2/241).

> Kadınlara paylarını (bir görev olarak) gönül hoşluğuyla verin. Eğer kendi istekleriyle o paylarından bir kısmını size bağışlarlarsa, onu da afiyetle yiyin (4/4).

> Allah, rızık konusunda kiminizi kiminizden üstün kıldı. Üstün kılınanlar, rızıklarını ellerinin altındakilere vermiyorlar ki rızıkta hep eşit olsunlar. Allah'ın nimetini bile bile inkâr mı ederler? (16/71)

> O özgürlüğü zincirlenenin bağını çözmektir/o sarp yokuşu aşmak asıldır (90/13).

Ne yazık ki, bu gerçeğe rağmen, egemen sınıfın Bedevi bilgini, bunu tersinden okuyor. Kadının kalkındırılmasına yönelik ve kadına kolaylık sağlamak için düzenlenmiş miras, şahitlik, evlilik ve daha benzeri konular, Bedevi anlayışa göre anlamlandırılabilir teferruat hükümlerdir; söz konusu düzenlemeleri yukarıdaki katî delillere istinat eden ve makasit (temel gaye) hükümler sayılan eşitlik, özgürlük,

insan hakları vb. açısından ele alacağına, bunlardan kadının ikinci sınıf ve hatta köle olarak yaratıldığını anlıyor. Demek ki bu Kur'an nisan yağmuruna benziyor, denize düşerse inci, yılanın ağzına düşerse zehir oluyor.

Kadın Devrim Hareketi.

> Erkek, kız gibi değildir. (Allah) Onu güzel bir bitki gibi/güzellikler vererek yetiştirdi (3/36–37)
>
> Doğrusu Allah, kendi yolunda kenetlenmiş bir duvar gibi saf bağlıyarak savaşanları sever (61/4).

İzahat.

Bu ayetin hükmüne müstenit mücadele yöntemi, sınıf bölücü bir küçük-burjuva feminist bakış açısının ürünü olmayıp kadınların belki yoldaş erkek kardeşlerini de bu mücadeleye dâhil etmelerini ve istikbar sisteminin duvarlarını dövmelerini gerekeli kılan devrimci faaliyettir. Şunu çok iyi bilmeliyiz ki kadınlar olmaksızın insanlığın/halk sınıfının kurtuluşu, kastlar düzeninden kurtulmaksızın da kadınının kurtuluşu mümkün değildir!

Genel Hukuk (İnsan, Hayvan ve Doğa Hukuku).

> Biz yeri (genel anlamda) canlılar (özel anlamda) insanlar için koyduk (55/10).

İşte bu ayetin hükmünden çıkan temel bir gerçek, bu yeryüzünde her canlının yaşama ve ondan istifade etme hakkının olduğudur. Hayvan hukuku mantığında insan doğal olarak bir tür hayvan olup diğer hayvanlar kadar doğadan faydalanma hakkına sahiptir. İnsana verilmiş yaratıcı özellik iyilikte kullanılırsa, 17/70. ve 7/140. ayetlerin bildirdiği üzere insan eşref-i mahlûkat, kötülükte kullanılırsa 25/44. ve 8/22. ayetlerin bildirdiği gibi en şerli mahlûkat olmuş olur. Yani hayvan da insanın doğuşta sahip olduğu haklara sahiptir, çünkü her ikisi de aynı yaratıcının yaratıklarıdır. İnsanın üstünlüğü iyi iş işlemektendir. İnsan hayvanı ıslah edip korursa, özellikle onun yaşama kaynağı olan doğayı bozmaz, bilakis bereketlendirirse, adil olmak kaydıyla, israf ve zulüm etmeksizin ancak hayvandan istifade edebilir ve fazlasıyla doğadan faydalanma hakkına kavuşur; ancak, aksi davranış ilâhi gazabı celp eder. Dolayısıyla şu ayetin muhatabı olmuş olur:

> Harsı (ekini/doğanın verimliliğini) da nesli (gerek insan soyunu gerek hayvan neslini) de helak eder (2/205).

Doğanın, hayvan âleminin ve halkların lanetine uğrayan aşağılık varlık oluverir o. Bu ayetin insana yönelik hükmünden çıkan *"bazı insanların dünya nimetini israf etmesi, bazılarının da bu nimetten mahrum edilmesi ilahi iradeye terstir"* düşüncesinden kaynaklanan ve emeği esas alarak, emanet halk mülkiyeti şeklinde, her çeşit emvalden herkesin eşitçe istifade etmesini, hatta hayvan hakları evrensel bildirisi de dâhil hayvan hakkına, hukukuna mutlaka riayet edilmesini ön gören ortaklık ilkesi, dolaylı yolda "Munzur siyasa/doğru yönetme sanatı ve meşru politika" düzenlerini de kapsar ki bu demokrasi gerçeğidir. Demokrasiyi tamamlayan, onun ayrılmaz parçası laikliğin de dâhil edilmesi ile huzur-barış düzenin/İslâmiyet'in esas

unsurları, Ortaklık, Laiklik ve Demokrasi olmuş oluyor, kısaca ifade edilişi *doğrudan ortakçı demokrasi* şeklindedir.

Başsız Cumhuriyet

> Sizden, hayra çağıran, muvahhit komünal geleneğiyle idare eden, büyü düzen istikbarın kötülüklerinden sakındıran bir toplum mutlaka oluşuveresin. Kurtuluşa erenler işte bunlardır (3/104).
>
> Allah size kendisinden başkasına itaat etmemenizi emretmiştir (12/40).
>
> Rabbin, sadece kendisine kulluk etmenizi emretti (17/23).
>
> Allah ile beraber başka bir ilâha yalvarıp yakarma, sonra azaba uğratılanlardan olursun (26/213).

Özgürlüğünü Yitirmek Haksızlığa Katlanmak Allah'ı Kızdırır

43/Zuhruf Suresi.

51- Firavun kavmine seslenerek dedi ki: 'Ey kavmim! Mısır hükümdarlığı ve altımdan akıp giden şu ırmaklar benim değil mi? Görmüyor musunuz?
52- Yoksa ben, nerede ise meramını anlatamayan şu zavallıdan (İsrailoğulları'nın özgürlüğünü isteyen Musa'dan) daha hayırlı değil miyim?
53- Eğer O'nun (Musa'nın) dediği doğru ise üzerine altın bilezikler atılmalı veya kendisiyle beraber onu tasdik eden melekler gelmeli değil miydi?'
54- Firavun kavmini küçümsedi/korkuttu. Onlar da ona itaat ettiler. Çünkü onlar fâsık bir kavimdi.
55- Nihayet bizi gazaplandırdıkları zaman onlardan intikam aldık. Hepsini suda boğduk.
56- Onları sonradan gelecekler için ibret ve örnek kıldık.

İzahat.

Firavun'un helaki, kavmini küçümseyerek korkutması sebebiyledir. Firavun kavminin helak olması ise Firavun'un gazabından korkarak ona itaat etmesindendir. Bu kıssadan alınacak hisse ise şudur: Zalimden korkarak onun müsrif düzenine uymak, dolayısıyla şerefini, haysiyetini ve de özgürlüğünü yitirmek Allah'ın ilk yaratılışta insanlara vermiş olduğu insanlık fıtratına müdahale olup ilâhi sınırlarına tecavüz ve o tecavüzü onaylamaktır ki ilâhî gazabı celp eden her yerde ve her zaman geçerliliği olan cezalandırma yasasıdır.

***Gerçek Özgürlük Allah'tan Gayrisini Reddetmektir*.**

> Allah'a itaatkâr dost olup onu tanıyın, başkasına kul köle olmayın (11/2).

Böylece özgürlüğün, eşitliğin ve de kardeşliğin, sınıfsız orta toplumun alâmetifarikası oldukları ayetlerden anlaşılmış oldu. Orta toplumun bu belirgin üç temel özelliği şu sloganı gerektirdi: 'Yaşasın Özgürlük! Yaşasın Eşitlik! Var olsun Kardeşlik!'

Güzel Örneklik.

> Andolsun, sizin için, Allah'ı ve ahiret gününü umanlar ve Allah'ı çokça zikredenler için, Allah'ın Resul'ünde güzel bir örnek vardır (33/21).

Yorum.

Ayette geçen "Allah'ın Resul'ünde güzel bir örnek vardır" ifadesi, *usve-i hasene*nin numune-i imtisal olduğunu, herhangi bir yoruma gitmeksizin açıkça ifade etmektedir; güzel örnek (usve-i hasane), yeterli ve kusursuz bir metottur. Hakkı uygulama konusunda müminlerin, resullerin ameli, özellikle Resul-ü Ekrem'in sınıfsız orta toplumu (ümmet-i vasata) inşa etmekle zirveye çıkmıştır; vahye istinat eden reformcu, inkılâpçı ve de muhafazakâr olan pratiğin hükmü müminlere vacibiyet (yapılması zorunlu) arz etmektedir.

Dolayısıyla örnek olma haysiyetiyle iyilikte yarışmanın herhangi bir sınıra tabi olmadığı ayetten anlaşılmaktadır. Ayrıca bilinmesi gerekli önemli bir husus şudur: Güzel örnekteki yöntem anlayışı, kıyamet şafağında kurulacak sınıfsız orta toplumun takip edeceği örnek modeldir. Bu, Medine ümmeti vasatasında olduğu gibi, yarattığı eseriyle birlikte bir bütünlük olup makasidin mevasili (gayeye varma aracı) anlayışıdır. Bu düşünce hadis ve sünnet anlayışından ayrı olup hadis yerine *usve*yi kabul eden, sünnetten de evvelkilerin sünnetini anlayan, yalnız Kur'an'a dayalı bir tür anlayış ve kavrayış biçimidir.

> Biz hangi elçiyi gönderdikse, sırf Allah'ın izni ile itaat edilmek üzere gönderdik. . . Kim elçiye itaat ederse Allah'a itaat etmiş olur. Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, elçiye/Hâdi'ye üstinsana de itaat edin ve sizden olan emir sahibine de itaat edin. Eğer herhangi bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz, Allah'a ve ahiret gününe gerçekten inanıyorsanız, onu Allah ve Hâdi elçiye arz edin. Bu, daha iyidir ve sonuç bakımından da daha güzeldir(4/64, 80 ve 59).
>
> De ki Allah'ı seviyorsanız beni izleyin ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah bağışlayandır, rahimdir (3/31).

İzahat

Bu ayetlerin açık anlamıyla, elçiye itaat ile onu izleme ve ona müracaat etmek hem zatidir hem de geneldir. Yani gelmiş bütün peygamberlerin zatına ve kıyamet şafağında gelen Hâdi üstinsan elçilerin zatına itaat etmek dolayısı ile onları takip etmek Allah'ın ağır buyruğudur. Elçilerin bizatihine müracaatı ve itaati, bilinen sünnet anlayışı gibi hadis şeklinde kavramak, ayetin mana-i mantukası/lafzın verdiği anlam olmayıp belki bedevi bilginlerin bir çeşit keyfi yorumundan ibarettir.

BÖLÜM V

İSLÂMIN HANİF KÖKENİ

"Allah katında tek din Hanefiye /Zerdüş Müslümanlık dir". (Abdi Ümmi Mushafı Sure 3. Ayet 17.)
"D e ki: beni, rabbım şeksiz dosdoğru bir yola hidâyet buyurdu. Değişmez asıl dine, başka dinlerden sıyrılıb sâde İbrâhimin zerdüşt Müslüman topluluğuna o hiç bir zaman müşriklerden olmadı"(6/161)

> De ki: 'Biz Allah'a inandık ve bize indirilene de İbrahim'e ve İsmail' e, İshak' a ve Yakup'a ve onların soyundan gelenlere indirilene de Musa'ya ve İsa'ya ve öteki nebilere Rablerinden verilenlere de iman ettik, onlardan hiçbirinin arasını ayırmayız ve biz ancak O'na (Allah'a) boyun eğen Müslüman olmuş kimselerdeniz.' Her kim ki İslam'dan gayrı din/düzen ararsa, artık ondan kabul olmaz ve ahirette zarara uğrayanlardan olmuş olur (3/84–85).

Kur'an-ı Kerimde İslâm Kavramı. "el-İslâm" kelimesi, Kur'ân-ı Kerim'de 6 ayette geçer (3/19, 85; 5/3; 6/125; 39/22 ve 61/7). "İslâm" ve "müslim" kelimeleri, çekimleriyle birlikte Kur'an'da toplam 50 yerde kullanılır. İslâm ve müslim kavramlarının kökü olan "silm" kelimesi ve türevleri ise, toplam 157 yerde geçer.

"İslâm" kelimesinin kökü "selime-silm" fiilidir. "Selime" sulh (barış) anlamına gelir. Aynı kökten türeyen "selm, silm-selâm" gibi kelimeler de barış anlamını verirler. Yine aynı kökü paylaşan "selem" barış yapmak, anlaşmak, "Esleme", "barış yaptı, sulha girdi ve barışın şartlarına uydu" anlamlarına gelir. "Selime" fiili, aynı zamanda, saygı duyarak boyun eğmek, itaat etmek anlamlarına da gelir. "Selime", selâmet/kurtuluş ve güvenlik manasına da gelir. Bundan türeyen "selâm", emin olmak, güvenlik içinde olmak, barış ve esenlik içerisinde olmak demektir. "Esleme" ayrıca, hayır ve iyilik anlamına da gelir. Aynı kökten türeyen daha başka kelimeler, aşağı yukarı benzer anlamlara gelir. Barışı, selâmeti, kurtuluşu, barış yapmayı, emin olmayı, teslim olmayı, güvenlik içinde bulunmayı ifade ederler.

Kısaca "selime" fiili, barış isteyen bir otoriteye boyun eğerek ondan razı olup ona saygı duyarak itaat etmek, boyun bükmek ve böylece barış ortamında, güvenlik ve huzur içinde yaşamayı istemek, bu durumun devam etmesi için gerekli olanı yapmak demektir. Bu da İslâm kelimesinin genel anlamını kapsamaktadır.

> İşte bu gün sizin dininizi kemale erdirdim ve sizin için uygun gördüğüm Allah'a uymak olan huzur-barış düzenidir (İslamiyet). (5/3).

Görüldüğü gibi ayet metninde din, ideoloji düzeni anlamındadır, doğrudan ideoloji yerine ideoloji düzeni anlamında kullanılmış olup talim, terbiye ve toplumsal ıslahatlar sonucunda halkın huzur-barış düzeninin kurulduğuna delalet eder; ayet metninde geçen "bu gün dininizi kemale erdirdim" cümlesi "din öğretisi eksik idi de işte bu gün tamamlandı" anlamında değildir. Buradaki maksat, (Hz. İbrahim ve Hz. İsmail dualarında "Ey Rabbimiz, ikimizi de sana teslim olanlardan eyle, soyumuzdan da sana teslim olan bir ümmet/komün çıkar, bize ibadet yollarımızı göster, tövbemizi kabul buyur. Hiç şüphesiz sen tövbeleri kabul edensin ve çok merhametlisin" şeklinde 2/128. ayette arzulanan) yalnız Allah'a saygıyla boyun eğen huzur-barış toplum tarzının mükemmelce kurumlaşmasıdır. Yani devrisaadet zamanı Medine'de şura türü ortakçı demokrasi olarak kurulmuş, emanet kamu mülkiyeti toplumsal altyapısı ile tabii hak-hukuk ve isâr ahlakı üçlüsü şeklindeki toplumsal üstyapı ile ideal toplumla ideal insana doğru giden muhacir, devrimci ve Maaş dönemine uyumlu adil orta toplumdur maksat olan. Bu topluma mensup insan huzur-barış ve güvenlik içinde yaşayan anlamında Müslüman bireydir. Yani huzur-barış isteyen değil, bizzat huzur-barış düzeni "silm"i yaşayan huzurlu, mutlu olan kimsedir. Doğrusu İslamiyet'in, iman, adalet ve hürriyet boyutlu huzur-barış düzeni (Silm) olduğunu aşağıdaki ayet buyurmaktadır:

> Ey inananlar, hepiniz toptan huzur-barış düzenine (Silm'e) girin, şeytanın adımlarını izlemeyin (İslâm'dan gayrı düzenlere [köleci, münkir ve de zalim rejimlere] uymayın) çünkü o şeytan (müstekbir) sizin için apaçık bir düşmandır (2/208).

İnsanlığa açık örnek teşkil eden huzur, barış düzeninin/sınıfsız orta toplumun kurulma başarısının gerçekleşmesi, mahrum halk sınıfına Allah'ın bir lütfudur. Yeterli tanımıyla İslâmiyet, din hümanizmi, irfan mistizmi ve Karye Sosyalizmi ekollerinin bütünüdür ki bu üç ekolün Furkan öğretisi içinde yeri ve çağdaş açıklaması şöyledir: Din Hümanizmi= İnsanlık Dini, İrfan Mistizmi= Tevhit ve Karye Sosyalizmi=Sınıfsız Toplumculuk şeklindedir.

> Haktan sonra olsa olsa ancak dalalet vardır. O halde nasıl çevrilirsiniz (10/32).

Orta Sınıfsız Tolumun Düşmesi

> Allah katında geçerli olan din İslâm'dır/barış ve esenlik için Allah'a teslim olmaktır. Kitap verilenler, kendilerine ilim (gerçek ideoloji ve onun huzur-barış düzeni) geldikten sonra haksız yere halkın üstünde hegemonya kurmak için ihtilafa düşüp sınıflara bölündüler. Kim Allah'ın ayetlerini inkâr ederse bilsin ki Allah'ın hesaplaşması çok çabuktur (3/19).

Gizlenmiş Ekâbir Sınıf Münafıklar

***63/Münafikun Suresi*.**
1- O münafıklar sana geldikleri vakit dediler ki: 'Şahadet ederiz ki şüphesiz sen gerçekten O'nun Resul'üsün.' Allah da biliyor ki gerçekten sen O'nun Resul'üsün. Ve yine Allah şahadet ediyor ki gerçekten münafıklar yalancıdırlar.
2- Yeminlerini bir kalkan edinip de Allah yolundan yan çizmekte/engel teşkil etmektedirler. Gerçekten bunlar ne fena yapıyorlar.
3- O şundandır ki onlar önce imana gelip/görünüş itibarıyla daha sonra küfre gitmişlerdir/sınıfsal aslına rücu etmişlerdir de artık onlar anlamaz olmuşlardır, çünkü gayrı kalpleri mühürlenmiştir.
4- Onları gördüğünde cisimleri tuhafına gider ve söylerlerse dediklerine kulak verirsin, sanki dayanmış keresteler gibidirler. Hain oldukları için her sesi kendilerinin aleyhinde sanır korkarlar, onlar en tehlikeli düşmandır, dikkatle onlardan sakının, onları Allah gebertsin, hele nereden (Hakk'ın düzeninden Batıl'ın fitnesine) çevriliyorlar.
5- Onlara 'gelin Resulullah sizin için istiğfar ediversin' denildiğinde, müstekbir sınıf olarak başlarını bükerek yan çizer gider vaziyette görürsün onları.
6- Onlar için istiğfar etsen de etmesen de birdir. Allah onları asla bağışlamaz, onlar fasıkdırlar, Allah fasıklar güruhunu doğru yola çıkarmaz.
7- Onlar o kimselerdir ki 'Resulullah'ın yanındakilere nafaka vermeyin/malını onlarla bölüştürmeyin ta ki toplumları dağılsın' diyorlar. Hâlbuki göklerin ve yerin hazineleri Allah'ındır, tabi ikiyüzlüler/münafıklar, bunu anlamazlar elbette.
8- Diyorlar ki: 'Eğer Medine'ye dönersek herhalde Eazz/güçlü şerefli olan, Ezelli/zayıf, düşkün olanı oradan çıkarıp atacaktır kesinlikle.' Hakikatte ise izzet Allah'ın, onun Resul'ünün ve müminlerindir, lakin ikiyüzlü düşmanlar bunu anlamazlar.
9- Ey o bütün inananlar, malınız ve evladınız sizi Allah'ın mevzuatlarından alıkoymasın, sakın ha, her kim ki öyle yaparsa işte onlar hüsrana düşenlerdir.
10- Ve sizlere rızk olarak verdiğimiz şeylerden mutlaka parsa yapın (sevdiğiniz o malınızı yoksullarla bölüşün/ortak düzeni uygulayın) her birinize ölüm gelmezden evvel, ki sonra 'Ya Rabbi, beni yakın bir zamana kadar geciktir de sadaka versem ve iyi iş işler kullarından olsam' dersiniz.
11- Hâlbuki Allah, bir nefsi eceli geldiği zaman asla geciktirmez ve her ne yaparsanız Allah onlardan haberdardır.

Nihayet, bundan böyle münafıkların gerçek yüzünü gösteren, ona bağlı olarak nifakın çerçeve tablosunu bize sunan ibret dolu bu surenin ismi münasebeti ile münafıkların bir açık tarifi yapılacaktır ve ayrıca bu surenin bir nevi açılımı olan 9/Tövbe Suresi'nin (özellikle 110. ayetin) gelecekle ilgili işaretle bildirdiği mescid-i dirar simgeli raybın yapılanmasının/nifakın bir uzanımı ve semeresinden ibaret olan tabii ki Emeviler'in öncülüğünde başlatılmış ve oluşagelmiş Bedevi Müslümanlık az ve öz biçimde anlatılacaktır.

Şüphesiz münafıklar cehennemin en alt tabakasındadırlar (4/145).

***Münafıkların Açık Tarifi*.**

> Doğrusu münafıklar Allah'a hile yapmaya çalışırlar, Allah da hilelerini başlarına geçirir. Onlar özünde istemedikleri halde sırf halka karşı gösteriş olsun diye namaz kılarlar, Allah çok az hatırlarına gelir. Onlar, Hak ile Batıl arasında gidip gelmek suretiyle şaşkın haldedirler. Aslında onlar ne halk sınıfındandır ne de artık egemen sınıf sayılırlar [zira 63/8. ayetin işaret buyurduğu gibi münafıklar, hâkimiyetini kaybetmiş kimseler olarak halkın huzur-barış düzeni içinde Hak egemenliği altındadırlar] İşte her kimi de Allah şaşırtırsa artık sen ona yol bulamazsın (4/142-143).

Ayet metninde geçen "Onlar Hak ile Batıl/iman ile küfür arasında gidip gelmek suretiyle şaşkın haldedirler, ne müminlerdendir ne de kâfirlerdendirler veya ne halk sınıfındandırlar ne de hâkim sınıf sayılırlar" ifadesi sanki üçüncü bir sınıfın varlığı vehmini vermekte ise de Hak'tan sonra ancak dalalet olur. Ya mümin ya kâfir anlayışı taşıyan Kur'an'ın dünya görüşüne uygun düşmediği cihetle bu tür tarifte kapalılık olması, hakeza yukarıda kayıtlı bulunan sure 63'te, ilk bakışta münafıkların yalancı olduklarına dair Allah'ın şahadetinin sabit olduğu, onları affedip doğru yola erdiremeyeceği, ayrıca kendilerinden sakınılması gereken düşmanlar oldukları, aynı zamanda onların kalplerine mühür vurulmuş gayrı anlamazlar oldukları gibi kesin hüküm ihtiva eden ifadelerin olmasına rağmen, aynı surenin 6. ayetinde "Onlar için istiğfar etsen de etmesen de birdir. Allah onları bağışlamaz, onlar fasıkdırlar, çünkü Allah fasıklar güruhunu asla bağışlamaz ve de doğru yola çıkarmaz", 5. ayetinde ise "Onlara (Münafıklara) gelin Resulullah sizin için bir istiğfar ediversin", ayrıca "Ancak tövbe edip hallerini düzelten ve Allah'a sarılıp dinlerini Allah için halis kılan kimseler müstesna, çünkü bunlar müminlerle beraberdir" (4/146) benzeri ayetler olsun, durumları belirsiz münafıklar hakkında "Diğer takımda Allah'ın emrine bırakılmışlardır, Allah ya kendilerini cezalandırır veya tövbelerini kabul buyurur." (9/106) şeklinde ayetler olsun farklı ifade üslubu, telaffuz etme tarzları nedeniyle münafıkların kimliğini kapalı gösterdikleri içindir ki ikinci bir başlıkla açık bir tarife gidilmiştir. Bu da tarih felsefesi bakış açısına sahip ideolojinin toplum felsefesi marifetiyle mümkün olabilir ancak. İşte, Hak-Batıl'ın iç cephesinde zemini kaygan mücadele sahası olan münafıkların, istikrarsız sınıfsal yapının değişkenliğinin amilleri, birbirine tesir eden toplumsal altyapı ve üstyapıyla birlikte bu sınıflı toplum düzeninin geçerli olduğu dünyada isâr ahlakına sahip adil orta toplum örneğinde, sınıfsız bir toplumda kurulabilir düşünsel cereyanın tesiridir.

Toplumsal Altyapı Belirleyicidir Üstyapı ise Tesir Edicidir

> Onların mallarından bir sadaka (ortalama üçte birdir ki kamulaştırılır) al, onunla onları temiz ve tasfiye etmiş olursun. Bir de haklarında dua ediver, çünkü senin duan onlara *sekine*nin olmasıdır. Allah bilen, işitendir (9/103).

Sorumlu toplum felsefesinde, toplumsal altyapı, toplumun mülkiyet biçimi/ekonomi düzenidir: Ya bütün halkın istifadesine açık halk mülkiyeti şeklindedir ya da ancak

egemen bir azınlığın istifadesine mahsus özel mülkiyet biçimindedir sonuç itibariyle. Toplumsal üstyapıya gelince, altyapının belirlemesi sonucu oluşmuş idare, hukuk ve ahlak benzeri düşünsel sistemler düzenidir ki o da ya halk lehinde işleyen halkçı organizasyondur ya da halk aleyhinde işlenen baskı aracı devlet mekanizmasıdır ve de tesir edicidir. Toplumsal altyapının belirleyici olduğu, toplumsal üstyapının ise bünye bulup oluştuktan sonra müdahale edici olup altyapıya tesir ettiğine dair örnek, ayetten anlaşıldığı üzere, halk organizasyon önderliğini (ümmetin imameti) temsilen Resul-ü Ekrem'in özel mülkiyet biçimine, sadaka alma yöntemiyle varsıllardan alınan malı, yoksulların istifadesine sunması, dolayısıyla halk mülkiyeti biçimine dönüştürmesi şeklinde müdahalesidir. Bundan ötürü/mülkiyet biçiminin değişmesiyle üstyapının değişikliğe/tasfiyeye uğraması altyapının belirleyici olduğu anlamına gelir sosyoloji dilinde.

İlaveten 63/7. ayette nifak hareketinin beyin takımının, kendi tebaalarına hitaben "İnananlara infak yapmayın ki toplumları dağılsın" ifadesiyle önceliği ekonomik düzene vermeleri doğrultusundaki uyarıları olsun, yine aynı surenin 10. ayetinde salihlerden olabilmeyi malın infak edilmesine bağlayan ve infakın mutlaka gerekli olduğuna dair Allah'ın buyruğu olsun, mülkiyet biçimine değer atfedilmesi, altyapının belirleyiciliğine delildir. Toplumsal yapıların birbirlerine yaptığı tesir sonucu, hele özellikle aldatılmış halk kökeninden gelenlere ve bir istisna olarak fıtratı tamamıyla bozulmamış kimselere yansıyan orta toplumun adaleti ve ona bağlı huzur-barış düzeninin sağladığı insan kardeşliği, dolayısıyla temiz isar ahlakının sıcaklığı gibi etkenlerin yarattığı etkileşimdir ki (üstyapı tesiri) münafıkların sınıfsal yapısının, yukarıya alınan söz konusu ayetlerde ifade edildiği üzere, "kimileri hidayete erdi, kimileri dalalette kaldı ve kimileri de belirsiz, işleri Allah'a kalmış hallerde" şeklinde kısımlara bölünmek suretiyle değişikliğe uğramasına neden olmuştur; bu durum kendilerine işaret eden ayetlerin farklı telaffuzlarını gerektirmiştir. Elbet daha sonradan reybî yapılanmaya gidilmesi münafıkların kimliğinin göstergesidir.

> Şimdi Rabbinden Furkan bilinci üzere olan/gerçekçi kimse, hiç o kötü ameli kendine süslü gösterilmiş de hevâ ve hevesleri ardına düşmüş kimselere benzer mi? (47/14)
>
> Peygamber de 'Ya Rabbi kavmim bu Kur'an'ı dışlamış bir halde terk etti' demekte (25/30).

Orta Sınıfsız Toplumun Düşmesine Gelince. İnsanlık tarihi tekerrür etti, ilk sınıfsız toplum gibi orta sınıfsız toplum (ümmet-i vasata) da düştü ve ekâbir-hâkim sınıf (münafıklar) galip geldi, nifak hastalığı her yeri sardı, yeryüzü zifiri karanlığa büründü. Açıkçası insanlığın ışık kaynağı ay yarıldı. Bu, dört halife dönemi tek toplum taraftarları olan müminler ile saltanat isteyen hegemonya peşinde olan ikiyüzlü/münafıklar arasında gerçekleşmiş ve saltanat isteyen münafıkların galibiyetiyle sonuçlanmış savaş-mücadele dönemidir. Kerbela vakası orta sınıfsız toplumun en son kalesinin de düşmesi demektir.

6/Enam Suresi.

155- Bu indirdiğimiz (Kur'an) çok mübarek bir kitaptır. Şu halde ona uyun ve korunun, gerektir ki rahmetimize eresiniz.
156- 'Bizden önce kitap yalnız iki topluluğa (Yahudi ve Hıristiyanlar'a) indirildi, biz ise onların ders gördüklerinden habersizlerdik' dememeniz
157- Ya da 'Kitap bize de indirilseydi elbette onlardan daha fazla hidayette başarılı olurduk' dememeniz içindir ki Rabbinizden size doğruyu yanlışı açıkça gösteren ideoloji (*Beyyine*) ve ona bağlı ideolojik bilinç/hidayet ve bir rahmeti de gelmiştir. Öyleyse artık Allah'ın ayetlerini yalanlayandan ve halkı ondan alıkoyup çevirenden daha zalim kim olur? Ayetlerimizden alıkoyup çevirenlere, engel teşkil ettiklerinden dolayı pek çetin bir azapla karşılık vereceğiz kesinlikle.
158- Onlar kendilerine meleklerin gelmesini mi ya da Rabbinin gelmesini mi veya Rabbinin bazı ayetlerinin (Kavm-i Hadi/Mehdi gibi) gelmesini mi bekliyorlar? Rabbinin ayetlerinden bazılarının geleceği gün, daha önce iman etmemişse ve imanıyla bir hayır/değer kazanmamışsa, o günkü imanı hiçbir fayda vermez.
159- Gerçek şu ki, dinlerini/düzenlerini tefrikaya düşürüp de sınıflara ayrılanlar var ya, senin onlarla hiçbir alakan yoktur. Onların işi artık Allah'a kalmıştır, sonra O, işlemekte olduklarını kendilerine haber verecektir.
160- Kim bir iyilik ile gelirse ona karşılık olarak on misli verilir, kim de bir kötülük ile gelirse ona ancak yaptığının misliyle ceza edilir ve hiç birine haksızlık edilmez.
161- De ki: 'Rabbim gerçekten beni doğru yola iletti, dimdik duran bir dine, İbrahim'in hanif (mutlak tevhit) dinine/ideolojisine; o hiçbir zaman ortak koşanlardan olmadı.
162- De ki: 'Şüphesiz, benim namazım, ibadetlerim, hayatım, memadım âlemlerin Rabbi olan Allah'ındır.
163- O'nun hiçbir ortağı yoktur, işte ben bununla emrolundum ve ben Müslüman olanların ilkiyim.'
164- De ki: 'O, her şeyin Rabbi iken ben Allah'tan başka bir Rab mi (başkan, efendi, mevla) arayayım? Hiçbir nefis, kendisinden başkasının aleyhinde günah kazanmaz. Hiçbir günahkâr, suçlu bir başkasının günahını/suçunu yüklenmez. Sonunda dönüşünüz Rabbinizedir. O, size hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri haber verecektir.
165- O, sizi yeryüzünün halifeleri kıldı ve size verdikleriyle sizi denemek için kiminizi kiminize göre derecelerle yükseltti. Şüphesiz senin Rabbin sonuçlandırması pek çabuk olandır ve O, bağışlayandır ve esirgeyendir şüphesiz.'

Yorum. Konunun dışına çıkmamıza neden olacaksa da açıklanması gerekli olan "Rabbinin gelmesi" ayet cümlesinin genişçe açıklanması şöyledir: Bu ayet cümlesi, 2/210, 81/15–16, 86/1–4. ayetlerle birlikte geniş yoruma tabi tutulduğu takdirde, Zat-ı Barî/Mana olan Allah'ın, kararlaştırılmış zaman geldiğinde, tufan benzeri silahı olan 11. gezegenin harekete geçip gelmesi şeklinde tenezzül edeceği, böylece Tarık'a taht kuracağı/yoğunlaşacağı anlamına gelir. Bir de ayette (158) geçen "Rabbinin gelmesini" cümlesinin yanı sıra "Meleklerin gelmesini mi veya Rabbinin bazı ayetlerinin (Mehdi neslinin oluşturacağı müvekkil toplumun evrensel zaferi) gelmesini mi bekliyorlar." tarzında cümlelerin hüküm ifade etmesi ise, tarih felsefesinin en son süreci olan intizar/bekleyiş düşüncesinin temelini oluşturuyor. Asıl mevzua gelince: Enam Suresi'nin bu ayetlerinin öncelikli muhatabının Hz.

Muhammed'in kavmi olduğu açıktır. Yine devrisaadette halk halifeliği olduğu gayet aşikârdır. Binaenaleyh, Allahın vermiş olduğu nimetler ve ona bağlı farklı derecelendirmelerin bir imtihan olduğu, kendilerine bildirildiği halde, ilk sınıfsız toplumda olduğu gibi huzur-barış düzenlerini (dini) tefrikaya düşürüp sınıflara ayrılanların, haliyle adil orta toplumun mümin toplumdaşları sayılamayacağı ve onlardan alınacak bir örnek de olmadığı, bu bağlamda iyi kimselere iyiliklerinin on kat misliyle, kötülük yapanlaraysa yaptıklarıyla mukabele edileceği, işlerinin Allah'a kalacağı beyan edilmiştir. Bu ayetlerin işaret anlamlarından çıkan şu ki aslına sadık hanif öğretisinin mensubu müminlerle asılsız bedevi öğretisinin mensubu münafıkların dâhili şartlarda yapılan kapalı sınıfsal mücadelelerinden ibarettir İslam tarihi. Halen Müslüman halk kitlesinde sürdürülen ihtilaf, savaş ve birbirleriyle mütemadiyen mücadele halinde olmalarının temel amili bu gizli, sınıfsal mücadeledir.

İSLAM TARİHİN KISA ÖZETİ

Hz. Muhammed

Hz. Muhammed 571 yılında Mekke'de doğdu. Babası Abdullah, annesi Âmine Hatun'dur. Küçük yaşta anne ve babasını kaybettiğinden önce dedesinin sonra da amcası Abu Talip'in yanında yetişti. Çobanlık ve ticaretle uğraştı. 25 yaşında Hz. Hatice ile evlendi. Bütün kötülüklerden uzak durması, doğruluğu ve zekâsından dolayı kendisine "el emin" dendi. Kırk yaşlarına geldiğinde sık sık gittiği Hira Dağı'ndaki bir mağarada ilk vahyin gelmesiyle peygamber oldu (610).

Devrisaadet/Hz. Muhammed Dönemi

Muhammed Hak dinini önce gizlice yakınlarına anlattı. Daha sonra açıktan yaydı. Bu durum çıkarlarının elden gitmesinden korkan Mekke ileri gelenlerinin/ekâbirlerinin tepkisine yol açtı. Mekkeliler müminlere baskı yapmaya başladılar.

Bunun üzerine müminler Mekke'den Medine'ye hicret (göç) ettiler (622). Böylece orta sınıfsız toplumun temelleri atıldı. Hz. Muhammed orta sınıfsız topluma muhafız-kılavuzluk etti. Mekkeliler inananların peşini bırakmadılar. İnananların Mekke'de kalan mallarını yağmaladılar. Bu durum Bedir Savaşı'na yol açtı. 624'te yapılan Bedir Savaşı'nı inananlar kazandı. Bu durum inananların kendilerine güvenini artırırken Hak dinin yayılışını da hızlandırdı.

625'te Mekkeliler Bedir'in intikamını almak istediler. Yapılan Uhud Savaşı'nda inanan Müslümanlar yenildi. İki yıl sonra Mekkeliler Müslümanlar'ı kesin olarak yok etmek için Medine'yi kuşattılar. Ancak kazılan hendekleri geçemediler. Mekkeliler'in başarısızlığı Araplar'ın Müslümanlar'a olan ilgisini arttırdı.

628'de yapılan Hudeybiye Antlaşması ile Mekkeliler Müslümanlar'ın varlığını tanımış oldu. 630'da Hz. Muhammed Mekke'yi ele geçirdi. Mekkeliler'in tamamına yakını Müslüman oldu. İslamiyet Arabistan'daki en büyük güç oldu. 632'de Veda Haccı'nı yapan Hz. Muhammed aynı yıl vefat etti.

Dört Halife Dönemi

Hz. Muhammed'den sonra yerine Hz. Ebubekir halife seçildi. Onun zamanında yalancı peygamberler ve zekât vermeyen kabileler itaat altına alındı. Kur'an-ı Kerim kitap haline getirildi. Yerine geçen Hz. Ömer zamanında Irak, İran, Suriye ve Mısır fethedildi. Hz Osman zamanında Türklerle savaşlar başladı. İlk İslam donanması kuruldu ve Kıbrıs alındı. Hz. Osman'ın son zamanında başlayan karışıklıklar Hz. Ali zamanında artarak devam etti. Bu durum İslam toplumunun bölünmesine fetihlerinin durmasına neden oldu.

Saltanat ve Mehcüriyet Dönemi

Emeviler zamanında (661–750) nifak hareketi hızlandı, yeniden saltanata dönüldü. Daha açık bir deyimle İslam tarihi, hegemonya peşinde koşan bedevilerin saltanatı ile halk hilafetinden ibaret Medine medeniyetinin zamana yansımış çelişkisidir. İşte devrisaadet ile saltanat devri arasında bir geçiş süreci olan dört halife dönemi, bu temel çelişkinin su yüzüne çıkması dönemidir. Doğrusu, inananlarla inanmayanların saflarının belirgin hale geldiği ve ölüm-kalım savaşına tutuştukları Harra Olayı'nın altında yatan gerçek, sınıfsal çelişkidir. Harra Olayı orta sınıfsız toplumdaşların toplu kıyımı ve onun yerine ikiyüzlülüğün piç neslinin ikame edilmesinin ifadesidir. İslam tarihi, birbirine karşıt, müminler ile münafıkların ideolojik boyutlu, yerine göre sıcak savaşa dönüşen kapalı sınıfsal mücadelesidir. Büyük katliam olan Harra Vakası hakkında *Studies in Jahiliyya and Early Islam* kitabının yazarı ***Kister***, Medineliler'in isyanında dinî veya siyasi sebeplerden ziyade sosyo-ekonomik nedenlerin etkili olduğunu iddia etmekte ve bunu ilk dönem kaynaklarından olan ancak İslâm Tarihi araştırmacıları tarafından göz ardı edilen kaynaklardan istifade ederek delillendirmektedir.

Olayın Sosyo-Ekonomik Sebepleri

Medine'deki isyanın gerçek sebebiyle ilgili olarak Ya'kubî'nin *Tarih*'inde tamamen farklı bir bilgi yer almaktadır. Sorun aslında Muaviye'nin Medine'deki arazilerinin, tarlalarının, hurmalıklarının işlenmesi ve mahsullerinin toplanması ile ilgilidir. Muaviye, birçok bölgede bu tür mülkler edinmiş ve buralarda köleleri ya da kölelikten kurtulmuş mevali işçileri sistemli olarak çalıştırmaktaydı. Denildiğine göre Muaviye, zor kullanarak işçi çalıştıran ilk halife olmuştur. Medineliler valiye "Biz çok zor durumda kalıp açlıkla karşı karşıya gelince, Muaviye bizim bu

durumumuzdan istifade etmek istedi ve bizim arazilerimizi gerçek değerinin yüzde biri kıymetinde bir parayla satın aldı" diyerek şikâyetlerde bulunmuşlardı. Ayrıca Kerbela katliamının duyulması bardağı taşıran son damla oldu ve Medineliler vali ve Emevioğulları'na karşı isyanı başlattılar, onları Medine'den kovdular. Kovulan Emevioğulları'nın geçecekleri yolları kayalarla tıkadılar. Muaviye'nin getirdiği babadan oğula geçme/tek kişilik yönetim tarzı (hilafet saltanatı) döneminin başı mel'un Yezit idi.

Yezit'in ordusu Medine'yi kuşattı, teslim olmaları için üç gün mühlet verdi. Üçüncü günün sonunda şehre saldırdı ve kısa sürede şehri teslim aldı. Üç gün boyunca şehir yağmalandı, talan edildi. Kadınlara, kızlara üç gün boyunca tecavüz serbest bırakıldı. Birçoğu ganimet olarak alındı. Mekke ve Medine'de on bine yakın insan katledildi. Bu olaydan sonra aileler kızlarını evlendireceklerinde bekâret konusunda garanti veremiyorlardı.

Medine katliamından sonra Mekke kuşatıldı. Şehir mancınıklarla dövüldü. Bu saldırılar sırasında Kâbe'nin duvarları yıkıldı. Ahşap kısımları ve örtüsü yandı. Yezidiler'in başkumandanı Haccac, ikinci Mekke kuşatmasını başlattı. Yine mancınıklarla Kâbe saldırıya uğradı ve ikinci kez büyük hasar gördü. Evlerde yiyecek bir şey kalmamıştı. Birçok mahallede bulaşıcı hastalıklar ortaya çıkmıştı. Birçok kaynakta, kuşatma altında çok zor günler geçiren Müslümanlar'ın binek hayvanlarını, hatta hakaret amacıyla Haccac tarafından kendilerine mancınıklarla atılan köpekleri bile yemek zorunda kaldıkları anlatılmaktadır.

Kuşatmanın altıncı ayında yiyecek hiçbir şey kalmamıştı. Yorulan, bıkan, açlıkla baş başa kalan bazı direnişçiler, direnişi yöneten Abdullah b. Zübeyr'in etrafından ayrılmaya başladılar. Bunların arasında, Abdullah'ın oğullarının dahi bulunduğu kaydedilmektedir. Abdullah durumun çok kötüye gittiğini ve başka bir çıkış yolu olmadığını görmüştü. Teslim olmak yerine ölümü tercih etti. Şehirde yaşanan faciaya bir son vermek ve daha fazla insanın ölmesini engellemek amacıyla bir çıkış hareketi yaptı ve vuruşarak öldü.

Adı, zamanla, zulüm ve zorbalıkla özdeşleşecek olan Haccac, büyük bir vahşet ve gururla Abdullah b. Zübeyr'in başını kestirerek Suriye'ye gönderdi. Haccac, haram ayda, haram kılınan bir bölgede kan dökmekten, Allah'ın evini taşa tutmaktan ve Kâbe'nin içine sığınan sivil halkı bile katletmekten çekinmemişti.

Kerbela'dan sonra Mekke ve Medine katliamlarıyla Müslüman sahabenin kökü kazınmış sayılırdı. Geride sesi çıkacak, karşı koyacak, Müslümanlara önderlik yapacak kimse kalmamıştı. İşte böylece karşı devrim tamamlanmış oldu.

Halkın nefsinden olan toplumcu peygamber Hz. Muhammed'in irtihalinden hemen sonra, Ebu Süfyan "Ey Ümmeyeoğulları, ne cennet var ne de cehennem, Muhammed siyaset yapmıştır, küreğin sapına sarılırcasına riyasete sarılın bırakmayın" şeklinde sarf ettiği sözlerle nifak (Reyb yapılanması) hareketini başlatmasıyla inşasına başlanmış ***Bedevi Müslümanlık*** öğretisi, kandırdığı cühela çoğunluğuyla Sıffin'da Kerbela'da Mekke'de, Medine'de giriştiği eylemle dünya gözüyle galip olmuş ve rain/gütme siyasetine alet etmek biçiminde Kur'an'ı mızrakların ucuna takmak saygısızlığı ile onu mahcur etmiştir (tamamıyla Kur'an'dan vazgeçip olduğu gibi onu terk etmek anlamında). Bu süreçle, deccal çağında süfyaniliğe dönüşecek bedeviliğin o/saltanat devrine ayak basmış olunuyordu. Bu da mümin Müslümanların, orta toplum düzeyinden adil aydın

cemaat düzeyine düşüp muntazır olma (kurtarıcı bekleme) durumudur, aynı zamanda Bedevi Müslüman çoğunluğa karşı Hanif Müslüman azınlığın, cemaat şartlarında mücadele vermesiydi. Cemaat şartlarında mücadelenin bariz örneği muttakilerin imamı Hz. Hüseyin'in (a.s.) başını çektiği Abuzer'in yolu olan Al-Şia/kızıl taraftar cemaatidir. Ne yazık ki, daha sonra Abbasilerin elinde, ruhban hizmetinde siyah Şia'ya dönüştürüldü. Elbet bilinmesi gerekli olan şu ki Kerbela Vakası Asa-i Musa darbesiyle Nil'de boğulmuş Firavun'un, bu maskeli bedeviliğin tesisiyle Fırat nehrinden hortlaması anlamına da gelir tarih felsefesi bakışıyla. Resul-ü Ekrem'in âl u ayaline karşı girişilen soykırım olsun, tarihte emsali olamayan hınç ve görülmemiş acımasızlık olsun, gizli bir kinin kusulduğu ve bu münafık bedevilerin müşrik atalarının intikamını aldıkları yaptıkları işlerden anlaşılıyor zaten. İşte Emevi firavunlarının icat ettikleri bedevilik bidati, İbrahim (a.s.) baltası altında hışhal kırılmış putları tamir ettiyse ve Nemrut geleneğini yeniden ihya etme şakirtleri olan Abbas oğulları'nın (750-1258) elinde ince felsefi maharetle tekâmüle erdiyse de sonuç itibariyle galip görünse bile hakikatte 9/97. ayetin tokadını çoktan yemiş olup gazabı da azabı da hak etmiş sapık yolun mezheb-i batılı olmuştur. İşte böylece Hakk'ı Batıl ile (İlahi kelam Kur'an'ı beşeri kelam edille-i şeriyyeyle/sade İslam'ı, katışık İslam'la) örten sınıftan sayıldılar, o ikiyüzlü, o tevhit maskeli, Müslüman isimli, münafık bedeviler. Özet olarak İslâm Tarihi, devrisaadet ve saltanat devri olmak üzere iki süreçten ibarettir.

47/Muhammed Suresi.

1- İnkâr edenler ve Allah yolundan alıkoyanlar var ya, işte, Allah onların bütün amellerini boşa çıkaracaktır.

2- İman edip insanlığın iyiliğine, birlik ve barışına yönelik iş işleyenlerin ve Rableri tarafından bir gerçek olarak Muhammed'e indirilen risaletine inananların kötülüklerini Allah örter ve durumlarını düzeltir.

3- Bu, inkâr edenlerin Batıl'a/sınıflı toplumculuğa, iman edenlerin ise Rablerinden gelen Hakk'a/sınıfsız toplumculuğa tâbi olduklarındandır. İşte Allah, insanlara böyle örnekler getirmekte ve hallerini böyle anlatmaktadır.

4-(Savaşta) Münkir egemenlerle karşılaştığınız zaman boyunlarını vurun. Nihayet onları iyice vurup sindirince bağı sıkıca bağlayın (onları esir alın). Ondan sonra artık ya lütfen bırakır veya karşılığında fidye alırsınız. Harp, ağırlıklarını bırakıncaya (savaş sona erinceye) kadar (böyle yaparsınız). Allah dileseydi (kendisi) onlardan öç alırdı, fakat sizi birbirinizle denemek için (size savaşı emrediyor). Allah, kendi yolunda öldürülenlerin yaptıkları işleri zayi etmeyecektir.

5- İlerde de onların hidayetini artıracak ve gerçek ideoloji düzenlerini yerleştirecektir.

6- Onları dünyada iken tanıttığı cennete koyacaktır.

7- Ey iman sahipleri! Eğer siz Allah'a yardım ederseniz, Allah da size yardım eder ve ayaklarınızı sağlam bastırır.

8- Gerçek ideoloji olan sınıfsız toplumculuğu/Furkan'ı reddeden münkirlere gelince, kayıp ve yıkım onlara! Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır.

9- Bu onların, Allah'ın indirdiklerini beğenmediklerinden dolayıdır. Allah da bunun için onların amellerini boşa çıkarmıştır.

10- Onlar yeryüzünde bir gezmediler mi? Baksalar ya kendilerinden önceki sınıfdaşlarının sonu nasıl olmuş? Allah onların üzerlerine helak yağdırmıştır. Bu tağilere (emperyalistlere) de onların başına gelenlerin benzerleri yaraşır.
11-Bu böyledir, çünkü Allah inananların koruyucusudur. Zalimlere gelince koruyucuları yoktur.
12- Şüphesiz ki Allah iman edip birlik beraberlik ve de kardeşlik için çalışanları, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. İnkâr edenler ise zevk u sefa/debdebe hayatı, burjuvazice yaşam sürüyorlar öyle ki hayvanların yediği gibi yiyorlar. İşte onların meskeni de ateştir.
13- Seni memleketinden sürüp çıkaranlardan, kuvvet bakımından daha üstün nice güç sahipleri var idi ki biz onları yıkıma uğrattık da kendileri için hiçbir yardımcı çıkmadı.
14- Rabbi tarafından Furkan bilinci üzerinde bulunan kimse, kötü işleri kendisine güzel gösterilmiş de heveslerinin peşine düşmüş kimseler gibi olur mu hiç?
15- Kötülükten sakınanlara vaat edilen cennetin durumu şöyledir: Orada bozulmayan temiz sudan ırmaklar, tadı değişmeyen sütten ırmaklar, içenlere lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır. Onlar için cennette her çeşit meyve ve Rablerinden bir bağışlanma vardır. Bunların durumu, ateşte ebedî olarak kalacak olan ve bağırsaklarını parçalayacak kaynar su içirilen kimselerin durumu gibi olur mu hiç?
16- Ey Muhammed! Onlardan seni dinlemeye gelenler de var. Senin yanından çıktıkları zaman kendilerine sınıfsal bilinç verilmiş kimselere alay yoluyla 'O demin ne söyledi?' diye sorarlar. İşte onlar Allah'ın kalplerini mühürlediği kimselerdir. Onlar sadece kendi havâ ve heveslerine uyarlar.
17-Kılavuzlarını bulmuş (hidayet rehberinin aydınlık yoluna kavuşmuş) olanlara gelince, Allah onların hidayetini artırmış ve korunma imkânlarını kendilerine vermiştir.
18- Zalim ekâbirler, kıyamet saatinin kendilerine ansızın gelivermesini mi bekliyorlar? İşte onun alametleri gelmiştir. Artık kıyamet kendilerine gelip çatınca anlamaları neye yarar ki?
19- Bil ki Allah'tan başka ilâh yoktur. (Ey sevgilim) hem kendinin hem de mümin erkeklerin ve mümin kadınların/halk sınıfının günahlarının bağışlanmasını dile! Allah, gezip dolaştığınız yeri de duracağınız yeri de bilir.
20- İnananlar 'Keşke bir sûre indirilse de cihada çıksak" derlerdi. Hükmü açık bir sûre indirilip de içerisinde savaş zikredilince kalplerinde egemen sınıf hastalığı taşıyan münafık bedevilerin ölüm korkusuyla baygınlık geçiren bir kimsenin bakışıyla sana baktığını görürsün. Oysa onlar için ölüm yaşamaktan daha uygundur.
21- Onların (Kur'an'ı mahcur eden bedevi Müslümanların) vazifesi itaat ve güzel söz söylemekti. Sonra iş kesinleşince Allah'ın emrine sadakat gösterselerdi, elbette kendileri için daha hayırlı olurdu.
22-Ey münafıklar, demek ki iş başına gelip yönetimi ele alırsanız, hemen yeryüzünde fesat çıkaracak ve halk kardeşliği bağlarınızı koparıp parçalayacaksınız, öyle mi?
23- İşte bunlar, Allah'ın kendilerini lanetlediği, bu yüzden kendilerini sağır ve gözlerini kör kıldığı kimselerdir.

24- Öyle olmasaydı, Kur’ân’ı düşünüp yalnız ona kuvvetle sarılmaları gerekmez miydi? Yoksa kalplerinin üzerinde üst üste kilitler mi var?
25- Kendilerine doğru yol belli olduktan sonra arkalarına (bedeviyete) dönenlere, şeytân hatâlarını süslemiş ve (deccalın işbirlikçileri süfyaniler olmayı) kolaylaştırmış ve onları uzun emellere, umutlara düşürmüştür.
26- Bu, böyledir; çünkü onlar, Allah'ın indirdiği şeyden hoşlanmayan deccallara ‘Biz yönetimin bazı işlerinde size itaat edeceğiz’ demişlerdir ve Allah’sa onların gizlice konuştuklarını bilmektedir.
27- Melekler bu döneklerin yüzlerine ve sırtlarına vurarak canlarını alacakları zaman, bakalım nasıl olacak halleri?!
28- İşte olacak olan budur! Çünkü onlar, Allah'ı öfkelendiren düzenlerin peşine düştüler, O'nun hoşnutluğu olan sınıfsız orta toplumdan/insanlığın huzur-barış düzeninden (ümmet-ı vasata dan/mizan düzeni İslâmiyet’ten) tiksindiler; sonunda Allah bütün amellerini (gerek düşünsel-felsefi ekolleri, gerek yapmış oldukları içtihatlar sonucu vardıkları ameli tarikat ve mezhep-meşrepleri, dolayısıyla kurumsal yapıların tamamını işe yaramaz hale getirip) boşa çıkardı.
29- Yoksa kalplerinde bedeviyet hastalığı bulunan münafıklar Allah’ın, kalplerinde müminlere karşı duydukları kinleri açığa çıkarmayacağını mı zannediyorlar?
30- Eğer biz dileseydik onları sana gösterirdik. Sen de onları yüzlerinden tanırdın. Andolsun ki sen onları sözlerinin üslubundan da tanırsın. Allah ise bütün yaptıklarınızı bilir.
31-Yemin olsun, içinizden gayretle didinen ve sabreden o aydın topluluğu meydana çıkarıncaya kadar sizi belalarla imtihan edeceğiz. Haberlerinizi de eleyip tarayacağız/süfyanlığınızı açığa çıkarıp gerçek müminlere bildireceğiz.
32- Nankörlüğe sapıp dönenler Allah yolundan alıkoyanlar ve hidayet kendilerine tam bir şekilde belli olduktan sonra Resul’e kafa tutanlar (kapitalcilik yapanlar), Allah'a hiçbir şekilde zarar veremezler. O, onların amellerini/süfyani düzenlerini işe yaramaz hale getirecektir.
33- Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, Peygamber'e itaat edin ve amellerinizi boşa çıkarmayın.
34- Nankörlük edip Allah yoluna engel olan, sonra süfyan olup kâfir olarak ölenleri Allah affetmeyecektir.
35- Asla gevşemeyin ‘Huzur-barış/silm’in’ davetçileri olduğunuz müddetçe üstün gelecek sizsiniz, çünkü Allah sizinle beraberdir ve de amelleriniz boşa gitmeyecektir.
36- Şu sınıflı ve aşağıların aşağısı dünya hayatı, sadece bir oyun ve eğlencedir. Eğer iman eder korunursanız, Allah, ödüllerinizi verecek ve sizden mallarınızı istemeyecektir.
37- Eğer sizden onların tamamını isteyip de sizi zorlasaydı cimrilik ederdiniz. Bu da sizin bütün kinlerinizi ortaya çıkarırdı.
38-İşte sizler Allah yolunda ortakçılığı savunan kimselersiniz, (hal bu iken) içinizden kiminiz cimrilik ediyor/parsa vermiyor. Ama cimrilik eden ancak kendi zararına cimrilik eder. Allah zengindir, siz ise fakirsiniz. Eğer siz Hak düzeni gerçekleştirmeyip ondan yüz çevirirseniz, Allah yerinize başka bir kavim/aydın toplumu getirir ki onlara örneklik teşkil etmezsiniz. Sonra o üstün insan-aydın toplum sizin gibi olmaz.

> İşte o günler biz onları insanlar arasında devrettirip dururuz. Bu Allah'ın iman edenleri belirtip ayırması ve sizden şahitler (Mehdiler) edinmesi içindir. Allah zulmedenleri sevmez. (Yine bu) Allah'ın iman edenleri arındırması ve inkâr edenleri yok etmesi içindir. Yoksa siz Allah içinizden cihat edenleri belirtip ayırt etmeden ve sabredenleri de belirtip ayırt etmeden cennete gireceğinizi mi sandınız (3/140–142).

EMEVİ İSLÂMIN BEDEVİ MÜSLÜMANLIĞI

> Bedeviler iman ettik dediler. De ki 'Siz iman etmediniz, iman kalplerinizin içine girmemiştir', doğrusu 'Biz Müslüman olduk' deyiniz (49/14).
>
> Onların gönlünde bünye bulmuş Reybî yapılanma (nifak hareketi) kalpleri parçalanıncaya dek (ileride de) devam edip gidecektir. . . Kendisine verdikleri sözden döndüklerinden ve yalan söylediklerinden dolayı Allah, kendisiyle karşılaşacakları güne kadar onların kalplerine iki yüzlülük sokmuştur/bu onların alâmetifarikasıdır (9/110 ve 77).

İcaz ifade eden bu ayetler, gelecek anlamın verdiği işarete göre, Reybî yapılanma/nifak hareketi, Ekâbir sınıfın geliştirmiş olduğu yöntem olarak İslamiyet'i ancak bir maske olarak kullanmayı esas aldığı içindir ki bedevi Müslümanlık olarak isimlendirilmiştir. Devamla, bu ayet "Münafıklar, Allah'ı aldatmaya yeltenirler, ama asıl Allah onları aldatır. Namaz kılarken isteksiz ve ciddiyetsiz biçimde ayakta dikilirler. Amaçları insanlara gösteriş yapmaktır, işlerinde Allah'ı pek az anarlar" (4/142) ve "Söylemediklerine ilişkin Allah'a yemin ediyorlar. Yemin olsun ki o küfür sözünü söylediler. İslam'a girmeleri ardından küfre saptılar. Başaramadıkları bir şeyi tasarladılar. Oysaki intikam almaları için, Allah'ın ve Resul'ünün, Allah'ın lütfüyle kendilerini zengin etmiş olmasından başka bir sebep de yoktu. Eğer tövbe ederlerse kendileri için hayırlı olur. Eğer yan çizerlerse Allah onlara dünyada da âhirette de acıklı bir azapla azap edecektir. Ve yeryüzünde onların ne bir dostu olacaktır ne de bir yardımcısı" (9/74) ayetleriyle birlikte incelendiğinde bu yapılanmanın İslamiyet'ten irtida eden niyazlı namazlı, ama inkârcı kimselerden müteşekkil bir oluşum olduğu fark edilir ki bu, aynı zamanda münafıkların yeni kimliği ve açık seçik tarifidir. Elbette işin gerçeği şu ki idare sisteminde Hakk'ın halk yönetimi şuradan ayrılıp monarşiyi, hukuk sisteminde köle-cariye benzeri ayrıcalık mevzuatını ve akidede/düşünsel sistemde ise inkâra, şirke bulaşmış Helenizm'in felsefi nazariyeleri ile doğu mistisizminin âşık-maşuk, kula kulluk gibi düşüncelerini benimsemek suretiyle, kastlar dünyasına uyup mevcut konjonktüre dini uyarlamakla Müslüman giysisiyle Tağut'a tebaa oluverdiler. Dolayısıyla da bölücü millet olma gömleğini giyiverdiler, işte riyakârlık gibi, irtida gibi iki sacayağı bulunan Bedevi Müslümanlık binasının mensubu bidatçi Müslümanlar, dinlerini oyuncak yaptılar böylelikle.

İşte dinlerini oyun ve eğlence edinen ve de dünya hayatı kendilerini aldatmış bulunan kimseleri bırak (6/70).

Kesinlikle onlar sizlerden değil, çünkü onlar bölücü millettir (9/56).

Bedevi Müslümanlık'ın genel karakterini bildiren sure Maun Sûresi'dir:

107/Maun Suresi

1- Gördün mü? O dini/gerçek ideolojiyi yalanlayanı [tekil zamir ile çoğulu ifade etme üslubu].
2- Odur ki yetimi/düşkün kimsesizi iter [din, düşkünlerin ve mahrum halk sınıfının kurtuluş yolu/ideolojisi olduğu halde],
3- Ve o, miskini/mahrum yoksulu, doyurmaya ön ayak olmaz.
4- O namaz kılanlara yazıklar olsun ki
5- Namazlarında yanılmaktadırlar,
6- Onlar onunla halka gösteriş yapıyorlar.
7- Üstelik insafı, adaleti emredenlere engel olurlar/parsayı de vermezler.

Netice ve İbret:

12/Yusuf Suresi

103- Ey Habib'im, sen şiddetle arzu etsen de insanların çoğu iman edecek değildir.
104- Oysaki sen buna karşı onlardan bir ücret de istemiyorsun. O (Kur'an), âlemler için yalnızca bir öğüt ve hatırlatmadır.
105–106–107- Göklerde ve yerde nice ayetler/ibret verici işaretler vardır ki üzerinden geçerler de ona sırtlarını dönüp giderler, dolayısıyla bu ayetlerin varlığına rağmen onların çoğu Allah'a şirk koşmaksızın iman etmez. Ya artık Allah'ın azabından tümünü saracak bir bela gelivermesinden veya onların hiç haberleri yokken kıyametin onlara apansız gelmesinden kendilerini güvende mi buldular?
108- De ki: 'Bu benim ideoloji yolumdur. Dünya görüşü (iman) üzere Allah'a davet ederim, ben ve bana uyanlar da. Ve Allah'ı tenzih ederim, ben müşriklerden değilim.'
109- Senden evvel gönderdiğimiz peygamberler de şehirler ahalisinden kendilerine vahyeylediğimiz birtakım kimselerden başka değildi. Ya şimdi hiç mi yeryüzünde dolaşmıyorlar, kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görmüş olsunlar ve de korunanlar için elbette ahiret yurdu daha hayırlıdır, hala akıl erdirmeyecek misiniz?
110- Öyle ki elçiler, umutlarını kesip de artık onların gerçekten yalanladıklarını sandıkları bir sırada onlara yardımımız gelmiştir, biz kimi dilersek o kurtulmuştur. Suçlu günahkârlar topluluğundan zorlu azabımız kesin olarak geri çevrilmeyecektir.
111- Andolsun onların kıssalarında temiz akıl sahipleri için ibretler vardır. Ve ayrıca kesinkes biline ki bu Kur'an dizip uydurulacak bir söz/uydurulmuş sözler gibi değildir. O, ancak kendinden önceki semavi kitapların (gök kültürün kısımlarının)

doğrulayıcısı ve ideolojiyle ilgili olan her şeyin çeşitli biçimlerde/ideolojik dille açıklaması ve iman eden toplum için bir yol gösterici ve de rahmettir.

3/Âl-i İmran Suresi

138–139- İşte bu, Reyb taşımayan Kur'an'ın dünya halkına olan kesin bildirisi, sakınan aydınlara da özel bir bilinç ve irşattır ki şöyledir: Sizler asla ve asla gevşemeyin ve de üzülmeyin, eğer doğru iman etmişseniz bilin ki er geç üstün gelecek olan sizler olacaksınız.
140- Şunu da bilin ki eğer sizler bir yara aldıysanız o kavme de benzer bir yara değmiştir. İşte o günler, yani galibiyet-mağlubiyet/zafer ve yenilgi benzeri durumlar, biz onları insanlar arasında devredip dururuz. Bu Allah'ın iman edenleri belirtip ayırması ve sizden şahitler edinmek içindir, çünkü Allah zulmedenleri sevmez.
141- Yine bu, Allah'ın iman edenleri arındırması ve inkâr edenleri yok etmesi içindir.
142- Yoksa siz, Allah içinizden cihat edenleri belirtip ayırt etmeden ve sabredenleri belirtip ayırt etmeden cennete gireceğinizi mi sandınız?

Nihayet. Bunlar her ne kadar yorum gerektirmeyecek kadar açık ayetler ise de bazı açıklamalar gereklidir. İşte "İnsanların çoğu iman edecek değildir" (12/103) ayetinin hikmeti: Dünyanın genel konumunun gidiş tarzı, kastlar düzeninden ibaret sınıflı toplum hükümranlığıdır ki insanların çoğunluğunu iman etmekten alıkoyan şey, işbu evrensel sınıflı düzenin toplumsal yapı tesiriyledir. Yani, böylesi bir durum ilahi iradenin bir takdiri değildir; aksine, 90/10. ayette işaret buyrulduğu gibi, "insan yolunu seçmek özgürlüğüne sahiptir". Ayrıca, 12. surenin bu dizisinde Bedevi Müslümanlar şahsında tüm insanlar kast edilerek "Onların çoğu ancak ortak koşarak Allah'a inanırlar" denmektedir. Ayet ifadesinde yatan hikmet şudur: Katışıksız dosdoğru imanda, Tanrısal tevhit toplumsal tevhidi gerektirir ve "tek ilah–tek toplum" birbirine yakışan ve de ayrılmaz bir bütündür, bu durumun ise hükümran sınıflı dünya düzenine/aleni şirke ters düştüğü bir realitedir, gökte ve yerde ders alınacak yeterince deliller de vardır. Yani mevcut dünya durumu doğru düşünmeye ve doğru kavrayışa engel değildir. Bir diğeri de doğru tevhit (sıdk) dünya görüşü üstünde yükselmiş Furkan'ın/fark eden ideolojinin, dimdik ayakta olduğudur; tabii ki görme kabiliyeti olanlar için, bu, gerçeğe çağrıdır. Binaenaleyh, İslam Tarihi, yukarıda belirttiğimiz 12/111. ayeti bağlamında anlaşılmaktadır ki bu Kur'an düzüp uydurulacak bir söz olmayıp, kendinden önce gelmiş Semavi kitapların doğrulayıcısı ve her şeyin çeşitli biçimlerde açıklamasını yapan eğrisiz büğrü süz ve de yeterliliğe sahip, mükemmel kitaptır ki iman eden kavim/halk sınıfı için yol gösterici bir rahmettir. Bu hatırlatmanın yanı sıra, İslam Tarihi'ni, Devrisaadet'in haiz olduğu huzur-barış düzenli orta toplumun, münafık kâfirlere gönderme yapılarak, onların fitnesi nedeniyle bölünüp düşmesinden ve onun yerine saltanatın ikame edilmesinden ve ardından da sınıflaşma/iyilerle-kötülerin mücadelesinden ve buna bağlı inişler-kalkışlar benzeri kıssalardan ibret almak gerektiği belirtilmektedir;

bunun en iyi izahını da Âl-i İmran Sûresi'nin yukarıdaki ayet dizisi ortaya koymaktadır, Hz. Peygamber'in irtihaline müteakip Bedevi kavminin açıkça Kur'an dini İslam'dan irtida ederek Arap dini İslam'ı inşa-ihdas edip ona uyacağı, ayetlerin gaybî işaretiyle bildirilmektedir. İslam ismi altında tevhit maskeli Arap dini, yani Bedevi Müslümanlık, Hakk'a Batıl giydirmektir açıkçası. İslam isimli, tevhit maskeli Batıl'a karşı mücadelede Hak-Batıl savaşının muzafferi, Furkan düzeni İslâm'dır, yakında meydan bu gerçek İslâm'ın olacaktır. İşte o zaman Furkan İslâm'ı son sözünü söyleyecektir. Sonuçta ise, halkların kurtulacağını, iyilerin ödüllendirileceğini, yani insanlığın kurtulacağını ve huzur-barış düzeninin (silm-selâm) kurulacağını müjdelemektedir rahmeti bol olan o Rabbi Rahim. Sözün kısası, Süfyan'a dönüşmüş bedevilerin geleneği Müslümanlık, gidicidir. Gitmeye yüz tuttu bile! Ama gelecek, Furkan İslâm'ınındır. Gelmeye yöneldi bile!

> Muhammed, yalnızca bir elçidir. Ondan önce nice elçiler gelip geçmiştir. Şimdi O ölürse ya da öldürülürse iki topuğunuz üzerinde gerisin geriye mi döneceksiniz? İki topuğu üzerinde gerisin geri dönen kimse, Allah'a kesinlikle zarar veremez. Allah şükredenleri pek yakında ödüllendirecektir (3/144).

BÖLÜM VI

NÖBÜVETİN SONU KİYAMETİN KOPMASIDIR

(Ve yes eluneke anil cibali fe kul yensifuha rebbi nesfen feyezeruha ka an safsafen la tera fiha ivecen ve la emta.) Kavli şerifi resulü ekremin zuhüriyle hak zahir olup tevhit şuyuı bulacağına ve binaen aleh artık ondan sonra hüküm ancak zâtı vahit için olacağına işarettir. Fil vaki resulü ekrem zuhür edince tevhidi sırf zahir oldu. Zira o nebiyi mühterem halkı tevhidi sırfa davet etti. Sırrı tevhitte asla ivecac bırakmadı ibadat ve taetı vazıdan maksat ise Allah , ve rehmet isimleri ile müsamma olan zatın ahkamını kabula istidad hasıl etmek hikmetine mebni idi. Halbuki enbiyayı salifenin şerayıi(geçmiş peygamberlerin şeriatlerin) ahkamı sıfattan hali değil idi. Elhasıl bu ayeti kerime nebiyi ahır zamanın zuhürüyle enbiya yı salifenin şariatlarında görülen ahkam sıfatı artık batıl olup yerine ahkamı zat kaim olacağına tenbih ve işarettirki ***Kiyameti Kubra nın*** manası dahi budur.Haktala bu ayatte sıfatı cibale/dağa, onların mahv ve izalesinide cibalın kum gibi olarak savurulmasına teşbihe etmiş ve badehü müşebihu bihi mevzu olan elfazı müşebehede(benzetme) istimal eylemiştir.(Şeyh Bedreddin Varidat)

Deccal, Kiyamet, Dabbetularz ve Mehdi Hakında

Zamanı resul aleyhi esselam de bazı nas kur'andan hadisden anlamış oldukları "Deccal" "Kiyamet" "Dabbetularz" ve saire gibi şeylerin kendi zamanlarında zuhürına muntazir oluyorlar idi. Nitekim onların bu intizarleri meşhür ve kutubi müfeselede mesturdır. Sonra müteahirin dahi kendi zamanlarında bunların zuhürüne müntazir oldular. Hatta bu babda bir çok kitaplar dahi tasnif ve telif eylediler. Bunlardan bazılarının o şeylerin hicretin üçyüz senesinde bazılarıda zamanı Mehdide zuhür edeceğini ve zuhüri Mehdinin de yedıyüz ile sekız yüz arasında vukua geleceğini tayın ettiler. Halbuki hicreti seniyenin sekizinci asrın nısfına doğru takrib etmiş olduğumız halda onların tahayol etmiş bulundukları şeylerden hiç birisi zuhür etmediği gibi bundan sonra daha nice bin seneler dahi murur edecek ve yine o şeylerden hiç birisi zuhür eylemiyecek. Kezalik onların zeam ettikleri gibi haşrı ecsad dahi asla vukua gelmeyecekdır.(Şeyh Bedreddin Varidatı)

> Allah'a varışla sonuçlanacak ahır zamanın işareti olan sen içlerinde olduğun halde ne zaman kıyamet kopacağını soruyorlar senden (79/42–44).
> Sana Allah'ın risaletinden tebliğ okumayı farz kılan, elbette ki seni miada doğru, yeni hayata/mehdi üstinsan donuna doğru döndürecektir. De ki: 'Hidayeti getireni (mehdiyi) de açık bir sapıklık içinde (deccal) olanı da en iyi Rabbim bilir.' Sen, bu Allah'ın risaletinden belağı okumanın sana verileceğini ummuyordun. Ancak o, Rabbinden bir rahmet olarak sana verildi. Öyle ise Zalimlere/kâfirlere sakın arka çıkma. Allah'ın ayetleri/belağı sana indirildikten sonra, sakın seni onlardan çevirmesinler ha. Rabbine çağır ve sakın Allah'a ortak koşanlardan olma! Sen Allah ile beraber başka bir ilâha ibadet etme. O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. O'nun zatından başka her şey yok olacaktır. Hüküm yalnızca O'nundur ve kesinlikle O'na döndürüleceksiniz (28/85–88).

İşte kıyamet vakti yaklaştı ve ay yarıldı (54/1). Ayın Yarılması/ tarihin sonuna yaklaştı demektir.

İnsanlığın tek aydınlık yolu eşit/orta sınıfsız toplumun sembolü olan *ayın yarılması* adil-eşit orta sınıfsız toplumun (ümmeti vasata) bölüneceğine işarettir ve de ekâbir münafıklar tarafından bölündü. Diğer anlamıyla da Deccal yani dünya savaşları gelmek üzere tarih intizar/bekleyiş sürecine girecek dolaysıla aydınlanma gelecektir ve yeniden diriliş yakındır demektir. Yecuc Mecuc/ dünya savaşları:

> Helak ettiğimiz yermedeniyet düzeni, yecüc ve mecüc çıkıncaya kadar geri dönüşü yasaktır. Yecüc ve mecüc' ün önü açıldığı zaman onlar her tepeden akın ederler." (21/95–96)

> 18/Kehf Suresi:
> 84- Gerçekten biz onu (Zülkarneyn'i) yeryüzünde iktidar sahibi yaptık ve ona ulaşmak istediği her şeyi elde etmesinin bir yolunu verdik.
> 85- Derken o da bu yollardan birini tutup gitti.
> 86- Nihayet güneşin battığı yere vardığı zaman, güneşi, (sanki) kara bir balçıkta batıyor buldu. Bir de bunun yanında bir kavim buldu. Biz ona dedik ki: "Ey Zülkarneyn! Onları ya cezalandırırsın veya onların hakkında iyi davranırsın."

87- O da demişti ki: "Kim haksızlık ederse muhakkak ona azab edeceğiz; Sonra Rabbine geri döndürülecek, O da onu görülmemiş bir azabla cezalandırır."
88- "Amma her kim de iman edip iyi bir iş yaparsa, buna da en güzel mükâfat vardır. Biz ona dünyada kolaylık gösterir zor işlere koşmayız."
89- Sonra Zülkarneyn yine bir yol tuttu.
91- İşte Zülkarneyn'in kudret ve saltanatı böyleydi. Ve biz onun yanında olan her şeyi bilgimizle kuşatmıştık.
92- Sonra yine bir yol tuttu.
93- Nihayet iki dağ arasına ulaştığında onların önünde, hemen hiç söz anlamayan bir kavim bulmuştu.
94- Dediler ki: "Ey Zülkarneyn! Ye'cuc ve Me'cuc bu yerde fesat çıkarıyorlar. Onun için, bizimle onlar arasında bir sed yapman şartıyla sana bir vergi versek olur mu?"
95- Dedi ki: "Rabbimin bana vermiş olduğu servet ve saltanat, sizin vereceğiniz şeyden daha hayırlıdır. Bana maddî yardımda bulunun da sizinle onların arasına en sağlam seddi yapayım.
96- "Bana, demir kütleleri getirin." Nihayet dağın iki ucunu denkleştirdiği vakit: "Ateş yakıp körükleyin" dedi. Demiri bir ateş koru haline getirince. "Bana erimiş bakır getirin üzerine dökeyim" dedi.
97- Artık Ye'cuc ve Me'cuc bu seti ne aşabildiler ne de delebildiler.
98- Zülkarneyn dedi ki: "Bu Rabbimin bir lütfudur. Rabbimin vaadi geldiği vakit de onu dümdüz yapacaktır. Rabbimin vaadi de haktır.

İzahat:

Bu ayetlerin geniş yorumuna göre Şeytan payı zürriyeten üç altı olarak kodlanmışların kavmi Amelikan'a mensup olan Yecüc ve Mecüc Zülkarneyn tarafından tesirsiz hale getirilmiş idi. Daha sonra bu mel un zürriyetten kurtulanlar- kuzey doğu Asya'nın vahşi kabileler şeklinde zuhür ederek Kafkasya Meşek (Moskova) ve Tubal (Tubalsek) oradan Arabistan,Filistin,Avrupa ,Amerikan kıtasına ve dünyanın muhtelif yerlerine dağılıverdiler.

Ve zamanla çoğalıp mevkiler elde ettiler, ve ahir zamanın son döneminde ekabir sınıfın öncüleri oldular. Dolayısıyla dünya istikbarını sevk- idare ettiler. İşte birinci dünya savaşı Yecüc' un istilası , ikinci dünya savaşı ise Mecüc' un istilası demektir. Alçak yer medeniyetide o secere-i mel unenin ifsad tohumun mahsulü o acımasız, kandırıci, sömürgeci(ğasikin, nefesat ve hasidin) olan yeni dünya düzenidir..

İstikbar kralık decaliyet

Doğuların ve batıların Rabbine/Dünya Kralına yemin etmeye ne hacet (O Deccal' ın yeni dünya düzeninin yalancı cennetine imrenme) Biz onların yalancı cennet dünya krallığını ondan iyi olanla değiştirip tebdil etmeye muktediriz. Elbette onlar (Büyük Tağut Deccal olanlar) bizi geçecek değil. Kararlaştırılmış zamana kadar onları kendilerini kandırdıkları oyunbaz düzenleri ile baş başa bırakın. (70/40-42)

47/ Muhammed Suresi:

22-Ey münafık süfyaniler demeki, iş başına gelip yönetimi ele alırsanız' hemen yeryüzünde fesad çıkaracak ve kardeşhalk, bağlarınızı koparıp parçalayacaksınız, öyle mi?
23- İşte bunlar, Allah'ın kendilerini lanetlediği, bu yüzden kendilerini sağır ve gözlerini kör kıldığı kimselerdir.
24- Öyle olmasaydı, Kur'ân'ı düşünüp yalnız ona kuvvetle sarılma gerekmez miydi? Yoksa kalplerinin üzerinde üst üste kilitler mi var?
25- Kendilerine doğru yol belli olduktan sonra arkalarına (bedeviyete) dönenlere, şeytân hatâlarını süslemiş ve (deccalın işbirlikçileri/ sufyaniler olmayı) kolaylaştırmış ve onları uzun emellere, umutlara düşürmüştür.
26- Bu, böyledir; çünkü onlar, Allah'ın indirdiği şeyden hoşlanmayan deccallara, biz yönetimin bâzı işlerinde size itâat edeceğiz demişlerdir, ve Allah'sa onların gizlice konuştuklarını bilmektedir.
27- Melekler bu döneklerin yüzlerine ve sırtlarına vurarak canlarını alacakları zaman, bakalım nasıl olacak halları?!
28-Olacak olan budur! Çünkü onlar, Allah'ı öfkelendiren düzenlerin peşine düştüler, O'nun hoşnutluğu olan sınıfsız orta toplum insanlık düzenine(ümmet-ı vasata'ya) tiksindiler; sonunda Allah bütün amellerini boşa çıkardı.
29- Yoksa kalplerinde bedeviyet hastalığı bulunan münâfıklar Allah'ın, kalplerinde müminlere karşı duydukları kinleri açığa çıkarmayacağını mı zannediyorlar?
30- Eğer biz dileseydik onları sana gösterirdik. Sen de onları yüzlerinden tanırdın. Andolsun ki, sen onları sözlerinin üslubundan da tanırsın. Allah ise bütün yaptıklarınızı bilir.
31-Yemin olsun, içinizden gayretle didinen ve sabreden o aydın topluluğu meydana çıkarıncaya kadar, sizi belalarla imtihan edeceğiz. Haberlerinizi de eleyip tarayacağız/ açığa çıkaracağız.

Bekleyin biz de bekliyoruz. (11/122)

O gün ki nâs/dünya halkı Rabbül'âlemîn için kıyam edecekler. (83/6)
Tarih felsefesinin en son kısmı intizar, kıyam şafağı sürecidir ve bu süreçten sonra *tarih*in sona ereceği kızıl kıyamet süreci olacaktır.

O söz / hüküm tepelerine indiğinde yerden olanlar için bir dabbe çıkartırız. Onlara insanların bizim (Allah'ın) ayetlerine gereğince inanmadıklarını söyler. (27/82)
Nakur/Boru bir öttürüldü mü işte o gün pek zorlu gündür zalimlere/kâfirlere hiç kolay değildir. (74/8–10)

"Dabbet-ul arz" ilk oluşum âdemine ilahi ruh üflenmeden önceki o tasfiye edilmiş hayvanı natıka tekabül eder. Boru'ya üfürme ise Ademin ilâhi ruhun üfrürülüşü ile ademiyete sıçrama olan ikinci neşetine karşılıktır ve onun misli olup alacağı Mesih ruh ile tekâmül ederek Hızır benzeri aydın topluma dönüşecek insan türüdür. Ayrıca Dabbet-ul arz, DNA ile insan klonlanmasının (kopyalanmasının) yapıldığı bilim çağına girildiğni dolayısıyla bu bilimçağın tağutu deccala dönüştüğünün ve istikbar düzenin geldiğinin işaretidir ve bundan ötürüde Hz. İsa'nın ruhaniyetinin pek yakında inzal edeceğine ve

sûra üfleyip ikinci oluşum âdem'i (nesli meryem olan Mehdi /eşhad) ın zuhur zamanı geldiğinin de ifadesidir.

HAKİKAT DÖNEMİ

Nöbüvet ile Velayet dönemlerden sonra Uluhiyet zamanı anlamında Hakikat dönemin şafağın vuruş çağıdır zamanımız.

Allah, yazmıştır. And olsun, ben galip geleceğim ve elçilerim de. "Hiç şüphe yok Allah, iman edenleri dosdoğru yola yöneltip-iletmektedir."(22/54)

Hüküm yalnızca Allah'a aittir. O, hakkı anlatır. O, haklıyı haksızdan ayırt edenlerin en hayırlısıdır (6/57)

Çağın Elçileri

"Allah'ın âyetlerini inkâr edenleri, haksız yere peygamberleri öldürenleri ve halktan eşitliği özgürlüğü ve barışı isteyip yaymak isteyenlerin canlarına kıyanları, can yakıcı bir ceza ile müjdele! (3/21)" ***Yol ve yolcu Konusunda***

Bu ayetin hükmüne göre, Halkın gerçek önderleri peygamberlerle aynı düzlemde ifade edilmesi Nöbüvetten sonrası kendi çağın elçileridir. Bu itibarla devrimci aydınlar çağımızın elçileri olup onların yoluda Hakikat dinidir.

ORTAKCİ DEMOKRASİ VE DEVRİMCİ AYDINLAR

Onların yönetimi, aralarında doğrudan reyle/danışıklıktır (demokrasidir). Ve kendilerine verdiğimiz rızklarını da yoksullarla ortaklaşa bölüşürler (42/38).

Aydınlar o kimselerdir ki, Allah kalplerine imanı yazmış ve onları, kendinden bir ruh ile desteklemiştir. Onları altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacaktır. Allah onlardan razı olmuş, onlarda O'ndan razı olmuşlardır. İşte onlar Allah'ın Hizbi, Taifesidir. Dikkat edin, Allah'ın hizbi başarıya ulaşanların ta kendileridir." (58/22)

Hizbullah'ın doğru anlamı**,** Allah'ın taraftarları, Allahın yardımcıları ve Allahın dostları anlamına gelip teşkilat düzeni tertibatında sınıfsız toplum partisi, ortalama sınıfı ile sınıfsız adil orta toplum teşekkülünden ibaret olan halkın organizasyonu aydınlanma toplumdur.

Bu böyle bilinsin ki galip gelecek olanlar Allahın taraftarlarıdır. (5 /56)

Bizim yarattıklarımızdan gerçek ideoloji (Hak) ile halkı aydınlatarak eşitliği/adaleti sağlayan bir topluluk vardır elbette. (7 / 181)

İzahat

Görüldüğü gibi şura, yani danışıklık ve rey sistemi olan demokrasi düzeninin temsili vekâlet olmayıp doğrudan danışıklık ve rey sistemi olduğu, dolayısıyla doğrudan ortakçı demokrasi düzeni olduğu ayetin çağdaş anlamıyla ifade edilişidir. Ekâbir sınıfın üç katını da hedef almış bulunan doğrudan ortakçı demokrasi düzeni, sahte din adamı olan Bal'am katının karşıtı laikliğin, doğrudan ortakçı demokrasi isminde dile getirilmeyip ortaklık ve doğrudan demokrasi ile yetinilmesinin sebebi, yukarıdaki ayette mevzu bahis olmamasındandır. Zaten laikliğin ilgili başlıkta ayetlere isnat edilerek ortakçı demokrasinin üç kökeninden biri olduğuna dair kaydı mevcuttur.

Gerçek anlamda tam demokrasi, mülkte (mal, din ve idarede) iştirakin halkın olmasıdır, sadece siyasi kısmının halka ait şekilde yürürlüğe konması değildir/ dinlerin hak veya batıl (boş) olmasının kıstası siyasal, dinsel ve ekonomik gücün tamamının halkın elinde olması ve toplumca iştirak halinde kullanılmasıdır. Esaretin sebebi ise, birilerinin fazladan mülk edinmesiyle olur gerçek teşhise göre. Mülkün üçayağının da ortaklaşa kullanılması, bunun panzehiridir ve doğrudan ortakçı demokrasi de zaten budur. Yani siyasi, dini ve ekonomik erkin iştirak halinde kullanılmasıdır. Mülkte sadece siyasi erkin halkın iştirakinde olması, göstermelik demokrasidir.

> Allah'tan bir rahmet sayesindedir ki sen onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba saba, katı yürekli olsaydın, senin çevrenden dağılır giderlerdi. O halde bağışla onları, af dile onlar için, iş ve yönetim konusunda da onlarla şûraya/referanduma git. Bir kez azmettin mi de artık Allah'a güvenip dayan, Allah, tevekkül edenleri sever. Allah size yardım ederse hiç kimse size galip gelmez. Eğer sizi yüzüstü bırakırsa ondan başka size kim yardım edebilir? Artık müminler yalnız Allah'a güvenip dayansınlar (3/159–160).

Yani ayetler Resülullah zatında gelecek yöneticilere getirilen yönetilenlerle şûra yapma mecburiyetini, hakeza yönetilenlerin topluca yönetime dâhil olmaları gereğini ifade eder. Bunun Firavun'un kendi seçkin meclisiyle yaptığı sıradan bir şura/danışıklık olmadığı, belki bir halk yönetim düzeni anlamına geldiği gayet aşikârdır; hele ortaklık anlamında infakla birlikte getirildiği (ayetin ifade üslubu) nazar-ı itibara alınırsa, ortakçı demokrasiyi gösterdiği şüphe götürmez. Ayrıca toplumun hepsinin şûra ile memur kılındığı, doğrudan demokrasi usulünün uygulanması gerektiği, yanı sıra yöneticilerin nasıl davranması lazım geldiği ve bununla bağlantılı olarak gözet/gerçek siyasetin siyasi ahlak biçiminin net olarak belirtilmesi gerektiği, dolayısıyla buna ait politikaların sonuç vermesi için azmin gerektiği ve hakeza toplumun Allah'a güvenerek bağımsız olması gerektiği gibi doğrudan ortakçı demokrasi düzenini tamamlayan kaideleri de yine şu ayetler bize bildirmektedirler.

> Onlar günahın büyüklerinden (sömürü, zorbalık ve aldatma gibi) ve tüm iğrençliklerden uzak dururlar. Öfkelendikleri zaman ise, affeden onlar olur. Rablerinin çağrısına cevap verirler. Namazı dosdoğru kılarlar. Yönetim biçimi,

aralarında danışıklık/demokrasi tarzıdır. Ve kendilerine verdiğimiz rızıkdan/emvalden infak ederler (fakirlerle ortaklaşa bölüşürler). Kendilerine zulüm ve haksızlık gelip çatınca yardımlaşırlar. Bir kötülüğün cezası, tıpkısı bir kötülüktür. Fakat affedip barışmayı esas alanın ücretini bizzat Allah verir. O, zalimleri hiç sevmez. Zulme uğratılışı ardından kendini savunmaya gelince; böyleleri aleyhine yol aranamaz. Aleyhlerine/aleyhine savaş açıp ve onları cezalandırmak anlamında, yol aranacak olan şu kişilerdir ki onlar insanlık düşmanıdır/halka zulüm eder ve yeryüzünde haksız yere taşkınlıklar sergilerler/saldırılarda bulunurlar. İşte böyleleri için acıklı bir azap vardır. Bir de her kim de sabır eder suç örterse, işte o (ahlaki davranış) azme değer işlerdendir (42/37–43).

***Yorum*.**

Bu ayetler bir önceki ayetlerde bildirilen toplumun bağımsızlığı gibi düzeni tamamlayıcı kaidelerle birlikte gerek içte gerek dışta (özellikle süfyancıların) istihmarlaştırma (eşekleştirme) kültürü ve *deccaliyet* artığı gütme siyaseti, haksız kazanç iktisat düzeni ve fahşa kültürel emperyalizminden, sınıfsız toplumu/halk cumhuriyetlerini korumak, dolayısıyla halkı bu şeytanın adımları konusunda eğitmek ve muavenet/yardımlaşma yöntemiyle hem sivil savunma hem de askeri kanat (ceyşullah, cundullah) tarzıyla halk savunma orduları kurmak, çağa göre mücehhez kılmak sorumluluğunun halk toplumdaşlarına verildiğini bildirmekle birlikte, isâr ahlakının esas düşüncelerini ve bu ahlaktan kaynaklanan, beslenerek gelişen ve ahlakın üstyapı görünümü olan tabii hukuk felsefesinin esas kaidelerini bildirmek suretiyle ortakçı demokrasinin/gerçek anlamda halk düzeninin idare programı şeriatın temelini atıp inşa etmektedirler ki baştan beri bir bütün olan bu kaideler demokratik düzenin olmazsa olmazlarıdırlar. İsâr ahlakı ve tabii hukuk şeklinde iki kısma ayrılan idare programı şeriata gelince:

De ki şüphesiz idare tümüyle Allah'ındır (3/154).

Ortakcı Demokrasi Toplumun Rukünleri

O gökleri ve yeri gerçeğe dayalı olarak yaratandır. O'nun "Ol" dediği gün oluverir, O'nun sözü gerçektir. Sur'a üfürüldüğü gün, mülk O'nundur. O, gaybı ve müşahede edilebileni bilendir. O, hüküm ve hikmet sahibi olandır, haberdar olandır (6/73).

Ortakci Demokrasi, Sınıfsız orta toplum sayılan halk organizasyonu olarak toplum biçimidir. Bu toplumun toplumdaşlarının üst kimliği, yani nasnamesi ise Kur'an'da sık geçen ve halk anlamına gelen "Nas"tır. Alt kimliği ise mensubu bulunduğu herhangi bir milletdir. Doğrusu sınıfsız orta toplum uluslararası kollar açarak dünya halk barış cephesini oluşturmak ve halk önderlik makamında kardeş halkları eğitmek sonucunda sağ kutup oluşumuna doğru halkı kanalize etmekle yükümlü muhacir ve de mücahit bir halk organizasyonudur. Öyle ki, bu ümmetin ümmileri/yoldaş toplumdaşları, ezelde yapılmış ilahi sosyal kontratın bilincinde olup yeminli dava adamları, dolayısıyla da komünal tevhidin kararlı şahitleridirler ki yalnız Allah için/yani herhangi bir karşılık, beklenti düşünmeden ayaklanmışlardır.

Sorumlu muvahhit toplum felsefesinde altyapı ve üstyapı tanımına gelince; toplumsal altyapı, toplumun mülkiyet biçimi/ekonomik düzeninin oluşturduğu

kardeş kitledir: Zaten mülkiyet ya bütün halkın istifadesine açık halk mülkiyeti şeklindedir ya da ancak egemen bir azınlığın istifadesine mahsus özel mülkiyet biçimindedir sonuç itibariyle. Toplumsal üstyapıya gelince; altyapının belirlemesi sonucu oluşmuş ahlak ve siyasi rejim/idare, hukuk ve benzeri düşünsel sistemler düzenidir ki ya halk lehinde işleyen halkçı organizasyon ya da halk aleyhinde işlenen baskı, zulüm aracı olan devlet mekanizmasıdır. Orta sınıfsız toplumun toplumsal üstyapı düzeni, ortakçı laik demokrasinin oluşturduğu huzur-barış düzeni olan İslâmiyet'tir.

ORTAKLIK

> (Müminler o kimselerdir ki) mallarında aç insanlar için belli ortak hisse vardır (70/24–25).
> Allah'a tapanların malında muhtaç olanların/yoksulların belirtilmiş hissesi/parsası vardır (51/19).
>
> Bunun (ortaklığın ekonomi politiğin) maksadı, malın yalnız içinizden zenginler arasında dolaşan (tekelleşen) bir meta olmaması içindir (59/7).

Bu ayetlerin hükmünde ortaklığın maksadı gayet açıktır.

Emanet Halk Mülkiyeti

> Şimdi o yüz çevireni gördünüz mü? Azıcık verdi ve gerisini kaya gibi sımsıkı elinde tuttu. Gaybın bilgisi yanındadır da, olan kendisine haber verilmedi mi? (Mal mülk ona verilmiş bir emanettir) ve o çok vefalı İbrahim'in sayfalarındakiler… Doğrusu hiçbir günahkâr bir başkasının günahını yüklenmez. Şüphesiz insana kendi emeğinden başkası yoktur (53/33–39).

En son ayetten anlaşıldığı üzere "insana kendi emeğinden başkası yoktur", dolayısıyla kendine verilmiş mal mülk, halka verilmek üzere emanet mülkiyet olup sahibi Allah'tır.

> Rabbinin rahmetini onlar mı taksim ediyorlar? Dünya hayatında onların geçimliklerini aralarında biz taksim ettik. Birbirlerine işlerini gördürsünler diye biz onların bir kısmını diğerlerinden derecelerle üstün kıldık. Rabbinin rahmeti onların biriktirdikleri şeylerden daha hayırlıdır (43/32).
>
> Allah rızık alanında bir bölümünüzü diğerlerinizden üstün kıldı. Üstün konumdakiler rızıklarını, ellerinin altındaki yoksullarla paylaşmıyorlar ki herkes eşit geçim düzeyine kavuşsun. Acaba Allah'ın nimetlerini inkâr mı ediyorlar? (16/71).

***89/Fecr Süresi*.**

17- Hayır, hayır, doğrusu siz yetime/zayıf olan ikram etmiyorsunuz.

18- Birbirinizi yoksulu doyurmaya teşvik etmiyorsunuz./ malda iştiraki ret ediyorsunuz

19- Oysa mirası dermecesine (helal haram demeden) öyle bir yiyiş yiyorsunuz ki!
20- Malı öyle bir seviş seviyorsunuz ki yığmacasına!
21- Hayır, hayır, yer üst üste sarsıntılarla düzlendiği zaman,
22- Rabbinin emri gelip melekler saf saf dizildiği zaman,
23- O gün cehennem de getirilir. İşte o gün düşünüp anlar o insan. Ama düşünüp hatırlamanın ona ne yararı var!
24- Keşke bu hayatım için önceden bir şey yapsaydım" der.
25Hiç kimse Allah'ın o Gün (ekabir zalime verdiği) azap gibi azap veremez;
26- Ve O'nun vuracağı bend ile kimse bend vura bilemez.

İnfakın Bereket Yöntemi

Ey iman edenler! İnfakı gerek kazandıklarınızın ve gerek sizin için yerden çıkardıklarımızın temizlerinden yapın, kendinizin göz yummadan alıcısı olmadığınız fenasını vermiye yeltenmeyin ve Allah'ın gani, hamîd olduğunu bilin.(2/267)

> Ve sana neyi infak edeceklerini sorarlar. De ki 'ihtiyaçtan arta kalanı.' Böylece Allah size ayetlerini açıklar umulur ki düşünürsünüz (2/219).
>
> Akrabaya hakkını ver, yoksula ve yolda kalmışa da, israf ederek saçıp savurma. Çünkü saçıp savuranlar şeytanın kardeşleri olmuşlardır, şeytan ise Rabbine karşı nankördür (17/26-27).
>
> Yiyin, için, yalnız israf etmeyin, çünkü Allah israf edenleri sevmez (7/31).
>
> İsrafçıların idaresine uymayın (26/151).
>
> Allah'ın kulları infakla israf etmediği gibi cimrilik de etmezler, ikisinin arası orta yolu takip ederler (25/67).
>
> Onlar normal zamanda infak ettiği gibi (malını yoksularla bölüştürüp kamulaştırdığı gibi) dar zamanda da infak ederler (3/134).
>
> Gece gündüz, açık, gizli malını yoksullarla paylaşanlara (infak edenlere) Allah katında büyük mü büyük mükâfat vardır. Ve onlara korku yoktur. Ve de onlar üzülmeyeceklerdir (2/274).
>
> Sadakalar/malı bölüşmek, Allah'tan kesin farz olarak, yalnızca fakirler, düşkünler, işçiler, görevli olanlar, kalpleri ısındırılacaklar, köleler, borçlular, Allah yolunda ezilmişlere hizmet edenler ve yolda kalmışlar içindir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir (9/60).
>
> Müminler o kimselerdir ki malları ortaktır (70/24–25).
>
> Allah'a tapanların malında muhtaç olanların, yoksulların belirtilmiş payı vardır (51/19).

Allah yolunda infak edin ve kendinizi ellerinizle kendinizi tehlikeye (sınıfçılığın ateşine) atmayın, iyilik edin. Şüphesiz Allah iyilik edenleri sever (2/195).

BEREKET

***2/Bakara Suresi*.**

261- Mallarını Allah yolunda harcayanların durumu, bir tanenin durumu gibidir ki yedi başak bitirmiş ve her başakta yüz tanesi var. Allah, dilediğine daha da katlar. Allah'ın rahmeti geniştir. O, her şeyi bilir.

262- Allah yolunda mallarını infak eden, sonra verdiklerinin arkasından başa kakmayı, gönül incitmeyi uygun görmeyen kimselerin Rableri yanında mükâfatları vardır. Onlara hiçbir korku yoktur ve onlar, üzülmeyeceklerdir.

263- Bir tatlı dil ve kusurları bağışlamak, arkasından eza ve gönül bulantısı gelecek bir sadakadan daha hayırlıdır. Allah, hiçbir şeye muhtaç değildir, halimdir, yumuşak davranır.

264- Ey iman edenler! Sadakalarınızı, başa kakmak, gönül kırmakla boşa gidermeyin. O adam gibi ki insanlara gösteriş için malını dağıtır da ne Allah'a inanır, ne ahiret gününe. Artık onun hâli, bir kayanın hâline benzer ki üzerinde biraz toprak varmış, derken şiddetli bir sağnak inmiş de onu yalçın bir kaya halinde bırakıvermiş. Öyle kimseler, kazandıklarından hiçbir şey elde edemezler. Allah, kâfirler topluluğunu doğru yola iletmez.

265- Allah'ın rızasını aramak, kendilerini veya kendilerinden bir kısmını Allah yolunda sabit kılmak için mallarını Allah yolunda harcayanların hâli ise, bir tepedeki güzel bir bahçenin hâline benzer ki ona kuvvetli bir sağnak düşmüş de yemişlerini iki kat vermiştir. Böyle bir bahçeye yağmur düşmese bile mutlaka bir çisenti vardır. Allah, yaptıklarınızı görür.

266- Hiç biriniz ister mi ki kendisinin hurmalık ve üzümlüklerden bir bahçesi olsun, altında ırmaklar aksın, içinde her türlü ürünü bulunsun da kendi üzerine de ihtiyarlık çökmüş ve elleri ermez, güçleri yetmez küçük, zayıf çocukları olmuş olsun. Derken ona ateşli bir bora isabet ediversin de o bahçe yanıversin. İşte Allah, ayetlerini size böylece açıklıyor. Umulur ki düşünürsünüz.

267- Ey iman edenler! İnfakı gerek kazandıklarınızın, gerek sizin için yerden çıkardıklarımızın temizlerinden yapın. Kendinizin göz yummadan alıcısı olamayacağınızın fenasını vermeye yeltenmeyin. Biliniz ki Allah sadakalarınıza muhtaç değildir ve hamda layık olandır.

268- Şeytan /istikbar kapitalist düzeni sizi fakirlikle korkutup çirkin şeylere teşvik eder. Allah da lütfundan ve bağışlamasından birtakım vaatlerde bulunur. Allah'ın lütfu geniştir. O her şeyi bilendir.

269- Dilediğine hikmet verir, hikmet verilene ise pek çok hayır verilmiş demektir. Ve bunu ancak üstün akıllılar anlar.

270- Her ne çeşit nafaka verdinizse veya ne türlü bir adak adadınızsa, Allah onu kesinlikle bilir. Ve zalimlere hiçbir şekilde yardım olunmayacaktır.

271- Sadakaları açıkça verirseniz o, ne iyi olur; yok eğer onları gizler de fakirlere öyle verirseniz bu sizin için daha hayırlıdır ve günahlarınızın birçoğunun bağışlanmasına sebep olur. Bilin ki Allah, her ne yaparsanız hepsinden haberdardır.

272- Onları yola getirmek senin boynuna borç değildir, ancak Allah dilediğini yola getirir. Yaptığınız her iyilik sırf kendiniz içindir. Siz yalnızca Allah rızasını gözetmenin dışında infak etmezsiniz. İyilik cinsinden ne infak ederseniz, o size aynen ödenir. Size hiçbir şekilde haksızlık yapılmaz.
273- Sadakalarınızı, kendilerini Allah yoluna adamış olan fakirlere veriniz. Onlar yeryüzünde gezip dolaşmaya güç yetiremezler. Utangaç olduklarından dolayı, bilmeyenler, onları zengin sanırlar. Oysa sen onları yüzlerinden tanırsın. Yüzsüzlük yapıp kimseden bir şey de isteyemezler. Ne türden bir iyilik yaparsanız, şüphe yok ki Allah onu bilir.
274- Mallarını gece ve gündüz, gizlice ve açıkça infak edenler yok mu, işte onların Rableri katında ecir ve mükâfatları vardır. Ve onlara herhangi bir korku yoktur, onlar hiçbir zaman mahzun da olmazlar.

> Onlar ki cimrilikte bulunup cimrilikle(sömürücü, zorba ve aldatıcı düzen ile) halkı yönetirler, dolayısıyla Allah'ın fazlından kendilerine verildiğini gizli tutarlar. Biz o kâfirlere aşağılatıcı bir azap hazırlamışızdır (4/37).
>
> Altını, gümüşü (malın sembolüdür) hazine edip Allah yolunda harcamayan/dileyenlerle bölüşmeyen kimseleri acı azapla müjdeleyin (9/34).
>
> Her kim de Allah'a güzel ödünç (yani yoksula/halka karşılıksız olarak sermaye veya üretim araçları) verirse Allah ona kat kat karşılığını verecektir (2/245).
>
> Gerçek şu ki sevdiğiniz her maldan infak edinceye kadar iyiliğe (gerçek medeniyete/erdeme) eremezsiniz. Her ne infak ederseniz, Allah onu bilir (3/92).

İşte böylece bir toplumsal altyapı olan ortaklığın sınırları çizilmiş oldu ve ortaklığı net bir şekilde tanımak için onun zıddı olan faizin çağdaş ifade edilişi ve geliştirilmiş biçimi olan kapitalizmi de tahlil etmeliyiz.

Kapitalizim

Dini dünya görüşünde kapitalizmin her çeşidi reddedilmiştir ve mahiyeti itibarıyla şirktir, sirkattir.

> O ribayı yiyenler, şeytanın bir dokunuşla çarptığı kişinin kalkışından başka türlü kalkamazlar; bu böyledir, çünkü onlar, alışveriş de riba/faiz gibidir, demişlerdir oysaki Allah, alışverişi helal, ribayı haram kılmıştır. Kendine rabbinden bir öğüt gelip de yaptığından vazgeçenin geçmişi, kendisinin işi Allah'a kalmıştır. Yeniden ribaya/faize dönene gelince, böyleleri ateşin ehlidirler, orada sürekli kalacaklardır. Allah ribadan beklenen artışı/artı değeri mahveder, sadakalar (ortakça bölüştürme) karşılığında artışlar getirir. Allah nankörlüğe batmış günahkârların hiçbirini sevmez. İman edip hayra ve barışa yönelik değerler üreten, namazı bilinçli kılan [11/87. ayette bildirilen anlayış ile], zekâtı doğru verenler için rableri katında kendine özgü ödülleri vardır,

onlara korku yoktur ve onlar tasalanmayacaklardır. Ey iman sahipleri, Allah'tan korkun, ve eğer inanıyorsanız ribadan geri kalanı bırakın. Eğer yapmazsanız, Allah ve Resul'ünden bir harp ilanı duymuş olun, tövbe ederseniz, "Ru'usül-emval" anamallarınız sizindir, böylece ne zulüm edenlerden olursunuz, ne de zulme uğratılanlardan. Eğer borçlu zorluk içinde ise eli genişleyene kadar beklenir. Borcunu sadaka/ortaklaşmak sureti ile ona bağışlarsanız sizin için daha iyi yoldur, eğer bilirseniz (2/275- 280).

İzahat

Yukarda kayıtlı 2/279. ayetteki "Ru'usül-emval", baş mallar, yani sermaye/kapital demektir. Ribâ ise Arapça'da bir mastar olup, kökeninde mutlak çoğalma, ziyadeleşmek ve fazlalaşmak anlamı vardır ki artı değer demektir. Kapitalizm/anamalcılık, sermayecilik, serbest piyasa ekonomisi, serbest girişim ekonomisi adlarıyla da anılır. Liberal sistem, serbest ticaret, karma ekonomi deyimleri de kapitalizmi belirtir. Kapitalist ekonominin temel özelliği üretim kaynakları ile üretim araçlarının özel ellerde bulunmasıdır.

Doğrusu, ribanın/faizin en gelişmiş biçimi olan kapitalizm, infakın ve tasadduk düzeni olan ortaklığın tam zıddı olup bu iki iktisat düzeninin her birinin prensipleri diğerinin aksine işler. Allah, muhtaç kimselere infakla, tasadduk yöntemi ile mal bölüştürmeyi bereketlendirir, ribayı/artı değeri ise imha edeceğini bildirmektedir. Dolayısıyla riba yiyen kimselerin Allah'a ve Resul'üne savaş açtığı, şeytanın kendilerine çarpıp mesh ettiği ve bu itibarla da 4/118-119. ayetlerin hüküm beyanına istinaden bu kimselerin Ademiyetinin/insanlık özünün silindiği, onun yerine cann/cinn ruhu alarak hayvan-ı natıka derecesine düşecekleri, sonuç olarak sermayedar/kapitalist kimselerin ebediyen ateş ehli olacağı 2/275. ayetten anlaşılmaktadır.

Sömürücü Kapitalistin Piri Karundur

***28/Kasas Suresi*.**

76- Karun, Musa'nın kavmindendi. Onlara karşı azgınlık etmişti. Biz ona öyle hazineler vermiştik ki anahtarlarını güçlü kuvvetli bir topluluk zor taşırdı. Kavmi ona demişti ki: 'Şımarma, Allah şımaranları sevmez.'

77- 'Allah'ın sana verdiği bu servet içinde ahiret yurdunu ara, dünyadan da nasibini unutma, Allah sana nasıl iyilik ettiyse, sen de öyle iyilik et, yeryüzünde bozgunculuk isteme, çünkü Allah bozguncuları sevmez.'

78- Karun 'Bu servet, ancak bende mevcut bir bilgi (anamalcı-artı değer iktisat ilmi) sayesinde bana verildi' dedi. O bilmiyor mu ki kendisinden daha güçlü ve ondan daha çok cemaati bulunan nice kimseleri Allah helâk etmişti. Suçlulardan günahları sorulmaz. Çünkü Allah onları bilir.

Firavun siyasî zulüm ve baskının âlemi, (sembolü), Karun da malî baskı ve vurgunculuğun alemidir. Bu şekilde Karun hikâyesi, ihtikârcı, vurguncu bir kapitalistin kıssasıdır. Musa'nın kavminden idi. Yani İsrail oğulları'ndan ve Musa'nın

akrabasından idi. Derken onlara karşı azgınlık etti, vurgunculuk yaptı, zekâtını vermedi, Musa'ya isyan etti.

> Yuh olsun soyanlara, insan etini yiyip kan içenlere ve halkları çekiştirip gülenlere, o halk düşmanı sömürücü kapitalist kimselere. O (Süfyan soylu) ki mal biriktirdi ve o saydı ve o sanır ki malı kendisini sonsuzlaştıracaktır. Hayır, iş sandığı gibi değil. Yemin olsun ki o Hutame'ye fırlatılıp atılacaktır. Hutame'nin ne olduğunu bilir misin? İşte o Allah'ın tutuşturulmuş ateşidir. O ki tırmanıp işler yüreklere. Ve o onların üzerine kilitlenecektir. (Müstazaflar hükümranlığı altında) zindanlar içindeki uzatılmış sütunlar arasında (104/1–9).
>
> İnsanların/halkın malları içinde, artsın diye riba olarak verdiğiniz, Allah katında artmaz. Allahın yüzünü/rızasını isteyerek verdiğiniz zekâta gelince, işte onlar kat kat artıranlardır (30/39).

Kapitalizm, Hakkın Nazarında Şirk Koşmaktır, Halkın Nazarındaysa Hırsızlık yapmaktır

> Yoksa onların mülkten bir payı mı vardır ki (yoktur) halka bir çekirdek filizi kadar vermezler. . . Men edildikleri halde artı değer (riba) almaları ve her çeşit sömürü yolları ile halkın mallarını yemeleri yüzünden (onları cennetin güzel yaşamından ve bol maişetinden mahrum ettik) ve içlerinden inkâra sapanlara da acı bir azap hazırladık (4/53 ve 161).
>
> Ey iman edenler, ribayı/artı değeri öyle kat kat katlayarak (sermaye vererek/üretim aracı vererek fazlalık payı şeklinde) yemeyin. Allah'a isyandan korkup korunun ki kurtuluşa erebilesiniz. Hem o kâfir sömürücüler için hazırlanmış ateşten korunun (3/130 – 131).
>
> Gerçek şu ki her çeşit haksızlıkla halkın malını yerler (9/34).

Bu ayetlerden anlaşıldığına göre kapitalizm, yani anamalcı iktisat düzeninin kaynaklandığı ve beslendiği temel kaynak, Allah'ın mülkünde bir çeşit ortaklık olduğundan, gizli şirktir. Kapitalizmin ikinci temel beslenme kaynağı, dolaylı yoldan, hileyle, artı değer biçiminde halkın emeğini ve emvalini çalmak olduğundan, hırsızlıktır. Kapitalist düzenin temel altyapısının özel mülkiyet olduğunu şu ayetten anlıyoruz:

> Ya Şuayb, senin salâtın/namazın mı atalarımızın taptıklarını terk etmemizi ve de mallarımız konusunda istediğimiz gibi davranmayı yasaklıyor (11/87).

Ve Özel Mülkiyet Hakka Şirk Koşmaktır

Özel mülkiyet kapitalist ekonomilerin en önemli temel kurumlarındandır. Özel mülkiyet kavramının anlamı kısaca şudur: mal sahibine, sahibi olduğu mallar

üzerinde tam bir denetleme ve kullanma yetkisi ve hakkı verilmesi, tanınan bu hakkın da toplum tarafından korunması. Daha kesin çizgilerle diyebiliriz ki özel mülkiyet, değer taşıyan nesneleri alma, saklayıp hazine etme, kullanma ve elden çıkarma hakkıdır. Ayrıca mal sahibine, malını bizzat kullanma hakkının yanı sıra o malı başkalarının kullanabilmesi için gerekli şartları koyma yetkisi/mutlak malikiyeti de verilmektedir. Zenginliğin birikimini ve korunmasını teşvik eden temel unsur, özel mülkiyet kurumudur. Bu koşulların devam etmesi halinde özel mülkiyet, kapitalist ekonomilerin en belirgin ve en etkili temel altyapı kurumu olmaya devam edecektir. Özel mülkiyet ortadan kalktığı zaman -ki böyle bir durumda ekonomik kararların kaynağı özel mülkiyetçi sınıfın dışında bir kurum olacaktır- kapitalist düzen de varlığını yitirecektir. Dolayısıyla her çeşit haksız kazanç düzeni olan kapitalizmin sacayakları şirk ile sirkat (Allah'a ortak koşmak ile halkın malını çalmak) olmuş oluyor ki kapitalizm, (kapitalist, emperyalist) israfçıların düzeni olan firavunluktur.

> Firavun haddi aşanlardan/müsriflerden, büyüklük taslayanlardan, dolayısıyla hegemonya kurmuş biriydi (44/31).
>
> Ve işte israfçıların düzenine asla uymayın, onlar ki yeryüzünde bozgunculuk çıkarıyor ve dirlik düzenliği korumuyorlar/ıslahat yapmıyorlar (26/151–152).

***92/Leyl Suresi*.**

1- Andolsun bürüyüp örttüğü zaman geceye
2- Ve parıldadığı zaman gündüze.
3- Andolsun erkeği de dişiyi de yaratana.
4- Ki sizin emeğiniz, gayretiniz mutlaka dağınık ve parça parçadır.
5- Kim malını verir ve sakınırsa,
6- Ve güzeli/hakkı doğrularsa,
7- Biz ona en kolay olanı kolaylaştıracağız.
8- Ama kim cimriliğe sapar ve kendisini tüm ihtiyaçların üstünde görür ekâbir sınıfından olursa,
9- Ve güzeli hakikati yalanlar ise,
10- Biz onu en zor (en derin kara delik) olana sevk edeceğiz.
11- Aşağı yuvarlandığında malı onu kurtarmayacaktır.
12- Doğruya ve güzele kılavuzlamak sadece bizim işimizdir.
13- Sonrası da öncesi de sadece bizimdir.
14- Ben sizi, köpürerek yanan bir ateşe karşı uyardım.
15- Sadece karanlık ruhlu azgın girer ona.
16- Yalanlamış, sırtını dönmüş o.
17- İyice sakınan da ondan uzak tutulur.
18- O ki temizlenip arınsın diye tüm malını verir.
19- O'nun katında hiç kimsenin, karşılığı verilecek bir nimeti yoktur/Hiç kimsenin O'na, karşılık olarak verilecek bir nimeti yoktur.
20- Yüceler yücesi Rabbinin yüzünü özleyip istemek için veren hariç.
21- Yakında mutlaka hoşnut olacaktır.

> Ey iman edenler, alışverişin, dostluğun, şefaatin olmadığı o gün gelmeden önce, size rızık olarak verdiklerimizden infak edin/ihtiyacı olanlarla bölüşün. Kâfirler, zulmedenlerin ta kendileridir (2/254).
>
> Göklerde ve yerdeki her şey o'nundur. Her zaman otorite O'na aittir. O halde Allah'tan başkasından mı çekiniyorsunuz? (16/52)

Laiklik Olmazsa Olmaz

> Ve onlara halkın iman ettiği gibi/halkın gerçek ideolojisine(dinine), siz de o şekil iman edin denildiğinde, 'Düşük akıllıların iman ettiği gibi mi iman edelim?' derler. Bilin ki gerçekten asıl kendileri düşük akıllılardır, ama bilmezler (2/13).
>
> Eğer Rabbin dileseydi yeryüzündekilerin tümü topluca iman ederlerdi. Öyleyse insanları iman etmeye sen mi zorlayacaksın? Hayır, Allah'ın izni olmadan hiç kimse iman etmez. O, aklını kullanmayanlara kötü bir azap verir (10/99–100).

Laiklik, egemen sınıfın ruhban (din adamı) katına karşı halkın mücadele yöntemidir.

> Onlar, Allah'ı bırakıp bilginlerini ve de din adamlarını rabler edindiler [Bu ayeti duyan Adiy bin Hatem, Allah'ın elçisine şöyle sorar: 'Ey Allah'ın elçisi, bu ayet bizim bilgin ve rahiplerimizi/din adamlarımızı rabler edindiğimizi söylüyor, oysa biz onları rabler kabul etmiyoruz. Resülullah (a.s) şöyle buyurur: 'Siz onların helal kıldıklarını helal, haram kıldıklarını haram kabul etmiyor muydunuz?' Adi bin Hatem 'Evet' deyince, Allah elçisi (a.s) ayetin hüküm ve teşri yönünü böylece açıklamış olur.] Ve Meryem oğlu Mesih'i de. Oysa onlar tek olan bir Allah'/İlah'a kulluk etmekten başka bir şeyle emrolunmadılar. O'ndan başka ilah yoktur o, bunların şirk koştukları şeylerden yücedir (9/31).

Yorum.

"Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzündekilerin tümü topluca iman ederlerdi" hükmünden, sanki Allah bütün insanların iman etmelerini istemiyor gibi bir anlam çıkarmak doğru değil, bilakis Allah bütün insanları imana çağırıyor. Öyle ise bu hükmün doğru algılanışı belki şöyledir: Allah böyle bir kudrete sahiptir, ancak adalet ve ilim sıfatlarının gereği tekâmül için süzülüp/seçilme, imtihan altında bulunan insanoğlu iradesinde özgür olmalıdır, onun iradesine müdahale etmek doğru olmadığı gibi Zat-ı Barî'nin kendi koyduğu ilmi yasalara da ters düşer ki ol vücud-u mutlakta tezat caiz olmaz. İman etmeye meyyal olarak yaratılmışsa da insan, kendi seçimini kendi iradesi ile yapan dolayısıyla sevabı ve ikabı kendisine ait irade sahibi varlıktır. Yine de Allah şefkat ve merhametinden dolayı halka lütuf olarak kurtuluş yolu gösterir ve kılavuzluk eder insana. "Allah'ı bırakıp bilginlerini ve de din adamlarını Rabler/İlahlar edindiler" ayetinin hükmüne göre, (kılavuzluk ederek) insanların topluca iman etmelerinde ve tek bir ilaha (Allah'a) kul olmalarında amil engel, bilginlerin işi kötü tutması ve din adamlarının sınıf oluşturmasıdır. "Halkın iman ettiği gibi iman ediniz" hükmünün gereği din adamları sınıfı ve dinsel despotizm reddedilmiş oluyor. Doğrusu ayetlerin bu hükümlerine göre hem din adamları hem din adamları eliyle oluşturulmuş her çeşit dinsel oluşum

(mezhep, tarikat, akide ve hükümler, fetvalar) batıldır. Dolayısıyla ruhaniyini/her çeşit din adamını ve ruhbanizmi, yani din adamlarının yarattıkları beşeri dinleri reddetme düşüncesinin çağdaş/evrensel ifadesi laikliktir şüphesiz. Laikliğin doğru tanımı, redd-i ruhani mesleğidir ki bu, aşağıdaki ayetlerden anlaşılmaktadır:

> Göklerdekiler ve yerdekiler o Melik, o Kuddus, o Aziz, o Hakim Allah'ı tespih ediyorlar. O Allah'tır ki Ümmi/halk topluluklarından ve hem de onların nefsinden, toplumcu/Ümmi bir elçi gönderdi ve o, onlara ayetlerini okuyup onları arındırıp temizler ve kültürü, felsefeyi, öğretir. Oysa onlar bundan önce açıkça bir sapıklık içinde idiler. O toplumcu (sınıfsız toplum savunucusu ve kılavuzu) olan elçi ahir zamanın en son devrindeki halk topluluğuna da gönderilmiş elçidir (Mahmut Ahmed-i Muhtar Mehdi olarak gelecektir). O'dur (Allah) Aziz, O'dur Hakim. İşte bu Allah'ın lütfudur ki onu dilediğine verir. Allah, büyük lütuf sahibidir (62/1–4).

İşte ayet metninde geçen "Ümmiyin"/halk toplulukları kelimesinin çağdaş ifadesi *laik olanlar*dır. Bu itibarla laikliğin doğru anlamı, din adamları sınıfının her çeşit dinsel terkibini ve onun siyasal düzeni olan teokrasiyi reddetmek olup laiklik din menşeli doğrudan ortakçı demokrasinin tamamlayıcısıdır. Halk lehindeki kelimeleri kendi lehinde boşaltan egemen sınıfın süregelen huyu gereği, laiklik de yanlış anlamlandırılmışlardır. Laiklik, ne ateizmdir (tanrıtanımazlık) ne de egemen sınıfın ruhban katının uyduruk dininin teminatıdır ki hâkim din rengi indirilmiş değil uydurulmuştur, laiklik din menşeli halk idaresi/demokrasinin vazgeçilmez aslî bir unsurudur.

> Kesinlikle bu bize ve bütün halka, Allah'ın bir lütfudur. Ancak bu ihsana rağmen halkın çoğu, ne yazık ki, şükür etmeyi bilmiyor (12/38).

> De ki: 'Ey kültürlüler, bizimle sizin aranızda müşterek olan bir kelimeye (tek ilâh, tek toplum öğretisine/tevhide) gelin. Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım ve Allah'ı bırakıp bir kısmımız (diğer) bir kısmımızı Rabler edinmeyelim.' Eğer yine yüz çevirirlerse, deyin ki: 'Şahit olun, biz gerçekten Müslümanlarız' (3/64).

İdare Program

> Sonra seni idarede/yönetimde bir program (şeriat) üzerine koyduk. Artık ona uy. Bilmeyenlerin keyifleri ardınca gitme (45/18).

İlk Adım İzahatı.

Genelde yönetim idare programı, çağa nispetle değişken olup pratik tecrübe ister. Dolayısıyla önceden yazılamaz, belki bağlı bulunulan ideolojik çizgi düzeni çerçevesinde program modelleri üzerinde durulur. Bu itibarla, özellikle doğrudan ortakçı demokrasiye uyumlu çağdaş bir Şeriat-program oluşturması için, ilk önce insan hakları temelinde ilerici demokrasi mevzuatları baz alınır ve ıslah edilir, daha sonra zaman-zemin açısından pratik kabiliyete sahip demokratik, komünal modeller

geliştirilir, bunlar ('Demokratik Özerklik' modeli benzeri girizgah programları gibi) doğrudan ortakçı demokrasiye giden ilk yol olarak benimsenir.

Temel Fıkıh/ İsâr Ahlakı

> Kendilerinin ihtiyaçları olsa bile, ötekileri kendi nefislerine tercih edenler, nefislerinin cimriliğinden/doymazlığından korunanlar, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir (59/9).

Köken itibarıyla ilk sınıfsız toplum insanın saf, temiz huyundan gelen isâr ahlakı, bütün iyi huyların, dolayısıyla güzel ahlak durumunun tümüdür ki güzel örneğin talim terbiye yöntemiyle, genel bilgi ile ideolojik bilinç verilmek ve kültür, felsefe öğretilmek, yanı sıra da nefis tezkiyesiyle arındırılmak suretiyle ancak isâr ahlakının kazanılacağı aşağıdaki ayetten anlaşılmaktadır:

> Öyle ki size, kendinizden, size ayetlerimizi okuyacak, sizi arındıracak size kitabı/kültürü ve hikmeti/felsefeyi öğretecek ve bilmediklerinizi bildirecek bir elçi gönderdik (2/151).
>
> Ve gerçekten sen, çok büyük bir ahlak üzerindesin (68/4).

Tabii Hukuk Fıkhı

> İşte bunun için sen çağrıda bulun ve emrolunduğun gibi dosdoğru yürü, onların boş arzularına uyma ve şöyle de: 'Allah'ın kitaptan indirdiğine inandım, aranızda adaleti sağlamakla emrolundum, Allah'tır, bizim de Rabbimiz sizin de Rabbiniz, bizim amellerimiz bize sizin amelleriniz size, bizimle sizin aranızda didişme yok, Allah bizi bir araya toplayacaktır/aramızı bulacaktır, dönüş O'nadır (42/15).

Hukuk yöntemiyle çağırmanın gerekliliğini, hukuk uygulayıcısının veya uygulayıcılarının haiz bulunması gerekli niteliklerini bildiren bu ayet aynı zamanda gelecekte Hakk'a/mizan düzenine dayalı, hukukun üstünlüğüne dayalı bir düzende halkların bir araya gelip birleşeceklerini de işaret etmektedir. İnşallah bir gün halklar kardeş olacaklardır, böylelikle kardeşlik düzeni egemen olacak, o altın çağ gelecektir sonuçta.

> Şunun için ki kendilerine ilim verilmiş olanlar onun, Rabbinden gelen hak olduğunu bilsinler, böylece ona iman etsinler ve sonuçta da kalpleri ona saygı duysun diye Allah böyle yapar. Hiç şüphe yok ki Allah, iman edenleri doğru yola iletir (22/54).
>
> Ey temiz akıl sahipleri, kısasta sizin için hayat vardır, umulur ki sakınırsınız (2/179).

Hukuk Nazariyesinin Temel İlkesi

> Bir kötülüğün cezası, tıpkısı bir kötülüktür, fakat affedip barışmayı esas alanın ücretini bizzat Allah verir, O zalimleri hiç sevmez (42/40).

Yorum. Köken olarak hemen hemen hiç suç işlenmeyen, kardeşlik ruhunun saf temiz ahlakına sahip ve her şeyin herkese ait olduğu, maddi kaygısı olmayan iyi insanlardan müteşekkil ilk sınıfsız toplumun/Ümmet-i Vahide'nin "Kıst" geleneğinin fıtri insan hukukundan gelen tabii hukukun dayandığı ana düşünce eşitliktir ki fıtri hukuk felsefesinin temelini teşkil eder. Tarih felsefesi açısından Hak-Batıl mücadelesinde sınıfsal çelişkinin hukuka yansıması, ayrıcalıklı düşünsel temele dayanan ekâbir egemenliğinin hizmetinde devlet hukukunu doğurdu. Dolayısıyla hangi isim altında ve hangi devirde olursa olsun hakikatte haksızlığı haklı kılma aracıdır ayrıcalık hukuku. Yaratılışta Allah tarafından verilmiş, insan doğasında mevcut bulunan fıtri yasaların eşitlik düşüncesine dayandığı bu ayetlerin muhtevasından anlaşılmakta olup bu durum, tabii hukuka tekabül eder. Asıl itibariyle fıtri olan tabii hukukun çağdaş biçimi, insan haklarıdır.

Adli Ahkâm Usulü

> Biz onda onların üzerine yazdık (vacip kıldık) cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş ve bütün yaralara karşılık da kısas vardır, ama kim bunu sadaka olarak bağışlarsa o kendisi için bir kefarettir, kimler Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse işte onlar zalim olanlardır (5/45).
>
> Ey iman edenler, öldürülenler hakkında size kısas yazıldı (vacip oldu); özgüre karşılık ancak özgür olur, hakeza köleye karşılık özgür olan olmaz belki köledir, dişiye karşılık erkek istenmez (hakeza bire karşılık iki de istenmez), ancak dişidir (açıkçası nefse karşılık nefstir). Fakat kimin/hangi katilin lehine, onun maktulünün kardeşi/varisi veya velisi tarafından bir bağışlama olursa artık yapılması gereken örfe uymak ve ona (maktulün varisine veya velisine) güzellikle diyet ödemektir, bu Rabbinizden bir hafifletme ve bir rahmettir, artık kim bundan sonra tecavüzde bulunursa, onun için elem verici bir azap vardır (2/178).

Asıl sayılan önceki ayetin bir açıklaması olan bu ayet, güçlü olanların zayıf olanlardan, kısasta kendilerinden bire karşılık birden fazla istemelerine, hakeza köleye karşılık özgürü, dişiye karşılık erkeği istemelerine, bu edinilmiş âdete bir reddiyedir, dolayısıyla bu münkerin kaldırıldığını, yanı sıra da örf ile affı ve diyeti belirlemekte ve onlara belli sınırlar getirmektedir. Tabii ki katilin affedilişi ve diyetin alınışı maktulün varisi ya da velisi olanın iradesindedir anlaşılan. Bilinmesi gerekli diğer bir husus da mürur-u zamanla yok olmayıp cezai müeyyide organı yalnız bir zümreye (hâkimler sınıfına) mahsus değildir, yargı da halkın nezaretindedir.

Kim zulme uğradıktan sonra nusret bulur hakkını alırsa, artık onlar için aleyhlerinde bir yol yoktur. Yol ancak insanlara zulmeden ve yeryüzünde haksız yere tecavüz ve haksızlıkta bulunanların (hegemonya peşinde olup sömürü, zorbalık ve aldatma yapanların) aleyhinedir, işte bunlara acıklı bir azap vardır (42/41–42).

Ki bunlar Allah'ın ahdini, onu kesin olarak onayladıktan sonra bozarlar, Allah'ın emrettiği güçlüyü, zayıfı, bir arada birleştirip sınıfçılığı sınıfsızlığa dönüştürmeyi/halk sevgisini kesip atarlar ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarırlar, kayba uğrayanlar işte bunlardır (2/27)

İnsan Hukuku

İşte kim bir nefsi, bir başka nefse ya da yeryüzündeki bir fesada (hayvan hukuku ve doğa hukuku da dâhildir) karşılık olmaksızın haksız yere öldürürse, sanki bütün halkı/insanları öldürmüş gibi olur, kim de onu öldürülmesine engel olarak diriltirse, bütün halkı/insanları diriltmiş olur (5/32).

URF ANAYASASI VE URFEN SURESİ

Cahillere bakma, sen kolaylığı öne al ve Urf ile yönet (7/199).

Yorum.
Ayetin hükmüne göre Urfle idare uygulamasının gerekliliği aşikârdır. Urf, münkere kapalı, marufa açık, hayra sevk edici ve de *sünnet-ül evveli*nin uzantısı gelenekler, çağdaş anlamıyla insanlığın genel kabulü olan değerler olarak tanımlanabilir. *Münker*, müstekbirlerin/hâkim sınıfın ihdas ettiği Batıl'ın kötü, çirkin adetleri/bidatidir. *Maruf*, umum vicdanına uyumlu ve halkların hayrına yönelik iyi-güzel geleneklerdir. *Hayır*, genel anlamıyla, insanlığın kurtuluşuna yönelik olup halkların huzur-barışı için iş yapmaktır. Şöyle bir yol tertip edilir: İlk önce Urf esas alınır ve *Hayrat/hayırlar* hedef seçilir. Sonra Urf sürekli *Maruf* olan ile geliştirilir, elbette ki aynı zamanda *münker* olandan arıtmak suretiyle. Binaenaleyh, halk vicdanına uyumlu iyi-güzel ve de ilerici geleneklerden ibaret anayasalar ekâbir sınıfın adetlerine bulaşmış kısımları hariç mevzuatı ile beraber meşru sayılır.

Ayetlerimizi yalanlayanları hiç bilmeyecekleri bir yerden ağır ağır çöküşe götüreceğiz. Süre tanıyoruz onlara, çünkü benim tuzağım pek yamandır (7/182-183).

O debdebe burjuva hayatı süren Karunlar'ı/kapitalistleri, o yapmadıkları şeylerle övünenleri/emperyalistleri kazançlı sayma, gayri onları azaptan kurtulmuş da sanma. Korkunç bir azap vardır onlar için (3/188).

77/Urfen Suresi.

1-6- Andolsun o urf için gönderilenlere, derken Batıl'ı kökünden büküp deviren devrimcilere ve ölüleri diriltenlere, derken seçip ayıran Fıraklitlere/o Furkan'a tutunanlara, sonra öğüt (ideolojiyi/ideoloji düzenini) ulaştıranlara, mazur kılmak için, yahut uyarı için.
7- Şüphesiz size vaat edilen pek yakında gerçekleştirilecektir.
8- Yıldızlar silinip süpürüldüğünde/bütün kurtarıcı ışıklar söndüğü zaman
9- Gök (uzun tabaka) yarıldığı zaman
10- Dağlar kökünden sökülüp savrulurken [buz dağlarına olduğu gibi]
11- Şahit elçiler/aydın toplum mehdiler vakfa bağlandığında/kıyamet şafağında ard arda geldiğinde.
12- Hangi gün (kıyamet şafağında sınıfların ayrışmaları) için vakfa bağlandılar?
13- Ayrım ve hüküm günü için.
14- Bu ayırma günü nedir bildin mi?
15- O gün yalancıların (zayıfı iten, malını muhtaç olanla bölüşmeyerek ideolojiyi/dini inkâr edenlerin) vay haline.
16- Biz öncekileri helak etmedik mi?
17- Sonra, geriden gelenleri onların peşine takarız.
18- Biz suçlulara işte böyle yaparız.
19- O gün yalancıların vay haline.
20- Yani sizi durgun sudan yaratmadık mı?
21- Daha sonra en iyi durumda, sağlam yerleşimde yerleştirdik.
22- Tabi belli bir süreye kadar.
23- Buna güç getirdik. Demek ki biz en güzel güç getirenleriz.
24- İşte o gün yalancıların vay haline.
25-26- Biz yeryüzünü dirileceklere kapı, ama sonsuz öleceklere de kap kılmadık mı?
27- Ve onda yumru yumru heybetli yüksek dağları oturtmadık mı? Ayrıca size fırat/tatlı su içirmedik mi?
28- İşte o gün yalancıların vay haline.
29- Kendisini yalanladığınıza gidin.
30- Üç kısımlı bir azap gölgeye gidin
31- Ne gölge altında barındırır, ne de alevden korur.
32- Gerçekten o, köşk gibi kıvılcımlar saçar.
33- O kıvılcım sanki sarımtırak bir halat/bir deve kervanı, bakırdan bir ip gibidir.
34- İşte o gün yalancıların vay haline.
35- Konuşamayacakları gündür bu.
36- İzin verilmez ki onlara özür dilesinler.
37- İşte o gün yalancıların vay haline.
38- Ayırma günüdür bu. Sizinle öncekileri bir araya topladık işte.
39- Eğer siyaset tuzağınız varsa, hadi siyaset yapıp düzen kurun bize karşı.
40- İşte o gün yalancıların vay haline.
41- Takvaya sarılanlar gölgeler altında, pınar başlarında.
42- Canlarının çektiği meyvelerle yan yanadırlar.
43- Yapıp ürettiklerinize karşılık olarak afiyetle yiyip için.
44- İşte böyle ödüllendiririz biz, güzellikler sergileyenleri.
45- İşte o gün yalancıların vay haline.

46- Şimdilik yiyorsunuz, biraz daha da nimetlenin biline ki sizler suçlu-günahkâr kimselersiniz.
47- Doğrusu o gün yalancıların vay haline.
48- Onlara rükû edin (Allah'a kul olun gerçek düzeni uygulayın) denildiği zaman, rükû etmezler tabii.
49- İşte o gün yalancıların vay haline.
50- Artık onlar, bundan sonra hangi söze inanacaklar?

> De ki; «Gaybleri çok iyi bilen Rabb'im, gerçeği eğrinin başına çarpar.(34/48)
>
> Onları bizim buyruğumuzla yol alan önderler yaptık. (21 /73
>
> Onlar şöyle yakarırlar: Rabbimiz, eşlerimizden ve çocuklarımızdan bize gözaydınlığı bağışla. Bizi takvaya sarılanlara önder kıl. (25 / 74)
>
> Onların içinden sabrettiklerinden emrimizle doğru yola iletip – yönelten önderler kıldık ve Onlar bizim ayetlerimize gereğince inanırlardı .(32 / 24)

Açıkçası müvekkel kavmi hadi' nin taşıyıcıları olan önderlik kadrosu devrimci demokrasi ile rehberlerini seçerler. Tayin ve tavsiye kabiliyetini haiz bu arifler grubu takvayı, bilgi – bilinci, hüner ve başarıları baz alarak çağdaş teşkilatların kıstaslarına göre tek merkezli veya çok merkezli şeklinde Rehberlerini uzun vadeli seçerler daha sonra muhalif azınlık çoğunluğa uyarak cumhuru bu seçilmiş zata biat ederler. İcraatında başarılar kat ediyorsa işte bu insanı kâmil olan yüksek aydın mesihi ruh taşıyan Mahmud makamında veli-ul emir dir. Yani müminlere velayeti vardır, aynı zamanda muttakilerin imamıdır. Şahitleri çıkaracak bu önderlik kadrosu Allahın yardımcısı ve de dostudurlar ki, halkın necatı (kurtuluşu) nın kılavuzudur. Elbet bu büyük kurtuluştur.

> Haberiniz olsun: Allahın dostları güvendedirler onlar için hiçbir korku yoktur onlar tasaya da düşmezler. "Onlar ki inanmışlardır ve hep takva ile korunurlar. "Onlara dünya hayatında da ahirette de müjde vardır. Şüphesiz Allah'ın bu müjde vaadi asla değişmez. İşte budur o büyük kurtuluş! (10/ 62–64)
> Ey dostum deki: Hamd olsun Allah'a. O size ayetlerini gösterecek de onları tanıyacaksınız ve rabbin ne yapacağınızdan gafil değildir. (27 / 93)
> Ey bütün iman edenler, Allah yardımcıları olunuz. Nitekim Meryem' in oğlu İsa:"Kim benim yardımcılarım? Allah'a doğru" dedi Havariler : "Biz Allah yardımcılarıyız dediler." (61/14)
>
> Sana tabi olanları kıyamete kadar inkâra sapanların üstüne getirip muzaffer kılacağım (ya Mesih) (3 / 55)

Şöyle ki Mesih-i ruhun bir çeşit tecessümü olan önder kadro Evliya ullah'a iktida edip tabi olanlardan olmak yukarıdaki baş ayette anlaşıldığı üzere her muvahid mümin için kesin buyruktur. Bundan ötürüde Hz. Musa'nın kavminden dolayısı ile bütün ehli kitaptan tabiinler çıkacağını aşağıdaki ayetlerden anlaşılmaktadır. (5 / 69 da da işaret ettiği üzere) daha doğrusu her milletten ve her yerde Mesih'in tabileri çıkacaklardır.

Musa'nın kavminden gerçek ideoloji (Hak) ile aydınlatıp / ideolojik bilinç vererek toplumsal eşitliğini sağlayan bir topluluk vardır elbette. (7 / 159)

Ve onların hepsi bir değildir. Kitap (Kültür) , ehlinden bir topluluk vardır ki gece saatlerinde secdelere kapanmış olarak Allahın ayetlerini okuyan ve de Allah için baş kaldıran hak ve adaleti ayakta tutup kalkınıp yükselen bir zümredir onlar. Allah'a ve ahiret gününe iman eder maruf (iyi gelenekle) ile idare edip münker (zorbalık sömürü ve aldatmak) olandan sakındırır ve hayırda yarışırlar. İşte bunlar hayra ve barışa yönelik hizmet üretenlerdendir. Ve onlar hayırdan her ne yaparlarsa elbette ondan yoksun bırakılmazlar. Allah muttakileri bilendir. 3 / 113 – 115)

Siz, insanlar için çıkarılmış hayırlı bir ümmet /sınıfsız toplum sunuz; maruf (Hakka uygun gelenekle)olanla yönetir, münker (zorbalık, sömürü ve hile düzenlerden) olandan sakındırır ve Allah'a iman edersiniz. Kitap Ehli de inanmış olsaydı, elbette kendileri için hayırlı olurdu. İçlerinden iman edenler vardır, fakat çoğunluğu fıska sapanlardır. (3/110)

Devri saadeti örnek almış bu aydın toplum, nihayi yüksek sınıfsız toplumu hedef seçmiş devrimci sınıfsız toplum olarak ehli kitabın derin bir fasıklığa battığı vakit, Kur'anın mehcuriyetin en son surecinde kıyamet şafağın vuruşa geçtiği çağın toplumdur ki, hâkim sınıfın katlarına karşı bir isyanla Kıyama geçecektir.

Elbet onların hepsi bir olmaz, o kültür (kitap) ehlinden (Patrik'e, Patron'a ve Tâğut'a) karşı kıyama geçmiş bir toplumda vardır. Onlar gecenin ortasında / dünya istikbarına büyü düzenin göbeğinde bile, Allah'ın ayetlerini okurlar ve secdeye varırlar.(73/20 de bildirilen gece namazını kılrak) hak düzenini gerçekleştirip Allah'a kulluk ederler. Onlar Allah'a ve ahiret gününe iman eder, marufla yönetir, münkerden arıtır ve hayırda yarışırlar. İşte bunlar salih olanlardır. Onlar hayırdan her ne yaparsa, elbette ondan yoksun bırakılmazlar. Allah muttakileri bilendir.(3/113–115) Halk Önderlik Makamı hz.İbrahimdır Seni halka önder yapacağım (2 / 124)

Muhakkak ki İbrahim muvahhid kominal olarak Allah'a boyun eğmiş toplum du ve o hiçbir zaman ortak koşanlardan olmadı tabi. (16 / 120)

Bilinsin ki put kıran İbrahim makamı olan Halk, önderlikte bulunan devrimci aydınlar. (9 /12 ; 21 / 63) ayetlerinin verdiği işari anlam doğrultusunda mücadele stratejisini şöyle çizer : Egemen sınıf katlarından müteşekkil Kabil'in başları yarattıkları büyü düzeninin aksamı sömürü, zorbalık ve aldatmadan ibarettir, öne çıkma ve belirleyici açısında zemin bazında yerine göre yer değiştirip biri öne çıkar ki, mensubu olduğu sınıfsal kat / Kabil başı, deccala dönüşür ve halkların baş düşmanı olur. İşte İbrahim milleti aydınlar, önce devrim baltasını bu büyük putun tepesine indiriverirler, onu baş düşman diğer iki başı ise tali düşman ilan etmek sureti ile hedefi aza indirdikleri gibi yanı sıra bu egemen sınıf katların çelişkilerinden faydalanma yoluna gidilir. Hatta icabına göre de baş

düşmana karşı muvakkaten (taktik gereği) tali düşmanla ittifak, işbirliği yaparak mücadele stratejileri kurarak halka önderlik etmek İbrahim makamında bulunma yükümlülüğüdür. İşte bu bir örnektir, elbet geleceğin şahit önderleri en iyi mücadele stratejisi – taktikleri ile evrensel kıyamı sürdürüp başarıya ulaştıracaklardır. Dikkatle bilinmesi gerekli olan şu ki; Gütme siyaset adamı, Firavun; zorbadır. Kapitalist zengin, Karun; sömürücüdür. Sahte din adamı, Belaam; aldatıcıdır. Hangisi öne çıkmış belirleyici ise o baş düşmandır.
Örneğin: Bizim bu doğu memleketlerde öne çıkan halkın marifet kabiliyetini felç eden aldatma ve ona bağlı kültürel emperyalizmdir. Öyle ise baş düşman sufyana dönüşen sahte din adamı olan Belaam olmalıdır ki yenidünya düzeni istikbarın misyoneridir o. Zira egemen sınıfın bir katıdır. O helal' a haram' a hükmederek uyduruk din mezhebi batılın müçtehididir.
"O halde putların (sömürü düzen) pisliğinden ve onun kısımları zorbalık, tezvir den ibaret pisliğinden de uzak durun. "Tabiî ki Allah'a (mülkiyette, hükümde ve de din de) ortak koşmaksızın karşılıksız Allah için Hanifler (muvvahhid komüncüler) olun." (22 / 30- 31)

> Elbette iman edip hicret eden Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad edenler derece bakımından Allah katında daha yücedirler. Kurtuluşa erenler işte bunlardır. (9 / 20)

Mucadele

> Ey iman edenler, sizi acı bir azaptan kurtaracak bir ticareti haber vereyim mi? Allah'a ve resulüne iman ederseniz, mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihad ederseniz bu sizin için daha hayırlıdır ki eğer bilirseniz. (61 /10 -11)
> Ey inananlar, savunma tedbirlerinizi alın. Gerektiğinde de bölükler halinde harekete geçin yahut toplu halde savaşa çıkın (4 / 71)

Bu ayetleri bu partinin mücadele programının başındaki 57/25. ayetleri ile ilintilendirmek ve demirin mücadele programını sembolize ettiğini, risalet programı bağlamında ve onun olmazsa olmaz sonuç bölümünü oluşturduklarını anlayışı ve kavrayışıyla ele alındığında ancak cihad' ın gerçek anlamında kapsamı ve önemi ortaya çıkar. Dahası: Demiri simge edinmiş ciddi bir cihad , halk önderlik makamın sevk-i idaresinde gerçekleşen 9/123 ; 47 /4. ayetlerde bildirilmiş etkinliği olan aktif mücadele tarzıdır ki, tebligat, davet ve savaştan ibaret yumuşak ve sert metotlardan müteşekkildir.

> Eğer onlar seni körü- körüne bana ortak koşman için zorlarlarsa, onlara itaat etme; dünya işlerinde onlarla iyi geçin, Allah'a yönelen kimsenin yoluna uy. Sonunda dönüşünüz banadır. O zaman size yaptıklarınızı haber vereceğim. (31 / 15)

Yumuşak Metot Ve Tebliğat

> Elçiye düşen yalnızca açık bir tebliğdir. (29 / 18)

"Elif, Lam, Ra (Halkın ilahı, halkın meliki ve rabbi) Bu indirdiğimiz kitap (kültür), Allah'ın izni ile halkları karanlıklardan aydınlığa, o güçlü ve övgüye layık olanların yoluna çıkarman içindir." "And olsun size hatırlatmak üzere bütün mevzuatınızı kapsayan kitabı indirdik. Yinede akıl almayacak mısınız?" (14/ 1; 21 /10)

Davet Ve Halklarla Diyalog

Kültürlülere (yahudilerin, Hıristiyanların Bedevilerin, Zerduşluk ve benzeri ehli kitapların) zalim olanları/egemen sınıfı dışında kalanları/halk ile En Güzel Olan dışında mücadele etmeyin (Hakla hidayet yani ikna metot ile ideolojik bilinç vermek şeklinde olsun. Diyalog halkla yapılır ancak). Onlara deyiniz ki, «Bizler hem bize ve hem de size indirilen kitaplara inanıyoruz. Bizim de sizin de ilahınız birdir, biz O tek ilaha teslim olmuşuz.» ”(29/46)

Sert Metot

“Hoşunuza gitmemekle birlikte, savaş üzerinize farz kılındı. Bir şey sizin için hayırlı olduğu halde siz ondan tiksinebilirsiniz. Ve bir şey sizin için şer olduğu halde siz onu sevebilirsiniz. Allah bilir siz bilmezsiniz.” (2 /216)

> “Hiç şüphesiz Allah, müminlerden karşılığında onlara mutlaka cenneti vermek üzere canlarını ve mallarını satın almıştır. Onlar Allah yolunda savaşırlar, öldürürler ve ölürler. Bu Tevrat da, İncil de ve Kuran da onun üzerine gerçek olan bir vaattir. Allah’tan daha çok ahdine vefa gösterecek olan kimdir? Şu halde yaptığınız alışverişten dolayı sevinip- müjdeleşiniz, İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur.”(9 /11)
>
> Onlar Allah yolunda savaşırlar, öldürürler ve ölürler” ibaresindeki geçen Allah yolu aşağıda yazılı ayetlerden anlatılmış mazlumların kurtuluş yolu ile aynı olduğu açıktır.
>
> > Öyle ise ahiret hayatına karşılık dünya hayatını satın alanlarla Allah yolunda savaşılsın. Kim ki Allah yolunda savaşırken öldürülür veya galip gelirse ona büyük bir ecir vereceğiz.” “Hem size ne oluyor ki, Allah yolunda (zayıf edilmişlerin kurtuluşuna dair) savaşmıyorsunuz ki. (4/ 74-75)

Savaşın çeşitleri hakkında ki ayetlere gelince:

> Hafif gayri nizami/ gerilla tipi veya ağır (nizami) ordu tarzında taarruz’a çıkın ve Allah yolunda mallarınızla (iktisadi mücadele de dahil) ve de canlarınızla cihad edin. Eğer bilirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır. (9 / 41)
> iman edenler düşmana karşı her çeşit tedbirinizi alıp savunma olsun, taarruz olsun en iyi stratejinizi belirleyin icabına göre müfrezeler halinde harekete geçin yahut toplu olarak seferber olun. “Hulasa: İman edenler Allah yolunda savaşır. Küfre sapanlarsa tağut (istikbar imparator deccal) yolunda savaşırlar. O halde şeytanın dostlarıyla savaşın. Hiç kuşkusuz şeytanın tuzağı / hile düzeni çok zayıftır. (4 /71, 76)
> Son cümlede, “Şeytanın hile düzeni çok zayıftır.” Ayet ifadesinde, ideoloji irfanında ideolojik teşvikin varlığının yanı sıra psikolojik savaşa ve onun önemli olduğuna işaret vardır. Netice itibarıyla; Ümmet imametin askeri uzmanları, en iyi biçimde: İstihbarat, strateji, taktikler ve lojistik örneği savaşın genel stratejisini çizip sevk ve idare edeceklerdir.
> Bu yurdun sonu kimindir? İnkâr edenler pek yakında bileceklerdir.(13/42)

Dünya Halk Barış Cephesi

Asla gevşemeyin barış davetcileri olduğunuz müddetçe üstün gelecek sizsiniz, çünkü Allah sizinle beraberdir ve de amelleriniz boşa gitmeyecektir. (47/35)
Yaşasın Özgürlük Yaşasın Diriliş Varolsun Başkaldırı.

Nas Ve Hannas Kutupların Savaşı

114/Halk Suresi
1-6. Halkı büyüler gütme siyasicinin, o sindirici, geriletici, hemde aldatıcı nin gerek insanlardan gerek cinler den şeytanların şerrinden halkın Rabbine, halkın melikine ve halkın İlah'ına(yönetim, mülkiyet ve din halkındır dileğiyle) sığınırım de. (Hem de Felek suresiyle bağlantılı, Şöyle: Mehdi'nin şafağına dönüştürülecek) Fıtrat çatlağın yarattığı (sınıfçılığın) şerrinden, harsı ve nesli(doğayı ve insan neslini dolaysıyla hayvan varlığını da) helak eden, yeryüzünü fitne-fesatla doldurduğunda Ğasikin'in şerrinden, süfyancilerin uyuşturucu, o büyü dinciliğinden ve de sömürgeci faşoların hırsla kıskandıkları zaman (en son dünya hegemonyasının inşa ettiği dünya Kralığın işkenceci gladyoların) şerrinden, fıtrat, in/Felek'in Rabbine sığınırım de. (113/1–5)

Yorum
Mahiyet itibarıyla Habil/sağ kutup Nas/halk kutbu dur, Kabil/sol kutbuda Hannas yani şeytan kutbudur. Yukarda ki surede geçen"Halkın Rabbine, "halkın melikine ve halkın İlah'ına" ayet metninde anlaşıldığ üzere Allah ile halk ayni kutuptadır, öyleki Allah ismi yrine halk ismi konulsa maksüt mana bozulmaz. Yönetim, mülkiyet ve din Allahındır, yani halkındır şeklinde anlamdırmak gibi. Çünkü Allah ile halk, halkın düşmanı olan ayette bildirdiği gibi gerek insandan ol müstekbir şeytanlar ve gerek gürünmez şer olan cin şeytanlardan oluşmuş ***Hanas*** kutbuna karşıt Nas kutbunda yer alırlar.

Hiç şüphesiz, Allah halka karşı şefkatli ve merhametlidir. (2/143)

Munzur siyasa nazarında bu gün dünyaya hakim olan şirktir ve Hanas kutbundaki deccal ilâhlar dünyayi yönetiyor. Siyasi anlamda bu egemen Hanas kutbuna karşı devrimci Nas kutbu tepkili olup onu devirmek ister. İnsanlığı düşürmüş, harsı - nesli helak ederek dünyayı ifsada vermiş ve de yaşanmaz hala getirmiş olan Hanas kutbun cehennemin dünyayı, dolayısıyla insanlığı kurtaracak Allah, halka sesleniyor "Bana yardım edinki bende size yardım edeyim."(ayet) Sonuçta siyasi anlamdada dünya düzeni Allahın /halkın eline geçeceğini şu ayetlerden anlaşılmaktadır.

O gün / kiyamet zamanında egemenlik Allah'ın tekelindedir.(22/56)
O zaman tartı (hak hakaniyet) eşitlik / gerçek düzen üzerinedir.(7/8)

90/Beled Suresi,
1-3. Bu dünya şehrin uygarlığına imrenme ne hacet, hele bulunduğun bu uygarlık içinde sen Furkan ruhu ile dolgun dururken ve ikinci oluşum Ademi kendi

zürriyeti ile birlikte doğmakta iken. 4-7. Andolsun biz insanı (biri diğerinden farklı mertebelere dönüştüreceğiz.[84/19. ayette bildirildiği] gibi, şeklinde) bir zorluk içinde yarattık. O (istikbar imparator) hiç kimsenin kendisine asla güç yetirmeyeceğini mi sanıyor? O, yığınla mal tükettim-yok ettim /israf yaptım diyor. Kendisini hiç kimsenin görmediğini mi sanıyor ha? 8–11. Ona iki göz vermedik mi? (halkın halını görmiyormuydu /veya göz veren kudret görmez mi?) Bir dil ve iki dudak ver medik mı /nefsi natıka yapmadık mı? Ayrıca biz ona iyiliği/doğru yolu, kötülüğü/sapıklığı gösterdik, buna rağmen o aşılması gerekli Sarp Yokuşa göğüs germedi/Sırat Köprüsünden geçmedi. 12-17. Sarp yokuş sırat köprüsü ne olduğunu bilirmisin sen? Köleliği kaldırmak ve açlık zamanında doyurmaktır. Yakın olan yetimi/işçiyi ve de sürünen yoksulu/köylüyü, sonra iman edenlerden, sabrı birbirlerine tavsiye edenlerden, merhameti(Hayvanların hak hukukunu ve Doğayı muhafaza etmek gibi)birbirlerine tavsiye edenlerden olmak. 18-20. İşte bunlar Sağ yanın /Kutbun adamlarıdır. Ayetlerimizi inkar edenler ise Sol yanın/Kutbun adamlarıdır.Bunların üzerine kilitlenecek bir ateş (Allah'ın yaktığı devrim kıvılcımı dır, onunla dünya devrimi gerçekleşecek tir elbete) gelecektir.

İzahat

Kutupların mahiyetiyle medeniyetleri şöyledir: Sağ kutup, Hak ve halktan oluşur, medeniyeti ise özgürlük, ortaklık, kardeşlik ve sabırlı medeni anlayış, gerçek iman ve geniş merhametten mebni insanlıktır. Sol kutup: İblis ve ekâbir katlardan oluşur, medeniyetine gelince: Esaret, kölelik, zor yaşam, açlık, nankörlük, anlayışsız acelecilik ve zorba, acımasızlık vasıfları hâiz yer medeniyetten ibaret insanlık dışı düzendir.

56 / Vakıa Suresi

1-14. "O beklenen müthiş olay(Kızıl şafağın vuruşuyla doğanın yetmezliği ve doğal dengenin ifsadıyla birlikte kesin bir gerçek olan dünya mustazaf halkların ayaklanması) vuku bulduğu zaman ki, gerçekleşmesi artık kaçınılmaz olup inkarı gayrı kabil olduğu vakit o ki, mustazafı yükseltir; mustekbiri alçaltır. Öyleki yer kürre bir sarsılışla sarsıldığında, dağlar (doğasal anlamıyla birlikte sosyolojik anlamıyla da egemen katların kaleleri/borçları) bir serpilişle/inkilab ateşiyle serpildiğinde derken param parça olup ufalandığı ve sizler / insanlar da üç sınıf olduğunuz zaman. İşte o sağ yanın-kutbun adamlarıdır ne kutludur o sağ yanın adamları.

Diğeri sol yanın/kutbun adamları dır,ne şomluk ve uğursuzluktur o sol yanın adamları, diğer sınıf ise ilericilerdir ki, öne geçmiş öncülerdir. İşte onlar yakınlaştırılmış olanlardır ki, nimetlerle donatılmış cennetliklerdir. Birçoğu ilk insanlardan birazıda sonra kilerdendir."

Açıklama:

Kur'an in Furkan bakışıyla insanı görme ve kavrayışı inanmayan- ekabir; inanan- erazil diye hep iki sınıf,kesim şeklinde mütala ede gelmiştir ve şüphesiz böyledir de, buna rağmen ilkez burada insanları üç sınıf olarak ifade edilişi ikinci oluşum Adem'in Araf nesliyle ikizi olan eşhad,kavmi müvvekel ki,/sembol ismi mehdi dır, o öne çıkmış ilerciler/sağ kutba mensup önder kadrosundan dolayıdır, hakeza aşağıdaki ayetlerin

beyanları üzere sol kutbun önder kadrosu (sembol ismi deccal olup tekil zamiriyle gösterilir) köken itibariyle mütrifinlerdır.

Çünkü: onlar bundan önce varlık içinde şımartılmış olanlardır tabiki, onlar en büyük günah (istikbar düzeni) üzerinde ısrarlı davrananlardır.(56/45–46)

Nas Kutup Önderliği Aydınlanma ve Hannas Kutup Önderliği Hakında

74/Müddessir Suresi

1- Ey ğaybete bürünmüş Şahit(zamanın sahibi/hidayet kılavuzu) vakit tamamdır. 2 – Kıyam et de uyar. 3 – Artık Rabbinin büyüklüğünü göster. 4 – Elini-eteğini temiz tut. 5 – (zulüm düzeni) Pisliğini kaldır. 6 – Karşılıksız iyilik yap. 7 – Ve Allah için tahamul ederek sabırlı ol. 8 – Çünkü o sur a üfürüldüğü (bilim çağında halk bilinçlendiğinde, Ruh kaktığı) zaman. 9 – İşte o gün zorlu bir gün dür. 10 – Kafir içinse hiç kolay değildir. 11 – Kendisini tem-tek olarak yaratığım o herifi (deccal ı) sen bana bırak. 12 – Ki, ben ona alabildiğine çok mal ,servet verdim. 13 – Göz doyurucu nesil-teb a verdim . 14 – Alabildiğine imkanlar döşedim onun için. 15 – Tüm bunlardan sonra duyumsuz istekle hegemonya sürdürür durur. 16 – Gayrı yeter o bizim ayetlerimize(Risaletten Belâğa ve Mehdilere) karşı kesin bir inatçı kesildi. 17 – Ben onu çıkılmaz dik bir yola /düzene süreceğim. 18 – Nede derin derin ölçtü –biçti. 19 – Kahrolası nasıl bir ölçü kullandı. 20 – Hayret kahrolası bu (deccal) gerçekten nasıl bir ölçü tartı kullandı. 21 – Daha sonra baktı 22 – Ve yüzünü buruşturdu, kaşlarını çattı. 23 – Sonra arkasını döndü ve böbürlendi. 24 – Ve şöyle dedi: Bu (Furkan) eskiden beri rivayet edile gelen büyü tesirli bir düşünceden başkası değildir. 25 – Ki,eskilerin uydurduğu bir beşeri kavlinden gayrisi değil. 26 – İşte onu (deccal ı) SAKAR a fırlatacağım yakında. 27 – Sakar nedir bilirimisin? 28 – O şudur: Her şeyi yıkıp yakan,ortada hiç bir bakiye bırakmayıp canlıya / beşere susamış susuz, o hayat özü bırakmaz ve de hiçbir şey hakında görmezlik etmez olan (üstün atom) yakar yıkar gücüdür. 29 – (Hiroşima benzeri) insan-canlı için korkunç tablolar sunan ve silinmez iz bırakandır o. 30 – Onun markası ondokuzdır. (gerek asır olarak 19 ve gerek sene olarak 19 Yecuc ve Mecuc'un dünya yi istilâ ettikleri tarihin başlangıcı 1919 olduğuna atıf yapıyor ve de birbirinin devamı olan birici, ikinci dünya savaşın kod isminin sembolik ifadesidir,[tabi işaret anlamda] devamla) 31 – Biz o ateşin koruyucularını meleklerden başkasını kılmadık(değişik türde atomöz üreticileri ins ve uzaylılar da dahil farklı sayısız meleklerden[melek, melaikeden farklıdır] ibarettir.) dolaysıyla onların sayısını inkarcılar için bir siyasa fitnesinden başka yapmadık, ta ki kendilerine kitap verilenler iyice bilinsin ve o iman edenlerin imanı artsın diye ve de ruh hastası olanlar olsun ve inkara sapanlar olsun şaşırsın da hakikaten Allah bununla neyi murat ediyor deyi versin. İşte böyle. Allah dilediğini saptırır, dilediğini doğru yola kılavuzlar. Rabbin ordularını ancak o bilir. Bu insan için bir öğüt verici ve düşündürücü den başka şey değil dır. 32 – (kıyamet alamet lerine işaret etmek suretiyle) Hayır sandıkları gibi değil. Andolsun ay'a 33 – Andolsun geceye / Ğasikin çağına sırtını döndüğünde.34 – Andolsun sabaha /Kızıl Kiyamet şafağına ağarıp ışıdığında. 35 – gerçekten o,insan için büyükmü büyük beladır. 36 – İnsan için bir uyarıdır. 37 – sizden öne geçmek ve ya geride kalmak isteyenler için. 38 – Her nefis kazandıklarına karşılık

bir rehindir. 39 – Ancak Sağcılar/iyiler hariç onlar serbesttir. 40 – Ve onlar cennetliklerdir.

99/Zilzal Suresi
1–8. “Yer o şiddetli sarsıntısıyla sarsıldığı. Yer, ağırlıklarını dışa atıp çıkardığı(insan eli’nin işlediği ifsada takat yetirmediği çağ) ve insan buna ne oluyor? Dediği zaman. O gün yer insanlara haberlerini anlatacaktır. Çünkü Rabbin ona vahyetmiş olur. İşte o zaman insanlar yapıp ettikleri kendilerine gösterilsin diye. Kutuba dönüşmüş iki sınıf halında ortaya fırlayacaklardır. Artık kim bir zerre miktarı hayır üretmişse onu görür. Ve kim bir zerre miktarı şer üretmişse onu görür.”

Bu surenin açıkça anlatığına göre kıyayamet şafağında depremlerin çok olması nedeni egemen sınıfın ifsadıdır. Öyleki, kutuplar savaşı yeryüzünü de gökyüzünü de kapsayacak kadar büyük çapta olacaktır. Yani savaşan ordular elektromanyetik dalgaların kullanımıyla çalışan, iklimleri değiştirebilen, depremler, volkanlar yapabilen çevreyle ilgili silahlarla savaşım vermeleridir. Dolayısıyla bu savaşın galibi halk sınıfı/kutbu olacaktır.

110/Nasrullah /Fetih Suresi:
1- Allah'ın yardımı ve evrensel dünya fethi geldiğinde,
2- Ve insanların dalga dalga Allah'ın dinine/düzenine girdiklerini gördüğünde,
3-Rabbini öğerek tesbih et, O'ndan bağışlanmanı dile, çünkü O, tevbeleri çok kabul edendir.(yani ideoloji sona erecektir)

ÜSTİNSAN ELÇİLERİN ZÜHURU

Her toplumun Hâd’si vardır.”(13/7)

Bunlar, kendilerine kitap, hikmet ve peygamberlik verdiklerimizdir. Eğer bunları tanımayıp, küfre sapıyorlarsa, and olsun, biz buna karşı inkâra sapmayan bir topluluğu vekil kılmışızdır. İşte Allahın hidayet verdikleri (Üstinsan) bunlardır.Öyle ise sende onların bu hidayetlerine uy. Deki ben bunun için sizden bir ücret, menfaat istemiyorum. O (Furkan’ ı taşıyan kur’an) insanlara bir hatırlatma / malumat dır.”(6/89-90)

Kelime-i Tekviniye anlamı,

Hani Allah İsa’ya demişti ; Ey İsa doğrusu ben seni vefat ettireceğim. Seni kendime yükselteceğim ve seni inkar edenlerden temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim. Sonra hepiniz bana

döneceksiniz. Ve tartışıp sınıflaştığınız konu hakkında aranızda ben hüküm vereceğim.
Elbet bir günde gelecektir, her ümmetten bir şahit çıkaracağız sonra o küfür edenlere ne izin verilecek nede özür dilemeleri istenecektir. (3/55)
Hele her ümmet içinde kalan halkından üzerilerinde bir şahit (kılavuz, muhafız elçi / mehdi) çıkardığımız, senide (ya Muhammed) Onlar üzerinde şahit getirdiğimiz gün vay onların haline. (16/84, 89)
Kılavuzlarını bulmuş olanlarına gelince, Allah onların hidayetini artırmış ve korunma imkanı kendilerine verilmiştir." "(müstekbirlere gelince) Kıyametin ansızın tepelerine inmesinden başka neyi bekliyorlar? Çünkü onun belirtileri gelmiştir. O onlara gelip çatınca ibret almaları neye yarar ki. 47/17–18)

İlk önce Hz. İsa'nın ruhaniyeti ikinci oluşum Âdemini oluşturmak için umumi bir şekilde tecelli edecektir sura üfürülüşün devamında halklarda daha güçlü uyanış ve bilinç oluşur daha sonra bütün peygamberlerin ruhaniyeti ayrı ayrı kendi ümmetlerin devamı halkların nefsinden ve halk sınıftan üstün aydın(fıraklit) kimseler olarak tezahür edip Hz. Mesih'in başlattığı insanlığı, Tuğyan deccaldan ve süfyandan kurtarma savaşına katılırlar. İşte peygamberlerin dolayısıyla iyilerin ikinci oluşumun toplumu olarak yukarda kaydı geçen 6/90. ayetlerinde bildirilmiş Allahın hidayetine eriştirdiği topluluktur (kavmi müvakeldir) hepsinin yolu Furkan dır. Böylece (78/38; 40/51) den anlaşıldığı üzere insanlık ruhun dirildiği toplumun örnek muhafızların kıyama geçtikleri kıyamet şafağı çağına girilmiş oluyor. İşte ayetlere göre üstinsan Mehdi (a.s) ın doğru anlamı bu Allah'ın hidayete eriştirdiği topluluktur, Kur'an da yer yer tekil zamiri ile gösterilmesi ise dünya mustazaf halkların tek merkezli sevk-idareden yönetilmesinden dolayıdır.

Böylece yaratmayı başlatan sonra onu iade edecek olan O'dur O'na göre bu pek kolaydır. Göklerde ve yerde en yüce durum o'nundur (En büyük kudret ve şeref misali O'dur). O, üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir. (30/27)
Muhakkak ki Biz; seni şahid/mehdi, müjdeleyici ve uyarıcı / nebi olarak gönderdik." Allah'a ve Resulüne(gelecek Mesih İsa'ya) iman edesiniz, ona destek olup saygı gösteresiniz ve Allah'ı da sabah akşam tesbih ve tenzih edesiniz.(48/8-9)

Birinci ayet resulü erkemin hem nebi-resul hemde şahit/mehdi resul olduğunu ifade ediyor. İkinci ayette ise(33/7; 3/81) ayetlere atıfla Mehdi'nin velayeti ammesine/ Makamı Mahmut'a delalet etmektedir.

Ey inananlar! İçinizden kim dininden dönerse şunu bilsin: Allah yakında kendilerini sevdiği ve kendisini seven müminlere karşı boynu bükük kâfirlere karşı başı dik bir topluluk getirecektir. Bunlar Allah yolunda savaşırlar. Hiçbir kınayanın kınamasından korkmazlar. Bu, Allah'ın dilediğine sunduğu bir lütuftur. Allah yaratılışı ve yarattıklarını genişletir. Ve her şeyi bilir. (5/54)

Mahmud Makamı

> Yakındır ki Rabbin seni mahmud makamına gönderecektir. Şöyle yakar: "Rabbim! Beni, gireceğim yere(ölüm berzahına) doğruluk-dürüstlükle sok, çıkacağım yerden (üstinsan mehdi olarak gelceğim ikinci oluşum kiyamet şafağn da)doğruluk-dürüstlükle çıkar. Katından bana yardımcı bir güç/kanıt ver. O zaman de ki: "Hak geldi, batıl gitti; zaten batıl yok olmağa mahkûmdur. (17/79–81)
> Hani Meryem oğlu İsa da: "Ey İsrail oğulları, gerçekten ben, sizin için Allah'tan gönderilmiş bir elçiyim. Benden önceki Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra ismi "Ahmet" olan bir elçinin de müjdeleyicisiyim" demişti... (61/6)

İşbu ayetin istikbal anlamı da mazi anlamı'nın minvali üzere gerçekleşecektir. Resul-u Ekrem'in risalet sürecinin bir müjde durumunda bildirilen ismi Ahmed, hayat halinde zat ismi Muhammed ve kıyamet şafağında şahid olarak gönderileceği ismi ise makamına nisbetle, Mahmud dur.

> Bir günde gelecektir her ümmetten bir şahid elçi / mehdi, onların nefislerinden çıkaracağız." (16/84)

Ayet metninde geçen ve meçhul siğayla ifade edilmiş "bir gün gelecek" kaydında kıyamet günü şeklinde anlam vermek doğru değil, belki kıyamete yakın bir zaman olarak tanımlamak doğru yorumdur. (39 /69 da peygamberler ve şahitler getirilir anlamında değil) doğrusu; Hz. İsa'nın bağlıları hidayet topluluğunun, Hiper dünya istikbarının önder kadrosu Deccala karşı dünya fethi savaşının Furkan da Hz. Muhammed şahid, Bi'set' i "Mahmudu Ahmedi Mehdi" şeklinde kendi ümmetinin nefsinden doğru çıkarışla halktan olarak zuhur edip o övülmüş mertebenin edinmiş "müeyyed ruh " Dünya halk mustazaflarının zafer şahidi (Muhafız, Kılavuzu) olacağını dolayısıyla Dünya fethini gerçekleştireceği (48/8–9; 34 /49; 17/81) ayetlerden anlaşılıyor. Hulasa mehdinin tarikatı haktır.

> Allah Hak ile Hükmedecek, (Hakk' ın hükmü Allah'ın yardımcı ordusu aydın toplum eli ile gerçekleştirilecek) tir. (40/20)
> Şüphesiz o (Mehdi / Hadi) Kızıl kıyamet olan saat'ın İdeolojsidir. Öyleyse ondan yana hiçbir kuşkuya kapılmayın ve Bana uyun. İşte Dosdoğru yol budur.(43 /61)

İKRAR VE VELAYET

"Biz, peygamberlerden misaklarını almıştık. Senden de misak aldık. Nuh'tan, İbrahim'den, Musa'dan, Meryem oğlu İsa'dan, bunların hepsinden kuvvetli bir sözleşmeyle misak aldık." "Hani Allah peygamberlerden misak'ını almış şöyle demişti ; " Size kitaptan ve hikmetten nasip verdim. Sonra size elinizdekini doğrulayıcı bir elçi geldiğinde, ona mutlak inanacak ve ona muhakkak yardım edeceksiniz. Kabul ettiniz ve ağır yükü üzerinize aldınız mı?". "Kabul ettik" dediler. O halde tanık olun sizinle beraber bende tanıklardanım dedi. Artık bundan sonra her kim dönerse, işte onlar yoldan çıkmışların ta kendileridir.
Onlar, Allah'ın dininden başkasını mı arıyorlar? Hâlbuki göklerde ve yerde ne varsa hepsi, ister istemez O'na boyun eğmiştir ve O'na döndürülüp götürüleceklerdir. (33/7;3/81)

İkrarın velayeti İlk oluşumun kalu-belâ sosyal kontrat'ın benzer mukabili olup, İkinci oluşumun müvekkil kavim/ aydın toplum'un sosyal kontratıdır böylece.

108 /Kevser Suresi

1 – Şüphesiz, biz sana kevseri yani makam ı mahmud/velayeti amme'yi verdik.

2 – Şu halde müşrikler ve şekilci bedevi mürailer gibi değil, dosdoğru halismühlis şekilde Rabbine namaz kıl /bölünmüş insanlığı birleştirerek ol fıtrat çatlağını kapat, (İsmaillini feda et; ol halklar önderi İbrahim misali fedakâr ol) zor olana göğüs ger.

3 – Doğrusu şu ki,(ikinci oluşum Ademin neslisin sen, nesli a'raf, aydın toplum soyunuz, ebediyete intikal edecektir.) asıl soyu kesik,yerle bir olacak o sonu yokluk olan, kindar zıddın (büyük Tağut Deccal) dır.

Elbette sana âhiret çağı / ikinci biisetin önceki dünyadan hayırlıdır. "Pek yakında Rabbin sana verecek de hoşnut olacaksın.(93/4-5)

Çünkü O'nun sana olan lütfu pek büyüktür.(17/87)

İş bu dünyada eşhad kıyam ettiği gün (kıyamet şafağı zamanı) elçilerimize ve inanlara yardım edeceğiz şüphesiz."(40/51)

Ruh kıyam ettiği (Mesih İsa şahsı maneviyesi zuhur ettiği) vakit ve meleklerinde saflar halında duracakları gün, Rahman kendilerine izin verdikleri dışında olanlar konuşmazlar. Kendilerine izin verilmişlerde ancak iyiyi doğru olanı söylerler. İşte o gün hakikat zamanıdır. Artık dileyen, Rabbine varacak bir yol tutsun."(78/38–39)

Kendilerine kitap,hikmet ve nübüvvet/kültür,felsefe,habercilik verdiklerimiz inkar ediliyorsa, andolsun biz buna karşı inkara sapmayan bir topluluğu vekil kılmışız. İşte Allah'ın hidayet verdikleri (Mehdiler) bunlardır, öyleyse sende onların (bu *Aydınlık Yoluna* uy).(6/89–90)

Ey inananlar içinizden kim dininden/gerçek ideolojisinden dönerse şunu bilsin ki, Allah gelecekte kendilerini sevdiği ve kendilerinde Allah'ı seven, müminlere karşı boynu bükük, kâfirlere karşı başı dik bir topluluk (kavmi müvekkil) getirecektir. Hakkiyle bunlar Allah yolunda cihat yaparlar, hiçbir kınayanın kınamasından korkmazlar. İşte bu Allah'ın dilediğine sunduğu bir lütuftur. Allah, yaratılışı ve yaratıklarını genişletir, her şeyi bilir.(5/54)

(Mebde ve Miat hükümlerini ihtiva eden) "Beyine ile / Furkan ideolojisiyle şahit elçi(Mehdi olarak hz. Muhammed Mustafa) gelinceye dek kültürlüler olsun ortak koşanlar olsun her cinsten inkârcılar çözülecek değiller

Ve iffetini koruyan (Meryem) ona kendi ruhumuzdan üfledik onu ve çocuğunu Halka bir ayet (kurtuluş delili kıldık.) Muhakkak bu sizinki Sınıfsız toplum sınıfı / fırkasıdır. Ve yegâne başkanınız, efendinizde benim. Öyleyse yalnız bana kullukla düzenimi uygulayın. Onlar dinlerinde bölünmeler / sınıflar yaptılar. Artık kim, bir mümin olarak Salih amellerde bulunursa onun çabası için nankörlük yoktur. Şüphesiz böylesi (hayra barışa yönelik işlerin) lehinde kâtiplik ederiz. (21 / 91–94)

DÜNYA DEVRİMİ

O gün ki nâs/ dünya halkı rabbül'âlemîn için kıyam edecekler. (83/6)
De ki, fetih günü inkar edenlere o gün inanmaları artık bir yarar sağlamaz vede onlara bir süre tanınmaz. (32/29)
Onlardan öncekiler de tuzak kurmuşlardı. Bütün tuzaklar Allah'a aittir. O, her nefsin kazandığını bilir. İnkâr edenler de dünya yurdunun sonunun kime ait olduğunu bileceklerdir. (13/42)
Zulmetmekte olanlar,nasıl bir Devrimle devrileceklerini görüp bileceklerdir.(26/227)
Alemlerin Rabbi için Halkların kıyama geçtiği büyük bir günde.(83/5,6)

Sure üfürüldüğü zaman Allah'ın dilediklerinin dışında yerde ve gökte olanlar düşer(İblisin/tağutun kaleleri dolaysıyla ekabirin dünya istikbar düzeni yerle bir olup yıkılacaktır.) (39/68)

Bu hüküm bilim çağında bilinç almış ezilmiş-horlanmış halkın bir küresel ayaklanma hareketin takibinde gerçekleşecektir. Doğrusu: sura üfürülüş, külli iradenin "Raparya riyaseti"(arazil-badiyerey[zayıf edilmiş, ezilmiş ve horlanan]ların düzeni) şeklinde tecelli edeceğine aşağıdaki ayetler ve sureden anlaşılıyor.

Ayetlerimizi yalanlayanları ise onları bilmeyecekleri bir yönden derece derece azaba yaklaştıracağız(zulümlerini yükletip devireceğiz)böylece." "Onlara bir süre tanıyoruz,şüphesiz üstün siyasa irademiz sapasağlamdır.(7/182-183)

79/Nazi'at Suresi
1- Andolsun zorla veraseti-imameti egemen sınıftan söküp alan O hadilere/mehdilere,
2- O mahkûmiyetten hükmetmeye çıkaran zayıf edilmiş devrimcilere,
3- Dünyanın her yerine devrim dalgasını kavuşturmaya/yüzüp akanlara,
4- İnsanlığın hayrına yönelik işlerde yarışıp birbirlerini geçen ilericilere,
5- Ve böylece insanlığın huzur-barış düzenini uygulayanlara/sınıfsız sınırsız İslâm toplumunu gerçekleştirenlere.
6- O gün o sarsıntı sarsar ki birinci üfürülüştür.
7- Ardından bir diğeri izler/ikinci üfürülüş ile dünya devrimi gerçekleşir.
8- O gün yürekleri titrer müstekbirlerin.
9- Gözleri ise alçalır o egemen sınıfın.
10- Derler ki 'Daha önceki halimize mi döndürüldük?
11- Biz çürümüş kemikler olduktan sonra ha!'
12- 'Öyleyse bu zararına bir dönüştür' derler.
13- O bir tek dürtüşten ibarettir.

14- Onlar uyanıvermişlerdir.
15- Sana Musa'nın tarihi ulaştı mı?
16- Rabbi, kutsal Tuva Vadisi'nde ona seslenmişti:
17- 'Firavun'a git; o azdı.
18- Ona de ki: "Malını kamulaştırarak arınmayacak mısın?
19- Seni Rabbine ileteyim de düzenine saygılı olasın."'
20- Ona büyük mucizeyi gösterdi.
21- Fakat o yalanladı ve karşı geldi.
22- Sonra, sırtını döndü, aleyhte çaba gösterdi.
23- Bunun üzerine adamlarını topladı [Önce sihirbazları toplayıp mağlup olduktan sonra Şuarâ Sûresi'nde "Firavun şehirlere asker toplayıcılar gönderdi" (26/53) âyetiyle açıklandığı üzere şehirlere asker sevki için memurlar, asker toplayıcılar göndererek ordusunu ve adamlarını topladı] da haykırdı.
24- 'Benim, en yüce Rabbimiz!' dedi [(Rablerin rabbi) olduğunu iddia etmek derecesinde iddiayı ileri götürdü. Kendisine o nam ile taptırmak istedi. Önce "Sizin için benden başka ilâh bilmedim" (28/38) diyerek kendisinden başka ilâh bilmediğini söylemişti. Güya araştırma ve incelemelerde bulunmak üzere "Ey Hâman! Haydi, benim için çamura bir ocak yak da tuğla pişir, kule yap. Belki Musa'nın ilâhının sırrına ererim. Doğrusu ben onu yalancılardan sanıyorum" (28/38) demişti. Bu kez o araştırma pek boşa gitmemiş, bir Rab bulunduğunu anlatmış olduğunu ima etmekle beraber, onun kendinden yüksek olmadığını iddia edecek derecede kibir ve büyüklük taslamaya kalkmıştı].
25- Sonunda, Allah onu ahiret ve dünya cezasına çarptı, herkese ibret olacak şekilde cezalandırıverdi [Azab, ta'zib yani azap etme manasına geldiği gibi, nekal yani herkese ibret olan ceza da tenkil, yani herkese ibret olacak şekilde cezalandırma manasında mastar ismidir].
26- Kuşkusuz, saygı duyanlar için bunda bir ibret vardır.
27- Siz mi, yoksa gök mü yaratılış açısından daha zorludur? Onu O yaptı.
28- Onu alabildiğine yükseltti ve düzenledi.
29- Gecesini kararttı, sabahını ise ortaya çıkardı.
30- Ve yeri de yumurta biçimine soktu
31- Ondan suyunu ve otlağını çıkardı.
32- Dağları da çaktı.
33- Tüm bunlar sizin ve hayvanlarınızın geçimi için.
34- Büyük baskın geldiği zaman,
35- O gün insan, neyin uğrunda çaba harcadığını anlar.
36- Cehennem göz önüne çıkarılacaktır.
37- Azgınlara,
38- Ve dünya hayatını yeğleyenlere gelince,
39- Gidilecek yer cehennem olacaktır.
40- Rabbinin makamına karşı saygı duyan ve kendini kötü arzulardan alıkoyanlara gelince,
41- Gidilecek yer cennet olacaktır.
42- Sana 'Saat (dünyanın sonu) ne zaman gerçekleşecektir' diye soruyorlar.

43- Onu bildirmek senin görevin değildir.
44- Onun kararı Rabbine aittir.
45- (Ey Hadi-Mesih / Muhammed Mehdi!) Senin görevin, sadece ondan korkanları uyarmaktır.
46- Onu gördükleri gün, sanki (dünyada) bir akşam veya kuşluk vakti kadar kalmışlardır.

Fakiretarya Hükümranlığı

Ve biz istiyoruz ki, yeryüzünde zayıf edilmiş, hor görülen o sözü geçersiz Fakireterya erazile(parya)lara nimet ve bağış sunalım, onları önder ve varis kılmak suretiyle onları yeryüzünde iktidar sahipleri olarak yerleşik kılalım. (28/5)

Allah'ın, iman edip hayra ve barışa yönelik iyi işler yapanlara müjdelediği, işte budur. De ki: "Ben, buna karşılık sizden, Allah'ın ailesi sayılan mahrum edilmiş halkı /Ehlibeyti (kurbayı) sevmeniz dışında bir ücret istemiyorum." Kim bir iyilik/güzellik üretirse onun için, o ürettiğine bir güzellik daha ekleriz. Çünkü Allah Gafûr'dur, çok affeder; Şekûr'dur, iyiliğe karşılık verir/teşekkür eder. (42/23)

100/ Adiyat Suresi

1- Soluk soluğa koşarak savaşan paryalara andolsun. 2 – O ihtilal ateşini yakanlara. 3 – Kıyamet şafağında baskın yapanlara. 4 – Derken orada tozu dumana katıp, kökten söküp devirenlere. 5 – Bununla kitleleri orta topluma dönüştürenlere yemin olsun. 6 – Rabbine karşı nakadar da nankördür, cimri ve bencildir o (kabil milleti)insan. 7 – O bildiği hâlda yapıyordur. 8 – Muhakkaktır ki, o mal-mülk sevgisinden dolayı bencil ve cimri tutumundan çok katıdır. 9 – Yine de bilmiyecekmı? Kabirlerde ki, deşildiği zaman(ölüleri diriltecek üstün ilim-mucize teknoloji çağı). 10 – Göğüslerde olanların derlenip-devşirildiği zaman(marifet tekâmül bulduğu ve ondan ötürü Hak-batıl ideolojilerin sonuçlanacağı vakit) 11 – şüphesiz o gün Rableri kendilerinden gerçekten haberdardır./her kes ektiğini biçecek, ettiğini bulacaktır ve hiçbir işlek unutulacak değildir elbet.

Açıklama:
Parya, genel anlamıyla düşkün, sözü geçersız ve rezil sayılan en mahrum halk sınıfı demektir. Özel anlamıyla Parya, Hindistan'da kast (sınıf) dışı sayılan halk. İ.Ö. 3000 yılında Aryalar Hindistan'ı alarak Sin Suyu boyunda oturan yerli halka hükmetmeye başladılar. Brahmanizm'in doğuşundan sonraysa bu yerli halk köle kabul edildi. Hiçbir mala sahip olmayan ve sadece başkaları için çalışan Paryalar, Brahman yasalarına göre üçe ayrılırlar: 1) Lânetliler, 2) Aforozlular, 3) İstenmeyenler. İlk iki gruptakiler günahlarının bedelini ödeyerek esas kastlarına dönebilirlerse de "istenmeyenler" bu hakka sahip değillerdir. Kent dışında yaşayıp en kötü işlerde çalıştırılırlar. Budizm, Paryalar'ı bu durumdan kurtarmak için uğraştıysa da başarılı olamadı. Hinduizm ise Paryalar'ın

köleliğini günümüze kadar sürdürmüştür. İşte zayıf edilmiş mahrum halklardır dünya devrimini gerçekleştirecek ve hükümran olacak sınıf.
Veraset ve imametle tekâmüle erecek olan Mustazaf Paryalar hükümranlığı, hâkim sınıf'ın her üç katın kırılmış, yeryüzünde şeytan kovulmuş ve hükümet, mülkiyet ve de diyanet tümüyle halk sınıfına devredilmiş ve nihayi sınıfsız toplumun iptida süreci olarak tarifi yapılabilir. (22/56) ayetinde bildirildiği gibi mülk Allah'ın olmuş olur. Semavi kültürün sosyolojik dilinde: Halk Egemenliği hep Allah'a has kılınma ifade ediliş geleneğin anlamı: Allah'ın yolu, halkın yolu aynı olması artı Allah ile halk tek bir kutup da(sağ da) yer almalarındandır. Diğer bir ifadeyle halk egemenliği Hak egemenliği nin yansımasıdır ki, halifeliğin gerçek anlamıdır. Doğrusu (13/21) Ayetin beyanı üzere, Fakireterya diktetorluğu / yani mustazafların hükümran olmasıyla ancak birleştirilecek o fıtrat çatlağın getirdiği (99/6)da bildirdiği kutuba dönüşmüş sınıflar- milletler ki, Allah'ın Halifesi, Nas /sağ kutup, İblisin nesli, Hanas /sol kutup demek olduğunu 114/ halk suresi bildirmektedir.

BÖLÜM VII

AHİRETİN DOĞRU ANLAMI

İşte ahiret yurdu. Onu yeryüzünde hegemonyci - emperyalci olmayan ve de bozgunculuk yapmayan (28/5. ayetin hükmüne istinaden) mustazaf halk sınıfa veririz. Dolayısıyla güzel sonuç Allah'a karşı gelmekten sakınanlarındır.(28/83) Her şeyinin eveline dünya ve akibetinede ahiret tesmiye olunur.
Yaşam Yurdu Cennet, İkinci kez sura üfürüldüğünde diriliş-kalkınma bakar duruyor oluverir. (39/68) Son yurt gerçek yaşamdır.(29/64)

Cennet, Sözcük anlamı bahçe, genel anlamı ise iyi,güzel olan her şey demektir. Cennetin Miat/insanın değişmesi, Tebdil/doğanın değişmesi ve Emanet/mutlak tevhit, aşamaları vardır ve bu aşamaların insana yansıması, ilk aşama sınıfsız toplum, sonraki aşamalarsa sınıfsız sınırsız yüksek toplum, şeklinde tezahür eder. Cennet halkın toplumsal düzeni ve bireysel yükselişi. Özel anlamıyla cennet, yukarıdaki ayette belirtildiği üzere sade, gerçek yaşam demektir.

MEDİNE I HAKİKAT / RIZA ŞEHRİ

“ Dön Rabbine, razı etmiş ve razı edilmiş olarak, Artık kullarımın arasına gir. Gir cennetime.”(89/28-29-30)

Belge niteliğinde Malatya nushası gibi bir çok buyrukta bahis mevzu olan “RızaŞehri”ismini bu ayetten almıştır.

Üstinsan Ulular Toplumu

“ A'raf üzerinde de herkesi yüzlerinden tanıyan Ulular vardır." (7/46) Yani bu ayetin anlatısı Medine ı hakikat Rıza şehri aynı zaman Ululların toplumu demeketir ve ulu üstinsan da Tanrı insan demektir.
 “Ben senin evinde kendi evim gibi oturabilmeliyim, sen benim eşyamı kendi eşyan gibi kullanabilmelisin. Çünkü bütün bunlar hepimiz içindir ve hepimizin malıdır.” Şeyh Bedrettin

Bir zamanlar, bir sofu dünyayı gezmeye çıktı. Bir gün yolu bir şehre düştü. Bu şehir şimdiye dek gördüğü şehirlere benzemiyordu. Sabah saatinde herkes işine gücüne gidiyor, sesizlik içinde yaşam sürüyordu. Şehrin alışılmamış bir düzeni vardı. Sofu şehrin bu düzenini görünce şaşa kaldı. Öyle ki birisine yaklaşıp bir şey sormaya cesaret edemedi. Karnı acıkmıştı. Şehri gezerken bir fırın gördü. Ekmek almak için içeri girdi. Fırıncıya para uzatarak ekmek istedi. Ama fırıncı hayretle paray baktı.
"Bu ne bu? Biz bunu kaldırmak için yıllarca uğraştık, büyük savaşlar verdik. Anlaşılan sen Rıza şehrinden değilsin. Dünyalı olmalısın" dedi.: Sofu: "Evet bu şehirden değilim" diye karşılık verdi. Fırıncı belli oluyor. "Hele Dur, öyleyse seni görevlilere teslim edeyim. Onlar seninle ilgilenir. Bizim şehrimizde para pul geçmez" dedi. Fırıncı bu sofuyu görevlilere teslim etti. Görevliler önce kendi aralarında bu sofuyu ne yapacaklarını tartıştılar. İçlerinden biri : " Meclise götürelim ulular karar versin" dedi. Öbürleri de bu görüşe katıldılar. Bunu üzerin tümü meclisin youlunu tutu. Yol boyu sofu düşünüyordu. İçinden "Paranın geçmediği bir şehir. Görevliler, şimdi de gör ulular meclisi. Kimbilir ne büyük, ne görkemli yerdir" diye kurdu. Bir süre yürüdükten sonra divana vardılar. Ama bu kez de şaşa kaldı. Çünkü divan denilen bu meclis hiç de düşündüğü gibi büyük ve göz kamaştırıcı değildi. Düşündüğünün tam karşıtıydı. Bir sesiz köşede küçük bir yapı idi. Yerlere basit kilimler serilmişti. Ak sakkalı ulular bağdaş kurmuş kentin sorunlarını görüşüyorlardı. Görevliler ululları selamladıktan sonra: "Bu dünyalı şehrimize girmiş. Acıkmış, ekmek almak için bir fırına girmiş. Fırıncıya para vermeye kalkmış. Bunun üzerine fırıncı farkına varıp bize teslim etti. Ne yapalım?" diye sordular.

Ulular
"Bunu neden buraya getirdiniz? Törelerimizi biliyorsunuz. Konakta bir odaya yerleştirin, aşevine götürün, gerekeni yapın" diye buyurdular.
Bunun üzerine görevliler sofuyu alıp geri döndüler. Önce bir aşevine götürdüler. Karnını doyurdular. Sonra kentin konuklar için yapılmış konağına götürdüler. Bir odaya yerleştirdiler. Sofuya kentte ne yapması, nasıl yaşaması gerektiğini anlattılar.
"Burada para pul geçmez. Burası Rıza şehridir. Rızalıkla her istediğini alır her istediğini yaparsın" dediler. Yeter ki rızalık olsun. Bunu unutma" diye uyardılar.

Sofu konağa yerleşti, gezip dolaştı. Rahatı yerindeydi. İstediği yerde yiyip içiyordu. Hiç kimse "Ne arıyorsun" diye sormuyordu. Birkaç gün sonra eşyalarını topladı. Şehirden ayrılıp yola koyulmak istedi. Ama görevlileri karşında buldu. Görevliler : "Gidemezsin" dediler. "Bu şehir Rıza şehridir, adı üstünde. Sen buraya rızan ile geldin. Bizde sana yiyecek verdik, yatacak yer sağladık. Bu şehirde kaldığın sürece bizden razı kaldın mı?" Sofu : Kuşkusuz razı kaldım, sağ olun" diye karşılık verdi.

Görevliler:
"Şimdi bizim de senden razı kalmamız gerek. Bu yiyip, içip yattığın günler için çalışmalısın." Sofu : "O ki töreniz böyle, çalışayım" diye kabul etti.
Görevliler sofuya yapabileceği bir iş verdiler. Konakladığı odadan alıp daha büyük bir eve yerleştirdiler. Artık o da Rıza şehrinde bir adam olmuştu. Her sabah işine gidiyor, akşama dek çalışıp evine dönüyordu. Yavaş yavaş dost, arkadaş edinme çabasına girişti. Ama her kiminle konuşmaya başlasa ilk sorulan "Sen dünyalı mısın?" oluyordu. Bu şehrin insanları kavga, çekememezlik, kendini beğenmişlik gibi tüm kötülüklerden arınmışlardı. Böylece gün geçti, ay geçti. Sofu, şehri iyiden iyiye sever oldu. Dünyayı gezme düşüncesinden vazgeçti. Bu şehirde kalmaya karar verdi. Ama hala yalnızdı. Bir gün yakın bulduğu bir arkadaşına açıldı: "Sizin bu şehirde nasıl evlenilir, ne yapılır?" diye sordu. Arkadaşı :

"Şehrin ortasındaki bahçe var ya, işte orada her Cuma günü tanışmak, dost edinmek isteyenler toplanır. Gençler gelirler. Herkes orada beğendiği anlaştığı biri ile evlenme yolunu arar. Orada tanışırlar. Anlaşırlarsa evlenirler" dedi.
Sofu, Cuma günü söylenen bahçeye gitti. Kocaman bahçe tıklım tıklım doluydu. Türlü giysiler içinde genç kızlar kelebek gibi dolaşıyorlardı.Kızlar, oğlanlar sohbet ediyorlardı. Birbirini beğenip anlaşanlar uzaklaşıyordu. Anlaşamıyanlar ayrılıp başkasına yanaşıyordu. Sofu, olup bitenleri bir süre hayranlıkla izledi. Sonra kanının kaynadığı bir kıza yaklaştı. Ama o kızın ilk sorusu: "Sen dünyalı mısın?" oldu. Sofu aylardan beri hep bu sözü duymaktan iyiden iyiye bıkmıştı: "Evet. Dünyalı'yım? Ne olacak" diye karşılık verdi. Bacı :
"Davranışlarından hemen belli oluyor. Ama alınma, zararı yok. O ki beni kendine eş seçmek istiyorsun, bu konuda bende sana yardımcı olurum, davranışlarını düzeltirsin" dedi. Bacı ile sofu anlaşmaya niyet ettiler. İşten artan boş zamanlarda buluşup konuşuyorlardı. Sofu bir keresinde bacı ile buluşmaya giderken, yolu kıyısında kocaman bir nar bahçesi gördü. Bahçenin ne duvarı, ne bekçisi, ne korucusu vardı. Hemen bahçeye daldı. Kimse görmeden bahçeden bir kaç nar kopardı. Yakalanırım korkusu ile ivedi davranıp ağacın bir kaç dalını kırdı. Ama ne kimse geldi, ne de sordu. Sofu narları toplayıp bacı ile buluşacağı yere gitti. Henüz bacı gelmemişti. Narları bir tabağa koydu. Masanın üzerine yerleştirdi. Bacının gelmesini bekledi. Nitekim bir süre sonra bacı geldi. Ne varki narları görmesine karşın hiç ilgilenmedi, sevinmesini bekliyordu. Bacı her zamanki gibi yerine oturdu. O zaman sofu dayanamadı. Bacıya narları gösterdi. Bacı: "Bunları nereden aldın?" diye sordu.
Sofu narları nereden kopardığını söyledi. Bunun üzerine bacı:

"Beni düşündüğün için sağol. Ama o bahçenin yerini, varlığını bende biliyorum. Canım isteseydi gidip alabilirdim. Şimdi benim canım istemiyor. Bu narlar burada boşuna

çürüyecek. Başkalarının hakkını boşuna çürütmüş olacağız. Gelirken öğrendim. Narları koparırıken bahçeye bir sürü zarar vermişsin. Oysa daha dikkatli davranıp bahçeye zarar vermiyebilirdin. Burada kimse senden bir şey kaçırmıyor ki... Bunca süredir Rıza şehrinde yaşıyorsun. Bu şehirde rızalıkla her şeyin serbest olduğunu bilmeliydin. Şimdi anlıyorum sen bu şehre ayak uyduramayacaksın".
Bunları söyledikten sonra bacı, sofuyu bırakıp gitti. Görevlilere söylemiş olacak ki, görevliler sofunun yaptıklarını divana bildirdiler. Divan sofunun durumunu tartıştı. Sonunda sofunun Rıza şehrine uyamayacağına karar verildi. Bunun üzerine görevliler Dünyalı sofuyu şehirden attılar.
Hak'tan sonra olsa olsa dalalet/sapkın batıl vardır. O halde nasıl (sapıklığa) döndürülüyorsunuz? (10/32)

Nihai Sınıfsız ulu Toplum Medinetu Hakikat Rıza şehri'nin Temel Özelliği: Zulüm'ün kalkması dır. Tabi bu itibarla da ideolojilerin gerekçesi bitmiş yerini doğruluk-adalet almış, her yere enam/her çeşit nimet'a ve merhamet bayrakları dikilivermiştir, nihai sınıfsız ulu toplumda.

Şüphesiz bu sınıfsız toplum, örnek aldığı toplumsal model İlk komün olduğunu şu ayetlerden bilinmektedir. " Kesinlikle yerine getirilecek ahdimizdir ki insanlığın sonucunu ilk toplumsal yaratılış durumuna dönüştüreceğiz. "Andolsun zikirden sonra Zebur'da şunu yazmıştık: Yeryüzüne benim iyiliğe, barışa yönelik çalışan kullarım varis olacaktır." (21/104,105) "De ki, Allah ilk toplumsal yaratılışı başlatan sonra çevirip ona iade eder. Öyleyse nasıl oluyor da başka bir yöne saparsınız."

"Şunu da söyle, ortak tuttuklarınızdan kim var Hakikat düzenine götüren? De ki, işte Allah, Hakka götürür. Peki, Hak hakikatına götüren mi izlenmeye daha layıktır yoksa kılavuzlanmadıkça yol bulamayan mı? Şu hâlda size ne oluyor, siz nasıl hüküm veriyorsunuz."(10.34.35) "İşte yemin olsun sizi ilk yarattığımız(Sınıfsız tek toplum) gibi bize gelmiş oldunuz (denilir)." (18/48) "Dediler ki: Bize olan vadinde sadık kalan ve bizi cennete hazırlanmış bu yeryüzüne mirasçı kılan Allah'a hamd olsun ki, Cennetten dilediğimiz yerde konaklayabiliriz, iyi işler yapanların mükâfatı ne güzeldir." (39/74) " İman edip hayra barışa yönelik işler yapanlar ki, cennet halkıdırlar, her biri ancak kendine kolay geleni üstlenir-çalışır, ama her ihtiyaç doyduğunu fazlasıyla alacağını, dolaysıyla da cennette sürekli kalacaklarını kararlaştırmışız. Biz onların göğüslerinde ğıllu-ğış (GILL: Düşmanlık, savaş, adavet, kin, haset. GIŞŞ: Karışıklık, hainlik, saf olmayan, yaramaz olma, saf olmayıp karışık olma. Gıll-û gışş: Aklın muhtelif fikirler üzerinde kararsızlığı. Gönül darlığı Kin, boğuz, intikam için fırsat bekleme sınıfçılığın yarattığı yabancılaşma)

benzeri her çeşit kötülük çıkarıp atmışız, altlarında da ırmaklar akar üstelik. Derler ki: Bizi buna ulaştıran Allah'a hamd olsun. Eğer Allah bize hidayet vermeseydi doğru yolu bulup ta buna nail olmazdık."(7/42,43)

İnsanlığın miadı mebdesi gibi olacaktır. (7/29)

Temel Özelliği: Zulüm'ün kalkması dır. Tabi bu itibarla da ideolojilerin gerekçesi bitmiş yırını doğruluk-adalet almış, her yere enam'a merhamet bayrakları dikilivermiştir, nihai sınıfsız toplumda.

Şüphesiz bu sınıfsız toplum, örnek aldığı toplumsal model İlk komün olduğunu şu ayetlerden bilinmektedir. " Kesinlikle yerine getirilecek ahdimizdir ki insanlığın sonucunu ilk toplumsal yaratılış durumuna dönüştüreceğiz. "Andolsun zikirden sonra

Zebur'da şunu yazmıştık: Yeryüzüne benim iyiliğe, barışa yönelik çalışan kullarım varis olacaktır." (21/104,105) "De ki, Allah ilk toplumsal yaratılışı başlatan sonra çevirip ona iade eder. Öyleyse nasıl oluyor da başka bir yöne saparsınız."
"Şunu da söyle, ortak tuttuklarınızdan kim var Hakikat düzenine götüren? De ki, işte Allah, Hakka götürür. Peki, Hak hakikatına götüren mi izlenmeye daha layıktır yoksa kılavuzlanmadıkça yol bulamayan mı? Şu hâlda size ne oluyor, siz nasıl hüküm veriyorsunuz."(10.34.35) "İşte yemin olsun sizi ilk yarattığımız(Sınıfsız tek toplum) gibi bize gelmiş oldunuz (denilir)." (18/48) "Dediler ki: Bize olan vadinde sadık kalan ve bizi cennete hazırlanmış bu yeryüzüne mirasçı kılan Allah'a hamd olsun ki, Cennetten dilediğimiz yerde konaklayabiliriz, iyi işler yapanların mükâfatı ne güzeldir." (39/74) " İman edip hayra barışa yönelik işler yapanlar ki, cennet halkıdırlar, her biri ancak kendine kolay geleni üstlenir-çalışır, ama her ihtiyaç doyduğunu fazlasıyla alacağını, dolaysıyla da cennette sürekli kalacaklarını kararlaştırmışız. Biz onların göğüslerinde ğıllu-ğış (GILL: Düşmanlık, savaş, adavet, kin, haset. GIŞŞ: Karışıklık, hainlik, saf olmayan, yaramaz olma, saf olmayıp karışık olma. Gıll-û gışş: Aklın muhtelif fikirler üzerinde kararsızlığı. Gönül darlığı Kin, boğuz, intikam için fırsat bekleme sınıfçılığın yarattığı yabancılaşma)
benzeri her çeşit kötülük çıkarıp atmışız, altlarında da ırmaklar akar üstelik. Derler ki: Bizi buna ulaştıran Allah'a hamd olsun. Eğer Allah bize hidayet vermeseydi doğru yolu bulup ta buna nail olmazdık."(7/42,43)

Miat, insanî diyalektiğin zikzağında ilerici giriye(mebde ye) dönüş olup,bireysel olarak ikinci oluşumun üstün insan sıçramasının, toplumsal olarak da nihai sınıfsız topluma dönüşümünün gerçekleşmesi dır, ayetlerden anlaşılan. Yanı mebde yı yalnız, örnek model olarak alır büyümeyi, gelişmeyi kaydediyor Miat. Sonuç itibarıyla: خَالِدُونَ "İyi iş, güzel amel yapanlara daha güzeli ve daha fazlasıyla karşılık vardır. Yüzlerine ne kara bulaşır, ne de aşağılanırlar. Cennet ehli işte bunlardır. Orada ebedî kalacaklardır."(10/26)
Diğer bir Temel özelliği: Cehaletin kalkmasıdır. Tekâmülünü tamamlamış ol nesli Meryem üstün insan, esmanın künhüne vakıf olmuş, ilim, irfan ve sanatın duruğunda kün makamına çıkmış dolaysıyla da cehaleti, acizliği ve zayıflığı gitmiş yerini sonsuz ilim, irfan ve üstün yaratıcılık kudret'e bırakmıştır. Kün makamında üstün insana doğa boyun eğmiş onun isteğinde değişmeye başlamış olacaktır. Açıkçası gerçek anlamda Allah'ın halifesi üstün insan, Allah ile beraber doğayı değiştirip Cenneti/ölümsüz dünyayı yaratacaktır ki, bu Tebdildir, yanı insanoğlu önünde hiç bir sınır bırakmaz bu evrensel değişim, zati değil belki sıfat olarak büyük değişimdir. İşte aşağıdaki ayetler Cennete dönüştürülecek doğanın bu tebdilini gerek genişliği-büyüklüğü olsun zararlı ve kötü şeylerden boşaltarak dümdüz duruma getirmek olsun vede Allah'ın Rahim sıfatıyla tecelli edeceğini ve bona bağlı bütün güzellikler, havsala mıza sığmayan faydalar,iyilikler oluşturulacağını şu ayetlerden anlıyoruz.

"O gün yer başka bir yere, gökler de başka göklere dönüştürülürler ve tüm insanlar tek ve ezici iradeli Allah'ın huzuruna çıkarlar."(14/48) "Ve yerküre uzatılıp genişletildiği zaman(dağları ve dereleri yerle bir edilip düzlendiği, Yerlerini dümdüz bomboş bırakacaktır. Onlarda ne bir iniş, ne de bir yokuş göremiyeceksin. [Tâhâ, 20/22] âyetinin ifade ettiği gibi düzletildiği veya çekilip uzatılarak sahası çoğaltılıp genişletildiği vakit)"(84/3) "Yeryüzü Rabbinin nuruyla aydınlanır, kitap açılır, peygamberler ve

şahitler/hidayet rehberleri getirilir ve onlara haksızlık yapılmadan, aralarında adaletle hüküm verilir.”39/69) “Rabbinizin mağfiretine ve Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için hazırlanmış eni gökler ve yer kadar olan cennete koşuşun.”(3/133)

«(İnananlar) Biz Allah’a âidiz ve vakti geldiğinde elbette O’na döneceğiz» derler(2/156) “Şüphesiz Rabbine varışla sonuçlanır.”(53/42) Ayetlerden bildirilen halkın Hakka vuslat suretiyle tevhit olmasıdır, buda insan zatında kısmi bir çeşit değişim olup Tanrımsı olmasıdır, yanı üstün insanın bir üst sıçraması değil belki beşeri varlığın büyük çapta sona ermesidir. Doğrusu Hakla Hak olma anlamında innalHak oluşumun gerçekleşmesidir. Benlik ruhlu zamansız söylenmiş enel Hakk marifet düşüncesinden; tayın edilmiş zamanda biz ruhlu İnnalHakk İrfan fikri, farklıdır. Halkın batını Hak; Hakkın zahiri Halk olması durumu olan/mutlak tevhit demektir.

“Evet, biz o ulûhiyet sorumluluğu (emaneti) Göklere, Yere ve Dağlara arz ettik, onlar onu yüklenmeğe yanaşmadılar, ondan korktular da onu insan yüklendi, hâlbuki o daha önce çok zalim ve çok cahil idi.”(33/72)
Bu üç aşamalı oluşum, ahiret’in doğru anlamı olan, dünyanın daru selâm’a(esenlik yurduna[Cennete]) dönüştürürülmesini aşağıdaki ayetler bildirmektedirler.

“Sabrettiğinize karşılık selam size. (Dünya) Yurdun(un) sonu ne güzel.(13/24)
“O’na kavuştukları zaman,Allah onlara güzel bir mükafat hazırlamıştır ki,Allah'ın onlara iltifatı selâm'dır.”(33/44)
“Onlar için, Rableri katında, esenlik yurdu/Daru selâm vardır. İşledikleri iyi amellerden ötürü O, onların dostudur.”(6/127)
Daru Sselâm ve Cennet Yurdun Mekânı
Nihayet onların arasına, içinde rahmet, dışında azap bulunan kapılı bir sur çekilir.(57/13)
İzahat: Yer-gök genişliğinde kurulacak Cennet’in mekanı bu dünya olduğunu,yukarıdaki ayetlerden sarahaten anlaşıldığı gibi cehennem’in yeride anlaşılmaktadır.Cehennem’in yeri uzay boşluğu dır. Sürekli asıl azap günahkârları uzay boşluğunana atılması suretiyle yokluğa mahkum kılnmaktan ibarettir. Yedi kat göğe atıftan ötürü Cehennem’e açılan kapılar yedi olup her biri bir çeşit azaba sahip olduğunu aşağıda bulunan ayetlerden anlaşılmaktadır.

Arzı Emanet

“Biz “Emaneti” (Ulûhiyetin sevk ve idaresini) göğe, yere ve dağlara arz ettik, çekindiler onu yüklenmekten korkup çekindiler. Onu insan yüklendi, hâlbuki o daha önce cahil ve zalim idi.” (33/72)
Geniş Yorum:
Yani her çeşit cehaleti, acemiliği bitmiş ve her çeşit zulümkarlığı giderilmiş gönlü arıtılmış dolayısıyla da nihai yüksek sınıfsız sınırsız toplumu’nu kurup gerçekleştirmiş ve aynı zaman da tekâmülü tamamlanmış ve de emaneti yüklenmek kabiliyet ve kudretine haiz üstinsandır, o ikinci oluşumun getirdiği Âdemin zürriyetidir, yanı Hızır modelinde yüce, olgun üstün insandır. İşte daha önceden başlatılmış olan doğayı musahhar kılma / baş eğdirtme (İnsan lehinde doğayı değiştirme) savaşın muzafferi ve Allaha kavuşmuş

Tanrımsı insandır. Yani insan Allahın zahiri, Allah insanın batını olacak şeklinde mutlak tevhid gerçekleşecektir.
Bu üstinsanın temel özelliği mutlak özgürlüğüdür.
"Herkes yaptığı işlerin rehinidir. Ancak sağ taraf ehli başka." (74/38–39)
İzahat:
Bu uğurlu sağcılar zaten cennet ehli olduklarını, dolaysıla nefis zindanını aşmışlardır, toplum ve doğa zindanlarını da aşmakta oldukları içindir ki,nefisleri tekamül etmiş toplumda şeytanı, doğada Ehrimeni kuvmuş üstün insanlardır. Cennet ehli olan bu uğrlu toplum Hz.Musa gibi risalet hükmüne bağlı olmayıp, Hz. Hızır gibi kendi ledüni vicdan bilgi-bilincine bağlıdırlarki, işte bu mutlak özgürlüktür.

(53/42) Varış Rabbine Olacaktır En SON

3 Kasım 2021
Derviş KESKİN

Derviş KESKİN

Adıyaman/ Çelikhan nüfusuna kayıtlı 1951 doğumlu iki çocuk babası sade yaşayan bir vatandaştır. Medrese tahsili görmüş tasavvuf hayatı yaşamış mütefekkir ilahiyatçıdır. İlginç düşüncelere sahiptir, örneğin onun diyalektik yöntemle işlenen bilimsel konulu yorum tarzından kaynaklanan aşağıdaki ifade üslubundan anlaşılan ideolojik düşünce biçimidir.

Tarih toplum diyalektiği (yani / mebde'in ilk komünal toplumu tezdir, maaş›n/ kostlar dünyasının sınıflı toplumu anti tezidir, miat yani ahiretin nihai sınıfsız-sınırsız toplumu ise sentezdir şeklinde) bilimsel biçimde ahireti kanıtlayan açık ilmi delil ve enfüsi ayettir.

Şu kevni ve afaki ayetin kesin hücceti gibi. "İnsanlık ya ilk insanın komünal ve kardeşlik geleneğini uygulamalıdırlar, ya da göz önündeki helak edici doğasal dengenin bozulma sonucunda bütün canlıyı saracak azap göründüğü vakit kendilerine yol göstericilik geldiğinde, halkların tövbe edip, iman etmeleri engellenmemiştir." (18 / 55)

KARTAL SOSYALİZMİ

Hakikat düzeni bileyim dersen
Tektoplum insanlık gerçeğimiz var
Hakikat sırrına ereyim dersen
Enelhak marifet mesleğimiz var
Muhammed Aliye çıkar yolumuz
Pir dede sultandan gelir özümüz
Serez şahı bedreddin mürşüdümüz
Tarikatta birlik süregimiz var

Aşık der. Ki indi kitapla mizan
Tevhıd bayrağımız yeryüzü vatan
Yaşasın halk kardeşliği hür insan
Doğacak kızıl güneş cağımız var